

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

#1 NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

LORA
LEIGH

DANE'S
MARK

A NOVEL OF THE BREEDS

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

Lora Leigh'den Berkley Kitapları

Irklar

DANE'S MARK
MELEZ IRKI
ELIZABETH'IN
KURDU UYUYAN
KAPLANI UYANDIRDI
BENGAL'İN ARAYIŞ
KURAL KIRICISI
STYGIAN'IN ONURU
LAWÉ'UN ADALETİ
NAVARRO'NUN SÖZÜ
STYX'İN FIRTINASI
ASLANIN SICAĞI
BENGAL'İN KALBİ
ÇAKALIN EŞİ
MERKÜR'ÜN
SAVAŞI ŞAFAĞIN
UYANIŞI TANNER'IN
PLANI
HARMONY'S WAY
MEGAN'S MARK

Nauti Serisi

NAUTI SEDUCTRESS
NAUTI ENCHANTRESS
NAUTI TEMPTRESS
NAUTI
ALDATMACALARI
NAUTI NİYETLERİ
NAUTI RÜYALARI
NAUTI GECELERİ
NAUTI ÇOCUK

Antolojiler

DOKUNULAMAYACAK

KADAR SICAK

("The Breed Next Door," "In a Wolf's Embrace," ve "A Jaguar's Kiss" adlı romanları içerir)

ENTHRALLED

(Alyssa Day, Meljean Brook ve Lucy Monroe ile)

NAUTIER VE WILDER

(Jaci Burton ile)

FIYONKLA BAĞLANMIŞ

(Virginia Kantra, Eileen Wilks ve Kimberly Frost ile birlikte)

PRIMAL

(Michelle Rowen, Jory Strong ve Ava Gray ile)

NAUTİ VE VAHŞİ

(Jaci Burton ile)

TATİLLER İÇİN SICAK

(Angela Knight, Anya Bast ve Allyson James ile birlikte)

BÜYÜLÜ NOEL KEDİSİ

(Erin McCarthy, Nalini Singh ve Linda Winstead Jones ile birlikte)

ŞİFRE

(Angela Knight, Alyssa Day ve Virginia Kantra ile birlikte)

KARANLIĞIN ÖTESİNDE

(Angela Knight, Emma Holly ve Diane Whiteside ile birlikte)

SICAK BÜYÜ

(Emma Holly, Shiloh Walker ve Meljean Brook ile

birlikte) ISABEAU'NUN GÖZÜYLE

ÛŽANE S UÌ ARTÇ

L Ò R A L E I G H

BERKLEY
YENİ ÇALIŞMA

BERKLEY
An imprint of Penguin Random House LLC
penguinrandomhouse.com

Telif Hakkı© 2024 yazan Lora Leigh
Penguin Random House telif haklarını desteklemektedir. Telif hakkı yaratıcılığı besler, farklı sesleri teşvik eder, ifade özgürlüğünü destekler ve canlı bir kültür yaratır. Bu kitabın onaylı baskısını satın aldığınız için teşekkür ederiz.
olmadan herhangi bir şekilde çoğaltmamak, taramamak veya dağıtmamak suretiyle telif hakkı yasalarına uymak izin veriyorum. Yazarları destekliyor ve Penguin Random House'un her okuyucu için kitap yayınlamaya devam etmesini sağlıyorsunuz.

BERKLEY ve BERKLEY & B kolofonu Penguin Random House LLC'nin tescilli ticari markalarıdır. Kongre

Kütüphanesi Yayın Verilerinde Kataloglama

İsimler: Leigh, Lora, yazar.
Başlık: Dane'in işareti / Lora Leigh.
Açıklama: New York: Berkley, 2024. | Seri: Irkların Romanı
Tanımlayıcılar: LCCN 2023025790 (basılı)| LCCN 2023025791 (e-kitap)| ISBN 9780593098776 (ciltli)| ISBN 9780593098790 (e-kitap)
Konular: LCGFT: Romanlar.
Sınıflandırma: LCC PS3612.E357 D35 2024 (baskı) | LCC PS3612.E357 (e-kitap) | DDC 813/.6-dc23/eng/20230616
LC kaydı <https://lcn.loc.gov/2023025790> adresinde mevcuttur
LC e-kitap kaydı <https://lcn.loc.gov/2023025791> adresinde mevcuttur

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır ve yaşayan veya ölü gerçek kişilerle herhangi bir benzerlik, iş kurumlar, olaylar veya yerler tamamen tesadüfidir.

pid_prh_6.2_146120956_c0_r0

. K O N T E N T .

[Kapak](#)

[Lora Leigh'den Berkley Titles](#)

[Başlık Sayfası](#)

[Telif](#)

[Hakkı](#)

[İthafı](#)

[Irkların Dünyası](#)

[Önsöz](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Sonsöz](#)

[Irk Sözlüğü](#) .

[Yazar Hakkında](#)

146120956

Bu senin için Katie. Her zaman

hatırla . . .

Güçlü kalın ve hayallerinizi yaşayın.

Yolunuzu bulun ve adımlarınızı sabit tutun.

Hayat kolay değil. Yetişkinlik berbat.

Ve her zaman hatırlayın, mutlu olmak sizinle başlar . . .

ÖF THE BREDS

Breed dünyasında yeniyseniz, en baştan başlamak zorunda değilsiniz, buradan başlamak sorun değil. Sadece birkaç şey bilmeniz gerekiyor, sonra gitmeye hazırsınız.

İlki, Irklar Doğmadı. Irklar Yaratıldı. Bilim insanlarının Irklara hayat vermek için Frankensteinvari deneyler yaptıkları laboratuvarlarda söylemeyi öğrendikleri ilk kelimeler bunlardı. Mükemmel katilleri yarattıklarını düşünene kadar genleri mutasyona uğrattılar, eklediler ve doğradılar, onlara şunu ve bunu verdiler. İnsan ve canavar birleşti.

Irklar.

Bilim adamlarının bildiğinden çok daha güçlü, hızlı ve zekiydiler. Etleri daha sertti, kalpleri daha güçlüydü ve iyileştirme yetenekleri hayal ettikleri her şeyi aşıyordu.

Fiziksel olarak Irklar, projeleri denetleyen bilim adamları ve askeri liderlerin umduğu her şey ve daha fazlasıydı.

Anlamadıkları şey, kullandıkları hayvanlardan, sperm sağlayan insan erkeklerden ve yumurtalarını feda eden dişilerden mümkün olan en iyi genetik yapıyı bir araya getirerek ruhsuz varlıklar yaratmadıklarıydı. Olmadıkları her şeyi yaratıyorlardı.

Aslan, Kaplan, Kurt ve Çakal. Jaguar, Çakal ve Puma. Liste uzundur ve çoğu durumda sonuçlar korkunç olmuştur. Ve hepsinde bir şey doğru kaldı. Hayvan genetiğinin en iyilerine sahip olanlar, canavarları daha güçlü ve daha vahşi olanlar, çoğu insanın bilemeyeceği bir onur derecesine sahipti.

asla hayal edemezlerdi. Onlara verilen insanlığa, en büyük savaşçıların, kralların ve devlet adamlarının, casusların ve suikastçıların genetiği de eklenince, onlara meydan okumak için ortaya çıkan yaratıklar yenilmez hale geldi.

Irklar savaşta vahşidir, bunu istediler. Irklar savaşta acımasızdır ve bunun için çabaladılar.

Irklar kurnaz, aldatıcı, sezgisel ve hesapçıdır ve bunu kontrol edebileceklerini düşünmüşlerdir.

Hiç kimse vahşi bir hayvanı kontrol edemez. Bir an için, hayatta kalmak için eğitildiği gibi yapabilir, ancak vahşi doğanın çağrısı reddedilemez.

Canavar dönecek.

Yaratıcılarına sırtlarını dönüp dünyanın karşısına dikildiklerinde ve kendilerini özgürlüğe, yaşama, hürriyete ve mutluluk arayışına layık gördüklerini ilan ettiklerinde, Irklar aynı zamanda dünyayı şoke eden vahşetlerin kanıtlarını da ellerinde tutuyorlardı.

Yüz elli yılı aşkın bir süredir kadınlara; güçlü, yetenekli erkeklere ve dehşet içinde çılgılık atarak ölen bebeklere karşı yapılan deneyler, işkenceler, iğrenç eylemler yalanlanamazdı.

İnsanlar, orduları bu işe karışan, deli ve psikopat bilim adamlarının çaresiz varlıklara karşı böylesine kötülükler yaptığı uluslara karşı ayaklandı. Bu yaratımların kanıtı ve bir asırdan fazla bir süredir hayatta kalmak, kaçmak, saklanmak ve yaşamak için verdikleri mücadele, kitlelerin dehşet içinde ayaklanmasına neden oldu.

Ülkeler neredeyse devriliyordu.

Büyük servetleri nesiller boyu devam eden bireyler, toz duman dağıldığında kendilerini yoksul olarak buldular. Ya da servetlerini tırnaklarıyla kazıyarak Breed'in merhametine .

Dünyanın onları kabul etmekten ve özgürlüklerini ve kendilerini de koruyabileceklerinden emin olmak için mali yeterliliklerini sağlayan Irk Yasası'nın ilkelerini imzalamaktan başka seçeneği yoktu.

Ancak, tıpkı adaletsizlik kanıtlarının bir zamanlar onları yaratan deneyleri finanse edenleri tehdit edip yok ettiği gibi, Irk sırları da bu özgürlüğü tehdit edebilir.

Irklar on dokuz yıldır sadece kendilerini yok etmek için gölgelerde çalışanlara karşı değil, aynı zamanda

ne olduklarının bilinmeyen uzun vadeli sonuçları.

İnsan mı, hayvan mı, yoksa canavar mı?

Ve en tehlikeli sır, aynı kitleleri kendilerine karşı çevirebilir.

Unutmayın, Irklar aldatıcı, hesapçı, casus ve suikastçıdır ve hatta bazıları dünyanın dinlemesini sağlamak için seslerinde doğru aralık, perde ve tonlara sahip harika hatiplerdir. Irklar, davalarını ilerletmek için fırsatları anında değerlendirebilir ya da kendilerine en çok zarar verebilecek şeylerin kanıtlarını ortadan kaldırırlar. Halka koruyucu ve onurlu yanlarını gösterirler. Acı çektikçe acı çeken ve hayal ettikçe hayal eden. Ve gizlice yeni keşfettikleri güçlerini ve doğanın hayatta kalmalarını sağlama kararlılığını saklamak için savaşırlar.

Ve bu büyük sır dünyaya patlamak üzere.

Propagandayı, dedikodu paçavralarını ve sosyal medyayı, ortaya çıktığında savaşlarına yardımcı olacak temeli atmak için kullandılar. Ama hiçbir şey dünyayı Çiftleşme Ateşi'ne hazırlayabilir mi?

Birleştirilmiş genetiğin tepkisi, Irkların kendilerinin yaratılmış olabileceğini, ancak kendilerinden sonra gelenlerin doğacağını anlamalarını sağlamak için çalışıyor. İstedikleri takdirde saklanmak, hayatta kalmak ve her iki dünyanın da en iyisi olmak için doğarlar. İnsan ve hayvan.

Ve eğer en büyük tehditleri Çiftleşme Sıcağı ise, bunun kanıtı onları kurtarabilir ya da yok edebilir.

Çiftleşme Isısı, bir yaratık eşini bulduktan sonra her on yılda bir yaşlanmayı geciktirir. Melez bir Irk, en iyi dönemine ulaşana kadar normal yaşlanır ve o zaman çiftleşme olsun ya da olmasın yaşlanma gecikmesi devreye girer.

Çünkü gebe kalmak nadiren kolaydır ve bazen çiftleşme hormonunun insan eşinin vücudunda ilerlemesi ve gebe kalmanın mümkün olabilmesi için yıllar veya on yıllar gerekir.

Çünkü çiftleşmek için yaratılmadılar. Kısır olmak için yaratıldılar.

Çiftleşme hormonu fiziksel bir bağ yaratır, birbirlerinin bir parçası olma dürtüsü reddedilemeyen iki eş. Bu hormon daha sonra hayvanın seçtiği eşe bir öpücük verilir ve bundan sonra her şey olabilir. Boşanma, ayrılma ya da doğanın Irk' verdiği, yalnızca kendilerine ait olan o tek kişiden uzaklaşmak dışında her şey.

Eşleri.

Ve şimdi, dünya bu sırrı öğrenmek üzere.

Bu onların tarihteki son dipnotu olabilir. Toz duman dağıldığında, insanlığı sarabilecek korku ve öfke içinde silinip gitmiş olabilirler.

Ancak var olduğu bilinenleri öldürmek hiçbir işe yaramayacaktır. Irklar yine de kalacaktır.

Ama bu başka bir hikâye, başka bir savaş, başka bir Irk için anlatılacak. Bu benim hikâyem.

İlk doğan melez ırk. İlk Leo dedikleri kişinin ve onun insan eşinin oğlu. Bu, içimdeki her şeyin ulaşmak kadını reddedebileceğimi inkar etmemin sonu. Sahip olmak için yıllarca uzandı. Doğa kendimi ona göstermemi sağlayamadı, bu yüzden kader devreye girdi.

Tanrı hepimize yardım etsin!

. P R O L O J .

Katy Chavos kahve fincanlarını doldurdu ve Broken Butte, New Mexico'daki küçük lokantanın etrafında dolanarak en köşede, ana caddenin alt ucuna ve şerifin ofisine bakan iki cam pencerenin önünde duran son masaya doğru ilerledi.

Masada oturanlardan birinin o masayı sırf şerifin karısını görebilmek için aldığına dair söylentiler vardı. Ama hangi erkek üç yıl boyunca sürekli olarak sadece onunla ve başka kimseyle flört ederken bunu yapar ki?

Yıllar boyunca onu birkaç kez neredeyse öpmüştü ve ondan geri çekilmeden önce niyetinin bu olduğunu biliyordu. Genellikle geç saatlere kadar çalıştığı vardiyalarda gelir ve birkaç saatini onunla konuşarak geçirirdi. Bakışları her zaman onu okşar gibiydi ve eline, koluna dokunurdu. Ama o zaman da hep geri çekilirdi.

Dane Vanderale pencereye dönük otururken, koruması Ryan Desalvo, ya da Dane'in ona sık sık taktığı isimle Rhys, sırtı pencereye ve şerifin ofisine dönük olarak oturuyordu. Dedikoduların bu kadar çirkin olmasının nedenlerinden biri de bu olabilirdi: Şerifin ofisini izleyebilmek ve gerçekten ilgilendiği söylenen kadını bir an için görebilmek.

O gün, lokantanın yoğunluğuna rağmen konuşmalar normalden fazla değildi ve Katy, Dane'in konuşurken çıkardığı karanlık sesin tadını çıkarabiliyordu. Bu ses rüyalarına giriyordu. Tıpkı onun geri kalanı gibi.

Bir metreyi aşkın boyu ve geniş omuzları vardı. Teni güneşten altın sarısı bir bronzdu ve kalın, aşırı uzun saçlarıyla tezat oluşturuyordu.

Koyu sarı saçları boynu boyunca uzanıyordu.

Güçlü kollarıyla masanın üzerine oturmuş, bir elinin parmakları kahve fincanını tutuyor, giydiği çöl tabası gömleğin kolları dirseklerinin hemen altına kadar katlanmıştı.

Silah üretimi, askeri makineler ve hem kuvvetleri hem de ordu için engebeli araziler için üretilmiş araçların ya kontrol hissesine sahip olan ya da kontrol hissesine yakın olan çok uluslu Vanderale Industries'in varisi gibi görünmüyordu.

Ancak en çok gelişmiş araçlar ve silahlar sağladıkları Irklar ile tanınıyorlardı. Şirketin başındaki Leo Vanderale'in, Dane'in babasının, Kedi Irkı topluluğunun, Sığınak'ın ve Aslan Irkı lideri Callan Lyons ve ailesinin başarısına neredeyse babacan bir ilgi duyduğu söylenirdi. Callan ve eşi Merinus, yaklaşık yirmi yıl önce Irkları dünyaya ilk duyuran kişiler olmuştu. Callan hala Irk hakları ve hayatta kalma mücadelelerinde itici bir güçtü.

Leo Vanderale ve Callan Lyons'un fiziksel görünüşlerinin akraba olabilecek kadar benzer olduğu birden fazla kez dile getirilmişti, ancak bu diğer bazı güçlü figürler için de söyleniyordu. Vanderale'ler Melez değildi ama diğer güçlü aileler gibi onlar da Melezleri sonuna kadar destekliyordu.

Dane ve Ryan'la on sekiz yaşına bastıktan hemen sonra tanışmıştı. Dane'in lokantaya geldiği ilk akşamı hatırlıyordu, bakışları onunkilerle buluşmuş, duyuları heyecan ve anlam veremediği hislerle dolup taşmıştı. Sonra ona kaç yaşında olduğunu sormuştu.

Kaç kez ona yalan söylemiş olmayı dilemişti?

O oldu yirmi bir Şimdi; kesinlikle ne olursa olsun erkekduyu O zaman ona dokunma niyeti edep kurallarına uyduğu için şimdi geçerli değildi. Rhys, "Yakında yola çıkmamız gerekiyor," dedi.

Birkaç masa ötede kahve fincanlarını doldururken Katy'ye zar zor ulaştı. "İçinde a an," Dane cevap verdi, onun ses sondaj a bit

Dikkatim dağıldı.

"ama, Dane. Katy seni yine evine yemeğe davet edecek, de reddedeceksin ve sonra da sinirleneceksin.

Çünkü bu onu incitiyor. Bugün bununla uğraşmak istemiyorum," diye hırladı Ryan ona ve sesi alçak olsa da Katy onu duydu.

Yaşlı bir emekli öğretmen olan Bayan Clyde tatlıyla ilgili bir şeyler mırıldanırken başını öne eğerek durakladı.

"Yakında duracak." Dane'in sesi endişeli gelmiyordu.

"Sana aşık olduğundan emin," der gibiydi. "O bir çocuk," diye alay etti Dane, ses tonu doluydu. "O bir çocuk. benim dünyama uyma umudu yok ..."

Bağını hızla kaldırdı, bakışları köşeye yöneldi ve Ryan'ın bakışlarıyla karşılaştı.

Gurur ve öfke onu doldurdu, kalbi göğsünde paramparça oldu. Katy geçmişte de kınamalarla karşılaştığını biliyordu ama hiçbirisi bu kadar canını yakmamıştı.

Onun dünyasına uyum sağlama umudu yok muydu? Tanrı yardımcısı olsun, o kadarını hiç düşünmemişti. Sadece ona karşı onun sıcaklığını hissetmeyi, öpüşünü, dokunuşunu hayal etmişti. Onun dünyası ya da onun hakkında bir şey bilmek umurunda bile değildi.

Belli ki onunla bu kadarını bile paylaşmaya layık değildi. Onu hayatındaki diğer herkesten farklı olduğuna inandıran neydi?

Yan masayı atladi ve Dane'in masasına doğru adım attı, Dane'in başı neredeyse temkinli bir şekilde ona dönüktü. Bir parça kehribarla ikiye ayrılmış yeşil gözleri ona bakarken pişmanlık duyuyordu. Sanki kızın zalim sözleri duyduğunu hissetmiş gibiydi.

Evet, seni duydum, diye onu temin etmek istedi. *Her birini. Tek. Kelime.*

Kuru gözlerle, sadece nefes almak için savaşıyor, göğsünden çıkmaya çalışan kalbinin parçalarını tutmak için, fincanlarını doldurdu. Elleri titriyordu, o yüzden biraz oraya biraz buraya döküldü ama umurunda bile değildi. Bir çılgılık boğazında sıkışıp kalmış, kaçmak için mücadele ediyordu. Ve buna izin veremezdi.

"Size başka bir şey getirebilir miyim?" diye sordu neredeyse resmi bir nezaketle.

"Katy... kahretsın." Elini yüzüne silerken ve Rhys'e sanki düzeltmesini istermiş gibi bakarken sesinde ırkları gururlandıracak bir hırıltı vardı.

"Bay Desalvo?" Mavi gözlerindeki şefkatle karşılaşmak neredeyse imkânsızdı.

"Hayır, teşekkür ederim Katy," dedi nazikçe, fincanına başını sallamadan önce.

"Pekâlâ." Giydiği neşeli baskılı önlükten faturayı çıkardı ve hava gibi hafif bir şekilde masanın üzerine koydu. "Umarız yakında dönersiniz."

Topuklarının üzerinde dönen Katy, başı dik, omuzları dik bir şekilde uzaklaştı.

İçi parçalanıyordu ve bunu nasıl durduracağını, oradan çıkabilecek kadar edep ve gurur duygusuna nasıl tutunacağını bilmiyordu.

Kahve fincanını lokantanın ön tezgâhının arkasındaki ocağa yerleştirdikten sonra, SADECE ÇALIŞANLARA AÇIK girişten geçerek, işletme sahibi Costas Santiago ve eşi Sylvia'nın siparişleri bir araya getirmek için çalıştığı mutfağa doğru ilerledi.

"Katy?" Sylvia hazırladığı salatadan başını kaldırdı, bakışları anında endişelendi.

"iyi hissetmiyorum," diye fısıldadı Katy, elini midesine bastırırken, acının etkisiyle karnının zonkladığını hissetti. "Bir dakika burada bekleyebilir miyim?"

"Elbette canım." Sylvia hazırladığı salatayı mutfakla garsonların bulunduğu bölüm arasındaki açıklığa koydu. "Git ofiste uzan."

Başını iki yana salladı. "Bir dakika içinde iyi ," dedi belli belirsiz.

Mutfağın servis kapısının yanındaki aynadan yemek alanını ve kasayı görebiliyordu. Bir korkak gibi saklandığının farkında olarak Rhys'in çıkışını izledi ve sanki Rhys'in onu izlediğini biliyormuş gibi pencereden endişeyle baktı.

Yemeklerinin parasını ödedi ve Dane'in arkasından çıkışa doğru ilerledi.

Başını eğerek, yemek alanına dönmeden ve bir kez daha son birkaç yıldır hissettiği korkunç yalnızlık ağırlığının onu yutmakla tehdit ettiğini hissetmeden önce araçlarına ulaşp uzaklaşmaları için onlara zaman tanıdı.

Dane ve Rhys'in içinde bulunduğu arabayı takip ederek, şerif departmanının otoparkına girmelerini ve binaya girmelerini izledi. şerif Jacobs ve karısı Harmony de gelmişti. Arabaları kendilerine ayrılan yerde duruyordu.

Dane'in lokantanın penceresinden evli bir kadının peşinden koştüğünü hâlâ hayal edemiyordu ama belli ki o da lokantaya kendisini on sekiz yaşından beri seven yirmi bir yaşındaki uyumsuz kız için gelmemiştir.

Masayı toplayıp Rhys'in fincanını ve tabağını kaldırdığında, katlanmış dört adet yüz dolarlık banknot ona baktı. Normal bahşışleri genellikle bunun yarısı kadardı ve çoğu zaman Dane yerine Rhys tarafından bırakılırdı.

Diğer bahşışleri saklamıştı çünkü onları her geri verdiğinde Dane bundan neredeyse incinmiş gibi görünüyordu. Onu, aldığı üniversite derslerine ya da güzel bir elbise almaya harcamaya teşvik ederdi. O da Dane'in önemseydiği için bıraktığını düşünerek onları saklamıştı.

Tam bir aptaldı.

Faturaları alıp kasaya doğru yürüdü, bir zarf buldu ve aceleyle bir not karaladıktan sonra zarfı ve faturaları içine koyup mühürledi. Diğer garsonlara hemen döneceğine dair söz vererek lokantadan ayrıldı ve şerifin ofisine kadar olan kısa mesafeyi koşarak geçti.

Dane ve Rhys'in resepsiyonda olmadığından emin olduktan sonra içeri girdi, üzerinde Dane'in adı yazılı zarfı Lennie'ye bıraktı ve dönüp gitti. Bariz bir sadaka istemiyordu. Yazık paraya, diye düşündü. Çok acınası bir durumdaydı, ona karşı hissettiklerini saklayamıyordu ve Dane söz konusu olduğunda tamamen başarısız olduğu çok açıktı.

Ve neden onun dünyasına asla uyum sağlayamayacağına inanmasın ki? Nasıl makyaj yapılacağını bilmiyordu. Uzun, ağır saçlarını düzeltmiyor ya da garson üniforması dışında bir şey giymiyordu.

Çalışmaktan başka bir şey yapmazdı. Ne için?

Kasabanın kenarında kiraladığı ev için mi? Bahçesinde çoğunlukla toprak ve çöl kumu vardı, ahşap eskimiş ve boyası soyulmuştu. Cereyan yapıyordu, geceleri bazen çok soğuk, gündüzleri ise çok sıcak oluyordu. Sadece bir kulübe ve daha fazlasıydı. Uyumak için bir yer, kaçmak için

Yargılanmadığını hissettiği bir yere. Onun yerine ruhuna ağırlık veren bir yalnızlık hissetti. Yalnızlık değil. Yalnızlık tedavi edilebilirdi. Ama yalnızlık, hiç kimsesi olmama hissi. Bu çok farklıydı ve bunu tedavi etmenin bir yolunu bulamamıştı.

* * *

Kız geri dönmedi.

Yalnız başına oturmuş, başını kahvesinin üzerine eğmiş, lokantanın kokularını içine çekerek oradaki her bir kişiyi tanımaya çalışıyordu ve kadının geri dönmediğini biliyordu.

Daha önce binanın arkasında duran onlarca yıllık bir pikabın sesini duymuş ve onun geldiğini anlamıştı.

Acı, başkalarıyla yüzleşmek için çok fazlaydı, diye düşündü. Öyle bir gururu vardı ki, başka birinin onun acısını görmesi ya da bilmesi düşünülemezdi.

Cebini karıştırarak birkaç yırtık pırtık banknot çıkardı, bahşiş için yeterli olduğundan emin olduktan sonra masaya koydu, ayağa kalktı ve gitti.

Sırf kız yüzünden lokantada durdu. Kızın sessizliğini seviyordu. Flört etmiyor ya da çok yüksek sesle konuşmuyordu. Kahvesini doldurdu, başka bir şey isteyip istemediğini sordu, sonra başını sallayınca yoluna devam etti.

Onda neredeyse krallara yaraşır bir şey vardı; mutlu ve doyumlu bir yaşam sürmediğini hissettiği bir hayata boyun eğmesine izin vermeyen kişisel bir gurur.

Diğer garsonların sürekli parasızlıklarından ya da aşk konusunda deneyimsiz ya da çok umursamaz sevgililerinden bahsetmelerine rağmen kendisi için hiç üzülmeydi, içinde bulunduğu koşullardan hiç bahsetmedi.

Ve diğerlerinin aksine, o masumdu. Gözlerinde, vücudunun ince zarafetinde bu vardı. Henüz bir sevgilinin elini tanımış bir kadın değildi. Muhtemelen yüreğinin sızladığı şeyden daha azına razı olmak istemediği içindi bu.

Bu sefer onun acısını hissetmişti ve bu onu rahatsız etmişti. Diğer adamın gelişiyile yüzü aydınlandığında, saf sevincin parıldadığını o bile anlayabilirdi.

Bakışları ve hak etse de etmese de kalbinin aradığı bu adamdı.

Ve umursamaz tek bir cümleyle, kızların hayallerini ve görüldüğünden çok daha kırılğan bir güveni paramparça etmişti. Bundan sorumlu olan adam onu da şaşırtmıştı. Çünkü Vanderale daha iyisini bilmeliydi. Daha koruyucu olmalıydı.

Derin bir nefes aldı, kamyonun gittiği yöne döndü ve nereye gittiğini, nerede teselli bulduğunu merak ederek yürümeye başladı.

Eğer bulunabilecek bir teselli varsa ...

Acaba restoran yerine yaşadığı o yıpranmış küçük kulübede acısını dindirmek daha mı iyi olurdu diye düşündü. Hayır, bu olmaz, diye düşündü kararlılıkla. En azından iş yerinde bulunur, belki de düzgün bir şekilde ilgilenilirdi. O korkunç küçük kulübede ise asla bulunamayabilirdi. Ve bu da . Hem de hiç.

* * *

Pencerelerinin tıkırtısı ve verandadaki salıncağın evin yan tarafına çarpma sesi Katy'yi içinde dönüp durduğu yataktan kaldırıp kiraladığı evin derme çatma verandasına götürdü.

Ön bahçesine yerleşen büyük araç neredeyse hiç ses çıkarmıyordu. Bir heli-jet, Irkların kullandığı gizli türden. Bunu Dane Vanderale'den başkası kullanmıyordu.

Yanında Rhys olmadan pilot koltuğundan kalktı ve Rhys'in bakışları altında, basamakların dibinde durana kadar çorak avluyu boydan boya geçti. Kıpırtısız, sessizdi, yüz ifadesi kasvetliydi, yeşil gözleri karanlıkta neredeyse parlıyor gibiydi, öyle niyetliydiler ki.

Katy kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturdu ve sadece onu izledi. Yatak için saçına ördüğü örgünün pek de düzgün olmadığını farkındaydı. Üzerindeki büyük tişört ve bol gri pantolon da seksi bir uyku iç çamaşırı değildi ama böyle şeylere de ihtiyacı yoktu, değil mi?

"Beni içeri davet edecek misin?" diye sordu sonunda, sesi hâlâ onu etkileme gücüne sahip karanlık bir erkek törpüsüydü.

"Elbette. İçeri girmez misiniz Bay Vanderale?" Gururunu ve utancını bir kenara iterek geri çekildi, şimdi onun bir kulübeden farksız olan küçük evi ne kadar acımasızca yargıladığını fark ediyordu.

Kapıyı çekip açtı ve içeri girdiğinde ne göreceğini bildiği için ondan önce girdi.

Yırtık pırtık kanepenin ve ona uygun sandalyenin karşısında küçük bir televizyon asılıydı. İki kişilik bir masa, yaralı ama cilalı, oturma alanından çok uzakta değil. Dar bir mutfak ve birkaç ince kilim.

Yatak odası çok daha iyi değildi. Ama temizdi. Küçük evi mümkün olduğunca lekesiz tutuyordu. İnce tozların cereyanla birlikte içeri girmesine izin veren çatlakları bantladı ya da doldurdu. Ahşap zeminleri süpürüyor, paspaslıyor ve mat bir parlaklık elde edene kadar cilalıyordu. Ama yine de neyse oydu: akan suyu ve banyosu olan eski bir kulübe.

"Size nasıl yardımcı olabilirim?" Adamın bakışlarının mutfak ve oturma odasında gezinmesini izledi, yüz ifadesi hiç değişmiyordu ama yaşadığı yerden duyduğu hoşnutsuzluğu hissedebiliyordu.

Cebinden beyaz, açık bir zarf çıkardı ve masanın üzerine koyarak isminin aceleci bir elle karalandığı yeri gösterdi.

"Bu senin saklaman için bırakıldı. Rhys bahşışleri bırakıyor ama tam olarak nereden geldiklerinden hiç şüphelen olmasın," dedi ona sesinde bir hoşnutsuzluk hissiyle.

"Merhametin mi?" diye sordu, içinde kabaran ve kontrolünü yok etmekle tehdit eden enerjinin onu parçaladığı öfkesini zar zor zapt ederek. "Senin merhametine ihtiyacım yok. Onu ve uçuk bahşışlerini al ve başkasına ver."

Adam tekrar etrafına baktı ve kadın, adamın onsuz yaptığı her şeyi gördüğünü biliyordu.

"Faturalarımı kendim öderim," dedi sertçe, ondan geldiğini hissettiği onaylamamaya meydan okuyarak, bakışlarını tekrar kendisine çekti. onu işaret etti, sanki gibi hissediyordu. "Artık kimse bana acımak ve yatacak bir yer vermek zorunda değil. Kiramı kendim ödüyorum ve mobilyalarımı kendim aldım,

Sen de o yargılayıcı tavrını takınarak hemen o güzel heli-jet'ine atlayıp buradan uçabilirsin."

Adam şaşkınlık ya da öfke göstermedi, sadece kızın çözemediği o ciddi bilgiyi gösterdi.

"Kendine iyi baktığının farkındayım," dedikten sonra başını yavaşça sallayarak derin bir iç çekti. "Hadi Katy, birbirimize kızmayalım."

kızgın mısınız?

Kızgın olduğunu mu düşündü?

Kızgın değildi. Kırılmıştı.

Kalbi kırılmamıştı ama nasıl üstesinden geleceğini bilmediği bir şekilde kırılmıştı. Hayatında ona acımadığından emin olduğu tek kişi, tek kişi ...

Tam bir aptaldı. Büyük uçlar anında bir ipucu olmalıydı.

"Kızgın olduğumu mu sanıyorsun?" İçinde patlayacakmış gibi duran sıcak, kavurucu acıyla savaşıırken yumruklarını sıktı. "Sana kızgın değilim, Dane. 'Öfke' şu anda hissettiklerim için sadece hafif ve zayıf bir kelime."

Başını salladı, parmaklarını saçlarında gezdirdi, sonra tekrar ona baktı. Yüzündeki ifadeyi neyin doldurduğundan emin değildi ama bunu görmek acısını daha da artırıyordu.

"Hayır, Katy ..." Tekrar başını salladı.

"Lokantaya geri dönersen, sana başka biri bakar," diye fısıldadı, şimdi gözyaşlarıyla savaşıyordu. "O aptal bahşişlerden bir tane daha bırakırsan, diğer kızlar onları paylaşabilir."

O anda yüzünde, bakışlarında öfke parladı.

"Onlar senin için bırakıldı," diye tersledi, aksanı kalınlaştıkça ses tonunu küçümseme dolduruyordu. "Ayakkabı, kıyafet, güzel kızların ihtiyacı olan her şeyi almak için. Senin için üzülmedim Katy. Ben senin arkadaşınım ..."

Başını umutsuzca salladı, gözyaşlarıyla ve ruhunu parçaladığını hissettiği yarayla savaştı. "Hayır."

"Evet, Katy," diye kesin bir ifadeyle karşılık verdi, sanki buna inanmak doğru olduğunu gösterecekmiş gibi. "Daha fazlasını hissettiğini düşündüğünü biliyorum. Gençsin, bilmiyorsun ..."

"Senin mükemmel hayatına ne kadar uygun olmadığımı bilmiyor musun?" diye gözyaşları gözlerini doldurmak üzereyken bir elini kuşatıcı bir hareketle yanına attı.

"Haklısın Dane, ben buna uygun değilim," diye kabul etti ağlamamak için kendini zor tutarak. "Sen de benimkine uygun değilsin, o yüzden neden bu işe karışmıyorsun?"

Damarlarında dolaşan acı onu ısıtıyor, kızarmasına neden oluyor, geceyi olduğundan daha sıcak hissettiriyor, sanki hasta olmanın eşiğindeymiş gibi hissettiriyordu. Yine de buz gibi bir soğukluk onu sarmıştı ve sanki ölüyormuş gibi hissediyordu. İçten dışa doğru parçalanıyordu.

Eğer o gitmezse parçalanacak, milyonlarca küçük parçaya ayrılacak ve gözyaşlarıyla okyanusları dolduracaktı. Bıçak gibi saplanan acısını dindirmek için elini göğsüne bastırması gerekiyordu ama ona bu zevki tattırırsa lanetlenirdi.

"Katy, hadi ama kızım," diye azarladı onu, sanki bir çocukmuş, ne yaptığının farkında olmayan aptal bir çocukmuş gibi. "Üç yıllık arkadaşlığımızı bir kenara atamayız-"

"Ne yaptığını biliyordun," diye hıçkırdı, neredeyse haksızlığa uğradığını düşünüp hıçkırarak ağlayacaktı. "Geç vardiyalarda çalıştığımda flört ettin, saçımı düzeltmek için uzandın, müşteri yokken oturup seninle konuşmam için beni zorladın, sanki istediğin bir ikrammışım gibi beni izledin ..."

Bir adım geri çekildi, kaşları çatıldı ve yüzünde bir şaşkınlık ifadesi belirdi.

Sanki bilmiyormuş gibi.

"Öyle bir şey ." Sesi sertleşti.

Katy sakinleşti. Yanılmadığını biliyordu. Bütün bunları yıllarca yapmıştı.

"Rhys'e sor," diye önerdi, sesi de hissettiği kadar kırılıyordu. "Devam et Dane, geldiğin yere döndüğünde ona sor, eğer yapmadıysan." Parmakları yanında yumruk oldu. "Ben senin için bir eğlenceydim, başka bir şey değil," diye öfkeyle suçladı onu, midesi acıyla kasılıyordu. "Beni istemedin; daha az umursayamazdın. Sadece o gece orada olmak için hazır bir bahane istedin.

Şerifin ofisini izleyebileceğin ve sevdiğin kadın için yanıp tutuşabileceğin bir lokanta."

Aman Tanrım.

Katy onun yüzüne baktı, aceleyle geri adım attığında ortaya çıkan gerçeğe baktı, yüzü tüm ifadelerden arınmıştı.

Bu doğruydı.

Diğerlerinin dikkatini dağıtmak için kullanışlı bir dışiden fazlası değildi. Boğazından kaçan kahkaha düzensiz ve kabaydı.

"İşe yaramadı." Kaçmak isteyen çığlıkla savaştı. "Kimse benim için orada olduğuna inanmadı. Ben hariç." İronik bir kahkaha attı. "Zavallı, aptal, çaresiz Katy, büyük kötü Vanderale varisinin onu herhangi bir şekilde istediğine inanıyordu."

Gölünecek bir şeydi. Eminim o ve Breed arkadaşları ona sık sık gülüyorlardır.

"Seni bu şekilde kullanmam, Katy." Sesi bile buna inanmış gibi çıkıyordu.

* * *

Dane ne yapacağını, ne söyleyeceğini bilemez bir halde Katy'ye baktı. Onu suçladığı şeyi yapmamıştı. Şehvetini, onun yanında hissettiği ateşli uyarılmayı dizginlemişti. O bir çocuktı. Onunla kıyaslandığında bir bebek. Onu yatağına almaya, onun bir parçası masumiyeti almaya cüret ederse, kendini asla affetmeyecekti.

Yapar ?

Yine de onun acısını hissedebiliyordu, göğsünü parçalıyor, affetmeyen pençeleriyle bağırsaklarını yırtıyordu. Ve biliyordu , uzun yaşamı boyunca başka hiçbir kadını bu kadını incittiği kadar incitmemişti. Ve bunu ona yapmak ...

Bir kez daha evin etrafına baktı. Onun bu şekilde yaşadığını hiç bilmiyordu.

Kasabada güvenli bir ev tutuyordu, iki yatak odalı mütevazı bir ev. Esintili değildi. Ve her zaman onun güvende olduğunu bilecekti. Ya da Rhys'e ona bir daire tuttururdu, ya da belki daha az sade küçük bir ev.

Güvenli ev. Güzel, bahçeli bir yer. Güvenli bir yer, böylece kimse evine giremezdi.

Onu koru.

Onu koruma ihtiyacı, onunla tanıştığı günden beri içinde bir açlık gibiydi.

Çiftleşme açlığı mı? diye merak etti, ilk kez değildi, dilinin altındaki bezlerde kaşıntı, şişme, onun eşi olduğunu gösterecek herhangi bir değişiklik olup olmadığını kontrol etti ve hiçbir şey yoktu. Onun eşi değildi. Onu almak, onunla daha fazla ilgilenmesine izin vermek vicdansızlık olurdu.

Ama evi sağlayabilirdi. Rhys sahte bir isimle evi satın alabilir ve onun kullanımına sunabilirdi. Bunu yapabilirdi.

Kadının masaya doğru ilerlemesini, zarfa bakmasını, sonra zarfı alıp ona dönmesini ve içinden aktığını hissettiği duygularla titreyen eliyle zarfı uzatmasını izledi.

Dane ona baktı ve başını salladı.

O paraya ihtiyacı vardı. İhtiyacı olduğunu biliyordu. Dersleri için alması gereken kitaplar vardı. Yiyeceği ihtiyacı vardı.

"Lütfen ben oradayken geri gelme," diye ona, sesi kısık ve boğuktu. Ama kararlıydı. Her ciddiye. "Bunu bana yapma, Dane. Bana unutmam için bir şans ver..." Sıkıca yutkundu. "Seni unutmak için."

Öne doğru bir adım atarak uzandı ve zarfı usulca gömleğinin cebine soktu. Bunu yaparken gözünden düşen yaşı gördü ve bir ateş kıvılcımı gibi sol eline, başparmağıyla parmağının arasına sıçradığını hissetti.

Gözyaşları. Gururlu küçük Katy'sine ne yapmıştı böyle, çünkü onun ağlamaktan nefret ettiğini biliyordu.

Eli çenesinin altına sıkışana kadar hareket etti ve başını kaldırdı. Ve bir damla gözyaşı daha düştü.

Yanağından aşağı süzülmeden önce başını eğdi, dili yanağına değdi, acı biberin, balın ve saf masumiyetin ince tadı.

Dane'in dudakları oyalanırken Katy'ninkiler ayrıldı, onun öpücüğüne duyduğu ani ihtiyaç kontrolden çıkmış bir açlık gibiydi. Dane'in nefes alışının hızlandığını gördü, ihtiyacı olan oksijeni almak için mücadele ederken kendi nefes alışının da sığlaştığını hissetti.

Yalvarmak, ağlamak, bir öpücük için ne gerekiyorsa yapmak istiyordu. Sadece bir öpücük.

Yüzünü buruşturarak geri çekildi. "Özür dilerim. . ."

Elbette üzgündü. Başka bir kadını arzulama girişimlerini örtbas etmek için onu kullanabilirdi ama karşılığında ihtiyacı olan şeyin tek bir parçasına bile izin veremezdi. Kendisi istemiş olsa bile.

"!" Öfke içinde kabarıyor, bir şeye, birine bu kadar çok ihtiyaç duymanın acısı, kaybı ve aşağılanmasıyla karışan gelgit dalgası kalbini yiyip bitiriyordu. Ve kulübesinin kendisi için olduğu kadar onun için de bir utanç kaynağı olacağını biliyordu. "Sadece git. Çok haklıydın. Senin hayatını anlayamıyorum. Bunun için yeterince iyi değilim ve senin için yeterince sofistike değilim. Git ve senin korkaklığını anlayacak birini bul, Dane. Çünkü ben bunun bir parçası olmak istemiyorum."

Düşüncelerinden sıyrılır gibi başını salladı.

"Katy, beni dinle. Lütfen ..." Parmaklarını saçlarının arasından geçirdi, etrafına bakındı ve Katy bir kez daha onun yüz ifadesindeki, dünyada kendisine acımayan tek yere karşı duyduğu hoşnutsuzluğu gördü.

"Git." Kapıya doğru yürüdü, ağlamamak için mücadele ederken duyguları göğsünü parçalıyordu. "Lütfen kendimi daha fazla küçük düşürmeme izin verme. Lütfen, Dane. . . Lütfen . . ."

Sanki tek yapması gereken ona yalvarmış gibi.

Başıyla keskin bir selam verdi ve onun yanından geçerek verandanın gevşek tahtalarına, oradan da kendisini bekleyen heli-jet'e doğru ilerledi. Saniyeler sonra, araç sessizce havalanıp yan yatarak uzaklaşırken küçük kulübesini sarsmakla tehdit etti.

Nefes almak, verandaya çöküp bir zamanlar olduğu gibi beş yaşında ağlamamak ve kimsenin onu gerçekten sevmediğini fark etmemek için mücadele etti.

Soluk soluğa kulübeye tekrar girdi ve asma kilitle kilitlemek zorunda kaldığı kapıyı kapattı. İçeri girmek isteyenleri caydıracak bir şey değildi bu. Kapıya sertçe vurulsa paslı menteşelerinden sökülürdü.

Ödeyebildiği tek şey buydu. Güzel, halı kaplı dairelerin kirası bir ayda kazandığından daha fazlaydı ve devlet üniversitesindeki dersleri için ihtiyaç duyduğu kitapları, elektriği, suyu ödeyecek kadar para kalmasını sağlamak zorundaydı.

O kadar çok çalıştığı işletme diplomasına ihtiyacı vardı. Oradan, onu fahişenin kızı olarak gören herkesten uzaklaşmak için tek bileti buydu. Sosyal hizmetlerin bile istemediği bir bebek. Koruyucu ailesinin çocuk. Ve koruyucu annesi küçük kasabadaki herkese tam olarak bunu söylemişti.

Üvey babası John Moran da pek bir şey söylememişti. Sadece Katy'yi ağır ve üzgün gözlerle izlemişti. Çok fazla enerjisi ve fazla sorusu olan bu küçük kızla ne yapacağını hiç bilememişti.

Onu yanlarına almak zorundaydılar, üvey annesi Marie'nin dindarca söylediklerine kulak misafiri olmuştu. Katy'nin annesi öldükten sonra, yattığı adamlardan hangisinin kızın babası olduğunu bile bilmeden, bu onun Hristiyanlık göreviydi.

Moran'ların kilisede tanıdığı herkes bu hikayeyi duymuştu. Diğer çocukların onunla oynamasına izin verilmezdi, çünkü Katy'nin nasıl biri olacağını sadece Tanrı bilirdi. Ama bunu deneyenler de genellikle Moran'ların kapısından geri çevriliyordu. Katy de içine kapanmayı öğrenmişti.

Küçük bir kız ona farklı olduğunu söylemişti ve o ilk değildi. Kötü farklı değil, ama çok farklı. Yine de Katy'nin diğer çocuklardan nasıl farklı olduğunu asla açıklayamazdı.

Göğüsleri geliştiğinde, birdenbire erkekler ona bakmaya, kadınlar da ona dik dik bakmaya başladı. Katy, evlat edinen annesi o günden sonra onu yerel Goodwill'e götürdüğünde çok bol ve kapatıcı kıyafetler seçmişti. Erkeklerin bakışlarının onu ne kadar kirli hissettirdiğini ve kadınların bakışlarının onu kontrol edemediği bedeninden ne kadar utandırdığını sevmiyordu.

O sadece farklıydı. . .

O gece uyuyamadan tavana bakarken bu sözler zihnini, ruhunu doldurdu. Dışarı da içerisi gibi çok soğuktu.

O sadece farklıydı.

Bunu düzeltebilmeyi diledi. Onu farklı kılan şeyin ortadan kalkmasını ve onu rahat bırakmasını diledi.

Sahip olduğu tek dost Santiago'lardı ve o da sevgiden değil şefkatten doğan bir dostluktu.

Ve şimdi, bu farkı anladığına inandığı tek kişi, şerifin karısını izleme ihtiyacını gizlemek için onu sadece bir sis perdesi olarak kullanıyordu.

O sadece farklıydı. . . Ve
bu onu öldürüyordu.

"Seni seviyorum. . . ." diye haykırdı gecenin içinde. "Sadece seni
seviyorum . .

."

Ama onu sadece karanlığın ötesinde bekleyen canavar duydu.
Ve onunla birlikte gözyaşlarını döktü.

* * *

Ertesi gece genç kadın gündüz vardiyasına gelmeyince lokantaya geri döndü. Lanet olası her gün çalışıyordu. Sadece aldığı vardiyayı buluyordu. Onun zamanını diğer kızlardan önce seçtiğini ve genellikle onların istemediği vardiyaları aldığını öğrenmişti. Yağmur çamur, tatil, hafta sonu ve aradaki her gün çalıştığını duymuştu. Ve hiçbir zaman bir kulübeden ve evinin dışında sahip olduğu yırtık pırtık kıyafetlerden fazlasını karşılayacak kadar kazanamamış olsa da üniforma, o hala denedi.

Gece vardiyaları daha az bahşış getiriyordu, diye düşündü, bu da onun işletme okulu için aldığı küçük bursun karşılamadığı okul kitaplarının zorlu maliyetini karşılamasını zorlaştıracaktı. O gün erken saatlerde ayrıldıktan sonra kızın ev dediği kulübeye girmiş ve kulübenin ilkel koşulları karşısında öfkesini kontrol etmek zorunda kalmıştı. Dolaplarda ve buzdolabında neredeyse hiç yiyecek yoktu. Ve her ne kadar tertemiz olsa da, ince kumların ve kumun içeriği istila ettiğini hissedebiliyordu. Daha kötüsü, umutlarını ve hayallerini, başkalarının ona inandığından daha fazlası olmak için verdiği cesur savaşı hissedebiliyordu. Ve orada bulduğu kokularda, içinde hala var olduğuna inanmadığı kalbini parçalayan birinin ince varlığını bulmuştu.

Bölgede geçirdiği aylar boyunca onun hakkında da epey şey öğrenmişti. Çok da zor olmamıştı. Kasaba halkından bazıları onu ne zaman görsen, eğer yalnız değillerse, dedikodu yaparlardı. Ve o da dinlemekte iyiydi.

Marie Moran'ın uzaktan kuzeni olan annesi Amora Chavos'un bir fahişe olduğunu ve öldürülmeden önce Katy'nin babasının kim olduğunu bilmediğini söylediler. Muhtemelen bir müşteri tarafından bıçaklanarak öldürülmüş. Kızın, tıpkı Moran'lar öldükten sonra onu yanına alan kuzenine yaptığı gibi, iyi erkekleri kendisine şehvet duymaları için ayartmaya çalıştığını söylediler.

Öğrendiğine göre Katy, koruyucu ailesi öldüğünde reşit değildi, henüz on altı yaşındaydı ve bir başka kuzeni Charles Moran ile karısı Lisa onun sorumluluğunu üstlenmişti. Dükkânı ve Katy'nin büyüdüğü evi satmışlar, vergi ve borçların tüm parayı aldığına yemin etmişlerdi. Gerçek şu ki, tüm para Charles'ın cebine girmişti. Ama yine de kıza hiçbir şey kalmamıştı. Yasal olarak bu onun hakkıydı.

Ahlaki olarak başka bir hikayeydi.

Lokanta sahipleri okul, daha iyi bir daire, neye ihtiyacı varsa yardım etmeye çalışmışlar ama kızın her teklifi kibarca reddettiğini duymuş. Onu kabul etmeye zorlayabildikleri tek şey, gece yarısı vardiyasında çalıştığı saatler için asgari ücretti.

O gece içeri girdiğinde, mutfakta çalışan genç adamın aslında uyuduğunu hemen anladı. Katy, Vanderale geldiğinde her zaman oturduğu köşedeki masaya oturmuş, bir kitap açmış ve yanında bir not defteri tutuyordu.

Adam içeri girdiğinde, kadın hoş geldin dercesine gülümsedi. Dudaklarının sıcak bir kıvrımı, kahverengi gözlerinin perili derinliklerini geçemedi.

Çok fazla üzüntü.

Bu onu ruhunun derinliklerine kadar doldurdu ve yine de gülümsedi, yine de umut etti, yine de savaştı.

"Bu gece geç saatlere kadar dışarıdasın," dedi sessizce, endişesi ve ince sıcaklığı onu sararken tezgâhın arkasına yığılmış kahve ve fincanlara doğru ilerledi. Garip, diye düşündü, onun ruhunun yumuşaklığını hissedebiliyordu, sanki böyle bir şey onun için bir zayıflık değil de bir güçmüş gibi.

"Sadece Kahve veya herhangi bir şey başka?"
O tutuldu onu ses sessiz, müdahaleci
olmayan.

Bu soruya daha önce hiç cevap vermemişti - sadece , kahveyi aldı, parasını ödedi ve gitti.

"Turta." Kız şaşkınlıkla ona döndüğünde boğazını temizledi.
"Elmalı. Sıcak olsun lütfen."

Elmalı turta onu birçok kez baştan çıkarmıştı.

"Elbette." Başıyla hafifçe selam verdi, bar taburesine kayarken kahvesini tezgâha bıraktı, ardından turta için soğutucuya doğru ilerledi.

Normal olduğunu bildiğinden çok daha büyük bir dilim keserek bir tabağın üzerine yerleştirdi ve ardından mikrodalgaya attı. Bittiğinde dilimleri topladı ve bir çatal ve kaşıkla birlikte adamın önüne koydu.

"Başka bir şeye ihtiyacınız olursa bana haber verin..."
Uzaklaşmak için döndü.

"Kimsin sen?" diye sordu ona.

Onunla ilgili kafasını karıştıran şey neydi? Hayatının genel şemasında hangi yapboz parçasını tutuyordu? Ve yapılması gerektiğini bildiği şeyi yapmakta neden bu kadar zorlanıyordu?

Gözlerinde vardı. "Ben senin garsonunum, unuttun mu?"

"Seni tanıyor muydum?" diye sordu merakla, şakağında hâlâ duran yara izini ovuşturarak, "herhangi bir zamanda?"

Çok az insan onu meraklandırırdı, özellikle de insanlar. Ama onda çok farklı bir şeyler vardı. Zaten bildiklerinin ötesine geçen bir şey.

"Hayır. Adım Katy ama." Üniformasının yakasındaki küçük isim etiketini işaret etti. "Yaralandın mı?"

Merhamet yumuşak bir dalga gibi onu sardı. Bunu yaptığının farkında olup olmadığını merak etti.

Adı aslında Katelyn'di. Çok güzel bir isim.

Turtadan bir ısırık daha aldı ve nasıl cevap vereceğini düşünürken tadının keyfini çıkardı. Asla kimseye özgürlüğüne ihanet edecek kadar bilgi verme.

Sonunda başını salladı. "Artık iyiyim." En azından şu anda iyi olduğunu . İyi günler ve kötü günler vardı. Son birkaç gündür normalden daha akli başında görünüyordu.

Belli ki onun adını bekliyordu. Tahminine göre o hatırlayana kadar beklemek zorunda kalacaktı.

"Sen çalış." Başını çevirdi ve ona bakmadan önce kitaplarına doğru başını salladı.

Sadece onu izledi, güzel kahverengi gözleri endişe ve şefkatle doluydu.

"Ticaret okulu." Yine o hüzünlü gülümsemelerden biri. "Ofis yönetimi kursları."

Başını salladı. Bu ona uygun görünüyordu.

Turtasını yedi, birkaç kez ona baktı ve onun bilmecesini çözmeye çalıştı.

Bunu yaparken, kızın yanağında daha önce olmayan hafif bir leke gördü ve ne olduğunu merak ederek kaşlarını çattı.

"Yanağını mı incittin?" diye sordu alışılmadık bir endişeyle.

Kahretsin, içinde dolaşan canavarı rahatsız eden, o gece oraya ne yapmak için geldiğinden emin olamadan volta atmasına neden olan şey neydi?

Parmak uçlarının altındaki pençeleri hissedebiliyor, "öteki"nin onu serbest bırakmasını istediğini hissedebiliyordu. Bir an önce gitmeliydi; zamanı geldiğinde ona ulaşamayabilirdi. Onu şimdi öldürmek, tatlı canını almak, ona gösterebileceği en büyük merhametti. Ve merhamet, onun sık sık bildiğinden şüphe duyduğu bir şeydi.

Ya da onun için savaşabilirdi. Bu ani düşünce hem onun hem de "ötekinin" duraksamasına neden oldu.

Genç hayatında başka hiç kimse onun için savaşmamıştı, diye düşündü. Ona gerçek mutluluğu değilse bile, en azından kendisi için var olabileceğini bilmediği bir hayatı tatması için bir şans verebilirdi. Zamanı vardı, diye düşündü.

Böylesine değerli birinin hayatını, onu kurtarmak için savaşmadan almak kesinlikle ölümcül bir günahtı.

Eğer savaşırsa, belki onu kurtarabilirdi.

Omuz silkerek uzandı ve işarete dokundu. "Emin değilim..."

Tam olarak doğruyu söylemiyordu ama işaret yüzünden kafasının karıştığı belliydi.

Yavaşça, dikkatlice içine çekti. Bu bir riskti, onun kokusunu bu şekilde almak, tüm sırların olduğu varlığının derinliklerine kadar

ona çıplak bıraktı.

Yine de onun kokusunu, çok az kokunun ulaşmasına izin verdiği derinliklerine götürmek, şüphelerinden emin olmanın tek yoluydu. Orada, beyninin en derin yerinde, onu parçalara ayırdı ve analiz etmeye başladı.

Edindiği bir yetenek. Sevdği bir şey değildi ama nasıl kullanacağını biliyordu. Sonra durdu.

O orada otururken taze kahve yapmakla meşguldü, küçük işlerle ilgileniyordu.

Başını yana eğdi, tekrar onun kokusunu içine çekti ve bulmacanın parçaları yavaşça yerine oturdu. Hissettiği keder sadece kendisine ait değildi, aynı zamanda içindeki canavarın da kederiydi.

O çiftleşmemiş bir eşti. Kaybolmuştu. Yalnızdı. Kim ve ne olduğunu bile bilmiyordu. Yine de onda daha fazlası vardı. Herkesin tahmin edebileceğinden çok daha fazlası. Bu tür yaratıkların içlerindeki güzelliğin ve lanetlendikleri inanılmaz yeteneğin bedelini korkunç bir şekilde ödediklerini hissedecek ya da anlayacak kimsesi olmadan hayatın içinde sürüklenen küçük, şirin bir melek.

Yine de bu küçük melek diğerleri arasında benzersizdi. O kadar eşsiz, o kadar özeldi ki, ilk başta onun orada, böyle çıplak, küçük bir yerde, destekten ya da ona verilmesi gereken ilgiden yoksun olarak var olduğuna inanmakta güçlük çekti.

"Burada olmak zor, değil mi?" dedi yumuşak sesle, kadın ona döndüğünde. "Bu küçük kasaba. Onlardan daha fazlası olmak ve sanki daha azmışsın gibi hissettirilmek zor."

İçinde korku yoktu, sadece kabullenmişti, ama dudaklarının kıvrımındaki acı ironi ona garip bir şekilde dokunmuştu.

"Daha mı?" diye sordu ona bir fincan taze kahve doldururken, içini dolduran hüznün ruhunu parçalamakla tehdit ediyordu. "Herkesten daha az olmak ve bunun sürekli hatırlatılması çok daha zor."

O da buna inanıyordu. Daha az olduğuna inanıyordu ama yine de mücadele etti, tırnaklarıyla tutunmaya çalıştı ve etrafındakilerin onun hakkında düşündüklerinin üstüne çıkmak için savaştı.

"Buradan gitmelisin." Burası onun gibi biri için uygun bir yer değildi.

O sadece Vanderale'in eşi değildi; daha fazlasıydı. Çok daha fazlasıydı ve o küçük piç kurusu onu öylece bırakıp gitmişti. Onu kaderine ve canavarın sadece bir kez gördüğü ve başka birinin acı çekmesine asla izin vermeyeceğine yemin ettiği bir ıstıraba terk etti.

"Bir gün," diye belirtti. "Önce dersleri bitirmem ve başvuruları göndermeye başlamam gerekiyor."

Sesi pek yardımcı olacakmış gibi gelmiyordu ve muhtemelen de olmayacaktı.

Daha önce yaptığı ayak işlerini, "ötekinin" umutsuzluğa ve hissedecekleri ek kedere öfkelenmesine rağmen yaptığı telefon görüşmesini hatırladı. Eğer Vanderale onunla çiftleşmeyecekse, o zaman onun etrafında dolaşmaya devam ederse onu zamanından çok önce öldürecekti. Onu bekleyen şey için hem o hem de canavar yas tutacaktı ama onun bir nebze mutluluk ve tatmin bulmak için zamanı vardı. En azından bir hayaline ulaşmayı başardığını bilmek için.

", Tech-Corp'u duydun mu?" diye sordu ona.

"Kim yapmadı ki?" Konuşurken bir yandan da gümüşleri paketliyordu. "San Francisco merkezli ve nispeten yeni bir start-up olmasına rağmen çok uluslu sözleşmelere sahip. Dünyanın dört bir yanındaki askeri ve kolluk kuvvetleri için yapay zeka ve donanım bileşenleri üzerine çalışıyorlar."

"Irklar bile." Onu dikkatle izledi.

"Onlara herkesten daha çok ihtiyaçları var," dedi sesini şefkatle renklendirerek. "Hayatta kalmak için bu kadar çok mücadele etmek zorunda kalmaları korkunç."

Lokantaya gelen Irklar bile çoğu zaman ondan çekinirdi. Yine de onlardan şefkatle bahsediyordu. Yine de birçok vatandaştan daha arkadaş canlısıydılar, bunu onlara verdi.

Sonra lokantayı sessizlik kapladı. Adam kahvesini içti; kadın fincanı yeniden doldurdu. Seçeneklerini tarttı, onun seçeneklerini ve içinde hırlayan canavarın taleplerini tarttı, zihnini parçaladı.

"Aylardır geliyorsun ve ancak şimdi konuşuyorsun," diye yorumladı tencereyi ocağa geri koyarken. "Her şey yolunda mı?"

Kaşlarını çatarak kahvesine baktı.

Endişe. Kim ve ne olduğunu tahmin edemese de onun için endişeleniyordu. Ona hiçbir faydası olmadığına inanıyordu. Yine de şefkati ve endişesi onun üzerinden geçen yumuşak bir sıcaklık dalgası gibiydi.

Başını tekrar kaldırmadan önce olabildiğince dürüst bir şekilde "Bazen," diye cevap verdi. "Benim kim olduğumu biliyor musun?"

Başını salladı, bir kez daha mesafe koydu. Tabii ki bilmiyordu, diye düşündü. Ona söylememişti.

Ceketinden daha önce aldığı eşyaları çıkardı, bir süre onlara baktı ve sonra ona uzattı.

O sabah aldığı uçak biletleri, Tech-Corp'un insan kaynaklarına yazdığı mektup ve küçük bir zarf dolusu seyahat parası.

Eşyalara baktı, sonra bakışlarını sorgulayıcı bir şekilde ona kaldırdı. Adam onun bakışlarındaki açlığı ve korkuyu, şüpheyi ve kuşkuyu görebiliyor ve hemen bastırdığı umudun kokusunu alabiliyordu.

"San Francisco'ya üç tane birinci sınıf bilet. Biri sana, ikisi Santiago'lara, çünkü senin güvenliğin onlar için endişe verici olacak. Tech-Corp'un yeni çalışan eğitim merkezinde  günlük konaklama için bir sit ve yol parası. Bir araba sizi bekliyor olacak ya da isterseniz havaalanından kendi aracınızı alabilirsiniz. Eğitim programındaki bir pozisyonu kabul etmeye karar vererseniz, hemen başlayacaksınız."

Umudun, korkunun ve çaresiz bir ihtiyacın kokusu aniden acı dolu bir duygu kasırgası gibi ondan fırladı. Vücudunu sarsan küçük titremeleri görebiliyor, yok olmasından korktuğu bir umutla nasıl savaştığını hissedebiliyordu.

"Sen de kimsin?" İnansızlıkla başını salladı.

"Tech-Corp'un kurucularından ve sahiplerinden biri." Ve bazı günler bunu gerçekten hatırlıyordu. "Bu küçük kasabada boğulamayacak kadar zeki ve sezgileri g birisin Katelyn Chavos. Tech-Corp kendi halkla ilişkiler personelinin yanı sıra yöneticilerini de eğiten bir program başlattı. Hızla büyüyorlar ve iş dünyasının birçok farklı ihtiyacını karşılayabiliyorlar. Oraya uyum sağlayacağınıza inanıyorum. Bu küçük yerin sınırlarının ötesinde başarılı olmak için bir fırsat." Kâğıtları öne doğru itti. "Al bunu. Bu gece geri dönüyorum ve vardığınızda sizinle orada buluşacağım."

Kâğıtları ve zarfı neredeyse korkuyla aldı.

"Kimsin sen?" diye daha kararlı bir şekilde tekrarladı ve adam onun sesindeki talebin bilinçsiz yankısını duyabiliyordu.

"Geldiğinde sana söylerim," diye söz verdi, ayağa kalkıp kahve ve turta için yeterli parayı attı. "Umarım üç gün içinde görüşürüz." Durakladı ve onun bakışlarıyla buluştu. "Bu senin geleceğin, Katelyn. Ya iki elinle yakala ya da hemen vazgeç. Bir seçimin var: Kendin için seç, başkası için değil."

. C H A P T E R .

Broken Butte, New Mexico Sekiz Yıl Sonra

Katelyn Chavos, bindiđi siyah Tech-Corp SUV'si řehir sınırlarına girerken, Broken Butte'un deđiřtiđini dűřűndű. Artık New Mexico'daki Broken Butte ile Arizona'daki Window Rock arasında bűyűk, řık bir otel, alıřveriř ve konferans merkezinin yanı sıra birkaç popűler turistik konaklama yeri daha vardı. řehrin dıřında bir alıřveriř merkezi, yenilenmiř řerif departmanı, řık ve yeni bir řehir polis departmanı ve adliye binası.

Hatırladıđı tozlu kasaba neredeyse tamamen deđiřmiř ve geliřiyor gibi gűrűnűyordu. Santiago'ların bir zamanlar sahibi oldukları lokanta bile gitmiř, yerine Amerikan-İtalyan yemekleriyle tanınan bir zincir restoran gelmiřti.

San Francisco'dan oraya uęarken incelediđi dosyadan, bűlgeye yerleřen Breed gruplarının, Arizona Window Rock'taki Breed İřleri

Bűrosu'nun yeni Batı Bűlűmű'nűn, Breed akınını ve ihtiyaęlarını desteklemek ięin beraberindeki iřletmelerle birlikte, Navajo Ulusu rezervasyon arazisi ve yakındaki kasabalar boyunca biręok fakir ilęeyi dűnűřtűrdűđűnű biliyordu.

Refah sadece Window Rock'ı ęevreleyen topluluklarda değil, Kurt, ęakal ve Aslan İrk topluluklarının ortaya ęıkmaya başladığı Arizona, New Mexico ve Utah'ta da kendini gűstermeye başlamıştı.

İrk soylarının ęođunun yűksek oranda bűlgeden gelen genetiđi ięerdiđi tespit edilmiřtir. Genę

İrk araştırma ve geliştirme çalışmaları sırasında kabile topluluklarından kaçırılan kadınlar bu bölgeden gelmişti. Toprakla olan bağları ve psişik yetenekleri, genetik modifikasyonlardan yaratılan fetüsleri taşımak için kullanılan genç kadınları seçmekte serbest bırakılan Genetik Konseyi bilim adamları tarafından ödüllendirildi.

Bölgeden götürülen kadınlara uygulanan dehşet ve zulümler sık sık basında ve dünyanın dört bir yanındaki hükümetler tarafından incelendi. Hiç kimse İrkleri yaratan bilim adamlarının canavarca eylemlerini unutmazın.

İrk bilgisi ve farkındalığının yirminci yılına yaklaşıyorlardı. Callan Lyons'un küçük Kedigiller sürüsüyle birlikte dünyanın karşısına çıkıp özgürlük taleplerini ilan ettiği gün onlarca yıl unutulmayacaktı.

Ve yirmi yıl yaklaştıkça, Katelyn birbiriyle bağlantılı olayları ve olasılıkları daha fazla görüyor ve yakında, muhtemelen çok yakında, değişimin geleceğini biliyordu. Terazinin hangi tarafa eğileceğinden emin değildi ama ne İrklerin ne de İrk olmayanların bundan etkilenmeyeceğini biliyordu.

SUV'u kullanan Bengal Breed dikiz aynasına bakarken, "Bay Parker, Bayan Parker'la birlikte bu akşam yemek için otelin restoranında size katılacaklarını hatırlatmamı istedi," diye hatırlattı.

Bu Bengal'in kaba yontulmuş, yakışıklı yüz hatlarında, yaklaşık on yıl önce laboratuvarlardan en son serbest bırakılanlardan biri olduğunun bir göstergesi olan çizgilerin gölgesi hâlâ duruyordu.

Bengaller genellikle asabi, geçinmesi zor ve savaşta son derece acımasız olurlardı. Neyse ki bu oldukça kibar ve çarpıcı derecede yakışıklıydı.

Cins erkekler klasik anlamda yakışıklı değildi. Sert yapılıydılar, yüzlerindeki güçlü kemikler ve açılar onlara nihai kötü çocuk görünümü veriyordu. Bakışları deliciydi, bazen genetiklerinin geldiği hayvanı andıran saçları vardı ve normalde biraz fazla uzundu. Sesleri genellikle gizli bir hırıltıya sahip olabiliyor ya da alçalıp seks ve günahla yankılanabiliyordu.

Sayıları az da olsa, cins dişiler kesinlikle çok güzeldi.

Katelyn henüz 1.80'in üzerinde biriyle karşılaşmamıştı. Narin, savunmasız ve korunmaya muhtaç görünüyorlardı. Ama aslında hiç de öyle değillerdi. Zulüm ve cinsel istismar ateşinde bilenmişler, Konsey'in st kademeleri ya da yaratıldıkları laboratuvarları yöneten askerler için birer oyuncaktan fazlası olarak grlmemişlerdi.

"Teşekkür ederim, Drew. Bay Parker'ı bizzat arayacağım ve bu akşam ne zaman müsait olacağımı bildireceğim," dedi Bengal'e, elektronik defterden ve üzerinde çalıştığı dosyalardan başını kaldırıp bakarken. "Ofis alanının yanından geçerken yavaşlar mısınız? Durmayacağız; sadece nasıl ilerlediğini görmek istiyorum."

"Elbette, Bayan Chavos," diye mırıldandı ve Tech-Corp ofislerinin bulunduğu yan sokağa saparken cipi yavaşlatarak sürünmeye başladı.

Üç katlı beyaz alçı ve kırmızı tuğlalı bina, birkaç ofis binasının arasında, diğerlerinden bir kat daha yüksekte duruyor ve bitirilip faaliyete geçmeyi bekleyen görkemli bir görünüm sergiliyordu. Güneşten kararan pencereler, sert güneş ışığının altında parıldııyor ve bakışlarını içeriye inceleme isteğine çekiyordu.

"Oldukça güzel görünüyor," dedi memnuniyetle koltuğuna geri oturup elektronik defterdeki dosyaları kapatırken.

Yakında bir gün tek başına dışarı çıkacak ve kasabadaki değişiklikleri özümsemek için sokaklarda yürüyecekti. Tanıdığı ya da onu tanıyacak pek çok insan olduğundan şüpheliydi. Değişmişti, diye düşündü Katelyn; bir zamanlar suçlandığı gibi hala farklıydı, ama bu farklılık artık gömülmüştü ve dünya sadece kendine güvenen ve dünyadaki yerinden emin bir kadın görüyordu.

"şimdi otele gidelim mi?" diye sordu şoförü kibarca.

Katelyn ona küçük bir gülümseme verdi. "Elbette. Bana zaman ayırdığınız için teşekkür ederim."

Dikiz aynasından ona şaşkın bir bakış fırlattı ama başka bir şey söylemedi. Birkaç dakika içinde otelin girişinin altına gelmişlerdi, gölgeli tente parlak güneş ışığını hafifletiyordu.

giriş zeminini kaplayan koyu gri ve krem karoların üzerine dökülebilirdi.

"Bayan Chavos." Otel görevlisi kapıyı açtı ve yanındaki koltuktan deri evrak çantasını aldı, ardından şoförüne teslim etti ve dışarı çıkmasına yardımcı olmak için elini uzattı.

Katelyn araçtan indi, dizlerinin hemen üzerinde biten kiraz kırmızısı dar iş eteği ve beyaz şifon kolsuz bluzuyla giydiği beş santimlik topuklu ayakkabılar ona her zaman ihtiyacı olduğunu hissettiği ek yüksekliği veriyordu. Breeds'in yanında beş santimin pek bir faydası olmuyordu. Onlar her kadına ne kadar kadınsı olduklarını hatırlatacak kadar uzun ve geniştiler, diye düşündü eğlenerek.

"Süitiniz hazır hanımefendi," diyordu yaka kartında Bert yazan görevli, girişe doğru ilerlerken ve çantalarını alması için bir görevliye işaret ederken. "Bir şeye ihtiyacınız olursa lütfen bize haber verin, hemen teslim edilmesini sağlayalım."

İki kabin arasına yerleştirilmiş düğmeye bastığı asansör sırasına doğru ilerlediler ve kapılar hemen açıldı.

En üst kata hızlı bir şekilde çıkıldı ve çok geçmeden asansörün kapıları açıldı, önlerinde serin, tertemiz bir koridor açıldı.

Katelyn son bir haftadır ertelediği yorgunluğun kendisini yakaladığını hissediyordu. Odasına, paketlediği rahat ipek pijama takımlarından birine girmek istedi ve kestirmek için yatağa uzandı.

Broken Butte'ye taşınmaya hazırlandığı son iki yıldır tam gaz çalışıyor, hem Tech-Corp üretim tesisinin hem de ofislerin tamamlanmasını koordine ediyor ve denetliyordu. Tech-Corp'un yeni yeri için inşaat şirketlerini ve gelecekteki çalışanları incelemek ve her şeyin sorunsuz gittiğinden emin olmak zaman alan bir işti. Tech-Corp, Breeds ve Navajo Ulusu arasındaki anlaşma zaman zaman işleri iki kat zorlaştırıyordu. Tech-Corp'un güvenlik konusunda sert olduğunu düşündüyse de, Breeds'in eline su dökemezlerdi.

Tech-Corp'un kendisinin de sıkı bir inceleme süreci vardı, ancak sadece Breedsten alması gerektiği söylenen çok sayıda DNA örneği gerekiyordu.

Sadece o çalışanlar değil, kendisi de.

Kan, idrar ve tükürük örneklerinin yanı sıra özel bir doktor tarafından değil, Irk İşleri Bürosu tıbbi tesisinde alınacak bir vajinal örnek.

Neyse ki geçmiş kontrolleri tamamlanmıştı ve tıbbi tesisteki randevusuna geldiğinde Büro'ya teslim etmeden önce, sekiz yıl önce onu kanatları altına alan Graeme Parker ile birkaç tanesinin üzerinden geçmesi gerekiyordu. Her şey sorunsuz ilerliyordu, görünürde hiçbir pürüz yoktu.

Ve bu bile tek başına endişe vericiydi.

Birkaç dakika içinde bir görevli bavullarıyla geldi ve yatak odasında onları bekleyen bavul raflarına yerleştirdi. Bahşışını verdi, memnuniyetle gülümsedi ve tek yapması gerekenin onu çağırmak olduğunu söyleyerek süitten ayrıldı ve Katelyn rahat bir iç çekmeden önce kapılardaki güvenli kilidi yerine kaydırıldı.

Tanrım, uyuması gerekiyordu.

Bir hafta uyusa bile bazı günler ihtiyaç duyduğu enerjiyi yenilemeye yetmeyeceğini hissediyordu.

"Merhaba

aşkım."

Katelyn

donakaldı.

Seks ve günahattan daha yumuşak olan ve karanlık, baş döndürücü bir törpüyle tatlandırılan bu sesi tanıyordu.

Lütfen, Tanrım, Graeme ne yapmıştı?

Çift kapının kollarını bırakan Katelyn yavaşça döndü ve oturma alanının ortasında, bara ve balkon kapılarına yakın bir yerde duran adama baktı.

Altı-dört yaşlarında, beyaz bir elbise gömleği giymiş, kollarını ön kollarına doğru kıvrımış, taba rengi haki pantolon ve her zamanki yıpranmış kahverengi botlarını giymişti. Yeşil bakışları kasvetliydi, neredeyse zümrüt rengindeydi ama güneşten bronzlaşmış yüzüne sıcak kehribar tonları vuruyordu, gür koyu sarı saçları alnına düşüyor ve neredeyse gömleğinin yakasına kadar uzanıyordu.

En iyi kötü çocuk, diye düşünmüştü hep. Bir

Cins olarak doğmalıydı.

"Beni yanlış odaya mı koydular?" Kalbinin nasıl çarptığını, anılarının nasıl yüzeye çıkmaya çalıştığını görmezden gelmek için savaştı.

Onları derin, karanlık yere.

"Ve burada bir *merhaba* bile yok, ya da *nasılsın, Dane?*" diye sordu, sesi kasvetliydi. "Uzun zaman oldu, aşkım. Çok uzun zaman oldu."

Yeterince uzun sürmemişti.

"Merhaba, Dane. Nasılsın? Neden benim odamdasın?" Kollarını ona dolamakla orada olduğu için öfkeden kudurmak arasında kalarak soruları sıraladı.

"Görünüşe göre ortak bir süitimiz var." Dudakları biraz alaycı bir ifadeyle kıvrıldı.

Katelyn sadece başını sallayabildi. "Masayı arayacağım..."

"Üzgünüm aşkım, bunu zaten denedim," diye onu temin etti. "Bulabileceğimiz boş bir oda yok."

Harika.

Katelyn odanın etrafına baktı. Uzun konferans/yemek masası, bar ve elektrikli şöminenin bulunduğu oturma alanı. Küçük mutfak uzak köşeye sıkışmıştı ve odadan kısa bir tezgahla ayrılmıştı.

Şehirde kiraladığı ev hazır olana kadar burası onun evi olacaktı. Birkaç hafta, bir aydan fazla olmayacağı söylenmişti.

"Öyleyse Büro'da kal. Orada bir süitiniz olduğunu sanıyordum." Graeme ona birkaç kez Vanderale'sin Western Bureau'da kendilerine ait bir süitleri olduğunu söylemişti.

"Ebeveynleri şu anda burada ve ikizler de açıkçası şu anda küçük birer dehşet saçıyorlar," dedi, yüzünü buruşturmasına rağmen dudaklarının kenarında bir sırıtış sezdiğini fark ettiğinde bile Güney Afrika aksanının ipuçlarını hissedebiliyordu.

Ona yalan söylüyordu.

Her ne sebeple olursa olsun, süitini onunla paylaşmaya kararlıydı.

"Ne kadar için?" Sabırlı olmak için kendini zorladı.

Onunla karşılaşma ihtimali olmadığından emindi. Bölgede ne bir Vanderale projesi vardı ne de gelişlerine dair bir haber. Yine de buradaydı, tam da ona ihtiyaç duymadığı yerde.

Onu orada , ona ihtiyacı yoktu, ama bunun ötesinde, bu onun için basitçe

Onunla düzenli olarak karşılaşma riskini göze alarak.

Omuz silktili, geniş omuzları sanki önemli değilmiş gibi kalktı. "şey, aileler henüz bana seyahat programlarını vermediler. Verdiklerinde sana haber veririm."

Bu sorunlara yol açacaktı. Asistanı Portia birkaç gün içinde gelecekti ve diğler odada kalması gerekiyordu. O günkü işler bittiğinde, ortaya çıkan sorunları ya da son dakika endişelerini takip edebilmeleri için Portia'ya orada ihtiyacı olacaktı.

"Dane, bağlantı odasını çalmaya karar için kendine göre nedenlerin olduğunun farkındayım" dedi, ses tonunu buz gibi tutmaya çalışarak, her ne oyun oynuyorsa onunla birlikte oynamayı reddederek "ama iki gün asistanım gelecek ve ona ihtiyacı olacak. Ona burada ihtiyacım var."

Dudaklarını pişmanlıkla büzdü. "Üzgünüm aşkım ama koridorda kamp kuramam. Tech-Corp'un onun için ayarlayabileceğı yakındaki otellerden birinde hâlâ oda olduğuna eminim."

Bunun için havasında değildi. Ne onun tuhaf esprileri ne de kendisi pahasına yaptığı sapıkça eğlenceler için havasında değildi. Bunu düzeltmek için iki günü vardı ama hemen duş alıp gece yarısına kadar bu şansı kaçıracaktı.

Graeme'in elinde üretim tesisi ve yeni ofisler için gözden geçirmek istediğı ayrıntılardan oluşan bir alışveriş listesi vardı. Bu onun bebeğıydi ve alınan kararların çoğundan o sorumlu olacaktı. Bu sorunun araya girmesine izin veremezdi.

Ama bu Dane'di, bir parçasını fısıldamıştı. Onu sekiz yıldır internet ya da haber programları dışında görmemişti. Onunla konuşmamış, her zaman kendisine uzanıyormuş gibi o meraklı sıcaklığı hissetmemiştii.

Bunca yıl sonra, şimdi bile onun zayıflığıydı. Ama asla daha azını beklememişti.

"Bu işe yaramayacak," dedi ona, sakın kalmak için mücadele ederek. "Kendinize başka bir otel bulun, çölde kamp yapın, gerçekten umurumda değil. Ama bu odayı boşaltın."

", Katy ..."

"Benim adım Katelyn," diye tersledi adam daha ileri gidmeden ve adamın ona sertçe bakmasına, bakışlarının daralmasına neden oldu. "Özür dilerim,

Ama Katy artık yok ve bana hitap ederken bunu hatırlarsanız çok memnun olurum."

Broken Butte'tan ayrıldığından beri "Katy" adını kullanmamıştı. Graeme ona en başından beri Katelyn diyordu ve Tech-Corp'un liderlik ekibiyle tanıştırtırken de ona bu şekilde hitap etmişti. O zamandan beri Katelyn'di ve bundan hoşlandığını fark etmişti.

"Katy." Odanın karşısına geçerken sesi alçaldı, ifadesi kasvetli bir hal alırken bakışları Katy'yi tuttu. "Sen her zaman benim Katy'm ..."

Buna güldü. değildi.

"Ben her zaman yanlış yapamayacağına inanan ve hayatına uyum sağlama umudu olmayan o aptal küçük kız mı olacağım?" Bir parçası o yirmi bir yaşındaki çocuğun hâlâ içinde gizlendiğini, değişimlerine rağmen değerinden hâlâ şüphe duyduğunu bilse de bu fikir karşısında gözlerini devirdi. "Hayır, teşekkür Dane. Sanırım Katelyn'i tercih ederim."

Adam önünde durduğunda kadın baktı.

"Seni asla incitmek istemedim," dedi ve uzanıp saçlarını yanağından geriye doğru taradı. "O zamanlar hayatımın nasıl olduğunu bilmiyorsun bebeğim. Senin için güvenli değildi."

Bir an için yine o genç kadın oldu, kendisine bakmaya geldiğinden emin olduğu adama baktı, gözlerinin kararmasını izledi, yeşilin içinde parıldayan tuhaf altın çizgiler onu büyüledi.

Başparmağı yanağındaki tuhaf kızarıklık ize dokunduğunda, vücudunda cızırtılı bir his patlaması oldu ve geri çekilip şaşkınlıkla ona bakmasına neden oldu.

"Yapma..." Başını salladı ve şimdi çaresizlik içinde odanın etrafına baktı. "Bir daha düşündüm de, şu lanet süiti alsana. . ."

Ondan kaçmak için bir adım atmıştı, yaşayabileceği her dokunuşa duyduğu hatırlanan aklıktan ve çok daha fazlasının fantezilerinden kaçmak için.

Daha ileri gidemeden dirseğinden yakaladı, sırtını ona döndü ve dudakları onunkilere değene kadar alçaldı. Bu hafif okşama onu hareketsiz bıraktı, kehribar rengi ışıkların zümrüt renginde parıldamasını izlerken gözleri genişledi ve onunkilere kilitlendi.

"Katy." Dudakları onunkilere değdi ve onu zincirlerden etkili bir şekilde sabit tuttu. "Seni özledim."

Başparmağı yanağındaki izin üzerinde tekrar gezindi ve kadın aldığı zevkle nefesini tuttu.

"Nasıl?" Teması kesmek için kendini zorladı, nefes almak için savaşıırken başını geriye yasladı, çarpan kalbini sakinleştirmek için. "Hiç tanımadığın birini özleyemezsin, Dane. Ve ikimiz de birbirimizi tanımadığımızın farkındayız."

"Bu doğru değil." Kaşlarını çatarak ona baktı. "Hadi ama Katy, çok uzun zaman oldu. Anlaşmazlık yaşamayalım..."

"Anlaşmazlık mı?" Bu sözlere neredeyse gülecekti. "Anlaşmazlık içinde değiliz, Dane. İnsan bir yabancıyla anlaşmazlığa düşemez. Ve biz de öyleydik, öyleyiz. Yabancıyız. Şimdi beni rahat bırak. Yorgunum ve seninle uğraşacak enerjim yok. Hazır başlamışken başka bir oda bul. Çabuk."

Bu kez adam gitmesine izin verdi, kadın hamalın çantalarını yerleştirdiği yatak odasına doğru yürürken onu tutmayı bıraktı, içeri girdi ve çift kapıyı arkasından kilitledi.

Arkasına yaslanıp gözlerini kapatarak kendini nefes almaya zorladı. Sadece nefes almaya. Ne anılar, ne istekler, ne arzular, ne de hatırlanan fanteziler.

Çünkü onların içinde deliliğe giden yol yatıyordu, diye itiraf etti.

Daha önce de burada bulunmuş, onu görmek, sesini duymak, parmaklarının yanağına dokunuşunu tekrar hissetmek ve yakında okşamalarını, öpücüklerini tanıyacağı umuduyla savaşırmıştı.

Kapıdan uzaklaşarak valizine doğru ilerledi ve normalde içinde uyuduğu ipek pijamalarının bulunduğu deri çantayı açtı. Ayakkabılarını tekmeledi ve yanağındaki tek bir damla gözyaşını silerken bile duşa yöneldi.

* * *

[OBJ]"Katelyn'i üzdün." Graeme'in sesi , sesindeki hafif gürlleme hoşnutsuzluğunun bir işaretiydi.

Dane bu suçlama karşısında homurdandı. "Güven bana, bu iki yönlü bir yoldu."

Onu tekrar görmek, ondaki değişiklikleri, viski kahvesi gözlerindeki hüznü, gülümsemenin eksikliğini görmek . . . Onu gördüğünde hep gülümserdi, ta ki kiraladığı ev için kötü bir bahane olan heli-jet geldiği geceye kadar.

Kadının yaşadığı o lanet kulübeyi gördüğünü ve onu zorla jete bindirip acil bir durumda hemen Broken Butte'ta tuttuğu güvenli eve götürme dürtüsüyle savaşmak zorunda kaldığını hatırlıyordu. Ona kalırsa, kızın içinde bulunduğu yaşam koşullarından kurtulması gerekiyordu.

Ama bunu yapsaydı, onu daha çok incitmekten başka bir işe yaramayacağını biliyordu. Umutla dolacak ve bunun o anda emin olduğundan çok daha fazla ifade ettiğine inanacaktı.

"Üzgün olman zerre kadar umurumda değil." Graeme'in sesindeki hırıltı şimdi daha da derinleşmişti. "Onu üzdün ve bu bir daha olmayacak. Onu sana, onu incitmen için geri getirmedi." "

O lanet Bengal'in yaptıkları ve bunların arkasındaki nedenler hakkındaki şişirilmiş düşünceleri bazen onu hayrete düşürüyordu.

"Bu işe karışma, Graeme," diye uyardı Breed'i, Katy'ninkinin yanındaki geniş yatak odasına geri adım atarken. "Müdahalene müsamaha göstermeyeceğim."

Bengal kıkırdamadan önce hatta bir sessizlik oldu. Hoş bir ses değildi.

"Söyle bana, hayvanın yine bağırsaklarını parçalamaya başladı mı, içinde incittiğin şeyi düzeltmeni mi talep ediyor?"

Sorunun yanı sıra bilmiş ses tonu karşısında da dondu kaldı.

"Sen neden bahsediyorsun be?" Dane hırladı ama diğer Irkın ne demek istediğini çok iyi biliyordu. Sadece Graeme'in bunun nasıl farkına varabildiğini bilmiyordu.

"Elindeki o işaret," diye söylendi diğer Cins. "Onu aldığın geceyi bile hatırlıyor musun?"

Dane kendini durduramadan sol eline, baş ve işaret parmakları arasındaki küçük bir yıldız patlaması şeklindeki kırmızı ize baktı. Kaşlarını çattı. Onu gördüğü sabahı hatırlıyordu ama oraya nasıl geldiğini hatırlamıyordu.

"Annen hiç temizledi mi, yoksa ona nasıl kaptığını söylemedin mi?" Graeme'in sesindeki ipeksi ton, onu şu konuda uyardı

Bengal en azından geldiğini bildiğini düşünüyordu.

"Benimle oyun oynamayı bırak, pislik." Graeme ile uğraşmak en iyi zamanlarda bile hiç kolay olmamıştı.

"Yüzündeki iz," diye devam etti Graeme. "O gözyaşı damlası eline çarptıktan hemen sonra yanağından bir damla gözyaşını , sıcaklığının neredeyse acı verdiği yer değil mi orası? O gece dilin onun yanağına değmişti. Ben de oradaydım. Taşıdığım canavar kaçmak için savaşıırken ve onu parçalayan katıksız ıstırap için seni lime lime ederken ön verandadan değişik tokuşu gördüm. Ertesi sabah Kurt Irkı Lobo Reeve ile buluştuğunda iz elinin üzerindeydi ve o akşam restorana gelip ona Tech-Corp'ta bir iş teklif ettiğimde iz yanağındaydı." Katy'nin Broken Butte'tan kaybolmasının nedeni o muydu?

Dane onun neden gittiğini hiç öğrenememişti ve Santiagolar da onlara bu konuyu soran Breed'ler yalan söylediklerini söyleseler de aptalı oynamışlardı.

Katy ile birlikte şehirden ayrılmışlar ve sonra yalnız dönmüşlerdi. San Francisco'ya uçmuşlar, sonra ortadan kaybolmuşlardı ve Dane onların hareketlerini takip edememişti.

Kız ortadan kaybolduğunda ve Santiago'lar kızın nereye gittiğini açıklamayı reddettiğinde çok öfkelenmişti. Costas Santiago, Dane evine gittiğinde ona öfkeyle, kimsenin bilmesini istemediğini, özellikle de onun bilmesini istemediğini söylemişti. Dane'in onu kırdığını iddia etmişti. Broken Butte'taki insanlar yıllarca denemişler ama onun iradesini ve kıvılcımını bile kıramamışlardı. Ama o bunu kırmaktan fazlasını yapmıştı. Neredeyse yok etmişti.

Adam Dane'e hiçbir şey söylememeye kararlıydı ve işkence dışında Katy'nin nerede olduğunu asla açıklamayacaktı.

Ve şimdi onu tekrar bulduğuna göre, bir parçası onun kendisinden kaçmasını engellemeye kararlıydı. Eşi olmayan bir Irktan çok matel benzeri bir tepki.

Ve o lanet olası deli Graeme artık ona bir şey söylemeyi reddediyordu. Kendini beğenmiş, sırıtan bir Bengal kıcı. Dane Bengallerden nefret ettiğine yemin etmişti -aklı başında olduğunu bildiği tek bir Bengal bile yoktu- ama Graeme Bengal deliliğinin kralı gibiydi.

Sikik herif.

Kadının Tech-Corp'la çalıştığını tamamen tesadüfen öğrenmesinin üzerinden yıllar geçmişti.

Dane CEO'yu arayıp kıdemli yönetim analistini sorduğunda, Ross Monahan adında bir adam ortağının onunla görüşmesine izin vermesini istemişti. Ortağı Window Rock'ta olduğu için, ki Dane'in orada olduğu çeşitli haberlerde bildirilmişti, muhtemelen onunla buluşacaktı.

Onunla tanışan Graeme'di ve Dane'le bir anlaşma yapmıştı. Katelyn'e iki yıl süre tanıyacak, o da Broken Butte'a gelip ofislerini ve üretim tesislerini orada kurmaya başlayacak, sonra da Dane Katelyn'de bozduğu şeyleri düzeltmeye çalışırken ona karışmayacaktı. Dane'in bunu yaptığını biliyordu çünkü Katelyn, Vanderale Industries ile birkaç kez görüştüktan sonra bu şirketle çalışmayı reddetmişti.

Dane kabul etmişti.

Graeme'in Broken Butte'tan kaybolmasının nedeni ve aracı olduğunu bilseydi bunu yapar mıydı bilmiyordu.

Dane ona, "Onu yıl saklayanın sen olduğunu unutmayacağım," diye söz verdi.

Tuhaf, bilmiş kıkırdama Dane'in ensesindeki tüyleri ilkel bir uyarıyla kaldırdı.

"Tek neden sen değildin," diye güvence verdi Graeme ona. "Ama onu bir daha , o güzel yüzünü yeniden düzenleyip düzenleyemeyeceğimi göreceğimden emin olabilirsiniz. Sen ne ki?"

Eğer soru tehditkâr olmaktan ziyade endişeli olmasaydı, Dane ona cevap vermezdi. Bunun tek sebebinin Dane olmadığını söylemesi içgüdülerini alevlendirse de, Bengal'in genç bir kadın olarak gördüğü muameleyi kastettiğinden emin oldu. Başka bir şey kastetmiş olamazdı.

"Ona Katy dedim." Bunun üzerine kaşlarını çatı.

Graeme sessizdi ve Dane birkaç dakika sonra iç çekişinde üzüntü ya da pişmanlık hissi duydu.

"Onun adı Katelyn," dedi Graeme sessizce. "Katy kendine güveni ve seçimleri olmayan bir çocuktuk, çoğu zaman ona hiçbir anlam ifade etmeyen bir dünyada sadece hayatta kalmak için savaşıyordu. O bir adamı seven bir kızdı.

onun değersiz olduğuna ve hiçbir umudu olmadığına inanıyordu. Bunu unutmamalısınız."

Hat kesildi ve Dane yatak odasının ortasında dururken Breed hisleri ayaklandı.

Bir melez olarak, kendisi serbest bırakmadığı sürece Irk duyuları bastırılmıştı. Bunu yapabilme yeteneği annesinin her zaman kafasını karıştırmıştır. Bu duyular gizlendiğinde bile güçlüydü. Koku alma, görme, duyma ve farkındalık duyuları. Tat alma duyusu bile daha hassastı. Ama Katy henüz on sekiz yaşındayken Broken Butte'a geldikten sonra, özellikle de onun yanındayken daha da güçlenmişti. Katy gittikten sonra, uzun zamandır koruduğu Irk Harmony Lancaster'a karşı hissettiklerinin sandığı gibi bir aşk olmadığını anladığında bu duygu hafiflemişti.

Bir zamanlar Genetik Konseyi'nin önde gelen araştırmacılarından biri olan annesi, melez ırkların çiftleşemeyeceğinden hep korkmuştu. Bu fikir yıllar önce Kiowa Bear ile dönemin ABD başkanının kızı Amanda Marion'un çiftleşmesiyle bir kenara atılmıştı.

O zamandan bu yana geçen yıllar içinde, melezlerin çiftleşmeyi farklı şekillerde, farklı derinliklerde ve güçlerde deneyimlediklerini öğrenmişlerdi, ta ki o son bağlanma gerçekleşene kadar. Henüz yetişkin yaşına ulaşmamış çok fazla melez Irk yoktu ama Kiowa, Dog Latrans ve Cassie Sinclair gibi birkaç tane vardı.

Yine de Katy'yi eşi olarak düşünmemişti. Hâlâ da düşünmüyor. Ama yıllar önce ona yaptıkları aklıdan çıkmıyordu. Onu istemediğinden değildi. İstemişti. Hem de çok. Ama kız onun gibi bir adam için çok gençti.

Harmony'ye olduğu gibi, ona da oldukça düşkündü. Dokunamayacağı kadar küçükken onu arzulamış, endişelenmiş, çoğu zaman da büyülenmişti ama Çiftleşme Ateşi'nden şüphelenmek şimdi bile gülünçtü. Öyle değil miydi?

Eşler birbirlerinden uzak kalamazdı. Irkların hayvani içgüdüleri buna izin vermezdi. Ve çiftleşmenin kesin işaretleri vardı. Dilin altındaki bezler çiftleşme hormonuyla şişerdi. Melezler bile bunu yaşadı. Erkeğin kendini tutamaması

Eşine dokunmak, onu bu hormonla işaretlemek, çiftleşmenin kesin bir gerçeğiydi. Diğer Irkların kolayca tespit ettiği bir çiftleşme kokusu.

Dane bu kokuyu taşı mıyordu, yoksa babası Leo onu bu konuda kesin bir dille bilgilendirirdi. Broken Butte'a gittiği son gün Katy'nin etrafında olan Irklar çiftleşme kokusu almamıştı. Ve Dane'in dilinin altındaki bezler hiç şişmemişti.

Onun eşi değildi. Ama yine de hayvanı Dane'in yaptıklarına öfkelen di ve ona yaşattığı acı için kalbi sızladı. Onu ya da ona karşı hissettiği şehveti asla unutmamıştı.

Bu düşünce den sıyr ılarak elindeki hassas izi ovuşturdu. Bu bir çiftleşme izi değildi ve o çılgın Bengal'in kendisini buna ikna etmesine izin verirse lanetlenirdi. Ve bir gözyaşı damlası kadar basit bir şeyden kaynaklanmış olamazdı. O deli Breed'in iddiası ne olursa olsun.

Dane yıllar önce delilerin zihinlerini asla çok derinlemesine incelemeye kalkışmamayı öğrenmişti; karmaşık tuzaklar ak lı başında bir adamı intihara sürükleyebilirdi.

Ama bu Katy, diye düşündü ve Graeme'in nedense ona karşı bir zaafı olduğunu biliyordu. Bengal'in şimdi neyin peşinde olduğunu anlamadan önce nedenini bulması .

Çılgın bir Bengal'in ak lı . . . lanet olsun.

. CHAPTER .

Dane, ertesi akşam Graeme, Batı Irk İşleri Bürosu müdürü Rule Breaker, müdür yardımcısı Lawe Justice ve eşleriyle birlikte yemek yiyip bir şeyler içerken, son sekiz yılda büyüdüğünü itiraf etti. Artık Graeme'in yanında duygularına ve başkalarının önünde duyduğu rahatsızlığa karşı koymak zorunda kalan yirmi bir yaşındaki genç kız değildi.

Dengeli, kendinden emin ve bir kız olarak hiç olmadığı kadar kendinden emindi.

Yine de her zaman kendini oldukça asil bir şekilde taşımıştı ve bu değişmemişti. Aşırı gurur, başkalarının onun acısını ya da rahatsızlığını görmesine izin vermeyi her zaman reddetmişti, ama yıllar önce hep oradaydı. Bir noktada, rahatsızlığı ve korkuyu bir kenara bırakmıştı. Artık tam olarak kim olduğunu ve etrafındaki dünyayı nasıl yönlendireceğini biliyordu.

Eğer canı acıdıysa, en ufak bir rahatsızlık hissettiyse bile bunu şimdi göstermiyordu.

Konuşmaya odaklanmış, Rule ve Lawe'un sorularını yanıtlıyor ve eşleriyle sosyalleşiyordu. Rule ve karısı Gypsy'nin Batı Irk İşleri Bürosu'ndan çok uzak olmayan bir yerde inşa ettirdikleri yeni evleri hakkında konuşmalarını dinlerken, sandalyesinde dimdik oturmuş, omuzlarını mükemmel bir şekilde hizalaması ve başını hafifçe eğmesiyle tam bir prenses gibi görünüyordu.

Odanın uzak köşesinde kurulan müzik grubunun ilk tınları yemek alanından kadar onun odadaki başka herhangi bir şeye pek tepki gösterdiğini fark etmedi, ancak bunun farkında olduğunu hissetti.

Işıklar, sadece masaların üzerindikiler yumuşak, loş bir parıltıyla aydınlanana kadar azaldı. Başını çevirerek, yirmili yaşlarının sonlarında görünen genç bir adam olan solistin yumuşak bir country melodisi mırıldanmaya başlamasını izledi.

İfadesi tekrar netleşip masaya dönmeden önce yüzünün bir saniyeliğine yumuşadığını gördü. Ama o saniyede aç bir şey gördü, dikkat etmese kaçırabileceği bir özlem.

Katy dans etmek istedi.

Katy. Katelyn. Tanrım, yüzeyin hemen altında yatan Katy'sinden bu kadar çok şey hissederken ona Katelyn demeyi hatırlamak zordu.

Gençken hiç dansa gittiğinden şüpheliydi; mezuniyet balosuna ya da öğrencilerin o yıl şehir dışında düzenledikleri mezuniyet partisine gitmediğini biliyordu.

Sandalyesini arkaya kaydırarak, Graeme'in bakışları Dane'e kaymadan önce ona attığı sessiz ve kasvetli bakışı yakaladı. Dane ayağa kalkarak Katy'nin sandalyesine doğru yürüdü.

"Benimle dans et, Katelyn." Ona reddetme şansı vermedi.

Sandalyesinin arkasını kavrayarak onu yavaşça masadan kaydırıp ve ellerinden birini kendi elinin içine aldı.

Graeme neredeyse kibar bir tavırla sandalyesinden hafifçe kalkarken usulca, "Affedersiniz," dedi.

"Keyfini çıkar canım," diye mırıldandı Bengal.

Elini kızın sırtına koyan Dane onu dans pistine götürürken, kızın daveti kabul etmek için ayağa kalktığı anda ona attığı kararsız bakışın farkındaydı. Şu anda herhangi bir şekilde kararsız görünmese de, Dane bunu yüzeyin hemen altında hissedebiliyordu.

Yine de onu büyüleyen şey kadının kokusuydu. Bir baharat ve tatlılık fısıltısı, kadınsı özlem ve uyarılma ve neredeyse hiç fark edilmeyen bir korku vardı. Fiziksel acı ya da şiddet korkusu değil, tamamen farklı bir şeyin korkusu.

Onu kollarının arasına alan Dane, göğsüne bastırdı ve kokusunu daha yoğun olduğu yerden, boynunun kıvrımından, narin damarlarındaki kanın sert atışının hemen üzerinden içine çekti.

"Bu oyun çabuk eskiyecek," dedi adam onu dans pistinde dolaştırırken, sadece kollarındaki hissin, vücutunun sıcaklığının tadını çıkarıyordu.

Beklediğinden daha sıcak hissediyordu ama her zaman öyleydi. Onunla ilk tanıştığında on sekiz yaşındaydı ve bunu hemen fark etmiş, sessizce hasta olup olmadığını merak etmişti. Ama onun etrafında daha fazla zaman geçirdikçe, bunun sadece onun bir parçası olduğunu fark etmişti. Bazen orada, bazen değıl, ama her an ortaya çıkmaya meyilli.

Bu alışılmadık bir durumdu ve adam onu sorguladığında, kız bunu geçiştirmişti. Ona sadece tuhaf olduğunu söylemişti.

Tuhaftan başka bir şey değıldi. Aklıma "eşsiz" geldi.

"Seninle oyun oynamıyorum Katelyn," diye söz verdi, neredeyse ona bir kez daha "Katy" diye hitap edecekti. "Sana sarılma, bana karşı hareket ettiğini hissetme ihtiyacı duydum. Odanı benimle paylaşmaya istekli görünmediğın için, belki bir dansı paylaşırısın diye düşündüm."

Adam kulağını uyarırcasına ısırıp sonra da nazikçe yalayınca nabız atışları hızlandı.

Tanrım, onun tadı. Yumuşak ve kadınsı, baharatlı bir sıcaklık ve zengin, gür bir tatlılık. Kıyafetlerini çıkardığında da tadı bu kadar güzel olacak mıydı? Öyle olacağını biliyordu. Tatlı ve sıcaktı ve bağımlılık yapmazsa lanet olsun. Bunu hissedebiliyor, ruhunun derinliklerine kadar hissedebiliyordu.

"Beni incitmek mi istiyorsun, Dane?" diye sordu usulca, doğal bir duygusallık ve zarafetle ona doğru hareket ediyordu, öyle ki siki neredeyse acı verecek kadar sertleşmişti. "Böyle devam edersen sonunda yapacağın şey bu olacak. Ben gençken yetmiyor muydu?"

"Artık bundan vazgeçebilir misin Katelyn?" diye sordu, dudaklarını onun kulağına değıdirerek. "Yıllarca seni izledim, seni aradım. Çünkü seni unutamadım. Bitmemişti ve ikimiz de bunu biliyorduk."

Alnını göğsüne bastırdı ve keskin, düzensiz nefes alışını hissetti ve içindeki çatışmanın kokusunu aldı: uzaklaşmak ya da orada kalmak, ona karşı sallanmak. Ve bu durum hoşuna gitmişti.

ona karşı. Onun sıcaklığını teninde hissediyor, kalp atışlarını ona karşı hissediyordu.

Katelyn, Dane'in göğsüne yaslanan parmaklarını büktü ve kendine çekip gidebileceğini söylemeye çalıştı. Yeterince güçlüydü. Yine de orada kaldı, müzik, adam ve onun sıcaklığı etrafını sarıyordu.

"Bitti, Dane," diye hatırlattı ona, ama kalbi aksini söylüyordu.

Kahretsin, onu aşmış, hayatının o aptalca küçük evresini bitirmiş olması gerekiyordu. Bu adamın evreninin merkezi olduğu ve hayatını onu bekleyerek, tekrar sıcak hissedebilmek için onu izleyerek geçirdiği o evre.

"Yeter." Başını sertçe salladı. "Bu akşam sona erdi."

Şarkı sessizliğe gömüldü ve Dane'in küçük bir iç çekiş yaptığını hissetti. "Pekâlâ, aşkım." İç çekti. "Madem ısrar ediyorsun."

"İsrar ediyorum." mi?

Adam onu bırakınca arkasını döndü, müziğin yeniden başladığının farkındaydı, bir başka yavaş, şehvetli melodi, masaya geri dönerken dans pistine daha fazla çift çekiyordu.

Katelyn, onunla dans ederek hata yaptığını kabul etti.

Çünkü artık gece boyunca onun için acı çekeceğini biliyordu.

Masaya ulaştığında "Bu geceyi noktalama vakti geldi," dedi ve koruması masadan kalkarak sandalyesinin ve Graeme ile eşi Cat'in arkasına yerleşti.

Dane, Graeme'in ayağa kalkışını ve onu kendine doğru çekmekten hiç rahatsızlık duymuyormuş gibi kollarını ona sarışını izledi. Erkekler ve dişiler bir başkasına dokunduklarında güçlü rahatsızlık seviyelerini bilirlerdi. Dişiler için bu oldukça acı verici olabilirdi.

Yine de Graeme'in arkadaşı Cat, Katy'ye de hızlıca sarıldı.

Dane masadakilere başını sallayarak, "Ben de yukarı çıkacağım," dedi. "Lawe, Rule, sabah görüşürüz."

İki adamla ertesi sabah başlayacak olan birkaç görevi görüşmek üzere randevusu vardı.

Tokalaşmalar kabul edildi ve Katy, korumasıyla birlikte restoran çıkışına varmadan önce Dane ve Rhys hemen arkalarındaydı.

Lobiye adım attıklarında koruma, "Bayan Portia aradı," diyordu. "İstediğiniz dosyaları kişisel gelen kutunuza gönderdi ve sabah onları gözden geirmenizde bir sakınca olmadiğını söyledi."

"Mükemmel." Katy içini çekti ve Dane onun sesindeki yorgunluğu duyabiliyordu.

"Bay Vanderale ve Desalvo da hemen arkamızdalar," diye bildirdi piç kurusu.

"Farkındayım." Sesinde hem bir eğlence hem de bir belirsizlik vardı.

Asansörlere doğru giderlerken Dane resepsiyon masasından kalkıp onlara doğru yürümeye başlayan yaşlı kadını fark etti. Zararsız görünümlü, başı eğik, tuzlu ve biberli saçları kısa ama köşeli yüzünü çevreleyen gördü.

Otelin çıkışına doğru kararlı adımlarla yürüdü, eğer yoluna devam etseydi Katy'nin yanından geçip gidecekti. Son anda başını kaldırdı ve yana, doğrudan Katy'nin yoluna doğru hareket etti.

Drew'un Katy ile diğer kadın arasına girerek onun önüne geçmek için bir saniyeden az zamanı vardı.

Dane, Katy'nin yanına gelip onun gerildiğini hissettiğinde kadının kaba sesi, "Aileye böyle mi davranılır?" diye bağırdı. "Gerçekten mi Katy?"

Otel güvenliği kayıt masasının arkasından çıktı ve önerilen yüzleşmeye anında müdahale etti.

"Kenara ekil, Drew," diye emretti Katelyn Bengal'e. Midesinde biriktiğini ve sistemini istila etmekle tehdit ettiğini hissettiği aşırı enerji dalgasını geri çekmeye çalışıyordu.

Adrenalin. Kendini bildi bileli, içinde patlak verebilecek o sert, sıcak ve paniğe neden olan g dalgasıyla ilgili bir sorunu vardı.

Kendi kendine artık panik yapmadiğını söyledi. Bunun için bir neden yoktu. Ve şu anda devam etmekte olan işin her aşamasındaki çeşitli olasılıkların onu saatlerce uyanık tutacağı beynini zorlamak için de bir neden yoktu.

Yanındaki Dane'in ve arkasındaki Rhys'in farkındaydı ve zamanlamasının bir lütuf mu yoksa bir lanet mi olduğunu merak ediyordu.

"Drew, Bayan Chavos'u yukarı çıkar," dedi Dane Breed'e.

Katelyn, Drew'un onaylamak için ona baktığının farkında olarak ona eğlenceli bir bakış attı.

"Sadece bir dakika istedim, Katy. Lütfen..." Drew, Katy'nin emrettiği şeyi yapıp kenara çekilirken kadın etrafına bakmaya çalıştı.

Lisa Moran.

Katelyn, bu kadın ve kocasının onu evlerinde istemediklerini hatırladı. Çocukları sevmezlerdi. Çocuklar dağınıktı, Lisa patlayacaktı. Koruyucu aile programı ona bakacak kadar para vermiyordu, ama Charles'John'a Tanrı'nın bilmediği bir nedenle söz verdiğini iddia etmişti.

"Ne istiyorsun?" Katelyn, ufak tefek Lisa Moran'la yüzleşirken ön hazırlıklarla uğraşmadı.

Hoş sözler Lisa için zaten boşa giderdi. Kurduğu plana uymadığı sürece hoş bir insan değildi.

Katelyn'in kibar olmak zorunda kaldığı otel lobisinde diğer kadının onu pusuya düşürmüş olması, gazetecilerin ve sansasyonel habercilerin, blog yazarlarının ve Dane'i her an tanıyabilecek amatör akıllı telefon video meraklılarının farkında olduğu gerçeğini değiştirmiyordu.

"Biz aileyiz, Katy." Neredeyse tereddütle gülümsedi, onun için garip bir bakış, diye düşündü Katelyn. "Ailenin ne olduğunu hatırladığına emin misin?"

Midesinin zonklaması için yeterliydi.

"Benim ailem yok," diye hatırlattı Katelyn ona, Lisa'nın bakışlarında gördüğü rahatsızlıktan duyduğu memnuniyetle.

"Charles senin ailendi," diye tekrar denedi Lisa. "Bu beni aileden yaptı."

"Charles aileden değildi," diye reddetti Katelyn. "Üvey annem Marie Moran, annemin uzaktan kuzeniydi ve Charles'ın kuzeni John'la evlendi. Bu bizi herhangi bir şekilde aile yapmaz."

Lisa'nın dudakları inceldi ve gözleri kısıldı.

"Lisa, tavsiyemi dinle ve çekip git," dedi Katelyn ona soğukkanlılıkla. "Burada vaktini boşa harcıyorsun. Her ne istediğini düşünüyorsan, bu gerçekleşmeyecek ve bunun farkında olmalısın."

"Öyle demek istemedin, Katy." Lisa gülümsemeye çalıştı ama bu inandırıcı bir biçimde gerçekleşmiyordu. "Güven bana, şu anda benden uzaklaşmak istemezsin ..."

Dane arkadaşına, "Rhys, şununla ilgilen," diye emretti ve Katelyn niyetini anlamadan kolunu kavradı ve diğer taraftaki Drew ile birlikte onu asansöre doğru sürükledi.

Onu asansöre ittikten sonra döndüğünde Rhys ve birkaç güvenlik görevlisinin Lisa'ya girişe kadar eşlik ettiğini gördü.

Kapılar kapanırken sinirli bir şekilde, "Bu tür zehirlerle eğlenemezsin, özellikle de toplum içinde," dedi. "Graeme'in bu konuda seni çoktan azarladığını sanıyordum."

Katelyn o anda enerjinin kontrolünden çıktığını hissetti. Dişlerini sıkmak zorunda kaldı, midesini sıktı, kelimenin tam anlamıyla onu yukarı itti, kalbini geçti, bunun yerine beynine akabileceği yere.

Kulaklarının arkasındaki cızırtıyı hissetti, beyninin çalışmaya başladığını ve bilgileri çekmeye başladığını hissetti. Ve Dane'in onun üzerinde kurmaya çalıştığı baskın güç onu sinirlendirdi.

"Belki de burnunu kıçımdan uzak tutsaydın, o zaman bu bir sorun olmazdı." Kolunu adamın elinden çekip aldı ve ona öfkeli bir bakış fırlattı. "Bu kararları benim adıma sen veremezsin. Hoşuna gitmeyen bir şey yapıyorsam siktir olup git." Sonra Drew'a döndü, onun kendisine yönelttiği temkinli bakış karşısında dudakları gerildi. "Biri bana bir daha böyle davransın ve ben de seni lanet olası ağzında bir elmayla Graeme'e bizzat servis edeyim." Onun yutkunmasını izledi. Yavaşça. "Anlaştık mı?"

"Crystal, hanımefendi." Adam boğazını temizledi ve gözlerini dikip önüne baktı. Dane'in bu şekilde müdahale etmeye cüret ettiğine inanamıyordu. Lisa'nın ne istediğini, her zaman ne istediğini biliyordu
-para- ve bu

bir an önce halledilmesi daha iyi .

"O kadının hayatını nasıl cehenneme çevirmeye çalıştığını unuttun mu?" diye çıkıştı.

Asansör durdu, kapı kızın patlamasından bir saniye önce açıldı. Dudaklarını sıkarak Drew'u kabinden çıkarken takip etti, sonra Drew onun önünde kalmak için adımlarını hızlandırırken koridorda hızla ilerledi.

Süite girdiklerinde, hiçbir şeyi zapt etmek zorunda kalmadı.

"Sana ne hatırladığımı söyleyeyim," diye tersledi, Drew süitte normal gözetimini yaparken ona döndü. "Seni hatırlıyorum Dane, yirmi bir yaşındaki bir bakirenin duygularıyla kişisel arpınmış gibi oynadığını hatırlıyorum. Tıpkı bu konuda çağrıldığında çekip gittiğini hatırladığım gibi." Dane kaşlarını çatıp bir çocukla konuşuyormuş gibi kollarını göğsünde kavuştururken ona tiksinti dolu bir bakış fırlattı. "Şimdi bana hiçbir şeyi nasıl halledeceğimi söyleyemezsin. Tamamen anlaştık mı?"

Onun inkârını, kafa karışıklığını hissettiğine yemin edebilirdi. Bunu onun yüz ifadesinde, gözlerinde kesinlikle görmüştü.

"Hatırladığım gibi değil," dedi, çenesinin altındaki kaslar kasılana kadar çenesi gerildi.

Drew oturma alanına geri dönüp odanın karşısındaki bara doğru yürürken, "Tabii ki değil," diye alaycı bir şekilde karşılık verdi. "Söyle bana. O üç yıl boyunca Rhys seni kaç kez uzaklaşman için uyarmak zorunda kaldı? Kaç kez sen beni öpmeden, sen bana dokunmadan hemen önce geldi? O aptal garson kız seni tekrar o zavallı kulübesinde yemeğe davet etmeden önce kaç kez gitmen için seni uyardı?"

Şimdi hatırladıkça içinden utanç akıyordu. Onu yarım düzine kez davet etmişti, kabul edeceğinden, sadece yaşı yüzünden geri durduğundan emindi. Ama o bir yetişkindi, demişti o zaman kendine. Adam onun bir yetişkin olduğunu anlayacaktı.

"Kahretsin Katy, senden uzak duramadım," diye homurdandı, yeşil ve altın rengi bakışları onlara yaklaşırken Drew'a kaydı.

Katelyn, Drew'un kendisine uzattığı içkiyi kabul etti, bir yudum almadan önce Dane'e sıkı bir gülümseme verdi ve ardından bardağı indirdi.

İçkiyi tekrar kaldırdı, tek dikişte bitirdi, sonra bara doğru yürüdü ve bardağı tezgâha vurdu.

"Gidebilirsin Drew," dedi korumaya, öfkesini gizleyemeyerek. "Şu anda burada olmak istediğinden oldukça şüpheliyim."

Drew bunun üzerine homurdandı. "Kıçınızı yırtmanızı izlemeye bayılıyorum Bayan Chavos.

Benim olmadığım sürece."

Buna neredeyse gülecekti, ne kadar kızgın olsa da bu şaşırtıcıydı. Altı aydan daha kısa bir süredir onun korumasıydı ve her şeye rağmen gerçekten iyi çalışıyor gibi görünüyordu.

"Kıçını tekmelememe ne dersin?" Dane, onu hiç şaşırtmayan, neredeyse Breed'e özgü bir hareketle dudaklarını dişlerinin arasından sıyrarak önerdi.

"Sadece git, Drew." Omuzlarının gerginleşmesini izlerken başını salladı. "Graeme küçük insan benliğine zarar verdiğin için seni kovmaya çalıştığı için üzölmek zorunda kalmaktan nefret ediyorum."

Drew ona belli belirsiz şaşkın bir bakış fırlattı.

Ne yani, Graeme'in adamlarının ihtiyacı olan insanlara zarar vermesini hoş karşılamadığını bilmediğini mi sanıyordu? Ve her ne sebeple olursa olsun, Graeme şu anda Dane'den yana görünüyordu.

"Evet, Drew. İnsan benliğime zarar vermeyelim," dedi Dane. "Sadece iyi bir küçük Breed gibi uzaklaş. Eminim daha sonra konuşur ve tüm bunları hallederiz."

Koruma tekrar homurdandı, sesindeki alaycılık biraz yersizdi ama onu kovmaya değmezdi. Onun en sevdiği rahatlama içkisinin nasıl yapıldığını öğrenmişti. Bunu ondan başka sadece Portia biliyordu. Sırf bir başkasına ukalalık etti diye onu kovmazdı.

"Hemen dışarıda, güvenlik salonunda olacağım," dedi ona, koridorun sağında, kendi süitinin hemen önündeki geniş dinlenme alanına atıfta .

Dane onun gidişini izledi, koruma yanından geçerken ona uyarıcı bir bakış atarken yüz ifadesi meydan okumayla doluydu.

Erkekler! diye düşündü kızgınlıkla. Hâlâ onu şaşırtmayı başardıkları zamanlar oluyordu.

"Bu gece seninle uğraşacak havada değilim," dedi Dane'e, yüzündeki küçük kırmızı lekeyi ovmağ için uzanırken, derisinin altındaki sıcaklık bir şekilde onu tahriş etmiş gibi karıncalandı.

"Geçmişe dair algınız yanlış." Kadın onu geçmek için hamle yaparken kolunu yakaladı, parmakları teninde sıcacıktı, dokunuşu kadının kabul etmek istediğinden daha hoştu.

"Öyle mi?" diye sordu ona. "Sanırım senin dünyana uyum sağlayamayacağımı söylediğinde ben de seni bir şekilde yanlış duydum. Değil mi?"

Adam onun bakışlarını tuttu ve kısa bir an için ne gördüğünden emin olamadı ama bu aç ve yasak bir şeydi.

"Anlamadın," dedi ona, bakışları ayrıldıkları sırada dudaklarına kayd.

Buna söyleyeceği bir şey vardı, çünkü çok iyi anladığını biliyordu. Onun ne demek istediğini tam olarak biliyordu. Ama aniden yüzünü dolduran ve gözlerini karartan ağır duygusallık onu büyüledi.

"O zaman sana sahip olamadım," dedi ona, sesi kasvetli ve pişmanlık doluydu. "Çok tatlıydın, çok masumdun Katy. Bunu yok etmek ve tatlı kalbini daha fazla incitmek düşünebileceğimden çok daha fazlasıydı."

Eliyle yanağını kavradı, başparmağının dudaklarına sürtünmesi daha fazla oksijen almak için dudaklarını daha da ayırmasına neden oldu. Umarım bu, ona cehenneme gitmesini söyleyecek kadar kafasını rahatlatırdı.

Ya da onu öpmesi için yalvarır.

"Artık kendimi tutmama gerek yok," dedi ona, sesi alçaktı ve şehvetle yankılanıyordu.

. CHAPTER .

Dane kendine geri çekilmesini, beklemesini söylemeye çalıştı. Hâlâ istediği şeyin bu olup olmadığına karar vermesi için ona bir şans . Sonra dudakları aralandı ve o küçük pembe dil dudaklarına doğru fiske vurdu.

Ve o da vazgeçti.

Kahretsin, bu onun

öpücüyüdü.

Sekiz yıl önce en büyük fedakarlığı yapmıştı. onlarca yıl daha yaşıyordu, onun iki katından daha fazla. Ve o zamanlar, çiftleşme korkusu ondan uzak durmasını sağlamıştı.

Bir eşi olamazdı. Ne olduğunu ve hayatında bir eşin ne anlama geldiğini bildiği sürece bunu biliyordu. Çiftleşme ısısı gizlenemeyen bir kokuydu. Bir Cins, genetiğini bunu saklayacak kadar geri çekemezdi. Ve eşini kabul etmek, ebeveynlerinin, o iki değerli küçük kız kardeşinin ve genel olarak Irkların olası ölümü demekti.

Vanderale sırları tehlikeliydi. Leo da Dane'in annesi gibi yüz elli yaşına yaklaşıyordu. Dane'in kendisi yetmiş yaşındaydı.

Çiftleşme ısısı Irklarda ve eşlerinde yaşlanmayı geciktirmiştir. Melezler otuz yaş civarında devreye giren yaşlanma gecikmesiyle doğarlardı. Dane kırk yıldır fiziksel olarak yaşlanmamıştı. Çiftleştiğinde ve yaşlanma hormonları geri döndüğünde, yaşlanma her on yılda bir fiziksel yıla eşit olacaktı.

Bu sırlar sadece Irkları değil, aynı zamanda ilk Leo olarak bilineni de yok edecekti. Yaratılan ilk Irk.

Dane, eşini bulduğunda onu Vanderales'in Afrikası'na götürmekten başka çaresi kalmayacağını bildiği için Çiftleşme Sıcağı'ndan korkarak yaşamıştı.

ve saklanmaya başladılar. Dünya onların öldüğüne inanmak zorunda kalacaktı.

Bu nedenle, Katy'ye karşı tepkisi çok güçlü olduğunda alışılmadık derecede gayretli davranmıştı. Katy çok genç ve masumdu, bu tür değişiklikleri ona zorla kabul ettiremezdi.

Tıpkı o zaman olduğu gibi şimdi de sisteminde çiftleşme hormonunu algılayamıyordu, kız söz konusu olduğunda yıllar boyunca gördüğü ateşli, şehvet dolu rüyalardan başka bir şey yoktu.

Onun eşi olduğunu ima edecek hiçbir şey yoktu.

Bu sefer ona aşık olabilir, diye düşündü. Bununla savaşmak cehennem olurdu. Katy'nin kendisine aşık olmamasını sağlamak zorundaydı ama ona sık sık aşık olamayacak kadar aptal olduğu söylenmişti. Ve Katy şimdi ondan nefret ediyordu, bu yüzden onun kendisini tekrar sevmesini engelleyebileceğinden emindi.

Onu beklemeyi bırakmıştı. İki yıl önce onu bulduktan sonra öğrendiğine göre iki sevgili edinmişti. Bir eş bunu yapmazdı, özellikle de dişi eşler. Başka bir erkeğin dokunuşu o kadar acı vericiydi ki buna cesaret edemezlerdi.

Aşık bir kadın da bunu yapmaz, diye düşündü. Beklediler. Ve Katy yapmamıştı. Broken Butte'tan ayrılmış, şimdi olduğu kişi için eğitim almış ve sevgilileri olmuştu. Ve şimdi onun da sevgilisi olabilirdi. Onu incitmesini telafi edebilirdi. Onu memnun edebilir, şimdi ona her şeyini verebilir ve Katy'nin yanı sıra Irklar'ın da güvende olacağını bilebilirdi.

Kadın ondan uzaklaşmadan, hipnotik duygusallık hafifleyemeden, adam başını eğdi ve kadının dudaklarını kapadı. Dili duyarlı kıvrımların arasından geçip içeri kaydı ve onunkini dürttü.

Ve kaybolmuştu.

Çiftleşme ısısı değildi. Çiftleşme ya da ırkla ilgili bir şey değildi. Ama cinsel yaşamı boyunca bildiği hiçbir şeye de benzemiyordu. Ve bu neredeyse Çiftleşme Ateşi kadar korkutucuydu.

Kolları onu sardı ve ne kadar kırılğan olsa da, o lanet topukların üzerine tünemişti, onlara mükemmel bir şekilde uyuyordu. Yumuşak, sıcak, yastık gibi dudaklar, zaten ayrılmıştı, onun hevesli, aç dili tarafından delindi. Ve onun tadı enfesti.

Akşam yemeğindeki biberlerden bir parça, çünkü baharatlı şeyleri severdi, bal tadı da vardı. Ve daha fazlası için can atıyordu. Daha derin, daha aç bir öpücük için. Ve bunu nasıl yapacağını, dudaklarını nasıl okşayacağını, diliyle nasıl alay edeceğini ve onu nasıl çıkaracağını biliyordu.

Ve bu konuda çok başarılıydı.

Bir süre sonra onun karşısında eridi, kollarını boynuna dolayarak ona yaklaştı, dili onunkine doğru kıvrıldı, yaladı, tadını tekrar kendisine çekti.

Kollarında gece yarısı ve sihirli olduğunu düşündü. Ve bu hayatında hiç bilmediği bir şeydi.

* * *

Katelyn kaybolmuştu. Dudakları onunkilere dokunduğu, üzerlerine eğildiği ve dilini kendi diliyle yaladığı anda, o öpücükten başka hiçbir şeyin önemi kalmamıştı. Sonra onu kendine çekti, kolları onu sardı ve kendisine doğru kaldırdı. Bir eli başının arkasına gitti, avuçladı, sonra öpücüğüyle kalmasını sağlamak istercesine boynunu kavradı.

Dokunuş onun içinde bir şeyleri kırdı. Bir zamanlar gizli olan, dokunmaya karşı bir açlık. Herhangi bir dokunuşa değil, Dane'in dokunuşuna. Ve bu farklıydı.

Bakire değildi; vaatler ve hayallerle yaşamıyordu ve Dane hayatına girmeden çok önce de yaşamamıştı. Ama onun kendisine yaptıklarından sonra daha fazlasını isteyeceğini biliyordu. Arzulayacaktı. Dane hayatından çıktıktan sonra ona sahip olmadığı her saniye için üzülecekti.

O artık buradaydı. Dudakları ve dili onunkilerle öyle bir zevkle buluşmuştu ki, bunu kendine bile nasıl tarif edeceğini bilemiyordu. Tadı bir rüya gibiydi, baharat, bal ve en çok sevdiği tatlar ve ona bağımlı hale gelebilirdi.

Günün büyük bir bölümünde dilinin altında hissettiği hafif kaşıntı hafifledi, ancak rahmine uyarılma temelli bir his yumruğu vurdu ve vücudunda kontrol edilmesi imkansız bir ısı dalgası yaydı.

Öpücüğün içinde kaybolurken kendi iniltisinin boğazından fısıldadığını duydu ve adam onu kendine doğru çekerek

Sırtını duvara yasladığını hissedince hırıltılı bir inilti duydu.

Parmakları kadının giydiği şifon eteğin altını düzeltti, parmakları kadının kalçasının etrafında kıvrılırken eteği fırçalayarak yoldan çıkardı.

"Kalçalarımın etrafında," diye hırladı, sonra dudaklarını ısırdı.

Elleri arkasını kavrayıp bacaklarını kalçalarına doladığında Katelyn sıcaklıktan, zevkten inledi.

"Ah, evet," diye mırıldandı dudaklarına karşı, kalçaları kasıldı, sikinin sert çıkıntısını külotunun altındaki hassas kıvrımlara doğru sürerken esnedi.

Klitorisi şişmiş, orgazm ihtiyacıyla zonkluyordu. Dokunulmaya, alınmaya o anda olduğundan daha fazla ihtiyaç duyduğu bir zamanı hatırlayamıyordu.

"Dane," diye fısıldadı Dane'in dudakları boynuna doğru ilerlerken, sert öpücükleri, dişlerinin ve dilinin törpüsü vücudunda ürpertiler yaratırken, teninde sıcaklığın arttığını hissetti.

Kalçalarını kalçalarının arasında kavrayarak onunla birlikte hareket etti, ona doğru bastırdı, pantolonunun örttüğü ereksiyonun sert sapına sürtündü ve o kadar derin, o kadar keskin bir uyarılmayla nefes almak için savaştı ki, buna daha ne kadar dayanabileceğini bilmiyordu.

"İşte bu," diye inledi. "Sikime bin, tatlım." Güney Afrika aksanının ipucu dudaklarından süzüldü ve kadının duyularını okşadı.

Bluzunun yumuşak krem rengi şifonu onu şaşırtarak ayrıldı. Adamın kumaşın düğmelerini açtığını hissetmemişti ama itiraf etmeliydi ki, adamın kalçalarının arasını okşarken duyduğu heyecan biraz dikkatini dağıtmıştı.

"Kahretsin Katy," diye fısıldadı, kalçalarıyla onu duvara sabitlerken göğüslerine bakmak için arkasına yaslandı. "Şu güzel, sert meme uçlarına bak."

Sütyeninin ön kopçasını açtı, sonra göğüslerini örten danteli kenara itti. Bakışları tekrar onunkilere kaydı, gözlerinin yeşilindeki altın rengi öncekinden daha belirgindi.

"Ben o güzel meme uçlarını yalarken izler misin?"

Gözleri büyüdü ve vajinasından akan nemin külotunu daha da ıslattığını hissetti.

"İzle," diye fısıldadı. "Ben onları yalarken izle. Sonra sen boşalana kadar onları emeceğim. Tam burada. Ben bu güzel meme uçlarını emerken o küçük tatlı amcığını sikime sürteceksin. . ."

Büyüleyiciydi. Sesinin tınısı, törpülenmiş, biraz çakıllı.

İzledi. Elinde değildi. Nefes almak için savaşıarak, etrafını saran aşırı şehvetle sarhoş olarak, dilinin yalamasını, dürtmesini, sıkı, sert bir noktaya vurmasını izledi. Onu namlendirdi, acıyı daha da derinleştirdi, içini daha da yaktı.

Diğetine de aynı işkenceli zevki tattırdıktan sonra, ilkinde geri döndü ve onu ağzına aldı.

Katelyn'in sırtı eğildi, başı duvara çarptı ve elleri adamın saçlarında sıkıştı, ona ihtiyacı vardı, daha fazlası için çaresizdi. Her yerine dokunulmasını, dokunmayı.

Kaç kez yalnız yatağında uzanmış ve bunun hayalini kurmuştu? Acı içinde bir fırtına gibi kopana, ona işkence edene, onu yalnız bırakana ve karanlığa bakana kadar ona ihtiyaç duyuyordu.

Çok uzun zamandır.

Adam tekrar geri çekildiğinde başını salladı, başını arkaya eğip gözlerini kapatırken göğüslerine baktı.

Bunu ona tekrar yapmasına izin veremezdi. Düşünmesi gerekiyordu.

İçini yakan bu sıcaklık olmadan, kafasını dolduran tüm o ağırlı ihtiyaç ve fanteziler araya girmeden bunu anlamlandırması gerekiyordu.

Zaten kalbini bir kez kırmıştı. Tekrar kırmasına izin vermeyi göze alabilir miydi? Onu kırmasına?

"Dur," diye fısıldadı, neredeyse ağlayacaktı, kelimeleri dudaklarından zorla dökmek onu öldürecekmiş gibi hissediyordu. "Lütfen, Dane . . . Lütfen dur."

Adam ona bakıyordu, yüz ifadesi vahşi ve çok açtı. Kendisinin hissettiği kadar aç ama geçmişte ona musallat olmadığı gibi ona da musallat olmamıştı.

"Katy" diye fısıldadı, alnını onunkine değdirerek. "Bebeğim. . ."

Onun kontrol için savaştığını, istediğini yapmak için savaştığını, geri adım atıp onu her ikisinin de hissettiği zevkten kurtarmak için savaştığını hissedebiliyordu.

Sadece başını sallayabildi ve dökmek istediği gözyaşlarıyla savaştı. Çünkü bunun için o kadar uzun, o kadar uzun süre beklemişti ki, şimdi hayal edebileceğinden çok daha savunmasız olduğunu fark etmişti.

Yavaşça geri çekildi, ayakları yere değdiğinde onu tuttu ve dantel kupları bir kez daha sabitlenene kadar sütyenini karıştırdı.

Akan ilk birkaç damla gözyaşını durduramadı ama diğerlerinin akmadığından emin oldu. Bir keresinde yüzü lekelenene, şişene ve sesi kısılana kadar onun için ağlamıştı. Bir daha kimseye bu kadar ihtiyaç duymasına izin vermeyecekti.

"Neden?" diye sordu, hâlâ onu izliyordu, ereksiyonunun ağır kanıtı hâlâ pantolonunu zorluyordu.

Başını iki yana salladı.

"Bana nedenini söyle Katy,"

diye hırladı. Katy.

Başını kaldırıp ona bakarken, onun için nasıl acı çektiğini ama onun için yeterince iyi olamadığını hatırladı. Yalnız yattığı geceler, onun kendisine geleceğinden kadar emindi ki. Biliyordu. Ruhunun derinliklerine kadar onun orada olacağını biliyordu, sadece gelmeyeceğini fark etmek için.

"Şimdi senin için yeterince iyi olduğumu düşündüren ne?" diye fısıldadı. "Sekiz yıl önce hayatına sığmıyordum, şimdi de anlayamayacağıma eminim. Bu gece benimle yatmak mazur görülebilirken o zaman nasıl mazur görülemez?"

Ona sarılmasına, her zaman hissettiği soğuğu dindirmesine, ona acımasından daha fazlasını vermesine ihtiyaç duyduğunda.

"O zamanlar hayatım farklıydı," dedi ona ciddiyetle. "Tehlikeliydi. Ve sen de farklıydın, bebeğim. Küçük, tatlı bir masum." Dudakları neşesiz bir gülümsemeye kıvrıldı.

"Seni seven küçük aptal bir kız," düzeltti.

Hiçbir şey söylemedi, sadece başını salladı. İnkâr mı ediyordu yoksa emin mi değildi, bilmiyordu.

"Haklısın. Sana söyledim, Katy artık yok." Onun gözlerinin içine baktı, yüzündeki lanetli ifade karşısında gözleri yaşardı. "O senin yüzünden yok, Dane. Ve zamanı geldiğinde benden uzaklaşmakta hiçbir sorun yaşamayacağını bildiğim bir adam için dönüştüğüm kişiyi riske atmaya hazır mıyım bilmiyorum. Sadece birçoğundan biri," diye fısıldadı. "Kim olduğumu hatırlamana bile şaşırdım. Belki de birimiz neden bulmalı."

Kendini ondan uzaklaşmaya, yatak odasına girmeye ve kapıyı arkasından kilitlemeye zorladı.

Bunun için çok yorgundu ve Dane söz konusu olduğunda çok zayıftı.

Çok uluslu bir servetin varisi. Onun gözünde evlilik için uygun biri değildi ve bunu biliyordu. Bu konuda hiçbir yanılsaması yoktu. Dane Vanderale evlendiğinde, en az onun kadar göz önünde olan, onun dünyasından gelen ve bu dünyaya nasıl uyum sağlayacağını bilen biriyle evlenecekti.

Eski bir garson, herkesin annesinin söylediği gibi bir fahişe olup olmayacağını görmek için izlediği bir yetim olmayacaktı. Nüfuzlu birinin sonunda acıdığı ve ona başarılı olabileceği bir iş verdiği bir kadın.

Ve gerçekten de mükemmeldi. Uzmanlık alanında neredeyse eşsizdi ve bunu biliyordu. Kimse onun yaptığı gibi bir takım oluşturamaz ve orada burada küçük bir değişikliklerle kazanan bir maç haline getiremezdi.

Ne biliyordu. Graeme'in ona öğrettiği numaralar, dört yıllık işbaşı eğitimi, profesyonel psikoloji kursları ve Graeme'in kartal gözleri altında ilk görevini almadan önce geçirdiği sayısız test aşaması.

Müstakbel bir çalışanı dünyanın öbür ucuna taşınmaya ve ilk bakışta ürkütücü görünen bir projeyi üstlenmeye ikna edebilir ve bunu bir meydan okuma ya da özgeçmişte bir yıldız gibi gösterebilirdi, hangisi gerekiyorsa.

Bu işte iyiydi.

Ve bunu yaparken çok para kazandı.

Ama onun saman alevi gibi parlayıp sönen ilişkilerinden biri olarak nitelendirilmeye geldiğinde o her zaman o zavallı küçük yetim olacaktı.

Başa çıkabileceğinden emin olmadığı kısım da buydu: her şey bittiğinde ve onu sevmenin heyecanıyla hiçbir partiye, sosyal etkinliğe ya da aileyle yemeğe davet edilmediğini fark ettiğinde. Ve bu durumun onu yıkabileceğinden korkuyordu.

Parmaklarını saçlarının arasından geçirirken karşılaştığı terleme karşısında yüzünü buruşturdu ve hâlâ çok sıcak olduğunun, kanının yavaşlaması gereken bir hızla damarlarında dolaştığının farkına vardı.

Aynalı şifonyere doğru yürürken, viski rengi gözlerindeki altın rengine baktı; Graeme'in ona sadece vücuduna hücum eden adrenalini doğru yönlendirmediğinde ortaya çıktığını söylediği küçük renk iğneleri.

İlk başta açıkçası inanamamıştı ama ona enerjiyi nasıl yönlendireceğini küçük aşamalarla öğrettikçe panik ataklarının durduğunu, mide kramplarının hafiflediğini ve emirleri anlamlandırmaktan başka bir şey yapmasına izin vermeyen ateşinin düştüğünü fark etmişti.

Gözlerini kapattı, kalbinin atışına, nefes alış verişine konsantre oldu, sonra tüm bu enerjinin beyninin içinde bir kez daha uyuşturucu gibi hızla akıp gittiği zihninin açılmasına izin vermek için mücadele etti.

Aniden uyandı, enerjikti, zihni o kadar çok farklı alanda var olan olasılıklarla dolup taşıyordu ki, enerjisini Broken Butte projesine yönlendirmek için kendini zorlaması gerekiyordu.

Birkaç farklı şirket, Breedlerin talep ettiği küçük, çevre dostu bir ekonomi inşa etmek ve aynı zamanda Breed topluluklarının çevresinde yaşayanları da daha müreffeh hale getirecek işler sağlamak için orada yaptıkları işe dahil olmak için yarışmaya başlamıştı bile.

İşletmeler ve toplumlar arasında simbiyotik bir ilişki vardı. Irklar için bu daha da önemliydi. Irkların tamamen kabul görmesi için, parçası oldukları topluluklara tamamen faydalı olmaları gerekiyordu - bildikleri bir şeydi, ancak bu girişimi ilk önerdiğinde onlara açıkladığı ölçüde değildi.

Artık hepsi Broken Butte'a bağlıydı. Ve bu Graeme'nin seçimiydi, onun değil. Window Rock, ortaya çıkan diğer destek tabanlı işletmeler nedeniyle kabul edilebilir bir yer değildi. Burası Window Rock'tan yeterince uzaktaydı ve

ekonomi, hem insanlar hem de işletmeler için iş ve kaynak eksikliğiyle mücadele ediyordu. Rezervasyonun kendisinde değildi çünkü orada uygulanabilmesi için önce fikrin kanıtlanması gerekiyordu. Yine de, daha az yasal veya karmaşık başka yollarla rezervasyonla bağlantılıydı.

Daha ne olduğunu anlamadan, üzerinde bir atlet ve uyku şortuyla yatakta oturmuş, potansiyel iş dosyalarının yanı sıra iki müdür yardımcısı Sabra ve Catherine'in kendisi için hazırladığı proje tablolarını gözden geçiriyordu. Onlar geldikten sonra tüm ekibi orada olacak ve işler yoluna girecekti.

Orada otururken, süitin kapısının kapandığını duydu, bu da Dane'in gittiğini gösteriyordu.

Evet, uyumak biraz zordu, diye itiraf etti, dosyalara geri döndü ve bir başka külotundaki ıslaklığı görmezden geldi. Kendi kendine, bir daha üstünü değiştirmeyeceğini söyledi.

En azından henüz değil.

. CHAPTER .

Yaklaşık bir hafta sonra Katelyn, Tech-Corp'un Broken Butte lokasyonunun güvenli üst ofislerinden birinde durmuş, kaşlarını çatarak planlara bakıyor ve inşaat müteahhidi ve amiri enerji tesisatı, su ve güvenlik kablolarından sorumlu ustabaşılarla birlikte onu gezdirirken gördükleriyle karşılaştırıyordu.

Uykusu azdı, acelesi vardı ve kahve içmediği için kesinlikle huysuzdu ama şimdiye kadar öfkesine hâkim olmuştu. Onu test etmeye devam etmek istemedikleri bir şekilde test ediliyordu. Ama kontrol ondaydı.

Dane neyse ki onunla paylaşmakta ısrar ettiği süitte var olmaktan çok yok olmuştu ama orada olduğunu bilmek uyumayı neredeyse imkânsız hale getiriyordu. Uykusuzluk ve şu anda karşı karşıya olduğu sorunlarla uğraşmak el ele gitmiyordu. Özellikle de kafein eksikliği ile.

Adamları tanıyordu, onlarla birlikte okula gitmişti ve dudaklarını açıp konuşmaya başladığı anda savaşın yaklaştığını biliyordu.

Müteahhit Kevin Mosely, geçen hafta boyunca her fırsatta onun üzerinden konuşmuş ve diğerlerinin önünde onu olabildiğince aptal durumuna düşürmüştü. Kadının kalitesiz işlere dikkat çekmesi ve bunların düzeltilmesini talep etmesi umurunda bile değildi.

Frank Weldon, kaslı bir adamdı ve doğal olarak huysuzdu, enerji tesisatından sorumluydu; Tank lakaplı kardeşi Mark ise iriydi ve tanıdığı erkekler arasında en büyük ellere sahipti.

Tank'ın bir zamanlar gür olan sarı saçları artık seyrelmişti ve gri gözleri kan çanağına dönmüştü. Yirmili yaşlarının sonlarında, kalın koyu kahverengi kıvrıkcık saçlı ve otururken bacağını zıplatma ya da ayaktayken sürekli yer değiştirme gibi gergin bir alışkanlığı olan Chet Jones, Kevin Mosely'nin getirdiği sıhhi tesisat ve su işleri şirketinin sahibiyken, o güvenlik kablolarını denetliyordu.

Yine de inşaat şefi onu şaşırtmıştı. Joel Santiago, Costas ve Marie'nin en küçük oğluydu. Broken Butte'a geri taşındığını duymamıştı. Daha önce oraya gitmemişti, bu yüzden adamların her gün karşılaştıkları zorluklara yeni yeni göz atıyordu.

Joel altı-bir yaşlarında, zayıf, diğerleri gibi kot pantolon ve tişört giymiş, altına uzun kollu bir gömlek ve ağır iş botları giymişti. Siyah saçları kısa ve düzgün kesilmişti, şüphesiz ordudan yeni terhis olmasından kalma bir alışkanlıktı.

Şimdi otuz bir ya da iki yaşlarında olmalı, diye düşündü. Mosely her konuştuğunda onu sessizce izlemiş ve bir iki kez diğer adamın dikkatini dağıtmaya çalışmıştı.

Yine de Mosely dikkati dağılacak bir adam değildi.

"İşe dönmemiz gerekiyor, kızım," dedi Mosely, birinin baş belası için kullanacağı aşağılayıcı bir ses tonuyla. Üstelik pek de zeki biri değildi.

"İşe ne zaman döneceğine ben karar veririm," dedi kararlı bir şekilde, planları incelerken ve notlarını kontrol ederken ses tonu yumuşaktı.

Çıplak kemikli ofisi dolduran sessizlik ağırdı, biraz da baskıcıydı. Belli ki kendisinden çok daha zeki birine karşılık vermemesi gerekiyordu.

Mosely biraz daha saldırgan bir tavırla, "Bana bak küçük kız," diye tekrar denedi. "Biz bunu denetlemek için işe alındık; bırakın işimizi yapalım."

"Eğer doğru hatırlıyorsam Frank, o sözleşmeyi ben imzaladım ve bu proje için yapılan ödemeleri de ben imzalıyorum." Katelyn gençken Frank Weldon'ı pek iyi tanıımıyordu ama artık ondan hoşlanmamaya başladığını biliyordu. Yine de ekibi iyi bir üne sahipti ve Graeme onlar için tartıştığında Joel anlaşmasında belirleyici faktör olmuştu. "Ne zaman işe dönebilirsin?"

Bu adamların" -Joel hariç diğerlerine baktı- "elektrik tesisatı ve su tesisatında yarattığı karmaşayı nasıl düzeltmeyi planladığınızı söyleyin. Ne kurallara ne de planlara uyuyorlar. Bu hafta her gün bana bu sorunun halledileceğine dair söz vermiştiniz." Doğrudan onun gözlerinin içine baktı. "Daha da kötü."

Çok az özen gösterilerek aceleyle yerleştirilmişlerdir.

Gri gözleri öfkeyle kararırken geniş yüzü alaycı bir ifadeye büründü ve boğazından alaycı bir kahkaha çıktı.

Onun bakışlarıyla karşılaştı. "Ofisine geri dön, Katy. Bırak bunu adamlar halletsin, teftiştten gayet iyi geçecektir."

Ağabeyi içinden onayladığını mırıldanırken ve iki ustabaşı ona ters ters bakarken Frank'in yüz ifadesini öfke ve hayal kırıklığı kapladı.

"Frank, biraz saygılı ol," dedi Joel, ellerini kalçalarına koyup diğer adama ters ters bakarken yüzündeki ifade öfkeliydi.

Frank kaşlarını çatarak, "Çeklerini kimin imzaladığını hatırlasan iyi olur, Santiago," dedi. "Buraya daha yeni geldin. Bunu unutma."

"Bana öyle geliyor ki Katy ne yaptığını biliyormuş gibi havalara girmek yerine kenara çekilip işimize dönmemize izin vermeli," diye mırıldandı Tank kardeşine, Joel hariç diğer adamlar aynı fikirdeymiş gibi sırtırtırken sesi kısıktı.

Katelyn hiç de eğlenmemişti.

"Ne dedin sen?" İnançsızlığı sesinden uzak tutmak imkânsızdı.

Onu yanlış duymuş olmalıydı.

"Onu duydun," diye tersledi Chet sabırsızca. "Her sabah yaptığımız her şeyi sorgulamanla ve her şey yolunda giderken değişiklik yapmamızı talep etmenle kaybedecek zamanım yok."

"Evet, en iyi bildiğin şeyi yapmaya devam et. Küçük bir Barbie'nin işimize burnunu sokmaya hakkı yok," diye homurdandı Frank, kızın kafasını kaldırmasıyla.

İri adama doğru tek bir adım atarken Joel'in vücudunun gerilmesini izledi.

Joel'e bakmadan önce adamlara dönüp bakarken "Kovuldunuz," diye kesin bir dille onları bilgilendirdi. "Santiago hariç hepsi. Sen yeni

Eğer işi istiyorsan, müteahhit. Hafta başından önce burada yeni bir ekibiniz olacak. Asistanım benimle ve Bay Parker'la buluşmanız için sizinle irtibata geçecek."

Asistanının elektronik defterine aceleyle notlar aldığının farkındaydı. Ya da belki korumasını çağırıyordu. Bengal gölgesi arkasındaki kapıdan içeri girmek için o anı seçti. Dört adam da onunla alay etme hatasına düşmüştü.

"Lanet olası ırklar," diye mırıldandı içlerinden biri.

Joel sessiz kaldı ama onun gerildiğini, kendini hazırladığını görebiliyordu.

Evet, dört kişiden biri o gitmeden önce misilleme yapmaya çalışacaktı.

"Geri kalanınız, kararına karşı çıkmaya karar verirsiniz sözleşmelerinizi kontrol edin. Mülkü terk etmek için otuz dakikanız var yoksa ırk infazcıları size eşlik edecek," diyerek onları uyardı.

"On dakika içinde burada olacaklar," diye güvence verdi Drew, sesindeki gizli hırıltıyla ilgili olarak.

Neredeyse iç çekecekti. Adamların yüzlerindeki ifadeler bir gösterge ise, şüphesiz çizgileri belli oluyordu.

Frank, "Hiçbirimizi kovmuyorsun ve o seğirten küçük kıçını buradan çıkardığında işimize normal şekilde devam edeceğiz," diye tersledi. "Ve sen, seni küçük pislik." Parmağıyla Joel'i işaret etti. "Sen kovuldun."

"Hiç sanmıyorum." Joel, Katelyn ve asistanına yaklaşmak için hareket etti.

"İyi günler beyler." Adamların öfkeli yüzlerine başıyla selam verdi ve kaba masanın üzerindeki planları ve kâğıtları bir araya topladı. "Sanırım bu birbirimizi son görüşümüz olacak."

Bundan nefret ediyordu. Nefret ediyordu.

Frank neden o koca ağzını açıp diğerlerini harekete geçirmişti ki? Sahadan men edildiklerinde, elbette her şey için onu suçlayacaklardı. Graeme'i bu durumda yerel birilerini işe almanın iyi bir fikir olmadığı konusunda uyarmıştı. Window Rock ya da Flagstaff'tan ekipler ya da kendi adamlarının getirilmesini istemişti ama Graeme en azından onlara bir şans vermek istiyordu.

Şahsen, canının sıkıldığını ve canavarı serbest bırakmak için bir neden aradığını düşünüyordu. Eğer acele edip oradan çıkmazsa bahanesini bulacaktı.

"Hazırım Drew," dedi ve Breed'e döndü. "Portia." Elindeki planları yardımcısına uzattı ve ölümcül bir hata yaparak yüzünü kısmen adamlardan çevirdi.

Misilleme yapmaya çalışacaklarını biliyordu ama olanları beklemiyordu.

"Şimdi sadece bekle ..."

Kadın Tank'a karşı koyamadan, adam kolunu kavradı, parmakları etine saplandı ve onu öyle hızlı, öyle sert çevirdi ki dengesini kaybetti, ayağı büküldü, kasları gerildi ve sanki kolu kırılıyormuş gibi hissetti.

Adamın tutuşundan çıkan ısı, sanki kolundan alevler yükseliyormuş ve bu sırada kolunu yakıyormuş gibi hissettirdi. Adrenalin kendini serbest bırakmaya zorladı, kaslarına, kanına doğru itti, o geri itmeden önce, sistemine yayılan acı gönderdi.

Kadının çığlığına Drew'in boğazından çıkan vahşi hırıltı eşlik etti. Tank onu kelimenin tam anlamıyla kendisinden uzağa fırlatırken onu yakaladı, Joel onunla hâlâ öfkeli olan adam grubunun arasına dalarken o ve diğerleri hızla geri çekildi.

"Al onu." Drew onu Joel'e doğru itti.

"Hayır!" Katelyn Drew'un kolunu tutarak tersledi. "Joel, Portia'yı buradan çıkar. Graeme'le buluşmak için bizimle otele kadar geleceksin." Çizgili Bengal'e dik dik baktı ve onun gözlerindeki altın renginin alev gibi parlayışını izledi. "Beni hemen arabaya götür."

Drew onu ayaklarından kaldırdı, kolları bacaklarının altından ve omuzlarının arkasından geçti. O kadar hızlı döndü ki, kızın kafası neredeyse yüzecekti ve hızla merdivenlere doğru ilerlemeden önce kapılardan geçti.

Dokunuşa verdiği tepkiyi dizginlemek zorunda kaldı. Acı vericiydi ve bundan hoşlanmamıştı. Muhtemelen son zamanlarda uğraştığı tüm adrenalinin yeni yan etkilerinden biriydi.

"Üçüncü kat," diye kulaklığını taktı. "Dört adam. En büyüğü az önce Bayan Chavos'a saldırdı. Gözaltına alınıp getirilmesini istiyorum."

Ve bu istemediği bir Şeydi. Ne yazık ki, bu özel emri iptal etme g¼c¼ yoktu. Sadece işin bu noktaya gelmemesini ummuŐtu.

Drew aceleyle binadan ¼ıkarken Katelyn ayakkabısının kayıp olduğunu fark etti. O da en sevdiklerinden biriydi. Hen¼z Şişmemiş olmasına rağmen bileği hassaslaŐmıŐtı. Neyse ki kırılmamıştı. Beş santimlik topuklu ayakkabılar d¼Őmek i¼in berbattı.

Joel onun kapısını a¼tı ve Drew onu yolcu koltuğuna oturttu, sonra da s¼r¼c¼ kapısına koştu.

Joel, Portia'ya, "Bayan Connor, otelle temasa ge¼in ve s¼itinde bir doktor beklesin," diye ¼ıkıŐtı. "Daha sonra orada olacağım."

"Kahretsin, Joel. ." dedi Katelyn.

Drew binadan uzaklaşırken o d¼nm¼Ő ve binaya doğru adım atmaya başlamıştı.

"Geri d¼nmemi aklından bile ge¼irme," diye hırladı Drew. "Tabii onları öld¼rmeme izin vermezsen."

Bunun olmaması gerekiyordu. O derece değil. Katelyn daha o sabah gelmeden ¼nce d¼rt adam sinirlenmiŐtı. Joel, Katelyn'in sorun ¼ıkaracađını bildiği işleri ¼oktan denetlemeye başlamıştı. Ge¼en haftadan beri bu bir sorundu, kalitesiz işler hi¼ de o ekibin standartlarına uygun değildi. Yine de Joel'in oraya gittiği ilk sabahtı. Belki de işin başında orada olsaydı bu sorun yaŐanmayabilirdi.

Alandan uzaklaştıklarında, kapılarında Irk İŞleri B¼rosu amblemi bulunan ¼¼ cip hızla yanlarından ge¼ti. Umarım Joel'in yaralanmasını ¼nlemek i¼in zamanında orada olurlardı. D¼rde karşı bir adil bir d¼v¼Ő sayılmazdı. D¼rt adama karşı on iki ırk da adil bir d¼v¼Ő sayılmazdı.

. CHAPTER .

Drew Katelyn'i süite ittiğinde Dr. Yollen ve hemşiresi bekliyordu, Katelyn ona zorla bindirdiği tekerlekli sandalyenin pek de gerekli olmadığını söylemişti. Otele vardıklarında burkulma hafifti, ciddi bir şey yoktu.

Dinlememişti.

Hemşirenin ayak bileği ve ayağı üzerinde kullandığı mobil tarayıcı kırık ya da çatlak kemik göstermedi. Kaslarda biraz iltihaplanma vardı ama şurada burada bir sızıdan daha fazlası değildi.

O ayrıldıktan sonra, Drew'un süitten çıkıp güvenlik personelinin oturduğu geniş, açık salondaki yerini almasını izledi. Sık sık orada toplanan Breed korumaları için bol miktarda kahve ve çikolata vardı.

"Duş alıp Graeme'in gelmesi için hazırlanacağım," dedi Portia'ya, arkadaşının endişeli yeşil gözleriyle buluşarak.

"Burada neler oluyor Katelyn?" diye sordu sessizce. "O adamlar senden nefret ediyormuş gibi davrandılar."

Portia onun en iyi arkadaşlarından biriydi. Catherine Terrione ve Sabra Moritz ile birlikte Tech- Corp eğitim programının ilk yılında tanışmışlardı. Tech-Corp'ta geçirdikleri ilk dört yıl boyunca arazisinde sağlanan şirket lojmanlarında birlikte kalmışlar, bir yandan da kendilerini sınava girdikleri pozisyonlara hazırlamaya yönelik yoğun iş, yönetim ve iş politikası derslerinden geçmişlerdi.

soruya cevap vermenin kolay bir yolu olmasını dileyerek başını salladı. "Benden şahsen nefret etmiyorlar." İç çekti. "Ben ayrıldım

Tech-Corp'a gelmeden bir gün önce buraya gelmiş ve bir daha geri dönmemiş. Sorun çıkarmayan ya da karşılık vermeyen sessiz, mütevazı garson birdenbire Breed korumaları tarafından dolaştırılıyor ve onların haddini aşacak şekilde giyiniyor." Bunun üzerine omuz silktili. "Birçoğu annemin olduğu söylenen fahişe olacağım günü bekliyordu."

Bu düşünce karşısında sıkıca yutkundu. Portia, Katelyn'in Broken Butte'ta geçirdiği yılların hikâyesini biliyordu ama Katelyn bunu görene kadar inanmanın neden o kadar kolay olmadığını anlayabiliyordu.

Arkadaşı uzun süre sessizce onu izledi, yeşil gözleri hâlâ Katelyn'in adına öfkeyle parlıyordu.

Portia omzuna dökülen kızıl altın rengi saçlarını geriye iterek, "Bu, yetişkin erkeklerin ergen gibi davranması için bir mazeret olamaz," diye alay etti. "Bir yaptıkları ya da yapmadıkları çocuğun suçu değildir. Tech-Corp'a geldiğin zamanı hatırlıyorum, çok sessiz ve acı doluydun. Sabra, Catherine ve ben seni güldürmek şöyle dursun, gülümsetmekten bile umudumuzu kesmiştik."

Ama hatırladı, dudaklarında küçük bir gülümseme belirmişti. Bu amaca ulaşmak için ne kadar ileri gittiklerini fark ettiğinde, acısının bir kısmının geçmesine izin vermişti. Sadece arkadaş olmak isteyen biri böyle şeyler yapabiliirdi. Acıma duygusu, üç kadının üzüntüyü hafifletmek için gösterdikleri çabayı göstermezdi.

"Hiç arkadaşım olmamıştı," diye hatırlattı diğer kadına. "Joel'in kardeşi-Bennet-Joel, Costas ve Sylvia buna en çok yaklaştığım kişilerdi. Burada ne zaman arkadaş edinmeye yaklaştım, biri annemin geçmişinden bahsediyor ve onun yoldan gideceğimi ima ediyordu. Ya da zaten ."

Yemek için, ısınmak için bedenini satabileceğini. Belki de annesinin ailesi, annesinin onlara ihtiyacı olduğunda umurlarında olsaydı, böyle bir şeye başvurmazdı.

Bir parçası bunun için Broken Butte'tan nefret ediyordu. Annesini, babasının kim olabileceğine dair her türlü bilgiyi ve onu sevmiş olabilecek herkesi kaybetmişti çünkü her ne sebeple olursa olsun annesi onu evde bırakmıştı. Tek başına. Arkadaşları olmadan, Graeme gibi ona yardım edecek biri olmadan.

"Bana daha çok birisi çok kıskançmış ya da senin mutlu olmanı istemeyecek kadar acımasızmış gibi geliyor. Sen bir çocuktun. Bir çocuğa böyle davranılmaz."

Katelyn, bunun önemli olmadığını, bunun onun çocukluğu olduğunu düşündü.

"Küçük kasabalar," diye mırıldanarak odasına doğru ilerledi. "Bir lütuf ya da lanet olabilirler. Şimdi şu raporu hazırlamamız gerekiyor. Graeme buraya geldiğinde acele, acele, acele olacak. Onun nasıl olduğunu bilirsin."

Sık sık Graeme'in nükleer çekirdek gibi bir şeyden güç alıyor olması gerektiğini düşünüyordu. Onun Tech-Corp'un Ar-Ge bölümünde günlerce uyanık kaldığını, bir tasarım üzerinde çalıştığını biliyordu. Diğer tasarımcılar ve mühendisler masalarına çökmüş, horluyor olurlardı. Graeme elektrikli ya da bilgisayarlı bir parçanın karmaşası gibi görünen bir şeyin ortasında mırıldanıyor olurdu. Aynı şeyi Graeme laboratuvarına gömüldüğünde, kan örneklerini ya da DNA iplikçiklerini test ederken de duymuştu.

Bu cinsin herhangi sınırı yokmuş gibi görünüyordu.

Odasına girerek çift kapıyı kapattı ve soyunarak duşa yöneldi. Duş almak ve Graeme'in gelişine hazırlanmak için yeterince zamanı vardı; uzun sürmezdi. Kasabadaki salaklara öfkelenmeyi bitirdiğinde, Cat'le yemek salonunda buluşmak yerine odasında yemek yemek ısrar ettiğinde belki nazik davranır ve tartışmazdı.

Suyun yakıcı sıcaklığına adımını atarken, bu görevi reddetmesi gerektiğini düşündü. Burada çok fazla anı vardı, çok fazla. Ve sekiz yıl önce burada olan, hâlâ burada yaşayan ve çalışan çok fazla kişi.

Onu evlat edinen John ve Marie Moran çiftinin küçük bir bakkal dükkânı vardı ve çok seviliyorlardı. Yetkililer sekiz haftalık bebekle birlikte geldiklerinde, onu sadece başka bir aile olmadığı için kabul etmişlerdi.

Çocuk istememişlerdi, yaşlıydılar ve Marie sık sık Katy'nin onları yıpratıldığını iddia ediyordu. Evlat edinen annesinin bir arkadaşına, annesinden daha fazlası olamayacak bir çocuğu yetiştirmeye çalışmanın ne kadar zor ve çileli bir iş olduğunu anlattığını duymuştu. Küçük bir fahişe.

İşte o anda Katelyn sevilmediğini fark etmişti. Ona tahammül ediliyordu.

Sen sadece farklısın Katy, demişti bir keresinde okulda başka bir çocuk ona, Katy'den neden hoşlanmadığı konusunda neredeyse kafası karışmıştı. *Sen etrafımdayken cildimde böcekler varmış gibi hissediyorum.*

Diğer kız uzaklaştı, kolunu ovuşturdu ve Katy'ye baktı, oyun alanında tek başına oturuyordu, diğer çocuklar sanki o yokmuş gibi oynuyordu.

Neyse ki Katelyn, Broken Butte'tan ayrıldıktan sonra kimsenin tüylerini diken diken etmedi. Kolay arkadaş edinirdi; hatta bir ya da iki sevgilisi bile olmuştu. Bu da *onu* sık sık rahatsız ediyordu, diye düşündü eğlenerek.

Duştan çıkıp etrafına bir havlu sardıktan sonra saçlarını kurutup şekillendirdi, cildine zengin bir nemlendirici sürdü ve ardından hafif bir makyaj yaptı. Bir çift külot giyerek yatak odasındaki dolaba doğru ilerledi, akşam yemeği için de giyinebileceğini biliyordu. Ne kadar ısrar ederse etsin, Graeme'in onun odasında saklanmasına izin verme ihtimali yoktu.

Dolabın önünde durmuş, bronz, kısa elbiseyi ve ona uygun topuklu ayakkabıyı mı yoksa çay boyu gri şifonu mu seçeceğini düşünürken, odasına açılan çift kapı birden açıldı.

Dane odanın hemen içinde duruyordu, yeşil gözleri öfkeyle parlıyordu, bakışları kızın üzerinde gezinirken vücudu öfkeyle gerilmişti, sonra kızın çıplak göğüslerini görünce donup kalmıştı.

Dolaptan uzanabildiği ilk şeyi çıkardı. Uzun, bol gri gömleği hızla kollarının üzerine geçirdi ve düğmelerini iliklemeye başladı.

"Kapı çalmaya inanmıyorsun, değil mi?" diye çıkıştı. "Kapıların kapalı olduğunu görmedin mi? Derse falan mı ihtiyacın var?"

Ya da belki de onun içinde olduğunu bildiği durumda kaldığı için bile kafasını kontrol ettirmesi gerekiyordu. Bu adam onu delirtecekti.

. CHAPTER .

Dane kızın vücudundaki çürükleri tam olarak inceleyemeden dikkati kızın göğüslerine kayd. Tam bir avuç dolusu, ellerine mükemmel bir şekilde oturuyorlardı, hatırladı, sert küçük meme uçlarını emmesi ve yalaması, onlara olan açlığını doyurması için avucunun üzerinde dolgun bırakıyordu.

Yine de henüz doymamıştı.

Üzerine geçirdiği gömleğin yumuşak gri malzemesi o tatlı kıvrımları ondan çok çabuk saklıyordu. Gömleğinin düğmelerini sarsak hareketlerle ilikleyerek ona baktı. Gömleğin alt kısmı kalçalarına kadar iniyor, uzun kolları kollarını örtüyor ve bir anda tüm o tatlı etler gözlerden gizleniyordu.

"Kudurmuş piçleri düzgün bir şekilde bertaraf etmeleri için korumanıza nasıl teslim edeceğiniz konusunda derse mi ihtiyacınız var?" Sesi amaçladığından daha yüksekti.

Gözleri açılmadı; en ufak bir korku belirtisi yoktu. Tıpkı korumasının söylediği gibi, kendisine zarar vermeye niyetli dört adamla yaptığı o saçma toplantıda korku nedir bilmiyordu.

"Ölmeyi hak etmediler." Gözlerini devirdi ve dudaklarından saf eğlencenin küçük bir kahkahasının çıkmasına izin verdi. "On beş yaşımdan önce bundan çok daha kötülerini duydum. Yaptıkları kalitesiz işi kabul etmemeleri beni çok . Dürüstlüğü sevdiğimi ve buna mazeretlerden çok daha iyi yanıt verdiğimi fark ettim."

Portia ona, bu kalitesiz işin ilk başta kendisini şaşırttığını, ama bir hafta boyunca onu çok kızdırdığını söylemişti. Sanki işini neler olup bittiğini anlayacak kadar iyi bilmiyormuş gibi.

Dane onun dolaptan kısa, bronz bir elbise ıkarişını izledi, sonra dizlerini bükerek elbiseye uyan askılı, seksi topuklu ayakkabılarını aldı.

"Korumanın orada olmasının bir sebebi var, lanet olsun," diye homurdandı, elbise ve ayakkabılar neredeyse dikkatini dağıtacakken başını sertçe salladı. "Bırak da işini yapsın."

Tekrar doğrulurken dudaklarından tiksintili bir iç çekişle kısa bir hava çıkışı oldu. "Gerçekten mi, Dane?" diye sordu, yatağı dönüp elbiseyi yatağın altına önce viski kahvesi gözleri ona sert ve hızlı bir bakış attı. "Bunu yetkililere açıklardık ve kasaba protesto gösterileri düzenlerdi. Haber servisleri salyalarını akıtacak, muhabirlerin gözleri parlayacaktı. Bu hafta böyle bir zevki hak ettiklerini hiç düşünmemiştim."

Ses tonundaki küstahça umursamazlık, duyularını patlamakla tehdit eden bir öfke yaratmıştı. Daha önce hiç kimseye bu kadar kızdığını hatırlamıyordu. Özellikle de bir kadına. Ya da bu kadar endişelendiğini.

"Haftanın ilk günü, bir Vanderale ekibi bu projeyi tamamlamak için yerinde olacak. Bir daha o kasabaya girmeyecek ya da o dengesiz vatandaşlardan biriyle muhatap olmayacaksın." Kendi kendine bunun mükemmel bir cevap olduğunu söyledi. Eğer bu işi bir Vanderale şirketi yapıyorsa, o zaman onun güvenliğı garanti altındaydı.

"Sen ne dersen de," diye aniden hırladı, ona döndü, elleri kalçalarına giderken yüzü kızardı ve şaşırtıcı bir öfkeyle ona baktı. "Vanderale'in benim projemle hiçbir ilgisi yok." Bir elini kaldırdı ve kararlı bir hareketle kendine doğru çevirdi. "Ve sen de o mükemmel, kibirli burnunu bu işe sokmayacağından emin olabilirsin."

Ona bir adım daha yaklaştı, tüm vücudu gerginleşirken çenesi sıkıştı. O güzel koyu renk gözlerde parlayan meydan okumaya baktı ve sikiinin taleple zonkladığını hissetti. Beyninin uzak bir bu meydan okumanın sikini şehvetle kaldırdığını fark etti.

"Vanderale bu küçük girişimde sessiz bir ortak, tatlım. Ve o lanet olası yere gidip

tekrar kendin." Kollarını göğsünde kavuşturarak onu kucağına almasını ve küçük, dar kıçına vurmasını engelledi. "Buradan denetleyebilirsin. Günlük raporları aldığından emin olacağım."

"Hey, sert kafa, beni duydun mu?" diye sordu ona öfkeli bir tiksintiyle. " 'Sessiz ortak' sessiz kalman anlamına geliyor. Tech-Corp seni ilgilendirmez, Dane. Sıfır. Benim işim, benim sorumluluğum. Nokta. Şimdi odamdan çık da giyineyim. Yapmam gereken bir toplantı var ve şu anda seninle ya da senin erkek histriyonik tavırlarınla uğraşacak vaktim yok."

Onu kovuyor muydu? Sanki çizgiyi aşan inatçı bir çocukmuş gibi mi? Cehennem gibi. Ne olduğu hakkında hiçbir bilgisi ya da deneyimi olmayan bir diva gibi onu erkek histriyoniği yapmakla mı suçluyordu?

Lanet olası bir nedenden ötürü, o daha kasabayı terk etmeden önce kasaba ona sırt çevirmişti. O daha bir çocukken. İnsanlar onu şüpheyile izliyor, yaptığı her şeyi sorguluyor, ona sözlü tacizde bulunma hakları varmış gibi konuşuyorlardı.

Breed'leri kaç kez kafa tokuşturmaya gönderdiğini, diğerlerinin de onun korunduğundan emin olmak için neredeyse planlanmış zamanlarda lokantaya girip çıktığını bilmiyordu.

İhtiyacı olan ırkların Dane tarafından kullanılıyor olması nedeniyle Jonas, kardeşi ve Irk İşleri Müdürü ile birçok kez ters düşmüştü.

Katy-Katelyn, diye hatırlattı kendine öfkeyle-sanki onu bu kadar sefil hale getiren umursamaz, yargılayıcı hıyarların kaprisleriyle geçirdiği yılları hiç hatırlamıyormuş gibi davranıyordu.

"Defol git, Dane," dedi sanki sorunlu bir çalışanla konuşuyormuş gibi. "Emirlerine itaat etmiyorum ve senin onayın için yaşamadığımdan eminim, bu yüzden zamanını boşa harcıyorsun."

Onu korumak için zamanını boşa mı harcıyordu? Tekrar incinmemesini sağlamak için mi? Ona ne hakkında bir fikri var mıydı?

Onu yakalayan o koca piçi duymuştu. Eğer ona vurmaya kalkışsaydı, narin vücuduna zarar verebilirdi.

Onu korumak onun göreviydi. Burada olmasının sebebi oydu. O ve Graeme ile yaptığı o lanet anlaşma.

Sekiz yıl önce ona yaptıklarını düzeltmek için kadar çaresizdi ki.

Kahretsin, onu özlemişti. Sevdiği birkaç kadından biriydi ve hayatında onun sıcaklığını özlemişti. Ve şimdi orada durmuş, bu konuda inat etmeye niyetli miydi?

Edindiği bu inatçı çizgi artık gitmeliydi. Bunu ne zaman edinmişti? Hiç şüphesiz bu bir şekilde Graeme'in suçuydu. O işe yaramaz Bengal Irkı, bir zamanlar olduğu gibi tatlı, şefkatli bir kızı bir şekilde kendi ayakları üzerinde duran ve yetişkin erkekleri kendisine saldırmaya cesaretlendiren bir kadına dönüştürmüştü.

"Sana ne oldu böyle?" diye sordu. "Eskiden çok tatlıydın, bebeğim. Eskiden ..."

"Sanki yazılı olmayan bir kanunmuş gibi her sözünüze asılıyor musunuz? Hiç arkadaşın, ailen yok mu? Senin mükemmel hayatına uyum sağlaması mümkün olmayan?" Katelyn, Dane'in ağzından çıkan her kelime öfkesinin alevlerine yangına benzin dökmek gibi çarptıkça beyninde adrenalinin hızla yükseldiğini hissederek ona sordu. "Üzgünüm Dane, ama artık büyüdüm ve kendi seçimlerimi yapmayı ve kendi savaşlarımı vermeyi öğrendim."

Ondan istediği şey asla bu değildi.

Yine de ona ihtiyacı vardı. Özellikle Broken Butte'tan ayrılmadan önce, yattığı ve karanlığa baktığı, sessiz gözyaşları döktüğü ve sarılmak, onun sesini duymak için can attığı geceler vardı.

Parasını istememişti, günün soğuk ışığında onu görmezden gelseydi, ona sarılsaydı, öpücüğünü, dokunuşunu hissetmesine izin verseydi itiraz etmezdi. Acınacak haldeydi ve adam onu bu hale mi getirmek istiyordu?

O artık o kız değildi. Kendisi için üzülme yerine onunla ilgilenecek tek bir kişi için çaresizce çırpınan kırık dökük biri değildi.

Değersiz.

Artık kendi değerini biliyordu ve onun bunu kabul edip etmemesi umurunda değildi.

"Kulak misafiri olduğun şeyi yanlış anladın," dedi ona tekrar, parmaklarını saçlarında gezdirerek ve ona bakarak, aslında ona bakarak. "Anlamadın. Ve bunu sana açıklayamam."

O zamanlar çok fazla tehlike vardı ... ve benim hakkımda bilmediğin çok şey vardı."

"Artık bir önemi yok," diye güvence verdi ona, öfkeyle, kendi kendine önemli olduğunu kabul etmek zorunda kalsa bile. O zamanlar hayatının tehlikeli olduğunu söylemişti ama nasıl olduğunu söylememişti. Ve bahaneleri ya da nedenleri duymak istemediğini fark etti. "Benim işime karışma. İşimle ilgilenmek için senin iznine ya da onayına ihtiyacım yok. Sanki ben sana aitmişim gibi o koca, kötü aletini sallayarak burada tepinmene de ihtiyacım yok."

Kontrolünü kaybetti. "Sik" kelimesi dudaklarından döküldüğü anda.

"Bu koca kötü alet bundan çok daha fazlasını yapacak." Gırtlaktan gelen, vücudunda patlayan şehvetle karanlık, onu kollarına çekmesine izin veren son adımı atarken kelimeleri törpüledi.

Beklemedi, izin almak için duraksamadı. Onu kollarına çekti, bir elini uzun, gür saçlarına gömdü ve tadını alabildiğine yemin ettiği öpücüğü çalmasına izin vermek için başını geriye çekti.

Dilinin altındaki şişmiş bezler çiftleşme hormonunu sistemine pompalamıyordu ama yine de bir miktar acı biber, bal ve safran tadı aldığına yemin edebilirdi. kadar ince bir tattı ki, onu yeterince derinden öpebilirse bunu anlayacağına yemin etti.

Adamın dili, onun için ayrılan dudaklarının arasına girdi, onunkine doğru ilerledi, kadın ona doğru eğilirken, elleri omuzlarını kavradı, onu tuttu, onu geri öptü ve bu açlığı daha da körükledi.

Onu kaldırdı, vücudunun sıcaklığına yaklaşmak için o kadar çaresizdi ki, onu duvara doğru itebileceği yere kadar birkaç metre tökezledi ve horozunun dolgun uzunluğunu ipek kaplı amına itene kadar onu kaldırdı.

Kızın bacakları kalkıp adamın kalçalarını kavradı ve adam kızın kalçalarının arasına bastırıp pantolonunun altındaki sertleşmiş aletle kızın hassas küçük amcığına sürtünürken kızın boğazından çıkan aç ve küçük iniltileri duydu.

Onları ayıran giysiye lanet okudu. Giysinin gitmesini, bedenlerinden sökülüp atılmasını ve kendini onun bedeninin sıcak çekirdeğinin olabildiğince derinlerine gömmeyi istiyordu.

Onu öpmek onu çıldırtıyordu. Onu kendine çekmeden önce biraz olsun kontrolü kaldıysa bile, onu duvara yaslayıp sikmek için yanıp tutuşmaya anda kontrolünü kaybetmişti.

Adamın dili kadının dudaklarının arasında dolaştı, kadın dilini dudaklarına sürtüp emdikçe ve adam geri çekildikçe adamın boğazından gürültülü bir inilti çıktı.

"Cadı," diye inledi, hemen yanlarında duran koltuğa doğru birkaç adım attı.

Neredeyse sandalyeye düşecekti, ona tutunarak ve kalçalarını kalçalarının etrafında yerinde kalmaya zorlayarak ona doğru eğildi ve öpücüğüyle tekrar buluşmak için başını aşağı sürükledi.

Birbirlerini sadece öpmekle kalmadılar, her okşamayı yediler, çaresiz, aç ve doymak için savaşıyorlardı.

Katelyn buna pişman olacağını biliyordu. İçinden geçen zevk, sağduyunun bu son ölçüsünü görmezden gelmesini sağlasa bile, zihninin arkasında uyarı zihnini zorluyordu.

Nefes almak için öpücüğe ara verdi, ancak dudakları boynunu bulduğunda yükselen zevkle inledi, elleri kalçalarını kavrarken dişleri hassas etinin üzerinde törpüledi, onu çelik gibi sert ete doğru salladı, onları ayıran kıyafetlere lanet ederken klitorisinin şişmiş tomurcuğuna sürtündü.

"Çıkar şunu üstünden. ." diye hırladı, daha önce aceleyle iliklediği gömleğini çekiştirerek.

Düğmelerini açmaya zahmet etmedi ama kollarını kaldırana kadar itti ve gevşek kumaşı başının üzerinden sürükleyebildi.

Utanacak ya da büyülenecek zaman yoktu. Şişmiş bir tümseği avuçlamadan, başını eğmeden, dudaklarını ayırmadan önce düşünmek için bir saniye bile yoktu.

"Tanrım, Dane." Ağzının sıcaklığı sert, çok hassas bir meme ucunu çevrelediğinde ve dili onu yalarken ağzının içine emdiğinde kavis çizdi.

Aç bir taleple onu kendine çekti, emici ağzının her çekişi klitorisinin çaresiz etine saldırmak için öfkeli his noktaları gönderdi ve serbest bırakma ihtiyacını ezici hale getirdi.

Tanrım, doruğa çok yaklaşmıştı. Kalçaları onunkine karşı yuvarlandı, sikine sürtündü, daha yakın olmak, onu içinde o kadar derinde hissetmek istiyordu ki bu hissi asla unutamayacaktı.

"Siktir, bebeğim," diye mırıldandı göğsüne karşı, elleri kalçalarını kavradı, dudakları diğer meme ucuna geçerken onu daha sert, daha hızlı sürmeye zorladı. "İşte bu, sevgilim, bana böyle sür ..."

Eli daha aşağı kaydı, külotunun bandının altına bastırdı, malzemeyi arkasının kıvrımları üzerinde sürükledi, dudakları ve dili meme ucunu tekrar ele geçirmeden önce oradaki ette sıkıştı, ellerinin saçlarına batmasına, telleri kavramasına ve onu umutsuzca kendisine tutmasına neden olan sert, sıcak bir basınçla emdi.

Soluk soluğa haykırıışları, adamın derin, sert inlemeleri kafasını doldurdu ve bir dakikası daha olsaydı, sadece son bir baskı daha olsaydı, saf, enfes zevkin kırbaçlayan pençeleriyle klitorisini saran hisle boşalabileceğinden emindi.

Başı zonkluyordu.

Hayır, kafasını değil. Zihnini ve duyularını bulanıklaştıran zevkin ötesine geçen sesi çaresizce reddederek inledi. Bir şey, biri, buyurgan bir çağrıyla kapıya vuruyordu.

"Hayır. Lanet olsun ona," diye küfretti Dane, başını kaldırdı, yeşil gözleri yeşim taşı parlaklığında, tam olarak neden durduklarını anlamak için mücadele ederken onunkilere bakıyordu.

"Dane, lanet olsun, bırak Katelyn gitsin," diye hırladı Graeme'in sinirli sesi kapalı kapıdan. "Toplantılarımız var ve senin müdahalelerine ayıracak vaktimiz yok."

Başını salladı, sesi ve talebin ima ettiklerini reddetmek için çaresizce.

Sonra her şey ona çarptı. Dane'e baktı, tam olarak ne yaptığını bilmesi büyüleyici zevki bir kenara bıraktı.

Dane'in kucağından fırladı, kendini toparlamadan önce yatağa doğru tökezlediğinde ona itaat etmek istemeyen zayıf bacaklarıyla mücadele etti. Umutsuzca gömleğini aradı ama Dane sandalyeden kalkarken gömleği sessizce ona uzattı.

Graeme'in yumruğu tekrar kapıya vurdu ve kadın onun ihtiyaç duyduğunda kapıyı açmaya zorlamaktan çekinmeyeceğini biliyordu.

Graeme'in yumruğu tekrar kapıya çarptığında Katelyn gömleği başının üzerinden çekip göğüslerinin üzerinden kalçalarına doğru itmişti.

"Şimdi, Vanderale," diye hırladı. "Eşimin yemeğe ihtiyacı var ve Katelyn'in vermesi gereken bir rapor var..."

Dane kapıları sarsarak açtı ve Graeme'in yanından geçti. Birkaç saniye sonra koridorun kapıları da çarparak kapandı ve Graeme'in süiti tamamen terk ettiğine emin oldu.

Karısı Cat'le birlikte duran Graeme'e ters ters baktı. Katelyn'e çaresiz bir omuz silkme hareketi yapan Cat'in yüz ifadesi eğlenmiş olsa da teslim olmuş gibiydi.

"buradasın canım," Graeme, bakışlarında eğlence titreyerek. "Giyin ve bize katıl. Bu akşam yemeği dışarıda yeriz diye düşünmüştüm. Bu akşam hava çok güzel..."

Cat onun tepkisi her neyse ona gülerken kapıları yüzüne kapattı.

Bildiği kadarıyla hiç kimse ama hiç kimse Graeme'in yüzüne kapı kapatmamıştı. Bu kadar sinirli, öfkeli ve araya için minnettar olmasaydı cesaret edemezdi, klitorisine, vajinasına vuran açlığın sıcak zonklamasını dindirmeyi başaramazsa öleceğinden emindi.

Onun dokunuşuna umutsuz ihtiyaç artık bir özlem gibiydi, sanki kendi başına bir hayatı varmış gibi hissediyordu.

"Acele et canım," diye hatırlattı Graeme kapıdan ona. "Cat'in acıktığında ne kadar hırçınlaştığını bilirsin..."

Yatağın kenarında oturup yere bakarken karısının kahkahalarını tekrar duydu, bu yeni olayla nasıl başa çıkacağından emin değildi.

Onun öpücüklerini hayal etmek, onlar hakkında fanteziler kurmak, duyularını saran zevkin yanına bile yaklaşamamıştı. Yakın zamanda unutamayacağı bir zevkti bu.

Var olduğunu asla hayal edemeyeceği bir zevk.

. CHAPTER .

Lobinin karşı tarafında, kayıt bölümünün karşısındaki bara yaslanmış olan Dane, bir saatten fazla bir süre geçmesine rağmen hâlâ Graeme'in sözünü kesmesine duyduğu kızgınlıkla mücadele ediyordu. Parmakları, hayatının en ateşli cinsel deneyimlerinden birini bölmeye cüret ettiği için kibirli Bengal'e bir yumruk atmak için hâlâ ağırıyordu.

Ve son yıllarda onlardan birçoğunu tanımişti. Yine de Katelyn'de bunu daha ateşli, daha vahşi yapan bir şey vardı. Zevki daha yoğun hale getiriyordu.

Belki de onun yanında her zaman kullandığı kısıtlamalardı. Yıllar önce onu baştan çıkarmayı ilk düşündüğünde, yaşının yirmi iki ya da üçten fazla olduğunu tahmin etmişti. On sekizine yeni bastığını itiraf ettiğinde şok olmuştu. Hiçbir zaman, kendisi on sekiz yaşındayken bile, bir kadını bu kadar gençken arzulamamıştı. Bu kadar masumken. Öylesine hayallerle doluydu ki, kızın yüz ifadesinde hayallerin oynadığını görebildiğine yemin edebilirdi.

Onu incitmek istememişti ve Harmony'ye göz kulak olmak için de orada bulunmamıştı. Katy onu kendine çekmişti. Kasabaya her gelişinde, onu kontrol etme, hala orada olduğundan emin olma, kesinlikle sahip olması gerekenler dışında bir şey için biraz daha fazla parası olduğundan emin olma ihtiyacına karşı koyamamıştı.

Onun kulübesine adım attığı geceyi, göğsüne saplanan ağrıyı ve yaşam koşullarına duyduğu öfkeyi hatırladı. Burası tertemizdi ama yıpranmış ve pürüzlüydü. Ve orada durmuştu, gözyaşları ve acısıyla savaşıırken gözlerinde herhangi bir ırk için yeterli gurur parlıyordu.

Ona ne yapmıştı?

Onu değiştirmişti.

Kendi kendine, onun ilk olmadığını hatırlattı. Melez bir Irk'tı; yetmiş yıldan fazla yaşamıştı ve bir adam o kadar uzun yaşayıp da hassas duyguları incitmeden duramazdı. Tanrı biliyordu ki, cinsel ilişkilerini Kongo'da gizlenmiş güvenli Vanderale yerleşkesinde hâlâ yaşayan ve çalışan birkaç Melez ya da melez kadınla sınırlamaya çalışmıştı.

Başkalarıyla da tanışmıştı ama yine de sayıları azdı. Birçok kadını sevmişti ama gerçek aşkın nasıl olması gerektiğini bildiği şekilde değil.

Harmony'nin ona en çok yaklaşan kiři olduğunu dūřünüyordu ama bu bile onun eři olmadığını öğrenince yavaş yavaş azalmıştı. Ve artık melezlerin gerçekten de çiftleştiğini biliyorlardı.

Peki Katelyn konusunda ne yapacaktı? şimdiye kadar Çiftleşme Isısı belirtisi yoktu, ancak çiftleşen birkaç melez her zaman birinci nesil Irklar gibi Çiftleşme Isısı göstermiyordu. şanslı piçler, neler olup bittiğini hemen anladılar. Ama Çiftleşme Isısı mümkün olsaydı şimdiye kadar işaretler olmalıydı.

Sonunda onunla birlikte o büyük yatağa girecekti. Bunu biliyordu; bundan kaçış yoktu. Onunla on bir yıl önce tanıştığı andan itibaren, onu altına alacağı günün geleceğini biliyordu. Ve onu arkadaş olduklarına, arkadaşlığın seks bittiğinde bir kenara atılmadığına ikna etmeyi ummuştu. Bu gerçek aşk ya da sonsuza dek mutlu yaşamak değildi. Bunun yerine, onun hassas kalbini kırmış ve Katy olarak tanıdığı kızın yok olmasına katkıda bulunmuştu.

Katelyn.

Graeme ve Rhys haklıydı, o artık Katy değildi, yine de Katy'sinin orada, emin olmadığı bir şeyi beklediğini hissedebiliyordu. Saklanıyor, nadiren görünmesine izin veriyordu çünkü dünya onun hassas kalbi için fazla acımasızdı.

"İyi bir viskiye dalgın dalgın bakmak suçtur, Vanderale," dedi Graeme bara doğru ilerleyip Rhys'i geri çekerek barmene siparişini verirken.

"Seni öldüreceğim Graeme," diye mırıldandı Dane nefesinin altından, Bengal'in onu duyabileceğini çok iyi biliyordu.

"Öldürmek için çok fazla işe yarıyorum," diye kıkırdadı Graeme. "Bu küçük maceranız bitmeden, umarım bana teşekkür edersiniz."

"O benim eşim mi?" diye sordu, diğerlerinin duymamasına dikkat ederek. "Ve sakın bana o şifreli cevaplarından birini verme."

Graeme'e baktı ve onun yüzündeki düşünceli ifadeyi gördü.

"Dürüst olmak gerekirse, emin değilim," dedi. "Siz melezler öyle bir

Bazen çok garip oluyor. Hâlâ üzerinde çalışıyorum. Kan testleri, falan filan ve sen henüz bana uygun örnekler vermedin." Graeme ona iyi niyetle gülümsedi. "Kan, tükürük ve meni bu tür testleri her zaman çok daha kolay hale getirir."

Piç herif yıllardır DNA materyalinin peşindeydi.

"Yani henüz onu çalmanın bir yolunu bulamadınız mı?" Dane homurdandı.

"Birkaç ay önce kendini vurdurduktan sonra kaçırmayı başardığım kanlı kıyafet vardı ama kıyafetlerinde tükürük ve meni bırakmayı ihmal ettin." Bengal sanki böyle şeyler normalmiş gibi iç çekti.

"Sen delisin." Dane viskiyi dudaklarına götürdü ve Bengal'in ilk fırsatta bu örnekleri alacağını bildiğinden, bardaktakileri tek yudumda tüketti.

Graeme, Dane'in bunu yeni fark etmesine şaşırmış gibi, "Elbette öyleyim," dedi. "Sanırım bilim adamlarının ısrar ettiği o son canlı deney çok ."

Dane yüzünü buruşturdu.

Kahretsin, Graeme'in katlandığı cehennemi unuttuğu günler vardı, gerçi Bengal'in başlangıçta hiç akli başında olmadığından şüpheleniyordu.

İkizi Cullen Maverick'e göre Graeme, bilim adamlarının onu yarattığı andan beri doğru yolda değildi.

Kadehini bir kez daha dudaklarına adam, asansörün kapıları açılıp kadın dışarı çıktığında içkisini yudumlamaya başlamıştı.

Viski yüzünden neredeyse dilini yutacağına yemin etti.

Bara yaslanarak doğruldu, etrafındaki diğer adamların da hemen ilgisini çektiğinin farkındaydı.

Gözleri asansörden çıkan görüntüye takıldı. Uzun, gür saçları yüzünü parmak ısırtan buklelerle çevreliyor, kahverengi gözleri sırlarla parlıyordu. Omuzlarından göğüslerine doğru fısıldayan bronz kılıf, kesim ve terzilik

kalçalarının hemen altına düşmeden önce bu tümsekleri mükemmel bir şekilde sergiliyordu.

Tenindeki yaz rengi, mükemmel, güneşin öptüğü bronzluk tamamen doğaldı ve tüm vücudunu kaplıyordu, biliyordu. Bu renk, üzerini örten bronz kumaşın rengini vurguluyor ve gözleri, askılı topuklu ayakkabıların sardığı biçimli bacaklarına ve küçük ayaklarına çekiyordu. Bir erkeğin, kadının kalçalarına dolamadan hemen önce görmek isteyeceği türden topuklu ayakkabılar.

Ne aceleyle ne de etki yaratmak için hareket ediyordu, kalçaları doğal, şehvetli bir zarafetle sallanıyordu. Yüzü çekiciydi, dudakları tam da böyle ayrılmıştı, parıldıyordu ve öpülebilirdi. Onda bir şey vardı, içsel bir parıltı, her zaman içinde hissettiği ve şimdi yüzeye daha da yakın olan ele avuca sığmaz, kafeslenmiş bir "şey".

Ve bunu hisseden tek erkek de o değildi. Etraftaki insan erkekler bile ona doğru bakmaya devam ediyor, bu şeyin ne olabileceğini anlamaya çalışıyorlardı - kahretsin, onu altlarında, başını tutkuyla geriye atmış, yüzü zevkle kızarmış olarak hayal ediyorlardı, tıpkı onun gibi.

Hepsini öldürmek istedi.

O izlerken asistanı ona yetiştirdi ve elindeki tableti Katelyn'e uzatırken bir şeyler söyledi. Katelyn duraksadı, kaşları çatıldı ve başını sallayarak cihazı diğer kadına geri verdi.

Graeme haklıydı, diye düşündü, o artık onun Katy'si değildi. Katy masumdu. Hakkını talep etmemişti. Hatta "hakkının" ne olduğunu bile bilmiyordu. Bu kadın biliyordu ve sadece talep etmekle kalmayacak, elini uzatıp alacaktı, kim ona ulaşmasını engellemeye çalışırsa çalışsın.

"Siktir," diye fısıldadığını duydu Rhys, Dane'in yanına doğru ilerlerken. "Ne oluyor lan?"

"Bu da nesi?" diye düşündü, koruması Drew'un lobiye girerken gözlerini Joel Santiago'ya dikerek yaklaşmasını izlerken.

Hâlâ iş kıyafetleri giydiği belli olan adam, kararlı ve amaç dolu adımlarla ona doğru ilerledi. Görevi olan bir adamdı.

Ve tabii ki gülümsedi. Gür, pırıl pırıl dudakları bilinçsiz bir zevkle kıvrılırken, diğer adam daha konuşmadan gözlerini kırıştırdı.

Katelyn Joel'in morarmış yüzünü ve şişmiş dudağını işaret ederken, Graeme Dane'in arkasından, "Bu ilginç," diye mırıldandı, sesi normalden biraz daha endişeliydi.

Adam konuşmaya başladığında kaşlarını çatı.

Drew kollarını göğsünde kavuşturmuş, Graeme'e sert ve uyarıcı bir bakış fırlatırken yüzündeki gölgeli Bengal izleri kararmış gibi görünüyordu.

Katelyn, Joel konuşurken onu dinledi ama kaşlarının çatıldığını, dudaklarının büzüldüğünü ve asistanının yüzünde onaylamayan bir ifade belirdiğini gördü ve konuşmaya başladı.

Katelyn sadece elini kaldırdı, diğer kadına hiç bakmadı. Kızıl saçlı kadın geri çekildi ama hâlâ gergin bir şekilde gelecek olan şeyi bekliyordu.

Joel sözlerini bitirdiğinde Katelyn uzun süre ona baktı.

"Bu iyi bir şey olamaz," diye mırıldandı Graeme. "Katelyn oldukça hızlı karar verir. Normalde önce olasılıkları gözden geçirmez."

Drew bir şeyler söylüyordu ama Katelyn bir kez daha elini kaldırarak anında sessizliği sağladı.

Graeme, "Bir keresinde onu görmezden geldiğinde ayakkabısının sivri topuğuyla ayak parmaklarına vurmuştu," dedi. "Bir korumada aradığı şartlardan biri, sadece bu amaçla çelik burunlu askeri botlar yerine normal kanat uçları giymeleridir. Aslında birkaçı onunla çalışmaya başlamasının ilk haftasında işi bıraktı. Nedense korumalar söz konusu olduğunda sadece Aslan ya da Bengal Irkları ile anlaşabiliyor. Çok kafa karıştırıcı."

Dane, Graeme'e şaşkın bir bakış attıktan sonra olan bitene geri döndü. Adam ona bakarken, kadın sonunda sertçe başını salladı. Bir saniye sonra, Drew azarlanmış bir köpek yavrusu gibi peşinde, asistanı da yanından ayrılmadan Santiago'yu lobinin diğer tarafına kadar izledi, sonra da küçük bir konferans odasına girdi.

Dane barmenin önüne koyduğu içkiyi aldı.

"Onlara katılalım mı?" diye sordu Graeme ve Rhys.

"İş gibi görünüyor," dedi Graeme umursamaz bir tavırla. "Normalde burnumu onun iş anlaşmalarından uzak tutarım. Aramızda bir anlaşma var: Ben bildiklerime sadık kalacağım, o da bildiklerine sadık kalacak ya da işi bırakacak." İçkisini bitirdi. "Başka bir yönetim analisti bulmak zorunda kalmamayı tercih ederim, Dane. Onları oldukça zor."

"Burada kal o zaman." Dane omuz silkti. "Bu küçük toplantının görünüşünden hoşlanmadım."

Graeme onaylamaz bir ifadeyle ona baktı.

Graeme barmene bir içki daha getirmesini işaret ederek, "Önce ona bir dakika ver," dedi. "Drew ve Santiago biz oraya varana kadar onu güvende tutacaklar ve içimden bir ses bu içkiye ihtiyacım olacağını söylüyor."

"Kaç dakika?" Rhys merakla sordu, eğlenerek. "Bir . .

."

Graeme sinirli bir şekilde, "Dane, kızı daha fazla tedirgin etmeni engellemeye çalışıyorum," diye homurdandı. "Üç dakika, bir saniye bile az değil. Aksi takdirde, daha sonra postumuzu yırtacak. Ve içimde gizlenen canavar, o bunu yaptığında utanç içinde başımı eğmekten fazlasını yapmama izin vermiyor. Bu biraz rahatsız edici. Ve dostum bu gibi durumlarda bana gülme eğiliminde oluyor."

Dane şaşkınlıkla Graeme'e bakmaktan kendini alamadı. Son on yılda Bengal'le birkaç kez çalışmıştı ve hiç kimse onun canavarının ortaya çıkmayı reddetmesine neden olmamıştı.

Yaratığı oynaması için dışarı salmaktan zevk alıyor gibiydi.

Yine de az önce gördüğü kadın, müdahaleye pek tahammülü olan biri gibi görünmüyordu. Düşününce, daha önce yatak odasına girdiğinde de bir milim bile geri adım atmamıştı.

Korku yok, güven eksikliği yok.

Hayır, bu kesinlikle onun Katy'si değildi.

Üç dakika sonra, bir saniye bile geçmeden konferans salonuna adım attılar, tüm gözler onlara çevrilirken Graeme kapıyı sessizce arkalarından kapattı.

Katelyn'in gözleri kısıldı ve bakışları Dane'inkilerle uyarıcı bir şekilde buluştu.

Graeme, "Sadece güvenliğinizi konusunda kendimizi rahatlatmak için buradayız," dedi. "Sessiz olacağız. Söz veriyorum."

Çenesi gerildi ve dört çifte doğru döndü. Dört adam, o sabah kendisine sözlü saldırıda bulunan üç adam ve onu yakalayan ayı kılıklı adam, masalardan birinin önündeki sandalyelere oturmuş, arkalarında da eşleri olduğu anlaşılan kişiler vardı.

"Katy, bunlar Jan Mosely, Kim Jones, Samantha Weldon ve Sherry Weldon," diye kadınları tanıttı Joel.

Sonuncusu, Sherry, Dane Katelyn'in daha da gerildiğini fark etti ve onun da elini tutup samimi bir baş hareketiyle sıktı.

"Bir noktada o kadın Katelyn'e büyük acılar yaşattı." Graeme'in sesi, sözcükleri çıplak bir nefes söylerken hırıltılıydı. "Belki de çocukken."

"Bunu nereden biliyorsun?" Dane içini çekti, Irk her zamanki gibi kafasını karıştırmıştı. Kafasını kaldırdığında, arkadaşı Cat'in olan biteni sessizce izlerken gözlerini hafifçe devirdiğini fark etti.

Yine de haklı olabilir, diye düşündü Dane. Onun acısını, belirsizliğini ve bir zamanlar sahip olduğu özgüven eksikliğinin gölgelerini hissedebiliyordu.

Ardından kadınlar konuşmaya başladılar, sanki sırayla konuşuyor ve diğerinin söylediklerine eklemeler yapıyorlardı. İfadeleri içtendi; korku, çaresizlik ve sevgi vardı. Bir kadının erkeğine duyduğu sevgi. Kalbi için. Kocaları adına yalvarmak için mi oradaydılar? Buna izin vermeyecekti.

"Dane."

İleriye doğru bir adım atarken durakladı ve bakışları şimdi karşısında duran Graeme'e kaydı.

Bengal'in yeşil bakışlarında yankılanan kehribar rengi parıltıya yorgunluk ve hüznün dokunuyordu.

"Bunu ondan alırsan ya da almaya , o çocuğun küçük kalbinde senin için sakladığı her şey kül olur. Ve sen ve ben sonsuza dek düşman olacağız. Daha da önemlisi, sen ve benim 'ötekim' çatışacaksınız."

Bu bir tehdit değildi. Graeme ona bakarken Dane, Primal'ın tuhaf renkli gözlerinde parıldayan, onun deyimiyle "öteki "ni gördü. Bu bir tehdit değil, bir niyet beyanıydı.

"Bu kadınlar onun merhametiyle oynamak için buradalar," diye hırladı Dane, Joel ona sert ve değerlendirci bir bakış fırlatırken tekrar gruba baktı. "Buna izin vermeyeceğim."

"Başka seçeneğin yok," diye hatırlattı Graeme ona ve Bengal'in yüzünde beliren tuhaf acı ifadesini görünce durakladı. "Bu onun dünyası. Burayı kendisi için yarattı ve inan bana, buranın sahibi o. Onu ele geçirmeye çalışmak, seninle ilgili hayallerinden geriye kalanları da yok edecektir. Gerçekten istediğin bu mu?"

Dane'in dişleri sıkıldı. Öfke içini parçaladı ve Breed içgüdülerinin onu oradan çekip çıkarmasına ve Graeme'in tehdit ettiği korkunç sonuçları riske atmasına sadece birkaç saniye kaldığına yemin etti.

Ama diğer Cins haklıydı. Dane geçmişte onu yeterince incitmişti. Zor kazanılmış bağımsızlığı söz konusu olduğunda onu daha fazla zorlarsa, kesinlikle onu kaybedecekti.

Sonsuza kadar.

"Tehdit edici olsun ya da olmasın, ona doğru tek bir hareket her şey biter." Kelimeleri sıkılmış dişlerinin arasından geçirdi ve onu koruma ihtiyacıyla savaştı.

"Bunu yaparlarsa, sen onlara ulaşamadan hayatlarını kaybedeceklerdir. Şimdi onu izle," diye önerdi Graeme. "Katy'nin nasıl bir kadına dönüştüğünü gör. Onu hisset dostum ve her zaman ne kadar olağanüstü olduğunu gör. Sadece büyümesi gerekiyordu ..."

* * *

Katelyn, Sherry'nin kahverengi gözleriyle karşılaştı ve diğer kadının çok uzun zaman önce, beşinci sınıfta Katelyn'e tüylerini diken diken ettiğini söylediği o yılı hatırladığını biliyordu. Bu yüzden Katelyn geri çekilmeden önce tokalaşmayı olabildiğince kısa tutmuştu.

"Kocalarımızı neden kovduğunuzu anlıyoruz," dedi en büyükleri Jan, ela gözleri korku ve gururla doluydu. "Benim tanıdığım adam değildi Bayan Chavos. ."

"Adımı biliyorsun, Jan," diye hatırlattı Katelyn ona. Jan küçükken hep popüler olmuştu ama zalim değildi. "Bana Katelyn diyebilirsin."

Diğer kadın başını salladı, kısa kahverengi saçları düzgün küçük bir başlıkla yüzünü çerçeveliyordu.

"Frank normalde böyle biri değildir," dedi Samantha sonra. "Kocalarımızın hiçbiri öyle değildir. Onlar iyi adamlardır. Size kızgın oldukları için değil, sadece çok fazla zorlandıkları için böyle ."

Chet Jones, karısı Kim'in elini omzunda sıkmasından bir saniye önce konuşmak için hareketlendi. Ayrılan dudakları kapandı ve başını tekrar eğerek ellerinin sinirli bir şekilde bağlandığı ve çözüldüğü yere baktı.

"Şu anda inanmanın zor olduğunu biliyorum"-Tank'ın karısı Sherry, ufak tefek bir sarışındı, ancak beş-üç yaşındaydı ama sesi sert, ifadesi kararlıydı. "Ama benim kocam hiçbir kadına şiddet uygulamadı. Ve sana yemin ederim Katelyn, sana zarar vermek istemedi."

Katelyn yavaşça, derin derin nefes aldı, Joel'e verdiği sözü tutmaya ve sadece dinlemeye kararlıydı. Bakışları onunkilerle buluştu, bir kez daha morarmış yüzünü gördü ve buna bu adamlardan birinin neden olup olmadığını merak etti.

"Adamlar o işi aldıklarından beri çok şey oldu. Bizden başka kimseye anlatmadıkları çok şey var ve bence en azından bunların kavuşturulması gerekiyor," diye devam etti Sherry. "En azından gerçeğin söylenmesini sağlamadan Tank'ın adının lekelenmesine ve siciline bir tutuklama yazılmasına izin vermeyeceğim."

Şimdi bu iş ilginçleşmeye başlamıştı. Gerçeği duymayı her zaman sevmiştir.

Dört çifte baktı, yüz ifadelerini, tavırlarını ve odanın genel havasını tarttı. Gerginlik, öfke ya da şiddet yoktu, sadece kararlılık vardı ve bu kadınların erkeklerde olmayan bir cesarete sahip oldukları anlaşılıyordu. Ona hakaret etmek yerine sorunu tartışmaya istekliydiler.

Jan'a başını salladı. "Dinleyeceğim, Jan."

"Açık fikirli olarak mı?" Sherry sordu. "İstemediğiniz için kimse sizi suçlayamaz."

"Açık fikirlilikle, Sherry," diyerek diğer kadına güvence verdi. "Ama bunu sizden değil, kocalarınızdan duymak istiyorum."

Frank başını kaldırdı, yüzünde pişmanlık dolu bir ifade vardı ve konuşmaya başladı. O konuştukça hikâye de ortaya çıktı. Diğerleri ihtiyaç duyduklarında eklemeler yaptı ve dört adam zaman zaman birbirinin üzerine konuşuyor gibi görüldüğü için başkalarının kafa karıştırıcı bulabileceği şeyleri Katelyn kolayca takip etti.

Bir hafta boyunca, her sabah şantiyeye döndüklerinde, bir gün önce yaptıklarının onlar ayrıldıktan bir süre sonra değiştirildiğini, yeniden yapıldığını veya sadece geri alındığını görüyorlardı. Katelyn her zaman ilk iş olarak, onlar hiçbir şeyi tamir edemedi, kalitesiz işleri bulmak için gelirdi ve açıklama istediğinde ne diyeceklerini bilemezlerdi.

Joel yüzleşme sabahına kadar ortaya çıkmamıştı, bu yüzden sorunun boyutunu bilmiyordu ve Katelyn bir zamanlar ailesiyle birlikte yaşadığı için ona söylenmemişti, ta ki Katelyn ortaya çıkıp açıklama talep edene kadar.

Sorunlar devam ettikçe, altlarında çalışan adamlar kendi aralarında mırıldanıyor ve sabotajın arkasında Katelyn'in olduğuna inanmaya başlıyorlardı. Bir şekilde onun kasabadan işe alım yapmak istemediğini, Tech-Corp çalışanlarını getirmek istediğini öğrenmişlerdi. İşlerin kendi istediği yere gitmesini sağlamak için dört müteahhidi yok etmek istediğini düşünüyorlardı.

Birçoğu onun koruyucu ailesini, onu evlat edinmeyi reddettiklerini ve Santiago'ların yanına taşınana kadar kısa bir süreliğine evlerinde kalmasına izin veren kuzenlerini öğrenmişti. Eski dedikodular su yüzüne çıktı ve aynı işçileri, önceki günlerde yapılan işlerin kasıtlı olarak tahrip edilmesinin arkasında Katelyn'in olduğuna ikna etti.

"Hepimizden nefret ettiğiniz için sizi suçlayamayız. O günlerde doğru olmayan şeyleri görmezden geldik. Aptal çocuklardık. . . Yanlış olan şeyleri gördüğümüzde bile." Karısı Sherry omzunu okşarken Tank elini yüzüne sildi. Sonra bakışları işkenceye dönüştü, hiddetlendi. "Hayatımda önem verdiğim her şey üzerine yemin ederim ki, bu sabah seni incitmek istemedim." Elleri baktı, eğer onları öyle kullanmak istiyorsa büyük, etli silahlardı. Onları dizlerinin üzerine bıraktı ve başını tekrar kaldırarak Katelyn'e baktı, işkence görüyordu. "Bunlar yüzünden çocuklarımı disipline bile vermiyorum."

Ellerini. Sadece açıklamaya çalışana kadar gitmemeni istedim ve her şey çığırından çıktı..."

O zaman hepsi sessiz kaldı.

Katelyn, Dane ya da Graeme'e bakmaya cesaret edemedi, sadece sessiz kalmaları için dua etti. Onun yerine gözlerini Joel'e dikti.

"Sana kim vurdu?" diye sordu.

Kollarını göğsünde kavuşturdu ve şişmiş dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Hiçbiri değil," diye homurdandı. "Merak etme, çok daha kötöleri de var."

"Charles Moran'dı. Bazı adamları oydu," diye Sherry. "Annem daha önce beni aradı ve Lisanın annesini arayıp ağladığını söyledi." Kocasını ona dönüp baktığında kaşlarını çatı. "Ona gerçeği söyleyeceğimize söz verdik, Tank Weldon. Ne olursa olsun." Sonra tekrar Katelyn'e baktı. "Tank ve diğerleri bu sözleşmeleri kaybederse, her şeyi kaybederiz, Katelyn. Onlar hatalıydı. Hatalı olduklarını biliyorlardı ve öfkelerinin ağızlarından çıkmasına izin verdiler. Onlar için mazeret uydurmuyoruz. Ama bunu başka biri, yeterince kızgın ve kafası karışık olduklarında kocalarımızı aptallığa itebileceklerini bilen biri. Nedenini biliyormuş gibi davranmayacağım ama bunun tek nedeni sizi incitmek olabilir."

Katelyn gözlerini Sherry'ye dikti. Adamlarla işi bitmişti. Her şeyi kaybedeceklerini bilmeden önce kararını çoktan vermişti. Ama bir şeyi daha bilmesi gerekiyordu.

"Bir keresinde bana arkadaşlar için fazla 'farklı' olduğumu söylemiştin," dedi Katelyn usulca. "Senin tüylerini diken diken ettiğimi..."

"Ben öyle bir şey demedim." Sherry başını hızla salladı, bakışları şaşkınlıkla yuvarlandı. "Tenimi tuhaf hissettirdiğini söyledim."

"Bir fark var mı?" Katelyn sordu.

"Var," diye Frank Sherry adına. "Ben de bunu hep hissettim."

Diğerleri Sherry ve Frank'e baktı ve her biri açıkça aynı fikirde olduğunu gösterdi.

"Katelyn," diye fısıldadı Sherry neredeyse. "Sanki içinde hapsettiğin bir enerji varmış gibi. Etrafında statik bir his var. Sanki içindeki her şey çok sıkı sarılmış gibi." Katelyn'e endişeyle baktı. "İnsanları temkinli falan yapıyor."

Tüm bu kontrol serbest kalır ve çözülmeye başlarsa size ne olur? Şu anda bile bunun sonuçlarından korkuyorum. Yetişkinlerin sana nasıl davrandığını izlemek yeterince kötüydü, ama kendine daha kötü bir şey yapmandan hep endişe ettim."

"Hayır, her zaman çok zeki ve sessiz olmasıydı," diye karşı çıktı Frank. "Sanki içimizi görebiliyordu ve biz onun ne gördüğünden endişeleniyorduk. Ne söyleyecek diye."

"Her zaman onun bizden daha iyi olduğunu düşünmüşümdür," dedi Chet yorgun bir sesle. "Senin böyle hissettiğini düşündüğümünden değil, ama ben öyle hissediyordum. Sen bizden daha iyiydin ..."

"Herkesin ne dediğini hepimiz biliyorduk." Samantha iç çekti. "Marie, Lisa, Charles. Üvey baban John hariç herkes. Diğer üçü ailelerimizi çok kızdırırdı. Biz çocuktuk," dedi yumuşak bir sesle. "Biz ne bilirdik ki?"

"Joel?" diye sordu arkadaşına, bunun gerçek mi yoksa abartı mı olduğunu merak ederek.

"Bana kendimi komik hissettirmiyorsun," diyerek ona göz kırptı. "Annemle babam seni eve getirdikten hemen sonra dizlerimin topaklı olduğunu söylediğinden beri değil."

"Dizlerin topaldı."

İç çekti ama cevabını almıştı. Onlara inanmıştı.

"Artık değil." Sırıttı. "Ama eminim sorduğun şey bu değildi."

"Frank seni kovdu, doğru mu? Ve Tech-Corp seni işe aldı," dedi.

Bakışları kasvetli bir hal aldı. "Evet hanımefendi ve işi kabul ettim. Bunun arkasındayım."

Sherry'nin nefesi bir hıçkırıkla kesildi, sesi zar zor duyuldu. Ama kocası duymuştu. Uzandı, başını eğip neredeyse yorgun bir şekilde sallarken Sherry'nin elini iri elinin içine aldı.

"Tech-Corp senin işverenin. Lanet olası şantiyemle kimin oynadığını bulmak ve buna bir son vermek senin görevin. Ekibiniz sizin seçiminiz; müteahhitleriniz sizin seçiminiz. Onların davranışları senin sorumluluğunda. Anlaşıldı mı?"

Katelyn onlara bakarken herkesin yüzünde bir şaşkınlık belirdi, bakışları soğuk, kararlılığı buz gibiydi.

"Evet, hanımefendi." Joel başını salladı, yüz ifadesi sert ve anlayışlıydı. "Tamamen anlaşıldı."

"Benimle istediğiniz kadar tartışabilirsiniz," dedi diğer adamlara soğuk bir şekilde. "Ama bana bir daha saygısızlık ederseniz, size söz veriyorum, Tech-Corp sizi yok edecek. Tabii ben onları yenmezsem."

Topuklarının üzerinde döndü ve odadan çıkmak için bir adım attı.

"Katelyn." Sherry hızla kocasının arkasından ilerledi, eli kocasının omzunda kaldı. "Teşekkür ederim."

"Neden?" Katelyn ona arkasını dönerek sordu, diğer kadının görmesine izin verdiği demir gibi güçlü iradedden başka bir şey görmediğinden emin olmak için. "Onların işlerini sen kurtarmadın. Joel da kurtarmadı. Tek yapmaları gereken dürüst olmak ve işlerini yapmaktır. Tek istediğim bu." Şimdi onu izleyen dört adama baktı, emin değildi ve neredeyse inanmıyordu. "İlk olarak inşaat alanlarını kontrol ederim. Bunu değiştirmeyeceğim. Eğer bir sorun varsa, bana söyleyin. Bahane üretmeyin, bana yalan söylemeyin, sadece tartışmaya istekli olun." Tekrar Joel'e baktı. "Pazartesi gününden önce bir güvenlik ekibi sizinle temasa geçecek. Pazartesi gecesi bir rapor bekliyorum. Sabaha kadar tüm suçlamaların düşürüldüğünden emin olacağım."

Joel başını eğerek emri onayladı. Sonra Katelyn kendini durduramadan Dane'e döndü, bakışlarının altın ve yeşil derinlikleriyle tanıştı ve gözlerinde görmeyi beklemediği bir şey gördü.

Onay. Ama bundan daha fazlası, onay.

"Portia." Graeme, Cat, Rhys ve Dane'in kendisi için kenara çekilmesini izleyerek kapılara doğru yürümeye başlarken asistanına ilerlemesini işaret etti. "Jonas'la temasa geçilmesini istiyorum. Güvenlik için bir Breed ekibi bulabilir miyiz bir bak; bulamazsan Tech-Corp'un güvenlik şefi John Canyon'a ulaş -bu hafta merkez ofiste- ve ne yapabileceğine bir bak. Bu hafta sonu bir güvenlik ekibi istiyorum ... ve bu suçlamalarla ilgili olarak bölge savcısını arayın ..."

. CHAPTER .

Adrenalin vücudunda zonklıyor, zar zor kontrol altına alınıyor, duyularının sınırında geziniyor ve tüm vücudunu sular altında bırakmaya hazırdı. Bu onun güçlü yanlarından biriydi. Adrenalin toplandığında onu geri itebiliyor, kontrol altına alabiliyordu. Bunu yaptığında başının döneceğinden emin olduğu bir an yaşadı. Midesi zonklıyor, sonra da tüm o fazla enerjinin doğrudan beynine sıçradığına yemin ediyordu.

Olayları çok daha net görebiliyor, eylemleri, kelimeleri ve başkalarının ifadelerini birbirine bağlayabiliyor ve anında cevaplar, izlenimler veya gelecek trendler oluşturabiliyordu.

Tech-Corp'un CEO'su Ross Monahan, kendisine gelip bir fikir ya da var olmayan bir donanım ihtiyacını dile getirdiğinde sık sık ona inanamayarak bakıyordu.

İlk kez onun projeksiyonunu gözden kaçırmıştı.

Altı ay sonra, daha önce raporların sadece anormallikleri listelediği birkaç uydudaki programlama çipleri tamamen arızalanmaya başlamıştı. Eğer hazırlıklı olsaydı, Tech-Corp hatalı programlama donanımını değiştirmek için yaptığı o ilk acelede milyonlar kazanabilirdi.

Tech-Corp'ta çalışmaya başlamadan önce bu yeteneğe sahip olmaması çok kötü olmuştu. Kesinlikle okulu çok daha kolay hale getirebilirdi.

Ayağa kalkıp ofis inşaatı için çalışan müteahhitleri izlerken, arkalarında oturmuş kendisini bekleyen eşlerini fark etmişti. Onlar, eşeklik yapan dört erkekten daha fazlasını görmüş kadınlardı. Bunlar, erkeklerinin başına daha önce hiç görmedikleri bir şey geldiğini gören kadınlardı.

Katelyn'i suçlamamışlardı. Kocalarından açıklama yapmalarını, telafi etmelerini, ilk olarak erkekliklerini geri kazanmak ve ikinci olarak da geçim kaynaklarını kurtarmak için ne gerekiyorsa yapmalarını talep etmişlerdi.

Kocaları döndükten sonra bir araya gelip olanları itiraf eden ve Joel'i arayanlar bu kadınlardı. Hepsi Kevin Mosely'nin evinde bir araya gelmiş ve Joel'i olayın arkasında herkesin gördüğünden çok daha fazlası olduğuna ikna etmişlerdi.

Adamlarının eve döndüğü her gece orada olan, ince sabotaj hikayelerini, kayıp ekipman ve aletleri, şantiyedeki kazaları ve kendileri için çalışan adamları doldurmaya başlayan öfkeyi duyanlar onlardı. Kocalarının neler olup bittiğini anlamaya çalışırken her gece uykularının kaçmasını izleyenler onlardı.

Joel'i bildiklerine ikna etmek, muhtemelen, sadece muhtemelen, Katelyn'in onlara açıklama yapması için birkaç dakika zaman kazandırmaktan başka bir işe yaramayacaktı.

Kevin Mosely'nin karısı Joel'e, gençliğinde Santiagos'un lokantasında birlikte çalıştığı kadının en azından onlarla kısa bir görüşme yapmadığına inanmadığını söylemişti.

Şimdi yemek masasında Graeme ve Cat, Rhys, Portia ve Dane ile otururken, bu adrenalinin salgılanmasına bir süre daha karşı koyması gerekiyordu.

Beynini zıplattı, cızırdadı ve kıvılcım çıkardı ve ona çiftlerin gençken içinden akan enerji hakkında söylediklerini hatırlattı. Yine de böyle bir şey olmamıştı.

Enerjiyi kontrol etmeyi ve yeniden yönlendirmeyi öğrenmek anlık bir süreç değildi. Ve liseden mezun olana kadar da bu kadar yoğun hale gelmemişti. Tech-Corp'a katıldıktan bir yıl sonra, Graeme'in rehberliğinde, ona enerjiyi kendisine karşı değil, lehine kullanmayı öğretmişti.

Şimdi Graeme sandalyesinde arkasına yaslanmış, yemek sonrası içkisini önüne koymuş, gözlerini ondan ayırmadan onu izliyordu. Graeme'in, bu kadarının da fazla olduğunu anlayacağını umuyordu. Ama o sınıra ulaşıyordu.

Beyni aşırı hızdaydı. Bunu hissedebiliyordu. Bakışlarının değdiği her yerde gölgeler, karmakarışık ağlar, bağlantılar ve

Korkular. O enerjinin beyninde çatırdadığını hissedebildiğine yemin etti.

"Dane, babanın Lion Breed Prime, Callan Lyons ile Sığınak'ta bağımsız bir altyapı oluşturma olasılığını görüşmek üzere bir araya geldiğini duydum. Enerji şebekesi, su kaynağı ve benzeri şeyler. Bunda doğruluk payı var mı?" Graeme soruyu sorarken sesini alçak tuttu ve masadan öteye taşımadı.

Dane başını sallayarak ve rahat bir gülümsemeyle, "Bunun olasılığını tartıştılar," diye onayladı. "Yine de toplantılar bundan daha fazlası için. Babam ziyaret etmekten hoşlanıyor. Prime, Vanderale'in silahları R&D'nin onlara gönderdiği birçok oyuncakla oynamasına izin veriyor."

Kedigil Prime'dan bahsederken Dane'in sesinde bir sevgi hissedebiliyordu. Diğerlerinin bunu duyduğundan şüpheliydi, çok inceydi ama oradaydı.

"AR-GE'nin bu silahları baban daha görmeden Sığınak'a gönderdiğini duydum. Orada hâlâ Irkların silah uzmanlarıyla yakın çalışıyorlar mı?" Graeme ona ilgiyle sordu.

Leo Vanderale sık sık ziyarete gelirdi. Karısı, Dane'in annesi ve kızlarıyla birlikte. Dane ve Rhys de sık sık onlara katılırdı. Ayrıca son beş yıl ya da daha uzun süredir neredeyse her Noel'i orada geçirdikleri söyleniyordu.

Bakışlarını Dane'e kaydırdı ve magazin basınında sık sık Vanderales'in Breeds olabileceği ya da en azından Callan Lyons'un aileyle genetik bir kan bağı olduğu yönünde spekülasyonlar yapıldığını hatırladı. Ama magazin basınının Irklarla ilişkilendirmeyi sevdiği tek nüfuzlu aile onlar değildi.

Bu düşüncüyü zihninden uzaklaştırdı. Bu aşağı inmeyeceği bir tavşan deliği.

Şarabından bir yudum daha aldı, bakışlarının tekrar odada gezinmesine izin verdi ve çekildiği yönü merak etti. Dane için özel güvenlik olarak orada bulunduklarından şüphelendiği Irklara baktı. Büro, Dane bu bölgedeyken onun korunmasını çok ciddiye alıyordu. Vanderale Industries, Breed topluluğunun büyük bir patronuydu.

Başka bir masada, kardeş oldukları belli olan üç adam birlikte yemek yiyordu. Bir kardeş için yeterince tuhaflardı. Öyle yüzeysel farklılıklarıyla göze çarpıyorlardı. İş kıyafetinden, kamburluğa, dalgınca dağınıklığa, diye düşündü

bir eğlence ile. Onlarda tuhaf bir şekilde tanıdık gelen bir şeyler vardı ama nedenini tam olarak kestiremiyordu.

Başka bir masada bir baba ve üç yetişkin oğlu oturuyordu. Oğullar sert görünüyordu, muhtemelen askerdiler, baba ise her ne söylüyorsa ona odaklanmıştı.

Belli ki tatilde olan bir aile vardı. Masayı dolduran heyecan havadaki peri tozu gibi parılıyordu adeta. En küçükleri olan atkuyruklu kız, babasını küçük bir kızın hayranlığıyla, annesini ise sevgiyle izliyordu.

Katelyn buna hiç sahip olmamıştı, diye düşündü pişmanlık içinde. Şimdiye kadar kendi çocuklarına sahip olacağını, onların sevgisini, babalarının sevgisini bileceğini düşünmüştü. Ama bu hiç olmamıştı ve bunun için acı çektiği günler vardı.

Bir çocuğun sevgisi, bazı durumlarda hak edilenden çok daha uzun süre, koşulsuz, yapaylıktan uzak ve özgürce ebeveynlerine verilmiştir.

İyi bir anne olabilirdi, diye düşündü Katelyn, bakışları kucağında eteğine peçeteyle oynarken. Seyahat etmezdi. Bir kariyerin önemi yoktu, sadece bir çocuğun ihtiyacı olan her şeyi sağlayacak iyi bir iş.

Bir bebeği göğsüne yakın tutmanın, bir çocuğun sevgisinin kendisine baktığını hissetmenin nasıl bir şey olacağını hayal ettiği geceler oldu.

Dane'in çocuğu. Her zaman Dane'in çocuğu olduğunu hayal etmişti ama babası Dane olmasaydı da çocuğunu aynı sevebilirdi. Tamamen. Tüm ruhuyla.

Sonra bakışları Dane'e döndü. Kedi Irkları Sığınağı'ndaki mağaralar hakkında konuşurlarken Graeme'i düşünceli bir ifadeyle izliyordu.

Gerginliğini sakladığını fark etti. Ama onun yanında geçirdiği son bir haftadan sonra bunun normal olduğunu öğrenmişti.

"O mağaralar tehlike saçıyor," dedi Dane dikkatini tekrar tartışmaya verirken. "Callan girişleri patlayıcılarla doldurup kapatmayı düşünüyor..."

"Ben olsam yapmazdım," dedi Katelyn, sesini alçaltarak ve kaşlarını çatarak kadehindeki şaraba baktı.

Kırmızı şarap. Kan rengi. Neden kanı düşündüğünü merak etmeden önce fark ettiği üç masaya tekrar baktı.

"Callan bir çocuğun ya da gencin içlerinde dolaşmasından ve bir patlamayı tetiklemesinden korkuyor," dedi Dane ona, kısık gözlerle onu izlerken.

Diğer müşterileri unuttu, etrafındaki her şey bir anda tüm odağını ele geçirirken uzaklaştı.

Tanrım, onu istiyordu.

Adam onu öfkeyle sürerken, içine girerken ve duyularını patlatırken sırtını istedi.

Bakışlarını kaldırdığında Graeme'in sandalyesinde kıpırdadığını ve bakışları ona yöneldiğinde çenesinin gerildiğini gördü. Rhys sipariş ettiği viskiyi yudumluyordu, bakışları Graeme'e kayarken eğleniyordu.

"Mağaraları neden kapatmasınlar ki?" Graeme ona sordu, sesi neredeyse yumuşak bir tonda çıkıyordu.

"Ne bilim adamları ne de askerler o mağaraları keşfedebilirdi." Omuz silkti. "Patlayıcılar muhtemelen çeyrek ila yarım milden daha fazla içeriye yerleştirilmemiştir. Onları oluşturan minerallerin yer radarı ya da uydular tarafından görülmesi imkânsız. Hiçbir zaman birinci ya da ikinci seviyeden daha fazlasını yapabilecek teknolojiye sahip olmayabilirler. En kötüsü gerçekleşirse savunma amaçlı ve stratejik bir kaçış olabilirler."

Graeme bunu biliyordu elbette. Çölde uydular, yere nüfuz eden radar ya da diğer mineralojik gözetleme araçları tarafından asla tespit edilemeyen kendine ait oldukça gizli bir mağara sistemi vardı.

Dane, "O bölgedeki mağaraların olası bir savunma ya da stratejik alan oluşturacak derinlik ya da uzunlukta olduğu bilinmiyor," dedi.

Katelyn omuzlarını yavaşça silkti. "Konumları ve hangi yöne doğru uzandıklarını ya da nereden çıktıklarını ölçmek ya da izlemek için radar kullanamamak hala soru işaretleri ve olasılıklar bırakıyor." Coğrafi bölgeler konusunda pek bilgili değildi ama bu konu ilgisini çekiyordu. Sık sık bu konuyla ilgili makaleler okurdu.

Bakışları odanın karşısındaki üç kardeşe ve etraflarında duran Irklara kaydı.

"Katelyn?" Dane onun dikkatinin dağılmış gibi görünmesini sorguladı.

Bakışları ona döndü, vücudunun ona tekrar tepki verdiğini hissederken yeşil ve altın rengi derinliklerle buluştu.

Sıcaktı, kızarmıştı.

Bir an için yirmi yaşındaydı, Santiago Diner'da saat sabahın ikisiydi ve arkadaki ofiste uyuyan aşçı dışında yalnızdılar. Dane büyük çöp torbalarını arka kapıdan çıkarmasına yardım ederken ayağı takılmıştı.

Birdenbire kendini onun vücuduna yaslanmış, koluyla onu kendine bağlamış buldu ve ona bakarken giydiği pantolonun altında sertleşen ereksiyonunu hissetti.

Bu gözler ona bakıyordu, dudakları ayrılırken karanlıkta parlıyor gibi görünüyordu, öpücüğüne ihtiyaç duyuyor, bunun için ağrıyordu. O da onu öpmek için yanıp tutuşuyordu. Yüzünde, kapüşonlu bakışlarında ve kendisini sarmaladığını hissettiğine yemin ettiği şehvetindeydi bu.

Kendini başka tarafa bakmaya zorladı, gözlerini kırptırdı, dili kaşındı, kalçaları sıkıştı, amı sızladı. Seks yapmayalı yıllar olmuştu. Birlikte olduğu iki sevgili, tatmin olmak için ihtiyaç duyduğu rahatlamaya ulaşmasına yardımcı olamamıştı ve asla var olmayan bir şeye ulaşmaya çalışmaktan yorulmuştu.

Şarabını yavaşça geri itti.

"Sanırım bu gece için müsaade isteyeceğim," diye mırıldandı ve hepsine özür dileyen bir gülümseme verdi. "Yorgunum ve yatma vaktim çoktan geçti."

Graeme ona, "Gece daha yeni başlıyor," diye güvence verdi. "Ve hâlâ Büro'nun tıbbi tesisiyle ve Tech-Corp çalışanlarının güvenlik izinleri için Kural Kırıcı'nın ofisiyle olan randevunuzu görüşmemiz gerekiyor."

Katelyn başını iki yana salladı. "Tıbbi tesis daha önce benimle temasa geçti," dedi ona. "Bir ya da iki çalışanımız geldiğinde program yapmaya çalışmak yerine, ofisler tamamlanana ve çalışanlar gelmeye başlayana kadar beklemeyi tercih ediyorlar. Ben de bunun en iyisi olacağına karar verdim. Ben ve Portia dışında." Asistanına başıyla işaret etti. "Halkla ilişkiler ve güvenlik departmanlarıyla birlikte çalışabilmemiz için güvenliğimizin yükseltilmesi amacıyla Pazartesi gününe randevu aldık."

"Kendimi kobay faresi gibi hissetmeye başlayacağım." Portia bir kahkaha attı. "İki hafta içinde iki farklı test aşaması, aynı örnekler ve Irk sorgulayıcılarıyla çok sayıda toplantı. İşim bittiğinde bir tatile ihtiyacım olacak." Katelyn'e kaşlarını hafifçe çatarak bir bakış attı.

"Sadece bir tane aldığımda." Katelyn homurdanarak şarabını bitirdikten sonra tekrar Graeme'e döndü. "Bu gecelik kesinlikle işim bitti," dedi ona kararlı bir şekilde. Eğer Katelyn izin verirse, Graeme onları şafak sökene kadar orada tutabilirdi. "Başka sorularınız olursa yarın bir ara görüşürüz. Ama sakın bir hafta sonu geçirmeyi dört gözle bekliyorum."

İncelemesi gereken dosyalar vardı, yeni ofislere olası transferler için merkez ofisten onu bekleyen güvenlik dosyaları.

"Sabra ve Catherine size ne zaman katılacak?" Graeme, Dane'in sandalyesinden kayarak Katelyn'inkinin arkasına geçmesini izleyerek sordu.

"Bir ya da iki hafta," diye mırıldandı, şimdi dikkati dağılmıştı.

Dane sandalyesinden kalkmasına yardım ederken etrafını saran safran ve şehvet kokusunu alabildiğine yemin etti; bir eli, yanında durana kadar onunkini hafifçe kavradı. "İyi geceler, Graeme."

"Seninle yukarıda görüşürüz," diye mırıldandı Dane.

"Drew bu yüzden o büyük paraları alıyor," diye güvence verdi ona, içinde yükselen çaresizliği hissederek.

Tüm o adrenalin, kontrol edilemeyecek bir anilikle beyninden bedenine akmaya başlayacaktı. Bunu daha fazla tutmanın bir yolu yoktu.

O ayağa kalktığı anda Graeme ve Rhys de ayağa kalktı ve Portia da onu takip etmek için yükselmeye başladı.

"Yukarı gelmene gerek yok Portia," diye arkadaşına güvence verdi. "Bu gecelik işim bitti. Sadece duş almak ve uyumak istiyorum."

Bir o yana bir bu yana savrulacak, tahrikten kıvranacak ve biraz şansla bavulunda sakladığı vibratörü kullanacaktı. Buna çok ihtiyacı vardı.

Drew onu koruyacak kadar yakın ama aynı zamanda ona alan tanıyacak şekilde öne çıkarken Dane ona, "Birazdan geliyorum," dedi.

"Acele etme, Dane. Ne zaman geldiğini bile anlamayacağımdan eminim."

Rhys'in sitindeki boş odayı tutmayı reddetmiş ve Portia'yı onun yerine orada kalmaya zorlamıştı.

Masanın etrafına . "Herkese iyi geceler."

Elbisesine uygun küçük çantasını tutarak Drew'un önünde ilerledi ve tanıdıklarının gözlerinden daha fazlasını üzerinde hissetti. Başının arkasında yoğunlaşan gözlerin onu izlediğini, her hareketini, vücudunun her değişimini takip ettiğini hissedebiliyordu.

Drew'un ne hissettiğinden emin değildi ama bir sonraki saniyede Drew'un vücudu arkalarındaki herkesin onu görmesini tamamen engelledi.

Acele ediyor gibi görünmemeyi umarak hızlı adımlarla lobiye ve kendisini hızla katına ve odasına götürecek olan asansöre doğru yürüdü.

Asansöre girdiklerinde tüyleri diken diken oldu ve kabinden restoranın girişine doğru bakarken, bakışlarının sürekli çekildiğı masadan iş kıyafetli kardeşlerden birinin lobiye adım attığını, kapılar kapanmadan hemen önce gözlerinin ona gittiğini gördü.

Asansör yukarı çıkmaya başladığında Drew, "Çok gerginsin," diye yorum yaptı.

"Uzun bir gün," dedi sessizce, enerji patlamasının etkileriyle savaşıarak. "Uzun bir hafta. Belki de Portia tatil konusunda haklıdır. Belki de bu iş bittikten sonra, bir sonraki işe başlamadan önce çmze de bir ay izin vermeliyim."

Tech-Corp, yönetim departmanlarını düzene sokmak için onu sık sık çeşitli işletmeler ve devlet daireleri için kiralıyordu. Burada işi bitmeden önce kalıcı bir ev ss talebinin dikkate alınacağını umuyordu. Hem yönetici hem de çalışan olarak tek bir şirketi denetlemek istiyordu. Tech-Corp'taki ilk yılından sonra sürekli hareket halindeydi ve her işin ona zararı hissedebiliyordu.

Asansör en üst katta durdu ve Drew onun önünden çıkarak kendisini takip etmesi için başıyla işaret etti. Birkaç saniye içinde süitin kutsanmış sessizliğine, ardından da kendi odasının mahremiyetine girmişti.

Kapılar arkasından kapandığı anda, dudaklarından alçak, çaresiz bir inilti çıktı ve ani, kemirici bir sıcaklık hissetti, çok daha yoğun

Birdenbire vücudunu her daha fazla sarmıştı.

Ürperdi, yatağına doğru tökezledi ve duş almaya bile çalışmadı. Cenin pozisyonunda kıvrılarak, içinden geçen, göğüslerine ve zaten kaygan olan amına hücum eden uyarılma karşısında inledi. Oh Tanrım. Bu sefer kötüydü. Neden çok daha kötüydü, daha sıcaktı, normalde olduğu gibi onu yıkamak yerine içine çarpan ağrıyan ihtiyaç?

Bu kez, cinsel yoğunluğun sert, hınzır cıvataları rahmine çarpıyor gibiydi. Göğüsleri şişmiş, klitorisi çaresizlik içinde zonklarken meme uçları sertleşmişti.

Ne de olsa vibratörü için uygun bir gece değil, diye düşündü inleyerek. Diğer odadaki herhangi biriyle, özellikle de Dane'le kullanmaya cesaret edemiyordu. İnleyecekti ve bunu biliyordu. Daha önce hiç bu kadar kötü olmamıştı ama normalden daha kötü olduğu zamanlar da olmuştu. Sahip olduğu erotik oyuncakla serbest kalmak için saatlerce savaşılabılır ve asla doğru dokunuşu, onu zirveye çıkaracak uygun zamandaki o kesin okşamayı bulamazdı.

En iyi ihtimalle, sadece normal bir his seli olduğunda rahatlıyordu. Bu normal değildi. Bu, bir çimdik ile kırık bir kemik arasındaki fark gibiydi.

Tekrar inledi, Dane'in en kötüsüyle başa çıkana ve dayanılmaz ihtiyaç dalgalarına uyum sağlamayı başarana kadar uzak durması için dua etti.

Sabaha kadar gitmiş olurdu. Her zaman .

Kalçaları, klitorisine, vajinasının umutsuzca sıkılmış kanalına saldıran ani dalgayla sıkıştı.

"Tanrım, Dane," diye fısıldadı.

Her zaman onun adını fısıldardı.

Her zaman Dane'in serpentinin vurduğu her yerde ona katıldığını ve aklını yitirene kadar, serbest kaldığını haykırana ve hala daha fazlası için ona yalvarana kadar onu becerdiğini hayal ediyordu.

Her zaman Dane'di.

Ama o hiç orada olmadı. Ve asla da olmayacaktı, dedi kendi kendine. O odaya girdiğinde, kendi kendine bu işi halledeceğine söz verdi.

Bazen açlığın onu hissettiği hayvan gibi kendisini alması için ona yalvarmayacaktı. Onu böyle görmesine izin vermezdi, veremezdi.

Fahişenin kızı.

Dudağını ısırdı ve Marie Moran'ın ona her zaman taktığı ismi hatırlayınca gözünün kenarından kaçan yaşla mücadele etti.

Fahişenin kızı.

Annesi, bu kadar kötü olmasa bile, Katelyn'in yaptığı gibi dokunulmaya, alınmaya, herhangi bir şeye duyduğu umutsuz ihtiyacı bilseydi, onu kim suçlayabilirdi? Katelyn, bunun geleceğini bildiğinde kimsenin yanında olmasına izin vermezdi. Baştan çıkarıcılığın, mücadele edebileceğinden daha fazla olmasından çok korkuyordu.

Ama bu herhangi biri değildi, diye düşündü vücudu bir başka sert, yakıcı şehvet dalgasıyla eğilirken. İhtiyacı olan asla herhangi bir erkek değildi.

Dane'di.

Her zaman Dane'di.

. CHAPTER .

Katy ve Drew restorandan çıkıp gözden kaybolurken Graeme, "Ona biraz zaman ver, Dane," diye mırıldandı. "Bu akşam onun için çok zor geçti."

Dane kasvetli Breed'e baktı ve Graeme bir an için bakışlarını kaçırmaya çalışırken içinde garip bir huzursuzluk hissetti.

"Sanırım ben de yatacağım." Masadaki gerginlik artarken Portia ayağa kalktı.

"Kızı süitine götür, Rhys." Graeme korumaya bir bakış fırlattı.

Rhys sandalyesini onun için arkaya çekerken Portia büyük çantasını toplayarak, "İyi olacağım," diye reddetti.

Rhys, Dane'e soru dolu bir bakışla dönmeden önce ona usulca, "Saçmalama," dedi.

"Yakında geleceğim," diye güvence verdi Dane. "Diğerlerinden biri arkamı kollayacak." Dudakları alaycı bir şekilde kıvrıldı. "Beni o kadar uzun süre hayatta tutabileceklerinden eminim."

Rhys bu yorum karşısında homurdandı. "İnsanlarla mı? Bugünlerde merak ediyorum ..."

Portia'ya döndü ve davet etmek için kolunu uzattı. "Lütfen bana katil arkadaşların olmadığını söyle."

"Sadece birkaç tane, ama onlarla başa çıkabileceğinden eminim." Bu komik cevap Rhys'in onu takip ederken kıkırdamasına neden oldu.

"O genç kızken neler olduğunu biliyordun, değil mi?" Dane diğer Irk'a yerlerine oturduklarında sordu.

Gözden kaçırmak zor olurdu, diye düşündü Dane. Dışlanmış, itilmiş ve güvenilmez olmuştu. Kasabaya geldiğinde Dane onu güldürmeye çalışmış ama sonunda onu incitmekten başka bir şey yapmamıştı.

Graeme biraz öne eğildi, içkisini aldı ve bitirdi, sonra da daha fazla içki için garsona işaret etti.

"Diyelim ki, 'öteki' ben biliyordu." Sonra iç çekti. "Canavar ara sıra geri çekilirdi, bazen hatırlardım. da onu kontrol ederdim. Ama senin onu yok etmeni izlemeden önceki son haftalar dışında çok az şey hatırlıyorum."

Dane, bu kısmın hâlâ onu güce sahip olduğunu düşünerek Graeme'e ters ters baktı.

"Gittin," diye tısladı Graeme, daha da yaklaşarak ağzının kenarındaki hınzır kesici dişlerini gösterdi. "Onu bıraktın Vanderale, onların pek de şefkatli olmayan merhametlerine. Nereye gittiğini bilmediğin için kendini beğenmiş bir öfke duymaya hakkın yok."

Evet, bu kısım onu da çok kızdırmıştı. Ama Graeme'in öfkesi, Katy söz konusu olduğunda gösterdiği korumacılık ve bariz şefkati kafasını fena halde karıştırıyordu. Bu Graeme değildi. Normalde umurunda olmazdı.

"Sadece onu neden kanatlarının altına aldığını merak ediyorum," dedi Dane şüpheyle. "Seni tanıyorum, Graeme. Seni o zamandan tanıyorum. Hem olduğun gibi hem de 'öteki' olarak. İyi bir nedenin olmadan insanları koruman altına almazsın."

Graeme'in gözleri sahte bir inançsızlıkla açılarak, sessiz bir şekilde şarabını yudumlayan ve onları ilgiyle izleyen arkadaşına döndü. "Cat, bana nasıl iftira attığını duyuyor musun?"

Dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. "Biliyorum canım," diye güvence verdi ona. "Eve gittiğimizde kabaran tüylerini yatıştıracığım, böylece kabuslar görmeyeceksin."

Uzandı ve teselli edercesine omzunu ovdu.

"Sen kötü bir kızsın," diyerek kıkırdadı ve Dane'e döndü. "Söylesene Vanderale, sen kendininkini buldun mu?"

"Benim neyim?" Dane dişlerinin sıkılmaya hazırlandığını hissedebiliyordu. "Senin kadının tabii ki," diye mırıldandı.

Onun arkadaşısı. Dane onun ne demek istediğini biliyordu.

"Beni sinirlendiriyorsun, Graeme," dedi diğerk İrk'a. "Aşırı derecede. Katy buradayken onunla olan ilişkilerime karışmayacağına söz vermiştin, o yüzden bir kez daha gidiyorum." Cat'e döndü. "İyi geceler, Cat."

"Dane?" Bu kez onu durduran Cat'ti ve ona karşı kaba davranırsa lanetlenirdi.

"Eğer senin değilse kalbini yine kıracaksın." Dane onun ne demek istediğini biliyordu.

Halkın içindeydiler ve dünyanın bildiği kadarıyla Dane tamamen insandı.

Sadece ona bakabili.

"Öyle mi, Dane?" Soruyu seslendirmekten çok ağzından kaçırdı. "Senin mi?"

"Bilmiyorum, Cat," diye cevap verdi ona, sandalyesinden kalkıp ona bakarak. "Sadece bilmiyorum. Bildiğim tek şey, Tanrı'ya öyle olmaması için dua ettiğim."

* * *

O uzaklaşırken Graeme masaya baktı, Dane'in dönüp bakma ihtimaline karşı hissettiği acı ve korkuyu gizlemeye çalışıyordu.

değil.

Küçük pislik Katelyn'in onun eşi olmaması için dua mı ediyordu? Dane bu tavrıyla sadece Katelyn'in kalbini kırmakla kalmayacaktı, Katelyn'in gerçekten de onun eşi olduğu konusunda onu uyaran içgüdüye kulak vermezse çok daha önemli bir şeyi de yok edecekti.

"Öteki "sinin içinde öfkelenildiğini, onu pençelediğini hissedebiliyordu. Katelyn'in onlarla geçirdiği zaman sona ermek üzereydi, bunu hissedebiliyordu. "Öteki "si bunu hissedebiliyordu. Ve o zaman geldiğinde, hem onu hem de onun diğer parçası olan çıldırmış yaratığı yok edecekti.

"Söylesene canım," diye sordu eşine, başını çevirip kirpiklerinin altından ona bakarak, "acı biber ve bal kokusu aldın mı?"

"O buradayken," diye cevap verdi, kimsenin duymayacağından emin olmak için etrafına bakındı. "Ama tam yanımda oturuyordu. O gittikten sonra koku da gitti."

Dudakları gerildi, aralarında çoktan alevlenmiş olması gerektiğini bildiği çiftleşmenin zamanında gelmeyebileceği korkusuyla savaştı.

Tanrım, zamanında gelmeliydi.

"Bunun bir sorun olması ne kadar sürer?" diye sordu, içindeki endişe neredeyse onunla eşleşiyordu.

"Sıcaklığı hemen ulaşamayacağım bir yerde hissedebiliyorum." Başını iki yana salladı. "İkisinin de onunla savaştığını hissedebiliyorum. Sadece o aptal melez Aslan'ın , Katelyn'in de. Tek gereken doğru kıvılcım ya da içlerinden birinin gerçeği kabul etmesi. Zamanımız olmalı." Derin bir nefes aldı. "Henüz Alevi hissetmiyorum, Sıcağı hissediyorum. Kesinlikle bununla daha fazla mücadele edemeyecekler."

"Ya yaparlarsa?" Cat ona endişeyle sordu. "Eğer gerçekleşmezse. Ne kadar zamanı var?"

İçkisine baktı, "ötekini" hissetti, böyle bir şeyin olması gerektiğine dair kafasının içinde yankılanan kederli, perili sessiz bir çığlık.

"Bir yıl," dedi sonunda, sesi alçaktı. "Belki biraz daha uzun. Hâlâ adrenal hormonu beynine yönlendiriyor. Henüz aşırı hale gelmedi ve henüz kaslarına ya da iç organlarına kaçtığını tespit etmedim. Bu başladığında ..." İçkisini bitirdi. "Bu bir kez başladığında sadece aylar ya da haftalar meselesi olacak. Ya da belki de tüm sistemini sular altında bırakacak noktaya gelmeden önce bir felaket yaşanabilir. Sonra ..." Sıkıca yutkundu. "Sonra, belki de kırk sekiz saat."

Genetik Alevlenme onu ele geçirdiğinde, Irk genetiğinin sistemine akması sadece bir an meselesiydi.

Hem Graeme'in hem de "ötekini" korktuğu kısım da buydu. Eğer bu gerçekleştiğinde çiftleşmemiş olsaydı, o zaman bu genetik onu içten dışa öyle zalimce ve insanlık dışı bir şekilde yok edecekti ki, Graeme onun ölüm doğal olarak gelene kadar hayatta kalmasına izin veremeyeceğini biliyordu. Onun böyle bir kaderi yaşamasına izin verdiğini bilmeye dayanamazdı.

Çok mu beklemişti? Merak etti. Onları çok uzun yıllar ayrı mı tutmuştu? Hareketlerine rehberlik eden "öteki" öyle yapmadığına ikna olmuştu. Dane'in olduğu kadar onun da eşsiz genetiği hakkında sahip olduğu içgüdüsel bilgi, aslında onları çok erken bir araya getirdiğini söylüyordu. Ama daha fazla bekleyemezdi ve bunu biliyordu.

Katelyn'e zaman tanımaya çalışmıştı. Dane ile seks yapmaya yakın olduklarını bildiğinde, Dane'in İrk içgüdülerinin tepki vereceğini ve çiftleşme hormonunu salgılayacağını umarak müdahale etti, ama olmadı.

Katelyn'in serbest bıraktığı küçük miktar bile Dane'in canavarını saklandığı yerden çıkarmamıştı.

Onlara gerçeği söylemek, her birinin bunu reddetmesine neden olacaktı ve bundan emindi. Bunu her düşündüğünde gelecekteki olaylara dair hisleri inkâr çığlıkları atıyordu.

Eğer yakında çiftleşmezlerse, . . .

Keder onu parçaladı, göğsünde sıkıştı ve "ötekini" kontrolünden kurtulmak için baştan çıkardı.

Onun yaşamasına asla izin veremeyeceğini bildiği ıstıraptan onu kurtarmak için hayatını almak, bir parçasını yok edecekti.

Ve bu onun Dane'i de yok etmesine neden olabilir.

. CHAPTER 1 .

Dane doğruca Katy ile paylaştığı süite gitmedi. Öyle bile ona dokunmamak için kendini kontrol edebileceğinden şüpheliydi. Bunun yerine, peşindeki korumayı Vanderale Industries'in sadece Irklar için ürettiği ince purolardan birini içmeye davet etti. Zengin tütün, Irkların hislerini yatıştırıyor ve genellikle sinirli olan hayvan hislerinin sakinleşmesine yardımcı oluyordu.

Burke Morrow, Leo'nun normalde güvenlik için Kongo yerleşkesinde tuttuğu Irklardan biriydi. Çok iyi bir güvenlik uzmanıydı. Leo'nun sahip olduğu en iyilerden biriydi. Ancak Irk duyuları, hassas görüldüğü insan duygularının akını nedeniyle sık sık tedirgin oluyordu.

Burke fazla konuşmadı, sadece güzel kokulu tütünün tadını çıkardı ve Dane gitmeye hazır olduğunda sessizce onu takip etti. Bekleyen bir gölge, herhangi bir tehlike işaretine karşı gözcülük yapıyordu.

Süitin dışına ulaştıklarında, Irk döndü ve otel personelinin sıcak kahve ve atıştırmalıklarla donattığı açık bekleme alanına girdi. Diğer üç Irk zaten oradaydı, yeni bir güvenlik aygıtını tartışırken sesleri çıkmıyordu.

Katy'ye bu kadar yakinken, onun tatlı kokusunu alabildiğine yemin ederken, bu ilgileneyeceği bir konuşma değildi.

Odaya girdikten sonra sürgülü kilidi emniyete aldı ve akşam ceketinde taşıdığı elektronik alarmı taktı. Sadece güvenli tarafta olmak için.

Parmaklarını yorgun bir şekilde saçlarının arasından geçirerek kapalı kapıya baktı, yüzünü buruşturdu, sonra bara gidip bir içki içmek için süite doğru adım attı. Ancak sert bir şekilde durdu.

Barda ilerlediği sırada onu gördü, az önce indirdiği elinde yarısı dolu bir bardak vardı. Durdu, ona baktı, gözleri genişti, viski kahverengisi odadaki loş ışığı alıyor ve derinlerde bir miktar kehribarla parlıyordu.

Dane kendini yutkunmaya, nefes almaya zorladı. Tanrı yardımcısı olsun ama bu kız hayatında gördüğü en güzel yaratıktı. Dantelli beyaz erkek şortu ve ona uygun dar bir atletten başka bir şey giymemişti, şehvetli görünüyordu, en ateşli seks rüyaları kadar erotikti.

Göğüsleri şişmiş, üst kısmı zorluyor, meme uçları sertleşmiş ve dikkat çekmek için malzemeye baskı yapıyordu. Bronz tondaki zarif teni alçak ışıktaki beyaz kumaşın üzerinde parıldarken, kalın, dalgalı siyah saçları omuzlarına dökülmüştü.

Duygularının etrafını sardığını hissedebiliyordu ve göğsü bu hisle sıkıştı. Çünkü göğsüne batan ve kalbini çaresiz parmaklarla sıkın duygunun kokusunu biliyordu. O seviyordu.

Ne yaparsa yapsın onu inciteceğini bilmekten ne kadar nefret etse de, çekip gidemeyeceğini biliyordu. Bir noktada ikisinin de kalbi kırılacaktı. Kız yaşlanacaktı; adam . Ne yaparsa yapsın onu kaybedecekti.

Yavaş adımlarla odanın diğer ucuna geçerken tekrar cama baktı, zaten dik olan aleti kızın nefesinin kesilmesini izlerken daha da sertleşmiş gibiydi.

Kadının önünde durarak kadehi elinden aldı, içkisini bitirdi ve kanepenin yanındaki masaya koydu.

"Bu ilk mi?" diye sordu, sesini yumuşak tutarak. Kadın bardağa baktı ve iç çekti.

"Evet." Kadının sesinin soluk soluğa kesilmesi adamın vücudundaki uyarılmayı hızlandırdı. "Belki de daha erken başlamalıydım."

"Belki de fark etmezdi." Dane uzanıp yanağını avuçladı, başparmağı yanağındaki kızarmış izi okşadı. Onun yüzünden döktüğü gözyaşlarının kanıtı.

Ona duyduğu aşkın kanıtı.

Kirpikleri kızarmış yanaklarında dalgalanıyordu. Dane nefes alışverişlerinin hızlandığını, nabzının boğazında attığını görebiliyordu. Bakışlarını ona çevirdiğinde, viski rengi gözlerindeki altın rengi daha da belirginleşti ve yüz ifadesi artık var olmadığına ikna etmek için çok uğraştığı tüm ihtiyaçlarla dolu, aç bir ifadeye büründü.

"Neden gitmene izin veremiyorum?" diye fısıldadı sonra, acı çekerek.

"Bilmiyorum bebeğim," diye yanıtladı onu. "Buna bir cevabın olduğunda, senden uzak kalamamamın nedenini bul."

Kolları ona dolandı, dili dudaklarını ayırıp ağzının baharatlı sıcaklığının içine kayarken dudakları onunkilerin üzerine yerleşti. Bu viski yanığıydı ve bir o kadar da sarhoş ediciydi.

Eğer Graeme bu sefer de sözlerini keserse, o piçi öldüreceğine yemin etti.

Teni sıcak ipek gibiydi, elleri omuzlarını okşuyor, tırnakları etine batıyor, keskin küçük ısırıklar onu kendisine doğru kaldırırken hırlamasına neden oluyordu. Yatak odasına gitmek için çok uzun bir yol vardı ya da mutfak ile oturma alanı arasındaki o lanet tezgâha sadece birkaç adım kalmıştı. Dane, yatağa doğru yürümeden önce duyularını bir araya getirip onun tadına bakana kadar tezgahı seçti.

Kahretsin, kontrolünün kaydığını hissedebildiği oranda onu yerde becermek zorunda kalabilirdi.

Onu önündeki tezgâha oturtmuş, dudakları ve dili hâlâ onunkilerle kilitlenmiş, birbirine dolanmış, öpüşmenin üstünlüğü için savaşıyordu. Daha önce hiçbir kadın onu öpmeye cesaret edememiş değildi, Katy'ye kadar hiçbir kadın bunu kastetmemişti.

Ve onun bunu kastettiğini biliyordu.

Ona doğru döndü, tırnakları omuzlarını, sırtını tırmıklıyordu, onun tadına olan ihtiyacı kadar onunkine olan ihtiyacında da kaybolmuştu.

Yine de o sıcak öpücükten ve içinde tadını alabildiği baharattan daha fazlasını istiyordu.

Elleri küçük atletinin eteklerini kavradı ve ondan uzaklaşırken hızla yukarı doğru çekti. Ve mutfaktan gelen loş ışıktaki yine o güzel göğüslere baktı. Tatlı, koyu pembe meme uçları, sert ve tatması için onu cezbediyordu.

Hiçbir şeyi cezbetmiyordu. Sadece onu bekliyorlardı. Daha ileri gitme şansı olmadan önce o olgun küçük noktalarla ziyafet çekeceğini biliyordu.

Şişmiş kıvrımları avuçladı, başparmakları sıcak küçük tepeleri bulurken başını eğdi, bakışları onunkileri tuttu, kirpiklerinin alçalmasını izledi, viski rengi o kırılğan kalkandan ona bakıyordu.

Daha önce bir başkasının yüzünde görmediğine yemin ettiği bir açlıkla dolu olan küçük baştan çıkarıcı, şişmiş dudaklarını yaladı ve bir elini başının arkasındaki saçlara kaydırıldı.

"Benimle alay etmeyi bırak," fısıldadı, başını kendine doğru çekmeye çalışırken, nefesinin dar küçük noktaları okşamasına izin verdi.

"Ne istiyorsun bebeğim?" diye mırıldandı, yanağını hassas bir uca değdirmek için başını çevirdi. "Bana ne yapmamı istediğini söyle."

"Meme uçlarımı em," diye fısıldadı, korku yoktu, utangaçlık yoktu, sadece bir kadının ihtiyacı vardı. "Sertçe em onları."

Siktir!

Bunu söylememesi gerekiyordu. Tam olarak istediği şeyi talep etmemesi gerekiyordu.

Başını tekrar ona çevirdi, meme ucunu dudaklarının arasına aldı ve dilini üzerinde gezdirdi. Kadının etinin diline karşı verdiği sıkı, ipeksi his onu bir iniltiyi bastırmaya zorladı. Tatlı eti elinde tutarak onu çekti, tadına baktı, zevkinden ve ihtiyacından titreyene kadar beslendi.

Ellerini saçlarında gezdirmesi, çekiştirmesi, vücudu eğilirken onu kendisine doğru tutması, meme ucunu dudaklarının arasına daha derine itmesi enfesti. Bacaklarının adamın kalçalarını kavrayış şekli, nemli, sıcak amcığının kumaşla kaplı ereksiyona sürtünerek ona baskı yapması, neredeyse onun felaketiydi.

Pantolonunun ve ince ipek ve dantel külotunun içinden o kaygan suları hissedebildiğine yemin etti. Ve onun kokusunu. Duşta kullandığı vanilya kokusu, tenine sinen güzel koku, kadınsı ihtiyaç ve şehvet kokusu. Kendi kendine, aslında kokusunu alamadığını söyledi. Irk duyuları, onları kasten serbest bırakmadığı sürece diğer Irklara göre daha girintili ve daha az rafineydi. Ki o da

yapmamıştı. Ama o acı biber ve bal kokusunun, tatlı, kadınsı uyarılmanın kusursuz kokusuyla karıştığına yemin etti.

Bu kokuyu almak için bir lık olması gerekmiyordu. Neredeyse hiç olmayan bir kokuydu ama normalde havayı bir miktar sıcaklık ve misk kokusu tatlandırırken, bu kadın için durum farklıydı.

Ve tadına için acıkmıştı.

Elleri göğüslerinden kalktı, sırtını ve yanlarını okşadı, geri geldi ve kalçalarına doğru hareket etti. Kasları gergindi, dış bacaklarında sıkışmıştı ve sikinin sertleşmiş uzunluğunu ona doğru bastırıyordu.

Zevkin her için de kontrolden çıktığını hissedebiliyordu ve onu bir tezgâhın üzerinde becerecekse lanetlenmişti. Bu ilk seferde olmaz.

Geri çekilerek şişmiş, kızarmış tepe noktasını ağzından çıkardı, gömleğini omuzlarından sıyırdı, onu kollarına alıp ikisini de yatak odasına götürmek niyetindeydi. Adam ona uzanamadan kadın tezgâhtan kaydı, tırnakları göğsünden karın kaslarına, oradan da pantolonunun kemerine doğru ilerledi.

* * *

Uzun zamandır onu hayal ediyordu. Katelyn artık ona dokunduğu için, her fantezisinde hayal ettiği her şey parmaklarının ucunda olduğu için daha fazlası için çaresizdi. Ve adam onu istiyordu. Oradaydı, ona dokunuyordu, iniltileri etrafında yankılanıyor, ona dokundukça zevki duyularına fısıldıyordu.

Buna ihtiyacı vardı. Ona ve o tekrar çekip gittiğinde bu gecenin ona getireceği anılara ihtiyacı vardı. Ve o da çekip gidecekti. Tıpkı daha önce yaptığı gibi.

Onun dünyasına, geleceğine dair sahip olduğu vizyona uymuyordu. Ama en azından bu gece için, yatağında olmasını istediği hayali oydu.

Titreyen parmaklarıyla önce kemerini, sonra da pantolonunu çözerken, adamın sertleşmiş sikini iç çamaşırından çıkarma konusunda endişelenmesine gerek yoktu, çünkü belli ki adam iç çamaşırı giymiyordu.

"Hmm. Komando" diye fısıldadı, diğer elini şişkin tepeden sert ereksiyonun tabanına doğru okşarken skrotumunun sıkı torbasını avuçladı.

Komando olmak için özel bir tür hedonist olmak gerektiğini hep duymuştu.

Şaftı tekrar okşayarak öne doğru eğildi, ayaklarının üzerinde dengede durdu, elleri saçlarına dolanırken zonklayan, erik şeklindeki tepe dudaklarına değdi.

Dilini başının üzerinde gezdirdi ve bir damlacık ön sperm tat tomurcuklarına değdiğinde inledi. *Safran*, diye düşündü. Orada safran ve tuzun ince, erotik bir ipucu vardı ve daha fazlasını istiyordu.

Dilini şişmiş tepenin üzerinde ve çevresinde gezdirirken, dilinin altındaki küçük kaşıntı hafifledi ama ona duyduğu açlık arttı.

Ne tuhaf, diye düşündü, daha sonra hatırlayıp hatırlamayacağını merak ederek. "Şimdi kim dalga geçiyor, bebeğim," diye sesi karanlıkta tizleşti, elleri saçlarında daha sıkı kenetlenmiş, onu

hareketsiz tutarken

ağzının içinde daha derine. "Em onu, sevgilim. Ne istiyorsan al." İstedliğini al.

Onu. Her şeyiyle.

Dudaklarını ısıtılmış, çelik gibi sert ete kapattığında, kanın nabzını ve derisinin altındaki vuruşunu hissettiğinde zar zor bastırılmış bir çığlık serbest kaldı. Adam onun açlığıydı, fantezisiydi ve en azından bu gece için onun sevgilisi olacaktı.

Dane dişlerini sıktı, Katy'sine bakıyordu, ağzı sikinin üzerinde hareket ederken aklını kaçırdığından emindi.

"Yüce İsa... ." diye inledi.

Vücudu istemsizce sarsıldı, zevk duyularını kamçılardı. Ağzını onunla doldurdu, onu derinlemesine emdi. Ağzı sikinin başının üzerinde çalışırken, dili altındaki hassas eti yalarken ve ovarken kadınsı açlık yüz hatlarını doldurdu.

"Ah Tanrım. Bebeğim ..." Adı dilinin ucundaydı, Katy'sinin, ama bunu mahvetmek üzereyse lanetlenmişti. Buna cesaret edemedi. Bu çok iyiydi. Çok sıcaktı.

Önünde diz çökmüştü, o güzel göğüsleri ve sert uçlu meme uçları, ağzı üzerinde gezinirken alaycı bakışlar yakalıyordu.

Onu neredeyse çıldırtıyordu.

Ağzı tecrübeli olmaktan ziyade açtı ama onun söz konusu olduğu yerde kontrol yanılsamasını paramparça etmede daha az etkili değildi. İnce parmakları sertleşmiş şaftı okşarken, taşaklarının sıkışmış çuvalını avuçlarken, dolgun dudakları şişmiş ereksiyonunun üzerinde gerildi. Başka hiçbir şeyin hayalini kurmayan bir kadın gibi yaladı, okşadı ve tadına baktı.

"İşte böyle aşkım," diye inledi. "Kahretsin, ağzın çok tatlı."

Geri çekilirken dili küçük yarığın üzerinde yaladı, tam zamanında kaçan pre-cum'un nabzını yakaladı. Ve inledi. Kahretsin, sevmiş gibi, daha fazlasına ihtiyacı varmış gibi inledi. Ve daha fazlasına sahip olmaya kararlıydı.

Ağzını emerken çıkardığı nemli sesler kafasını doldururken, onu alışını, o güzel, şiş dudaklarının gerilmesini, onu boğazına çekip yutuşunu hissetti. Yüz ifadesi kendi zevkiyle gerilmişti. Adamın vücudunu bir yay gibi germişti ve boşaldığı zaman aklını başından alacağını biliyordu.

Kendini tutarken alnından terler fışkırıyor, siki serbest bırakılma ihtiyacıyla çarpıyordu. Dilinin küçük okşamalarını bir kez daha tıkanmış tepenin altına eklediğinde, neredeyse yıkıcı oldu.

Ve, lanet olsun, çok güzeldi. Onun Katy'si. Dudaklarının yanından geçerken önünde diz çökmüş, kısa, umutsuz vuruşlarla ağzını sikiyordu.

Eğer yakında serbest kalmazsa, bu gerçekleşmeyecekti. Bekleyen salıverilmenin sisinin duyularını doldurmaya başladığını ve vücudunu sıkılaştırdığını hissedebiliyordu.

Bu şekilde değil.

Boşaldığında, içine gömülecek, ruhuna kadar ondan bir daha kaçamayacağını anlayana kadar duyularını ve bedenini işaretleyecekti.

Geri çekilmek Dane'in sahip olduğu her şeyi aldı. Ağzından kayan, dili ucunu yalarken tuttuğu için nemli olan sikinin görüntüsü neredeyse o anda boşalmasına neden oluyordu.

"Cadı," diye inledi, onu ayağa kaldırmadan önce kendine doğru çekti ve dudaklarını duyularını yakan o derin, dilli öpücüklerden bir diğerine götürdü.

. CHAPTER 1 .

Katelyn, Dane onu kendisine doğru kaldırırken bacaklarını kalçalarına doladı, öpücüğü onu neredeyse büyüledi. Onun tadını asla unutamayacaktı.

Viski ama arada sırada safran ve baharat kokusu da geliyordu, çünkü dili onunkiyle sarmaş dolaş olmuş, okşamaya hükmediyordu.

Bacaklarının arasından sızan nemin, daha önce hissettiği ateşin dağılmaya başlamasıyla külotunu daha da ıslattığını hissedebiliyordu. Şimdi içini başka bir sıcaklık dolduruyordu. Adam onu yatak odasına taşıırken, zevkin ve daha önce bildiği hiçbir şeye benzemeyen bir ihtiyacın sıcak kırbacı.

Geçmişte sahip olduğu iki sevgilisini asla kendi yatağına almamıştı. Onları daha sonra odasında koklamak istememişti. Onlara değer vermiş, onları gerçekten sevmişti ama daha sonra yatağında koklamak isteyecek kadar değil.

Dane farklıydı.

Onun kokusunu her yerinde duymak istiyordu, asla kurtulamayacağı bir koku. Yatağını terk ettiğinde onun izini üzerinde hissetmekle kalmayıp, o orada yokken de kendini onun izine sarmak istiyordu.

Yatağına ulaştığında onu yatağa yatırdı ve birkaç saniye sonra önce gömleğini, sonra da pantolonunu silkerek ayakkabılarını çıkardı.

Görkemli bir şekilde çıplak.

Bronzlaşmış, kesilmiş kaslar ve güçlü bir kuvvet. Aleti vücudundan ayrılıyordu; tepesi koyu renkli, erik şeklinde ve heybetliydi, şehvetle zonkluyordu.

Bir dizini yatağın üzerine koyarken, "Arkana yaslan," dedi. "O tatlı amcığın tadına bakmama izin ver, aşkım."

O kibirli ve kesin aksan, midesini daha da tahrik edici bir şekilde sıktı çünkü boğuk, neredeyse kırık ses tonu o kadar da kibirli ve kesin değildi.

Arkasına yaslandı, adam kalçalarını ayırıp aralarına girerken neredeyse ihtiyaçtan inliyordu.

"Mükemmel tatlı," diye mırıldandı, başı eğildi, nefesi önce onu okşadı. "Benim mükemmel tatlım."

Sonra dili amının kaygan, hassas kıvrımlarından geçerek klitorisinin umutsuzca ağrıyan tomurcuğuna doğru ilerledi.

Katelyn, duyularını yırtan zevkle kalçaları neredeyse yataktan fırlayacakmış gibi eğildi. Duygu dalgaları vücudunu boydan boya geçti, her yerini doldurdu ve inşa edilmesi mümkün olmaması gerekirken inşa edildi.

Adam bir kolunu kalçalarının üzerine koyarak kalçalarını sabitlerken, dudaklarını ve dilini ona akıl almaz bir zevkle işkence etmek için kullanırken, elleri altındaki battaniyelerde kenetlenerek haykırdı.

Ona yaptığı şeyin yakıcı erotizmi, sistemi boyunca yarışan zevkle birleşti ve bir zamanlar onunla seks yaptığı tüm kavramları yok etti. Adamın dili dar yarıktan geçip klitorisini çevreledikten sonra aşağı inip vajinasının girişini okşarken, kadının duyuları arasında kontrolden çıkmış bir ısı oluştu.

Diline daha fazla kaygan nem döküldüğünü hissettiğinde iniltisi bedeninde yankılandı.

"İşte şimdi, aşkım," diye mırıldandı, kızın ağzından hırıltılı bir çığlık kaçarken. "Sadece bir dakika tadına bakmama izin ver. Çok tatlı bir amın var."

Katelyn nefes nefese kaldı, dili klitorisine geri dönerken, etrafında dönüp okşarken ihtiyaç inlemelerini durduramadı. Her vuruş, duyuları boyunca alevlenen ısı gönderdi. Vajinası ihtiyaçtan ağladı, delici istek parçaları rahmine saldırırken sıkıştı.

Onu yalıyordu, parmakları okşuyor, bastırıyordu. Katelyn inledi, kalçalarının dalgalanmasını engellemek için savaşıırken, onun kötü diline yaklaşma ihtiyacı neredeyse onu ezdi.

"Dane. . . Lütfen" diye soluk soluğa bağırdı, doldurulma, alınma ihtiyacı iç kaslarını sıkıyordu, nem dökülüyordu

kalçalarını ıslatıyordu.

Ateşler içinde yanıyordu. Vücudu daha önce hiç bu kadar gergin, serbest kalmak için bu kadar çaresiz olmamıştı. Sınıra o kadar yakın duruyordu ki, eğer bir şey yapmazsa, alevlerin içini yalayıp geçmesini, duyularını, bedenini yakmasını engelleyemezse ...

Dudakları klitorisinin şişmiş tomurcuğunu çevrelerken, iki parmağı sıkılmış, kaygan dokunun içine girdi ve tek, sert bir vuruşla onları ayırdı. Onu dolduruyor, içinde çalışırken okşuyor ve ovuyor, en inanılmaz noktayı buluyordu ...

Patladı. kadar yoğun, o kadar kaotik bir zevkle patladı ki öleceğinden emindi. Sarsılıyor, onun pençesinde titriyor, delici coşku çatalları klitorisini tarıyor, amına yayılıyor ve rahmine yayılan bir ateş topunda birleşiyordu.

Saf, çıplak cinsel boşalmanın acelesi daha önce bildiği hiçbir şeye benzemiyordu, o kadar yoğun ve yıkıcıydı ki bir daha asla eskisi gibi olamayacağını biliyordu. Bu mümkün değildi.

Kendinden geçme dalgaları hafiflemeye başladığında ve adamın hareket ettiğini hissettiğinde nefesini tutmak, kaosun içinde anlam kazanmak için mücadele ediyordu. Dizlerinin üzerine çöktü, onu kendisiyle birlikte çekti, sonra sırtı kendisine gelene kadar onu çevirdi ve kürek kemiklerine bir eliyle, önünde eğilmesini sağlayacak kadar baskı uyguladı.

"Aynen böyle, bebeğim," diye mırıldandı, hınzır, cinsel tonu şimdi çakıllı.

Dizleriyle bacaklarını daha da ayırdı, kalçalarına açtı ve onları eğdi. Şimdi ona karşı açıktı, başka bir erkeğe karşı hiç olmadığı kadar korunmasızdı.

"Dane. . . bekle . . ." Ama adam çoktan oradaydı, demir gibi sert eti hâlâ sıkışık olan, aşırı hassas amının girişine girmeye başlamıştı.

"Beklemek mi?" Durakladı.

Geniş penis başı zonklayarak dar girişi zar zor ayırırken elleri kalçalarını kavradı. "Durmalı mıyım aşkım?"

Durmalı mıydı? Onun önünde diz çökerken kendini çok savunmasız, çok kadınsı hissederek inledi. Kalçalarını ona doğru kaldırdı, başka bir erkeğe karşı hiç olmadığı kadar açıktı, duyuları çok keskinleşmişti.

Kendisinin bu şekilde ele geçirilmesine asla izin vermemişti. Bunu hiç düşünmemişti.

"Ahh, hissediyorsun, değil mi bebeğim?" diye fısıldadı, onun arkasında hareket ederek sert eti yavaş adımlarla içinde daha derine işledi. "ok bağımsız ve vahşi." Daha da üzerine geldi, ona doğru eğildi, bir eli kalasındaydı ve onu yerinde tutuyordu. "Bir erkeğin seni bu şekilde almasına hiç izin vermedin, değil mi?"

Katelyn daha fazla bastırđında nefesi kesildi, yeterli değildi, daha fazlası için çaresizlik nefesini alana kadar geniş tepe onu kızdırdı. Ve Dane onun kontrolünü çalıyordu.

"Cevap ver bana aşkım," diye sordu, sesi neredeyse trplenecek kadar akıllıydı. "Seni bu şekilde mi aldılar? Zevkinizi kontrol ederken onları tüm duyularınızla hissetmenizi sağladılar mı?"

Dişleri kızın omzunu tırmaladı ve dişlerinden gelen küçük acı kızın daha fazlası için geri bastırmasına neden olurken, kızdan küçük bir miyavlama çığlığı daha çıkardı.

"Dane," diye fısıldadı kırık bir hıçkırıkla. "Yapamam.."

Adam geri çekilirken nefesi kesildi, geri dönmeden önce neredeyse tamamen geri çekiliyordu. Tepesi içine gömülmüştü, zonkluyordu, onu yerinde tutmak için vajinasının umutsuz, öfkeli sıkılışını kışkırtıyordu.

"Neyi yapamazsın? Beni bu şekilde alamaz mısın aşkım?" diye mırıldandı kulağına. "Yapabilirsin, Katy. Sadece bu şekilde, yoksa dururuz." Kıpırdamadan durdu, artık hareket etmiyordu, sikinin başı içinde titreşiyor, alınma ihtiyacıyla onu çılgına çeviriyordu. Sertçe. Serbest bırakıldığında çığlık atana kadar.

Durmak mı? Kelimeler sonunda sersemlemiş duyularına nüfuz etti. Bu taraftan mı yoksa durmak mı?

Ve ona Katy diyordu. İtiraz etmeliydi, bir şeyler yapmalıydı, ama Tanrım, ya gerçekten durduysa?

Nefes almak için mücadele etti, sadece zevki değil, odasına ilk girdiğinde hissettiği o "bir şeyi" de hissetti. Serbest bırakmaması gerektiğini bildiği o pençe ihtiyacı. Ve onu bu şekilde alarak, kaçması için onu baştan çıkartıyordu.

"Hayır. Durma," diye haykırdı, adam ondan kurtulacakken geri itti. "Lütfen, Dane . . . Durma..."

Eğer durursa, içini yırtan vahşi, pençeleyici hissi durdurmanın hiçbir yolu olmayacaktı.

"Emin misin, bebeğim?" Tekrar üzerine geldi. "Eğer seni böyle becerirsem, ben de seni ısıracam Katy," diye hırladı. "İçinde o kadar derin olacağım ki, boşaldığımda beni hissedeceksin. İçine boşaldığının her damlasını hissedeceksin. O kadar derin ve sıcak olacak ki, o hissi asla unutamayacaksın. Seni aldığımı asla unutmayacaksın."

Titredi, amcığı zonklayan başın etrafında kenetlendi, sadece bunun için yalvarmaya hazırды.

"Sana sahip olabilir miyim, Katy?" Dişleri kızın boynunu tırmaladı. "Hepsini mi? Kendini bana verecek misin?" Tekrar durmadan önce sert, güçlü bir itiş, bir saniyelik katıksız bir kendinden geçişle onun içinde daha derine itti.

Kendini zaten vermemiş miydi? diye düşündü, sersemlemişti. Çok uzun zaman önce, ona bedeni dışında her şeyini vermişti. Ona her şeyini vermişti.

"Durma," diye haykırdı. "Dane . . . Lütfen . . ." Zevk mi yoksa acı mı olduğunu bilemeyeceğı kadar yoğun, enfes bir ıstırap ve coşkunun derin beyaz nabız atışları olan saf bir his rafında asılı kalmıştı.

"Katy'm," diye inledi, geri çekildi, amının hassas iç etini törpüleyerek bir his girdabı yarattı. "Beni şimdi al, Katy."

Kalçasındaki el sıkılaşıırken diğeri saçlarını sıktı, dirseğı yatağı dayandı. O hareket ettiğinde, Katelyn dünyanın onun etrafında çözüldüğünü hissetti. Sert, güçlü itişler, kabzasına kadar gömülürken, içindeki çelik gibi eti itti. Sonra ona yaptığı şey duyularını yok etti.

Dişleri omzunu ısırıyor, hareket ederken onu yerinde tutuyordu. Sert, kör edici vuruşlar onu gerdi, hassaslaştırdı. Sürtünme, içinden hızla geçen yakıcı zevk/acı dalgaları gönderdi. Duyguların çelişkili, bağımlılık yapan telaşı, kontrolünü kaybettiğinde içinden geçen adrenalinle karıştı, yoğunluğu artırdı, onu cızırtılı bir ecstasy'nin kıvrımlı, patlayan kaleydoskopuna fırlatana kadar hissin her nüansını artırdı.

Orgazm tüm vücudunu kapladı.

Uçuyormuş gibi hissediyordu, kendinden geçme bulutlarının içinde kaybolmuştu, adam son bir kez daha içine girdiğinde daha sıcak, daha parlaktı, hareketsiz kaldı, sonra dişlerini omzunda sıktı ve tam da söz verdiği gibi yaptı.

Serbest bırakılması, her birini hissettiği kadar güçlü darbelerle içine fırladı. Bunların onu daha yükseğe ittiğini, ölmüş olması gerektiğini bilene kadar içinden akan coşkuyu genişlettiğini hissetti.

Ölmüş olmalıydı.

Elbette hayatta kalmanın hiçbir yolu yoktu.

* * *

Dane saatler sonra Katy'nin yatağının serin karanlığında yatıyor, ne halt ettiğini anlamaya çalışırken gözlerini tavana dikeyordu. Katy'nin bağlantı odasında dönüp ona baktığı andan itibaren her şey dengesiz, bir şekilde dengesiz görünüyordu ve buna bir anlam veremiyordu.

Eğer onun eşi olsaydı, o zaman bunu anlayabilirdi. Çiftleşme Sıcaklığı, aşırı açlık, artan cinsel ihtiyaçlar ve duygusal iniş çıkışlar her iki eş için de zordu. Cins eşlerinin bunu hem kendileri için dünyadaki en doğal şey hem de cinsin kim olduğuna göre cehennem gibi bir şey olarak tanımladığını duymuştu.

Duygusal sonuçlarıyla mücadele eden tanıdıkları vardı. Ebeveynleri ya da kardeşleri bile olsa, kendilerine ait hiçbir şey ya da hiç kimse olmadığında, bunun alışılmadık bir gölge olacağını düşünüyordu. Eşlerinin onlar için ne olduğunu kabul etmiş olanlar, bu bağı ve bağı özlüyorlardı, sıcaklığın bile hayatlarının en inanılmaz deneyimlerinden biri olduğuna yemin ediyorlardı.

Yıllar boyunca eşlerini sorgulamaya, Çiftleşme Sıcaklığı onları ele geçirdiğinde ne hissettiklerini ve ne sezdiklerini anlamaya çalışmıştı. Çünkü Çiftleşme Ateşi'nin başladığından şüphelenirse çekip gitmek zorunda kalacağını bilmesine rağmen, merak eden biriydi. Eğer onun için bir eş, bunun asla sahip olamayacağı bir şey olduğunu bilmek içini acıtıyordu.

Eğer dünya Leo Vanderale'nin ilk Leo olduğunu ve çok uluslu playboy ve varis Dane Vanderale'nin

kan çılgınlığı tüm ırkları yok ederdi. Eşlerini de.

Dünya iftleşme Isısı, yaş gecikmesi ya da Irkların özenle sakladığı diğ er sırlar hakkında bilgi sahibi olmaya hazır değildi. Ve bu sırların bazılarından Irklar bile haberdar değildi. Sadece Leo'nun bildiğı şeyler vardı ve bu sırlardan çok azını Dane ile paylaşmıştı.

Eğ er Dane bilmiyorsa, bu bilgi için ona işkence yapılamazdı, babası bir keresinde bunu ona çok sert bir şekilde söylemişti. Bugün Irklar üzerinde hiçbir etkisi olmayan sırları, onlara karşı kullanılabilecek bir silah olması dışında ifşa etmemesi onun korunması içindi.

Orada yatarken, Katelyn'i ikinci kez aldıktan sonra bile azalmayan ereksiyon, son bir hafta içinde olan diğ er her şey kadar kafa karıştırıcıydı. Yorgun düşmüş, fiziksel olarak tükenmiş ve en azından birkaç saat uyumaya hazır olmalıydı. Bunun yerine, orada yatıyordu, kendine onu tekrar alamayacağını, uyumasına izin vermesi gerektiğini söylüyordu. Bu arada aleti hâlâ dikti ve başının altında, onu çevreleyen bir bant gibi bir his hissedebiliyordu. Daha önce hiç hissetmediğı ve iftleşme Sıcağı'nda kimsenin hissettiğini duymadığı bir şey.

Tanrı'ya şükür.

Onu ilk gördüğünde bir parçası dehşete kapılmıştı. O acı biber ve bal kokusu o kadar inceydi ki, Irk iğdlerinin uyandığı zamanlarda bile onu zar zor hissediyordu.

oğ u gömülü Irkın aksine, Dane duyularını istediğı zaman uyandırabilir ya da tamamen kapatabilirdi. Vanderale yerleşkesinden uzaktayken onları gömülü tutuyor, sadece gerektiğinde ortaya çıkartıyordu. Onları kontrol etmekte zorlandığı zamanlarda, annesinin yıllar önce yaptığı koku engelleyicilerden birini alıyordu. Irk kokusunu engelliyor, geriye sadece insan kokusu kalıyordu. Yeterince alınca tüm kokuları engelliyordu, nokta.

Babasıyla birlikte yarattıkları puolar, doğ ru hormon karışımları kullanıldığında Irk kokusunu korumaya da yardımcı oluyordu. *Farklı sorunlar için farklı tarifler*, diye düşündü i çekerek. Güvende kalmak çoğ u zaman herhangi bir Irktan saklanmak anlamına geliyordu ama

Kongo'daki Vanderale yerleşkesinde yetiştirilenler. O zamanlar Irklar Konsey'in kontrolü altındaydı ve koruma önlemleri olmadan onlara güvenmek çok tehlikeliydi.

Şimdi, bu gizlilik ihtiyacına sadece o ve Leo bağlıydı ve Leo'nun eşi olarak Dane'in annesi Elizabeth. Yaratılan ilk Irk olması ve yaklaşık yüz elli yıl önce kaçarak kurtulması nedeniyle hem insanlar hem de bazı Irklar onu bir tehdit olarak görecekti.

Oğlunun otuz yaşından sonra yaşlanmadığını, çiftleşmeden de hâlâ en iyi döneminde olduğunu bilmek onu bazı açılardan daha da değerli kılıyordu. Kim ve ne olduklarını bilmek onları yok edebilirdi.

Ve şimdi Katy ve onu elde ederken kullandığı o baskınlık çizgisi vardı. Onu prezervatif kullanmadan götürme konusundaki sapkın ısrarıyla birlikte, bunun ne kadar sıra dışı olduğunu o zaman fark etseydi, bunu inkâr etmek imkânsız olurdu.

Onun boyun eğmesi neden bu kadar önemliydi de bu dürtüyü durduramamıştı? Sekiz yıl önce bile onu elinde tutmaya bu kadar kararlı olmasını sağlayan şey neydi?

Katy ona yaklaştıkça, Dane kollarını onun etrafında sıkılaştırdı, neredeyse bir yumuşaklık dalgası onu rahatlattı.

Cehennem.

Onun hakkında ne halt edecekti?

. CHAPTER 1 .

Katelyn uyandığında Dane gitmişti. Onun gittiğini biliyordu. Ne zaman yakınında olsa, normalde etrafında hissettiği yalnızlık yoktu. Sanki onun yakınlardaki varlığı, kendisini asla yalnız hissetmemesini sağlayan bir kalkanla sarma gücüne sahipmiş gibi.

Bunu daha gençken de hissetmişti, yuvarlanıp başını onun uyuduğu yastığa gömdüğünde fark etti. Kokusu oradaydı, duyularını dolduruyor ve ona sıcak bir parıltı getiriyordu.

Vücudu hassas ve acılıydı. Bunu fark edince gülümsedi. Bir gece önce onu kaç kez götürmüştü? En az üç. Ve bunlar hızlı, aceleye getirilmiş örnekler değildi. Onun vücuduyla oynamış, onu hassaslaştırmış, ihtiyacı olanı vermeden önce onu kendisi için akılsız hale getirmişti.

Bir sevgili olarak olağanüstü biriydi. Kendi zevkini bulmadan önce mümkün olduğunu düşündüğünden daha fazla zevk almasını sağlamak için harcadığı zaman ve özen konusunda özverili. Ve şimdi onun sevgilisiydi.

Bu düşünce karşısında derin bir nefes aldı ve kendini yataktan çıkmaya zorladı. Onun son sevgilisi olabileceğine dair hiçbir hayali yoktu. Dane ilişki kurmazdı, bağlanmak da istemezdi. Bazı kadınlar bir gece, bazıları birkaç hafta sürerdi. Hiçbiri bir aydan fazla sürmedi. Sevgililerine söz veren ya da onları kendisine söz vermeleri için teşvik eden bir adam değildi.

Ama dün gece, onun kendisine ait olmasını istemişti. Küçük bir ses ona her şeyini ona vermesini hatırlattı. Uzandı ve omzunda adamın onu ısırıldığı küçük izi hissetti. Karıncalanmıştı, hassas ve sıcaktı.

Kadınlarında da asla iz bırakmazdı. Bıraktıysa bile, boynu neredeyse boğaza kadar örten giysiler olmadan saklanması imkânsız bir bölgede bırakmazdı.

Aynanın önünde çırılçıplak dururken başını yana eğdi ve küçük, neredeyse mor yaraya baktı. İki dişin izini taşıyan bir çürük, zar zor fark ediliyordu. Çiftleşme izi gibi bir şey değil, diye düşündü eğlenerek, ama kadınına sahip çıkan bir erkeğin izi.

Sadece bir adam.

Bu izi bırakmıştı ve görülebileceği bir yere bırakmıştı. Parmaklarını tekrar üzerinde gezdirdi, tenini saran zevkten neredeyse titriyordu, sonra kendini duşa zorladı.

Bir saat sonra, özel dikim siyah pantolon, beyaz şifon bluz ve orta boy topuklu ayakkabılarını giydikten sonra saçlarını kurutup gevşek, dağınık bir topuz yaptı ve işinin bittiğini söyledi. Minimal bir makyajla günün getireceği her şeye hazır olduğunu umuyordu. Görünüşe göre son zamanlarda hayat, hâlâ uyum sağlamaya çalıştığı birkaç ters köşe yapmaya karar vermişti.

Portia'yı aradı ve onun çoktan lobide kendisini beklediğini, Graeme'in de onları beklerken kahve içmek için restorana gittiğini öğrendi.

"Bugün Cumartesi," diye mırıldandı Katelyn.

Portia bu ifadeye sadece güldü. "Hafta sonlarını tanıdığını sanmıyorum."

Ve gerçek de bu değil miydi?

Telefonu kapattıktan sonra çantasını aldı, epad'i ve ihtiyaç duyduğu dosyalarla birlikte gerekli eşyaları kontrol etti ve odadan çıktı.

Drew onu bekliyordu, diğer birkaç Breed'le birlikte kahve içerken sabah haberlerini izliyordu. Hemen ayağa kalktı, düzgün takım elbise ceketinin düğmelerini ilikledi ve acelesi varmış gibi saniyeler içinde onun yanına geldi ve birkaç adım önüne geçti.

"Bay Vanderale bu akşam döneceğini size bildirmemi istedi," dedi ona asansöre ulaştıklarında. "Gün ağarmadan hemen önce ayrıldı."

Sırıtarak ona . "Hiç uyuyor musun, Drew?"

"Bazen." Adam ona şaşkınlıkla baktı ama kadın bakışlarındaki eğlenceyi fark etti. "Yine de çok kestiriyorum."

Gözlerini devirdi. Graeme'in ona sık sık verdiği yanıtın aynısıydı bu. Ne yazık ki o da bu ifadeyi anlıyordu. Aslında uyumaktan çok kestirmeye meyilliydi. Koruyucu ailesi öldükten sonra Charles ve Lisa Moran'ın yanında kalmak zorunda kaldığı iki yılın bir sonucuydu bu.

Her ikisinin de o uyurken odasına girip ufak tefek işlerden kazandığı parayı çalmaya çalışmak gibi rahatsız edici bir alışkanlığı vardı. Yemek yemek istiyorsa hafif uyumayı öğrenmişti çünkü Moran'ların evinde yemekler bedava değildi.

Lobiye adım attığında, bir gece önce yemek alanında gördüğü üç adamın barın yanındaki daha rahat oturma alanında birlikte kahve içtiklerini gördü. Portia'yla karşılaştığında başlarını kaldırıp bakmamışlardı ama onun orada olduğunu bildiklerine dair bir his vardı içinde.

"Tahmin et ne oldu?" Portia'nın gülümsemesi parlak ve beklenti doluydu.

"Tamam, ne?" Katelyn asistanının bariz memnuniyeti karşısında gülümsemesini gizleyerek sordu.

"Ev neredeyse hazır. Kiralama acentesi yaklaşık bir saat önce aradı ve yaptıkları değişiklikleri onaylamak için gelmenizi istedi, sonra sadece temizlik ve mobilyaları sizin için taşıma meselesi."

Ve bu iyi bir haberd.

Portia, "Artık bir süiti paylaşmak zorunda kalmayacaksınız," diye ekledi.

Katelyn buna neredeyse gülecekti. "Belki Rhys ve Dane bir süiti paylaşır ve senin yalnız kalmana izin verirler?" diye sordu asistanına.

Portia alaycı bir ciddiyetle, "Ben yalnızlığımı seviyorum," dedi. "Ve erkekler bunu bozmaya oldukça meyilliler."

"O zaman Graeme ve Ross'un senin için talep ettiğim eve yakın bir daire kiralamayı kabul etmeleri iyi oldu," dedi Katelyn, Portia'nın şaşkınlığına sırtarak. "Bu sabah mesajlarımı kontrol ettiğimde e-posta bekliyordu. Görünüşe göre daire avına çıkacaksın."

"Evet!" Portia kendini zor zapt etti. Sesi bir ciyaklama değildi ama lobinin ortasında dans ederken buna çok yaklaştı.

"Seni gelecek yıl boyunca otelde bırakmayacaktım." Restoran girişine doğru giderlerken Katelyn başını eğlenerek salladı. "Beni evlatlıktan reddederdin."

"Ya da kendi dairemi bulabilirdim," diye belirtti Portia, yeşil gözleri zevkle parlıyordu. "Ben de öyle yapacaktım. Ama Tech-Corp bu konuda yardım etmek isterse, onlara izin vermekten mutluluk duyarım."

Broken Butte projesi Tech-Corp ve Katelyn'in bebeğiydi. Normalde o ve Portia proje başına birkaç haftadan fazla kendi bölgelerinin dışında kalmıyorlardı. İşlerin çoğunu San Francisco'daki ana ofisten haftalık video konferanslarla yapıyorlardı. Bir projenin son aşaması, Katelyn ve Portia'nın değişiklikleri uygulamak için genellikle iki ila üç hafta kalmak üzere müşteriye yaptıkları yolculuktu.

Graeme, Katelyn ve Portia'nın yemek odasında ayırdığı masadaki yerlerini almalarıyla birlikte, "Duyduğuma göre birileri daire avına çıkacakmış," diyerek onları selamladı.

"Teşekkür , Graeme." Portia'nın memnuniyeti belliydi.

"Canım, en sevdiğim kızlardan birinin Tech-Corp işinde daha az rahat olmasına asla izin vermem," diye gülümseyerek onu temin etti. "Catherine ve Sabra geldiğinde hepiniz yeniden bir arada olacaksınız. Benim favori küçük kahve kulübüm."

Onları bir araya getirdiğinden ve eğitim merkezine vardıklarında hepsini kahve salonuna park etmiş, her biri elinde bir fincan koyu siyah kahve ile şeker, krema ya da tatlandırıcılara neden ihtiyaç duyulmadığını ve bunların işe yaramayacağını tartışırken bulduğunda onlara böyle seslenmişti. O da tüm kalbiyle buna katılmıştı.

Hepsi farklı, zor geçmişlerden ve travmalardan gelmiş ve kendilerini Tech-Corp'un ana ofislerinde, iş dünyasının yeniden yapılandırılması alanında en çok rağbet gören programlardan birinde bulmuşlardı.

Kahvaltı bittikten ve masaya taze bir kahve konduktan sonra işe koyuldular. Yeni başvurular, güvenlik kontrolleri ve masadaki çeşitli kararların yanı sıra yaklaşmakta olan ve Broken Butte içinde ve çevresinde geliştirilmekte olan projeye dahil olan çeşitli firmalar.

İşlerini bitirdiklerinde, Portia Katelyn'e dönmeden önce öğle yemeği ve bir fincan kahve daha içmişlerdi.

"Emlakçı bir saat içinde evde olacak," dedi ona. "Yeniden planlayalım mı?"

Katelyn kararlı bir şekilde başını salladı. "Drew'e hazır olduğumuzu ve nereye gittiğimizi söyle."

Portia mesajı gönderirken Katelyn tekrar Graeme'e döndü. "İstersen buna daha sonra devam edebiliriz ama sanırım bugünlük her şeyi hallettik."

Başını hafif bir gülümsemeyle sallayarak ona karşılık verdi. "Benim de yaklaşan planlarım var, canım," diye onu temin etti. "Ve Cat beni evde bekliyor."

Portia etrafına bakınarak, "Desalvo ve Vanderale'i görmedim," dedi.

Graeme ona, "Dane bu sabah ailesiyle kendi projelerinden biri hakkında görüşmek üzere Büro'ya çağrıldı, sanırım," diye cevap verdi. "Şu anda birkaç öfkeli yönetim kurulu üyesiyle uğraşıyorlar ve kızgın tüyleri yatıştırıp yatıştırmamaya karar veriyorlar."

Katelyn sessiz kaldı. Dane'in bölgedeki herhangi bir iş kaygısından bahsetmemiş olması şaşırtıcı olmamalıydı, diye tahmin etti. Ona birkaç kez bir noktada işe dönmek zorunda olup olmadığını sormuştu ve o da ona soruyu gerçekten yanıtlamayan tarafsız bir cevap vermişti.

"Ve işte Drew," diye anons etti Portia, koruma yemek odasına girerken, yanında bir diğer güvenlik görevlisi Steven Revin'le birlikte. Steven bir Breed değildi ama nitelikleri mükemmeldi. Eski bir askerdi, Breed eğitimi almıştı ve önde gelen bir Wolf Breed alfası olan Dash Sinclair'in altında birkaç yıllık deneyimi vardı.

"Neden ek güvenliğim var, Graeme?" diye sordu akıl hocasına ve işverenine şüpheyle.

Graeme onun bakışlarıyla doğrudan karşılaştı, ifadesi donuktu. "Çünkü son zamanlarda çok fazla yabancı yüz gördüm," ona bir gece önce fark ettiklerini hatırlattı. "Tedbirli olmak üzülmekten iyidir, canım."

Drew ve Steven'a baktı. "Benimle birlikte yaşayan korumalarım olmayacak," diye onu uyardı.

Sadece omuz silkti. "Drew araçta uyumayı sorun etmiyor, değil mi Drew?"

"Uyuduğum bazı yerlerden daha iyi," diye sessizce kabul etti Drew. "Ve konforlu bir SUV."

Katelyn ayağa kalkarak Graeme'e sert ve uyarıcı bir bakış attı. "Bunu döndüğümde tartışacağız. ."

"Hmm, Cat'in bugün bizim için planları var," dedi ona, sesi oldukça neşeliydi. "Portia'ya yarın için zaman ayarlamasını söyle. Ya da belki Pazartesi. Bugün hafta sonu canım."

Sanki konu çok önemsizmiş gibi kahve fincanını kaldırdı.

"Bu bir hafta sonu." Gülmemek için kendini zor tuttuğu her halinden belli olan Portia'ya baktı. "Yine de bu sabah yediden beri çalışıyoruz. Bunu açıkla."

"O henüz bir dahi değil." Graeme içini çekti, Portia'ya bakarken yüzünde acıyan bir ifade vardı. "O anlayamaz."

"*Henüz* bir dahi değilim," dedi kızıl saçlı Katelyn'e. "Benim için umut var."

"Çok çalış, canım," dedi Katelyn'in karşılık vermesine fırsat vermeden. "Çok çalışırsan her şey mümkün olur."

Katelyn'e attığı bakış kahkaha doluydu; gözlerindeki altın rengi gerçekten de parıltıyor gibiydi.

"Cat'e seni ihbar ediyorum." Kendi kahkahasını tutmaya çalışarak parmağını ona doğru salladı. "Bize kötü davranıyorsun. Nasıl olduğunu henüz çözemedim. Ama bulacağım."

Bunun üzerine kıkırdadı. "Çözdüğün zaman bana da haber vermeyi unutma canım."

Bengal Irkı'na başını sallayarak, Steven arkadan gelirken Drew'u restoran boyunca takip etti. Ve her ne sebeple olursa olsun, Graeme'in yanına bir güvenlik üyesi daha ekleme ihtiyacı hissettiğini öğrenince biraz huzursuz olduğunu itiraf etmek zorundaydı. Şahsen Drew'un aşırıya kaçtığını düşünmüştü. Projelerinde nadiren sorun yaşardı. Öfkeli yöneticiler bile çok azdı.

Ama burası Broken Butte'ydi. Söz konusu memleketi olduğunda, tüm bahislerin kapalı olduğunu çok uzun zaman önce öğrenmişti. En azından onun

endişeli görünüyordu.

* * *

Ev mükemmeldi.

Katelyn, Portia'yla birlikte evi gözden geçirdi, Drew ve Steven'a verandada kalmalarını emretti. Kiralama acentesini tedirgin etmelerini istemiyordu; bu sadece onu da tedirgin ederdi.

Çitlerle çevrili güzel bir arka bahçe vardı, çimsiz alan dekoratif çakıl taşlarıyla kaplıydı. Ortasında bir ateş çukuru, etrafında rahat, yastıklı sandalyeler ve üzerini örten bir revak vardı.

Üstü kapalı arka verandada bir sundurma salıncağı, masa ve sandalyeler ile tam da istediği gibi mütevazı bir izgara istasyonu vardı. Gri sundurma taşları pürüzsüzdü ve tepedeki sıcak güneşten korundukları için serin görünüyorlardı.

İki katlı evin üst katında bitişik banyoları olan dört yatak odası bulunuyordu. Alt katta çamaşır odasının dışında bir misafir banyosu. Harika büyüklükte bir şef mutfak, yemek odası ve açık oturma alanı. Büyük tavan vantilatörleri ve serin akşam havasının evin içine süzülmesini sağlamak için açılan geniş Fransız kapıları ile eğlenmek için bolca alan.

Katelyn evdeyken akşam havasının içeri girmesine izin vermekten hoşlanıyordu ve Broken Butte'a taşınmasıyla birlikte ofise daha az gidip gelecek ve daha fazla video konferans yapacaktı, bu da evin tadını çıkarmasını sağlayacaktı. Bu kısmı dört gözle bekliyordu.

Bir hafta sonra Phoenix'ten getirtmeyi seçtiği mobilyalar, halılar ve dekorasyon eşyaları gelecekti. Emlakçı, her şeyin on gün içinde taşınmaya hazır olacağını söyledi.

Portia uygun bir daire ve gerekli mobilyaları bulana kadar onunla birlikte evde kalacaktı.

Evden çıktıktan sonra, eve giden yürüyüş yolunun sonunda durdu ve yerleşim sokağına baktı. Arka bahçelerde oynayan çocukların sesini duyabiliyordu. Birkaç ev yukarıda, bir çift genç ellerinde mobil cihazlarla gölgeli bir verandada oturuyordu. Sokağın karşısında

sokakta, üç ev yukarıda, iki adam bir arabanın yanında durmuş, direksiyonda oturanla konuşuyorlardı.

Kahkahalarını duyunca arkadaş olduklarını düşündü. Cumartesi öğleden sonrası için caddenin kenarına park etmiş çok fazla araç yoktu. Ancak pek çok çift hafta boyunca yapamadıkları ayak işlerini, market alışverişlerini ve diğer çeşitli işlerini hallediyordu.

Cumartesi ve Pazar günlerinin, açık olduğu zamanlarda lokantanın en yoğun günleri olduğunu hatırlıyordu.

Bakışları bir kez daha yukarı çekildi. Evlerin çoğu tek katlıydı; cadde boyunca sadece birkaç tane iki katlı ev vardı. Her şey düzenli ve huzurlu görünüyordu ama bir şeyler "ters" gidiyordu. Ya da belki de sadece o kendini kötü hissediyordu, diye düşündü.

Graeme'in güvenliğine Steven'ı da ekleyerek kendi şüphelerini uyandırdığını kabul etmek zorundaydı. Ama Graeme'in kendisine ve diğer "kahve kulübü" kızlarına karşı ne kadar korumacı olabileceğini de biliyordu.

"Bayan Chavos?" Steven, Drew'le birlikte arabanın yanında bekledikleri yerden ona doğru bir adım attı. "Her şey yolunda mı?"

Portia çoktan arka koltuğa oturmuş, merakla onu izliyordu ve Katelyn, sıcak hissetmemesine rağmen tenini ince bir ter tabakasının kaplamaya başladığını fark etti. Aslında biraz üşümüştü ve bütün gün böyle hissetmişti.

"Elbette." Korumaya gülümseyerek karşılık verdi ve onun kendisine araca kadar eşlik etmesine izin verdi. "Drew, inşaat alanında durmak istiyorum, lütfen. Sanırım bugün çalışıyorlar."

"Evet, hanımefendi," diye cevap verdi, aracı vitesine taktı ve park yerinden uzaklaştı.

Katelyn arkasına bakmamak için kendini zorladı. Her şey yolunda, dedi kendi kendine. Sadece o olmalıydı.

İnşaat alanında durdular ve Joel ve Frank Mosely ile buluşarak iki gün önce oraya gittiğinden beri tamamlanan çalışmaları gezdiler.

Sabotajın arkasında yerel bir Breed muhalif grubunun olduğuna dair söylentiler vardı ve soruşturma bu teoriyi kanıtlıyordu.

Şimdiye kadar hiçbir sorun çıkmadığından emindi. Her şey planlanandan önceydi ve iyi görünüyordu.

Binadan adımını atar atmaz duraksadı ve bir kez daha etrafına bakındı, ancak bakışları şantiye bahçesine dikilmek yerine çevredeki binaların çatılarına yöneldi.

Bazılarının üzerinde küçük avlular ve sıcak ve kuru koşullara dayanabilen saksılı minyatür ağaçlar vardı. Sandalyeler masaların altında düzgünce oturuyordu ve sakin ve huzurlu görünüyorlardı. Yine de dikkatini neyin çektiğini merak ederek taramaya devam etti.

"Hazır mısın?" Portia onun yanına geldi, bakışları Katelyn'in dikkatini çeken şeyi arıyormuş gibi yukarı doğru kalktı. "İyi misin, Katelyn?"

Belki de değildi, diye düşündü. Derisinin altına bir ürperti yerleşmiş gibiydi, aynı zamanda kendini ateşli ve merkezden uzak hissediyordu. Bu onun için bilinmeyen bir duygu değildi, sadece yaygın bir duygu değildi. "Sadece manzarayı seyrediyordum," diye arkadaşına güvence verdi.

Drew ve Steven bir kez daha nöbette göründüler.

"Bay Parker şimdi otele dönmemizi istedi," dedi Drew ona, alandan uzaklaşırlarken. "Size bazı potansiyel müşterilerin şehirde olduğunu söylememi istedi."

Bu bilgi üzerine başını salladı. "İşim bitmişti, Drew. Artık dönebiliriz."

Şehir sınırlarını terk edip küçük ilçenin otel ve eğlence bölümüne doğru on dakikalık yola çıktıklarında, nedenini bilmediği bir şekilde bakışlarını çevreden ayırmadı.

Broken Butte ile otel arasındaki yolun yarısında, o tuhaf enerji dalgasının kan dolaşımında patladığını hissetti. Yükselmeye başladığında, normalde olduğu gibi beynine gitmeyi reddetti, bunun yerine kanından geçerek sinir sistemi boyunca ilerledi. Isının hayati organlara, eklemlere, kemiklere doğru ilerlediğini hissedebiliyordu. Ve bu çok korkutucuydu.

"Bir terslik var." Koltuğunda doğruldu ve Drew gaza basarken dışarıyı görebilmek için boynunu bükte. "Bir şey görüyor musun?"

"Hiçbir şey," diye cevap verdi Steven, Portia da aynısını yapıp gelmekte olan şeyi görebilmek için koltuğunda kayarken.

Aracın savunma sistemlerinden ani bir alarm sesi duyuldu, tiz ve delici.

"Çarpışma yakın. Kaçınma manevraları," diye duyurdu bilgisayar, Drew küfrederken ve Steven kollarını güçlendirilmiş çerçeveye dayarken.

"Çarpışma yakın," diye tekrar duyurdu.

"Nerede bu?!" Araç ıssız otoyolda hızla ilerlerken Drew sordu. "Bul onu."

"Görüş yok," diye bağırdı Steven, belli ki savunma sistemi her ne izliyorsa onu göremiyordu.

"Üsse haber verin!" Drew talep etti.

"Üs bilgilendirildi. Yardım geliyor. Kaçın . . . Kaçın . . ." SUV'ye bir şey çarpıp onu havaya bilgisayarın tiz çağrısı hâlâ zorunlu emri veriyordu.

"Tanrım, hayır. ." diye fısıldadı Portia, umutsuzca koltuğa tutunurken Katelyn aracın aniden yanlamasına yere çarptığını hissetti, şasinin kendi tarafındaki kuvvet, hava yastıkları aniden şişerken onu emniyet kemerlerine doğru fırlattı, ancak aynı hızla söndü.

Darbenin şiddetiyle kulakları çınladı, duyuları dağıldı ve gözlerini açtığında kendini Portia'nın alnında kan izleriyle baygın bir halde asılı durduğu kırık pencereden bakarken buldu.

Ve çok garip bir şey gördü. Hava, cipin kırık camının üzerinde parıltıyor gibiydi. Sanki hava canlıydı, enerji doluydu. Mavi ışınlar, halüsinasyon görüyor olması gerektiğinden emin olarak irkilmesine neden olan bir anilikle parladı. Bu ilk kez olmuyordu ama hiç bu kadar aşırı olmamıştı. O sırada uzaktan gelen sessiz patlama sesi dikkatini çekti. Ön camın bir kısmından, ayrıntıları seçemeyeceği kadar uzaktaki küçük bir yükselti üzerinde parlayan alevleri ve siyah dumanı ve ardından ürkütücü bir sessizliği görebiliyordu.

O kadar ürkütücüydü ki ağır ve baskıcı hissettiriyordu. Doğal olmayan.

"Portia," diye fısıldadı arkadaşının adını, onu kendi koltuğunda tutan bağlarla uğraşırken.

Onu bırakarak, kapının üzerine diz çöküp koltukların arasına sıkışana kadar kendini kaymaya zorladı.

Drew da Portia gibi koltuğunda sallanıyordu, alnından ve muhtemelen omzundan kan damlıyordu. Steven hareketsiz ve sessizdi, camı kırılmıştı ve hava yastıklarının açılmadığı anlaşıyordu.

Nefes almak için mücadele ederken bir hıçkırık koptu ve nabzını kontrol etmek için boynuna uzandı.

Oradaydı. Zayıftı ama yaşıyordu.

Drew'un nabzını yokladığında onunkinin biraz daha iyi olduğunu gördü; Portia'nınki de Steven'inki gibi zayıftı ama oradaydı.

Arkadaşını ya da Drew'u bağlardan kurtarmaya cesaret edemedi. Tüm gövdeyi saran çapraz kemerler yardım gelene kadar mümkün olan en güvenli pozisyonda tutulmalarını sağlıyordu.

Bunun yerine, el yordamıyla çantasını aradı, Steven'ın koltuğunun altına sıkışmış olduğunu gördü ve kendi zayıflığına lanet ederek onu sürükleyerek kurtardı.

Elleri titriyordu, telefonunu kavrayıp aktive ederken şok ve tepki hızla yerleşiyordu. Karşısına ilk numarayı tuşladı, kimin aradığını göremedi ya da okuyamadı.

Biri cevap verdi; kim olduğundan emin değildi.

"Dane. . . Dane . . ." Onun adını fısıldadı.

Ne söylüyorlardı? Birinin konuştuğunu, bağırıldığını duyabiliyordu ama ne dedikleri hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Dane, lütfen" diye fısıldadı hıçkırıklar içinde. "Lütfen.."

Adrenalin aniden vücuduna yeniden hücum ederken telefon elinden düştü. Bu kez daha güçlüydü, yakıcıydı ve vücudundan hızla geçen bir acı dalgasıyla onu kör ediyordu. Acı kafasına değil, bir kez daha tüm sistemine yayıldı. Kan, kaslar, ciğerleri. Her çürüğü, her çizdiği, hatta camın bacağında açtığı yarığı bile hissedebiliyordu.

Kesin düşündü. O kadar şanslı değildi.

. CHAPTER 1 .

Katelyn otel süitinin oturma alanında oturmuş, başını ellerinin arasına almış, cam kırığının açtığı yarayı yapışkan bir bandajla kapatan bacağı ağrıyor ve başı zonkluyordu.

Migreni olmayalı yıllar olmuştu ama şimdi kesinlikle vardı.

Batı Irk İşleri Bürosu Direktörü Rule Breaker, "Drew tepki verip direksiyonu kırmasaydı füze hepinizi öldürebilirdi," diye bildirdi. "O ve Steven iyi ve bu akşam serbest bırakılacaklar. Portia Connor şu anda Büro'nun tıbbi tesisinde stabil durumda ve yarın bir ara taburcu edilmesi bekleniyor."

Katelyn, Graeme gelene kadar bilincini korumayı başarmıştı, kullandığı çöl aracı durduğunda yana doğru kaymıştı. Araçtan atlamış, çölde bir kükreme koparken "öteki" tamamen kontrolü ele almıştı.

Arkasında iki helikopter jeti iniş yapıyordu ve Dane'in onun adını bağırdığını duyduğunu hatırlıyordu. Gayet iyiydi, bilinci yerindeydi ve tüm bu olayla oldukça mantıklı bir şekilde başa çıktığını düşünüyordu. Ta ki aracın arkasına bir şey çarpıp aracın savrulmasına ve kafasını çatlatacak kadar büyük bir güçle onu çerçeveye fırlatmasına kadar.

Bundan sonrasını pek hatırlamıyordu, ta ki Irk İşleri Bürosu'nun tıbbi tesisinde uyanıp kafası karışana ve ilk başta ne olduğundan emin olamayana kadar.

Bir kedinin tıslamasını hatırladı, tehlikeli, uyarıcı bir ses, şiddet tehdidi içeren karanlık bir ses. Uyandıktan sonra, yaptıkları testler

koşmak çılgıncaydı. Orada kanının çoğunu alacak, dilini kurulayacak ve vajinasından örnek alacak kadar uzun süre kalmıştı. Çukurları temizlenmişti ve oradaki teknisyenlerin lanet olası kulaklarını incelememiş olmalarına şaşırılmıştı. Sonra da bacağına bir yara bandı yapıştırıp onu göndermişlerdi.

Neden onu da alıkoymaları gerekmemişti?

Normal bir şekilde beynine gitmeyi reddeden o enerji hatırladı. Hatırlamaması gereken şeyleri hatırladı. Görmesi, hissetmesi, koklaması mümkün olmayan şeyleri.

"Aracın ön tarafı darbe aldı." Rule'un kardeşi Lawe devreye girdi. "Güçlendirilmiş çerçeve kuvveti dağıttı ama yine de güçlüydü. Aracın arkasına gelen ikinci darbenin nedeni, ona çarpan hatalı füzeydi. Ateşleme modülü patlamayı başaramayınca geri tepti. Herhangi birinizin hayatta kalmasının tek nedeni tamamen şans."

Çarpışmanın titreşimlerinin araçta hızla yayıldığını hissettiğini ve bunu durdurmak için çaresiz olduğunu hatırlıyordu.

"Yaklaşık bir mil ötede, yolu doğrudan gören küçük bir yükseltide bir çöl süvarisi bulundu. Dört insan paralı askeri ölü bulduk. Onları kimin öldürdüğünü bilmiyoruz," diye bitirdi Rule.

İfadenin içinde bir soru duyabiliyor, kendisine çevrilmiş gözleri hissedebiliyordu. Çok fazla göz.

Başını iki yana salladı.

Rule, "Dragoon lazer ateşi aldığını gösterdi," diye bastırdı. "Lazer ateşi gördünüz mü? Olanları açıklayabilecek herhangi bir şey?"

Başını kaldırdı ama bakışlarını aradığı Rule; Lawe; Irk İşleri Bürosu müdürü Jonas Wyatt; Graeme ya da Leo değildi. Başını Dane'in yanında oturduğu ve onu sessizce izlediği yere çevirdi. Dane bir koluyla onu kendine doğru çekmiş, yüzünü izleyebilmek için hafifçe ona doğru dönmüştü.

O çok sıcaktı ve kendisi çok üşüyordu. Sadece bir saniyeliğine onun sıcaklığının içine gömülmek istedi, sadece her ekleminde yanan vücut ağırlarını hafifletecek kadar uzun bir süre.

"Ne gördüğümü bilmiyorum," diye fısıldadı ve adamın bakışlarının keskinleşmesini izledi.

"Neye benziyordu?" diye sordu ona, elini onun kucağındaki elinin üzerine koyarken sesi nazikti. "Elinden geldiğince tarif et."
geldiğince mi?

Adrenalinin vücudunda hızla yükseldiğini ve beynine gitmeyi reddettiğini hatırlıyordu. Kanını, kaslarını dolduruyor, içinden pompalıyor, uyanık kalmasını, farkında olmasını sağlıyor gibiydi.

Drew, Steven ve Portia'nın uyanamayabilecekleri gibi korkunç bir duyguya kapıldığının da farkındaydı. Orada, kızgın güneşin altında öleceklerdi ve bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu.

Hayatta kalırsa Dane ve Graeme'in sorumluları bulmasına yardımcı olacak bir şeyi, birini görebilmekten başka bir şey değildi. Ama gördükleri ne o zaman ne de şimdi ona mantıklı gelmiyordu. Ve bir şeylerin mantıklı gelmemesinden, görmesi gerektiğini bildiği halde gördüklerini ya da hissettiklerini kavrayamamaktan nefret ederdi.

Derin bir nefes aldı ve söyleyeceklerinin kulağa çığınca geleceğini bildiğinden başını iki yana salladı. "Sanki havanın kendisinden gelen bir şey gibiydi. Sanki hava canlıydı, sonra ondan mavi oklar fırladı ve o yükselişe çarptı. Sanki hava yüklü ve çarpıcıydı ve çarptığında sadece siyah duman vardı."

Başını iki yana salladı. Kulağa çığınca geliyordu ama bunu açıklamanın başka bir yolu yoktu.

"Keenan?" diye sorduğunu duydu Jonas'ın ve tam zamanında dönüp Graeme'e sert bir bakış fırlattığını gördü.

"O ve grupları Güney Amerika'da," diye cevap verdi Graeme, kollarındaki ve yüzündeki çizgiler hâlâ belirgindi, Primal tamamen geri çekilmeyi reddettiği için yeşil gözleri neon gibi parlıyordu. "Yine de hemen ona bir mesaj gönderip bunu teyit edeceğim."

"Bu teknolojiye başka kimse sahip değil, değil mi?" Rule tersledi. "Olsaydı elbette haberimiz olurdu."

"Öyle olsaydı bilirdim," diye homurdandı Graeme. "Hiçbiri bilmiyor. En azından benim versiyonum değil."

Yüzünü buruşturarak Katelyn'e döndü. "Görünmezlik teknolojisi," diye cevapladı onun sessiz sorusunu. "Birkaç yıl önce tasarım üzerinde çalışıyordum, hatırladın mı?"

AR-GE'nin yeraltı çalışma alanına girdiğinde, Graeme'in kanatlara benzeyen siyah bir kıyafet giymiş bir manken üzerinde çalışmasından başka bir şey görmediğini hatırlıyordu. Manken sürekli kıvılcımlar saçıyordu ve içinden gelen cızırtılar o anda kulağa oldukça tehlikeli gelmişti.

İlkel formundayken hırlayıp mırıldanmış, pençeleri giysinin ipliklerine batmış ve bir parçacık takip ediyor gibi görünmüştü.

"Mükemmelleştirdiğinden bahsetmemiştin." Başını sallayarak iç çekti.

Tanrım, bu çok uzun yıllar önceydi. Graeme'in üzerinde çalıştığı görünmezlik teknolojisi, tek bir kişi tarafından giyilen ya da bir tür kişisel uçuş aparatı takan bir tür giysiydi.

"Sen beni laboratuvarda bulduktan kısa bir süre sonra tamamlandı," diye homurdandı. "Oldukça iyi çalışıyor. Gördüğün şey bu olabilir mi?"

Bunu bir an düşündü, sonra başını salladı.

"Gördüğüm lazer ateşi tek bir silahtan gelemeyecek kadar büyüktü," dedi onlara. "Helikopter jetine benzer bir uğultu da duydum. Bir tür araçtı ama bir heli-jetten çok daha küçük olduğunu söyleyebilirim. Alçaktan uçuyordu, tek kişilikti." Kaşlarını çattı, şimdi en kafa karıştırıcı kısmın bir açıklaması olabileceğine göre her şeyi hatırlamak için mücadele ediyordu. "Bir an için gördüm ve halüsinasyon gördüğümü sandım. Ateşlenmeden hemen önce havada bir parıltı vardı. Çok akıcı bir parıltı." Başını iki yana salladı. "Graeme'in tasarımı bir tür kanat takan bir bireye izin veriyordu. Pırıltı bu şekilde."

"Bir tür kişisel heli-jet mi?" Rhys o zaman sordu. "Böyle bir tasarım üzerinde çalışan sadece birkaç şirket var."

"Her kimse düşmandan çok dost gibi görünüyor. ." diye başladı Rule.

"Sanırım bizi takip ediyordu," dedi, bir şey tarafından nasıl rahatsız edildiğini hatırlayarak. "Evden çıktıktan sonra bir şey beni rahatsız etti. Onu aramaya devam ettim,

... ." Derin bir nefes aldı. "Bilmiyorum. Güzel bir gündü. Belki de tek gördüğüm buydu ..."

Ama öyle değildi ve o da bunu biliyordu. Dragoon'u etkisiz hale getiren ve o adamları öldüren şey görünmezdi ve onun tarafından takip edildiklerini biliyordu. Onu hissetmişti. Hissetmişti. Ama nasıl, emin değildi.

"Dinlenmen gerek," diye homurdandı Graeme, hâlâ endişeli olduğu belliydi. "Sürekli tıbbi bakımı kabul etmeyi reddettiğine göre, en azından bunu yapar mısın?"

Devam eden tıbbi bakım. Gözlerini devirmek istedi. Her saat başı dürtölüp dürtüklenmek ve uyandırılmak mı? Hayır, teşekkür ederim.

"Dinlenecektir," diye güvence verdi Dane. "Sen o görünmezlik teknolojisini kimin ele geçirdiğini bul, ben Katelyn'in icabına bakarım."

Çoğu durumda kendi başının çaresine bakabilecek durumdaydı.

"Graeme, kişisel bir silah istiyorum." Bengal'e baktı, isteğini diğerlerinden önce kabul edecek kişinin o olacağını biliyordu.

Uzun bir süre ona baktı ve sonunda başıyla kısa ve hızlı bir selam verdi. İcabına bakılacaktı.

Onun ve kanatları altına aldığı diğer üç kadının normal koşullarda kendilerini nasıl savunacaklarını bildiklerinden emin olmuştu. Sonra normal olmayan koşullarda da savaşma şansları olduğundan emin olmuş ve emin olmak için onlara birden fazla kez söylemişti.

Tekrar şakağını ovuşturdu ve lanet olası baş ağrısının geçmesini diledi. EMS beyin sarsıntısı geçirmediğinden emindi ve sağlık tesisindeki Breed doktoru bile talep ettiğinde serbest bırakılmasını kabul etmişti. Ama baş ağrısı bir türlü dinmiyordu.

Dengesini kaybetmiş, yeniden ateşlenmiş ve tam olarak kendinde değilmiş gibi hissediyordu.

"Haydi, uzanman gerek." Dane hızla ayağa kalktı kız soluk soluğa kalmadan onu kollarına alıp yatak odasına götürdü.

Yatağın altı açılmıştı, çarşaf serin, yastıklar yumuşak ve davetkâr görünüyordu.

Soyunmasına yardım etti, pantolonunu, bluzunu ve daha yavaş bir şekilde dantelli sütyenini çıkardı ve ipek bluzunu başından geçirdi.

Pantolonla uğraşmadı. Adam elini uzatmadan önce, bir gece önce yattığı yastıklara uzandı ve başını yastıklara gömüp adamın kokusunu içine çekti.

"Sadece kısa bir süre için," dedi ona iç çekerek. "Bir saat."

"Sen uyanana kadar," diye homurdandı ve bu ses onu gülümsetti.

Graeme'le çok fazla zaman geçirdiğini düşündü; hatta sesi ona benzemeye başlamıştı.

Battaniyeler bir bulut kadar yumuşak bir şekilde üzerine örtüldü ve onun orada olduğunu bilerek kendini rahatlatı. Hiçbir şeyin ya da hiç kimsenin ona dokunamayacağından emin olarak uyuyabilirdi, çünkü Dane buna asla izin vermezdi.

Dane oturma alanına geri döndü. Rule ve Lawe gitmişlerdi ve muhtemelen Büro'ya dönüyorlardı. Graeme pençelerini geri çekmiş bir halde balkon kapısının önünde duruyordu. Leo odanın köşesinde sessizce oturuyordu. Kehribar rengi bakışları Katelyn'i değerlendiriyor, Dane'i rahatsız eden bir yoğunlukla izliyordu ama Katelyn'i korkutmuş gibi görünmüyordu.

Jonas mutfak tezgâhına yaslanmış, elinde bir içki, ürkütücü, cıva gibi parlayan gözleri neredeyse beyazları yok edecek şekilde duruyordu.

O da dahil olmak üzere hepsi bir şekilde canavardı. Hayatta kalmak için verdikleri mücadelede dünyayı öyle olduklarına ikna etmeye çalışsalar da insan değillerdi.

"Graeme," diye seslendi Dane Bengal'e. Normalde dizginlemeye çalıştığı öfkenin vücudunda sıkıştığını hissediyordu. "Burada ne haltlar dönüyor? Katelyn'i neye bulaştırdın?"

Bengal normal formda bir dahiydi. Tamamen hayret verici bir genetik yeteneğine sahip çılgın bir bilim adamıydı. İlkel formdayken dehşet verici bir şekilde dehanın o kadar ötesindeydi ki bunun için bir kelime bile yoktu. Genetiğin kokusunu alabilir, havadaki tadına bakabilir, bir bebeğin gözlerine bakabilir ve bu bilgiyi nasıl elde ettiğine dair hiçbir ipucu olmadan o çocuğun sahip olacağı alışkanlıkları ve özellikleri tahmin edebilirdi.

Manipüle edici, hesapçı ve oyunlarına kimi dahil ettiğine çok az dikkat ediyor. Genellikle.

Yavaşça dönerken başını sallıyordu, İlkel hâlâ farkındaydı ve ciddiyetle ona bakıyordu.

"Katelyn, Portia, Catherine ve Sabra için kardeşimle aynıdır, belki de daha fazlası," dedi o harap sesiyle, hayvan değil ama insan da değil. İkisinin karışımı olan bu ses yetişkin insanları dehşete düşürebilirdi. "Primal için onlar çok sevilen ve korunması gereken bir çocuk gibidir. Asla, Dane, o kadınlardan birini herhangi bir oyuna dahil etmem. Özellikle de senin söz konusu olduğun bir oyuna." Bakışları Leo'ya kaydı. "Bazı düşmanlar edinmekte ben bile tereddüt ederim."

Leo bunun üzerine homurdandı ama konuşmadı, sadece Dane'i o rahatsız edici şekilde izledi.

"Neden?" Dane o zaman ona sordu. "O senin için neden bu kadar önemli? Neden onu Broken Butte'tan çıkardın, yıllarca onu mümkün olduğunca izole tutmayı garanti eden bir eğitim programında saklanmasını sağladın?"

"Çünkü yapmazdın," diye , dudakları gizli bir öfkeyle kesici dişlerinden geri çekildi. "Onu kırdıktan sonra burada bıraktın. Bunu duydum. Onun hassas kalbini kırdığında ve ondan uzaklaştığında sesini çıkarmayı reddettiği acı dolu çığlıkları hissettim. Ona nasıl davranıldığını duydum ve gördüm. Onu savunacak kimsesi olmadığı için bu kasabanın insanların onu nasıl kestiğini. Gece geç saatlere kadar karanlıkta ağlasa bile umursayacak kimse yoktu."

Dane, kelimelerin tam da amaçladıkları gibi onu kestiğini kabul etti ama bu soruyu tam olarak yanıtlamadı.

"Saçmalık," diye net bir şekilde telaffuz etti, aksanının kaymakta olduğunun farkındaydı. "Hepsi bu olsaydı, canavar olarak birkaç ziyaret yapar, yetişkin erkeklerin korkudan altlarına işemelerine neden olur ve onları bir daha asla ona saygısızlık etmemeleri konusunda uyarırdın."

Böyle bir şeyi ilk kez yapmıyordu. Graeme'in dudakları vahşi bir sırıtişla yukarı kalktı. "Ona dikkat ettiniz mi?" Neredeyse bir nota vardı

Ses tonunda saygı vardı. "Tanıdığım hiç kimseye benzemeyen bir yeteneği var. İçinde inanılmaz bir enerjinin biriktiğini, o küçük akıllı beynine zaptladığını ve aniden bir şeyler gördüğünü, iplikler, bağlar ve bir araya getirdiği en tuhaf gerçekleri izleyebiliyorum. Parçaları tamamlamak için resme ihtiyaç duymayan bir yapboz ustası gibi."

Şiirsel ağdalı bir canavar. Şimdi ne olacaktı?

"Yani onu kullandın mı?" diye öfkeyle sordu.

"Oh, yüksek atından in, Dane. Bana babanı hatırlatmaya başladın. Oysa ben senin onu aşacağına dair büyük umutlar besliyordum," diye hırladı Graeme.

Leo'nun boğazından uyarıcı bir hırıltı çıktı ama ne yazık ki bu yarattığı korkutmuşa benzemiyordu.

"Orada başka bir şey var." Dane'in Graeme'in söylemediğini hissettiği şeyi dile getiren Jonas oldu.

"Ne?" diye sordu Bengal, Dane'den önce, neredeyse gerçek olabilecek bir merakla.

"Katılıyorum." Leo sandalyesinde arkasına yaslandı, şimdi Jonas'ın onu izlediği gibi Graeme'i izliyordu. "Her zaman orada değil; bazen sadece bir koku parıltısı ya da bir farkındalık. Bir geliyor, bir gidiyor. O bir tür Cins mi?"

Graeme gözlerini devirdi. "Ne zaman biri benzersizlik belirtisi gösterse, onların Irk olduğuna ikna oluyorsun," diye alay etti. "Onlar gibi kokuyor ? Öyle mi davranıyor?"

Yapmadı ve Dane bunu biliyordu.

"Onu çiftleştirdin mi?" Graeme o zaman Dane'e hırladı. "İnan bana, eğer o çocuk Irk genetiğine sahip olsaydı, sadece sana olan sevgisi bile Ateş'i ateşlerdi. Senin onu yok edeceğin bu şehvet yerine."

"Beni zorlama, Graeme," diye Breed'i uyardı. "Bu konuda değil. Şu anda olmaz."

Annesi o çağırışı aldığı anda hissettiği dehşet, dikkatle dizginlediği hayvanın korunmak için serbest kalmasına neden olmuştu.

Graeme şimdi bir parça hüznle ona bakıyordu. "Ona bakmak yeterli değil. Gün gelecek, hayvan diğer yarısını bulacak ve sen çiftleşmeye karşı koyamayacaksın, Dane. Bu ona ne yapacak?"

"Ben normal bir melez değilim," diye hatırlattı Bengal'e. "Çiftleşme ısısı asla bilemeyeceğim bir şey olabilir. Hayatımı sadece bir Çiftleşme ısısı şansına bağlı olarak yaşamak aptallık olur."

Ya da kendini öyle ikna çalıştı.

"*Basilicus humanus rapax hybrida*," diye mırıldandı Graeme, Latince kelimeler dilinden dökülürken.

Kabaca tercüme edersek: Kraliyet insan yırtıcı melezi.

Dane kaşlarını çatarak ona baktı ve neden bahsettiğini merak etti.

"Yeter, Graeme," diye hırladı Leo tehlikeli bir gürültüyle, ayağa kalktı, hâlâ güçlü olan vücudu en iyi halini almıştı.

Alaycı bir gülümseme Graeme'in dudaklarını büktü.

"Büro'nun şehirdeki gözlerini ve kulaklarını getirteceğim, bakalım bir şey öğrenebilecekler mi?" Jonas doğruldu, içkisini bitirdi ve bardağı lavaboya koydu. "O zamana kadar, Graeme, neden ortalığa saçmayı sevdiğin Primal genetiğini kargaşa ve çılgınlık yaratmaktan başka bir şey için kullanmıyorsun ve bakalım onu kimin ve neden tehdit ettiğini bulabilecek misin?"

Graeme başıyla onayladı ama yeşil gözlerinde Dane'in biraz temkinli yaklaştığı bir parıltı vardı.

"Bize ihtiyacın olursa, Dane," dedi babası ona dönerek, yüz ifadesi her zamanki sert çizgilerinden bir anlığına sıyrılarak, "sadece araman gerektiğini biliyorsun."

Kapı Leo ve Jonas'ın arkasından kapandığında, Dane tekrar Graeme'e döndü.

"*Basilicus humanus rapax hybrida*. Kraliyet insan yırtıcı melezi," diye kelimeleri tekrarlardı. "*Humanus hybrida*. İnsan benzeri bir yırtıcının melezi. Bir anlamı olmasaydı bu kelimeleri söylemezdin."

Graeme bu suçlama karşısında homurdandı. "Irkların soruları için bilgi kaynağı değilim," diye homurdandı. "Cevap istiyorsan, bul onları."

"Peki ya Katelyn?" Dane hırladı. "Bunun onunla ne ilgisi var? Ben zaten ne olduğumu biliyorum: Dünya bunu öğrenirse iğrenç bir şey olurum. Neden bariz olana dikkat çekiyorsun? Tabii bu bariz olandan fazlası için geçerli değilse?"

Graeme ruh haline göre son derece yardımcı ya da son derece kafa karıştırıcı olabiliyordu. Nadiren ikisinin arasında bir şeydi ve

Dane'in şu anda bilgiye ihtiyaçı vardı. Graeme her ne saklıyorsa ona ihtiyaçı vardı ve bunu biliyordu.

"Ya da belki de bariz olan sadece bunun ne anlama geldiğini bildiğini *sanıyordur*," diye tersledi Graeme, odadan çıkan diğerlerini takip etmek için onun yanından geçerken. "Araştırmanı yap evlat. Bunu çoktan yapmış olman gerekirdi. Sana ğretmenlik yapmak için yapacak çok fazla işim var."

Dane odadan çıkamadan kendini Bengal'in karşısında buldu, göğsünden alçak, uyarıcı bir hırıltı yükseldi, sıkı bir kontrol altında tuttuğu içgüdüleri, durdurmak için hiçbir şey yapmadığı acımasız bir dalgayla içinden taştı.

Graeme şaşkınlıkla ona göz kırptı, sonra da bilmiş bir gülümseme dudaklarını büktü. "daha güçlüymüşsün. Etkileyici."

"Benimle taşak geçme," diye homurdandı Dane.

Diğer Cins sadece başını salladı. "Cesaret edebilir miyim? Ama bu hiçbir şeyi değiştirmmez. Bazı bilgileri vermek bana değil, öğrenmek sana düşer. Bunun anlayacağın günün asla gelmemesi için dua ediyorum, ancak bunun için çok geç olduğunu öğreneceksin."

* * *

Graeme, eve dönmek yerine otelde kalması gerekmesi ihtimaline karşı tuttuğu süite adım atarken, "Ve tabii ki Leo onu bekliyordu," diye düşündü.

Breed, Katelyn'in oturma alanında olduğu gibi odanın köşesinde oturuyordu, elinde Graeme'nin en iyi viskisinden bir içki ve tasmalı tuttuğu hayvan tamamen hazır ve hesaplıydı.

İlkel. En güçlülerden biri. En vahşilerden biri.

Basilicus humanus rapax. Melez olmayan tür, diye düşündü Graeme sessizce eğlenerek. Genetiğini istediği gibi kontrol edebiliyordu ve içindeki yaratık da insan görünümü kadar onun bir parçasıydı.

Benekli veya çizgili İrk genetiğinin aksine, Aslan İrklarının artan hayvan genetiğini gösteren hiçbir dış işareti yoktu. Ve *basilicus humanus rapax* başlangıçta insandan çok hayvandı.

"Bu zevki neye borçluyum Leo?" İcini çekti ve kendi içkisini almak için bara doğru ilerledi.

"Protokolü çiğnedin," diye homurdandı Leo. "Bu bilginin yıllar önce yaktığımız çöp çukurunda kalacağı konusunda anlaşıştık."

Evet, vardı. Irklar söz konusu olduğunda dünyanın asla bilmemesi gereken bir şeyin tüm kağıt ve elektronik kayıtları. Ya da dünyanın bunu asla bilmemesi gerektiğini düşünüyorlardı.

"Bilmesi gerekiyor." Graeme kendine bir içki doldurdu ve Leo'yla uğraşırken göstermesi gereken incelikten dolayı sessizce yüzünü buruşturdu.

Primal onunla hevesle dövüşecek, gücünü Aslanlara karşı kullanacaktı ama hem Graeme hem de Primal, iş böyle bir dövüş gelirse, her ikisinin de büyük saygı duyduğu bir adamla sonsuza dek düşman olacaklarının farkındaydı.

Ve eğer düşman olsalardı, Katelyn'i, eşini ve oğlunu korumak için kim ya da ne gerekiyorsa onu yok edecek olan yaratıktan korumanın hiçbir yolu olmayacaktı.

"O senin oğlun değil," diye belirtti Leo. "Kendi çocuklarınız olduğunda, neyi açıklayıp neyi saklayacağınıza karar verebilirsiniz. Benim oğlum söz konusu olduğunda böyle bir karar veremezsiniz."

Oğlunun geçmişle çarpışma rotasında olması dışında, diye düşündü Graeme üzüntüyle. Ve Leo'nun bunu bilmesine izin veremezdi. Diğer Irk, Irkları bir bütün olarak korumak için masumları öldürebilirdi ve buna izin veremezdi.

"Belki de haklısın." Rahatlamış gibi bir görüntü verdi. "Eğer çizgiyi aşıtıysam, dostum, senden af dileyeceğim."

Eğer çizgiyi aşıtıysa . . .

Bazen her şeyin bu şekilde ifade edildiğini düşünüyordu.

"Kız nedir?" Leo o zaman sordu. "O farklı. Nasıl farklı?"

Leo'ya döndü ve yorgun bir iç geçirdi. "Annesi doğal bir analistti, yeteneklerini kullanabilecek kişilere yeteneklerini gösterme fırsatı bulamadı." Gerçeğe yakındı, dedi kendi kendine bir damla bile suçluluk duymadan.

"Doğal insan yeteneği o zaman?" Leo hâlâ oldukça şüpheli bir tavırla düşündü.

"Bildiğim kadarıyla. Eğer bundan daha fazlasıysa, duyularım ya da testlerim bunu tespit edemedi." Bir kez daha, gerçeğe yakın.

Genetiğinin tüm kapsamının ortaya çıkıp çıkmayacağı tamamen kanının zaman alındığına bağlıydı. Leo'nun bunu bilmesine gerek yoktu. En azından henüz.

"O Dane'in eşi," diye homurdandı Leo, sesinde hoşnutsuzluk fısıldanıyordu. "Çiftleşmek için bir Cins dişi bulmasını umuyordum."

Leo'nun bu gerçeği bu kadar çabuk anlaması ilginçti.

Graeme'in gözleri Aslan'ın üzerinde kısıldı. "Dikkatli ol Leo," diye uyardı onu. "Katelyn'e yapılacak bir hakaret hem bana hem de 'ötekime' yapılmış sayılır. Senin tarafından tolere edilmeyecektir."

Leo ona baktı, hoşnutsuzluğu hâlâ belirgindi. "O bir insan ve bu yüzden zayıf, hedef alınması ve öldürülmesi kolay, bugün gördüğümüz gibi."

"Kendini iyi idare etti." Graeme omuz silktili, diğer Breed'in oynadığı oyunun farkındaydı: Bengal'i kızdırmak ve söylemediği bir şeyi ortaya çıkarmasını sağlamak. Eğer bu onu ele vermeseydi dudak bükebilirdi.

"Öyle yaptı ama bu gerçeği değiştirmez." Leo başını salladı, sonra içkisini bitirdi ve sandalyesinden kalktı. "Pazartesi günü yapılması planlanan ikinci test aşaması için tıbbi tesiste olduğundan emin olun," dedi. "Elizabeth her ihtimale karşı numuneleri özel ekipmanla kendisi test edecek."

"Dane'e onun eşi olduğunu söyleyecek misin?" Graeme, hayvan henüz Dane'e bağını açıklamadığı için bunun ne kadar iyi karşılanacağını merak ederek sordu. "Ya da çiftleşmenin olması gerektiği halde neden henüz tamamlanmadığını soracak mısınız?"

Leo birkaç kez seks yaptıklarını biliyordu. Dane'in kokusu onu ve onunkini kaplamıştı ama Çiftleşme Sıcağı'nın kokusu yoktu. Ve eğer bu yakında gerçekleşmezse, Tanrı hepsinin yardımcısı olsun.

Leo ona ters ters baktı. "Çiftleşme Ateşi'nin neden başlamadığından emin değilim. O bir melez. Genetiğinde bir sorun olabilir. Testler tamamlanana kadar ona eşinin o olduğu söylenmeyecek. Bu konuda beni zorlarsan Graeme, sorun yaşarız. Bunu istemezsin."

Graeme ona, "Gecenin derinliklerinde beni de pek endişelendirmiyor," diye güvence verdi. "Bir 'ilk' olmayabilirim ama 'öteki'm, iş dövüşmeye geldiğinde çok iyi bir eş olduğumu garanti ediyor, bu konuda hata yapma Leo. Dane senin olduğu gibi Katelyn de benim. Bunu hatırlaman senin için iyi olur."

Leo kendisinin en güçlü olduğunu, genetiğinin test edilmesi halinde tüm Irkların onun iradesine boyun eğmesini sağladığını düşünmekten hoşlanıyordu, çünkü şimdiye kadar hiçbiri onu test etmeyi umursamamıştı.

Leo, "Düşman olmak istemiyoruz, Graeme," diye onu temin etti. "Elizabeth ağlayıp sızlanır ve bu da beni öfkelenendirir. Senin için yumuşak bir noktası var. Beni onun kalbini kırmak zorunda bırakma yoksa derini yüzer ve postunu çalışma odamın duvarına asarım. Oraya hiç girmez."

Graeme buna kıkırdamak istedi. Elizabeth'in her fırsatta Leo'nun sözde mahremiyetini ihlal ettiğini çok iyi biliyordu.

"Elbette, Leo," dedi. "Senin öfkelenmemeni sağlamak benim hayatımın amacı."

Leo, sanki Graeme'nin güvencesi açıkça yanlış değilmiş gibi, "O halde sırlarımızı gizli tutmayı hayatının amacı haline getir," diye tersledi. "Ve eğer Dane burnunu sokarsa, neye burnunu sokacağını tam olarak bilmediğinden emin ol."

Sanki Dane bilmek istediği şeyi kendi başına öğrenecek zekâyâ ya da iradeye sahip olmayan bir gençti. Graeme sadece neye burnunu sokacağını bildiğinden emin olmuştu.

Ama başını onaylar gibi eğdi ve Leo'nun odadan çıkışını izledi, kapıyı sessizce arkasından kapattı.

Graeme içkisini bitirdiğinde Primal alçak ve sinirli bir hırıltı çıkardı, sonra telefonunu çekip önceden programlanmış bir numarayı tuşladı.

Onu Dane'in ya da Leo'nun hassasiyetlerinden daha çok endişelendiren şey gizlenme teknolojisiydi. Bu onun tasarımıydı ve oldukça sahipleniciydi. Eğer Kanatlı Irklar bunu paylaşmış olsaydı, bunun bedelini çok ağır öderlerdi. Onlarla işi bittiğinde o tüyleri yeniden çıkarmakta zorlanabilirlerdi. Bundan emin olacaktı.

Ama bu endişenin altında onun kederi yatıyordu.

Gerçeği ortaya çıkarmak, olmayan çiftleşmeyi daha da karmaşık hale getirecekti. Ne Dane ne de Katelyn bunu zorlayabilirdi, ama daha da kötüsü, ettiği yemin

Yıllar önce "öteki" olarak görülmesi onu susturdu.

"Öteki" ilkeldi. Kim ve ne olduğunun temel özüydü ve bu formdayken söz vererek, sırrı asla ifşa edemeyeceğini garanti altına almıştı. Tek yapabileceği yol göstermek, rehberlik etmek ve dua etmektir.

. CHAPTER 1 .

Katelyn Pazartesi sabahı kendini daha iyi hissederek ve enerjisi yenilenmiş olarak uyandı. Yatağına uzanıp şafağın ufukta ilerleyişini izlerken, arkasında uyuyan Dane'in kolunun onu kendisine sabitlediğinin farkındaydı.

Sırtında onun kalp atışlarını, onu saran sıcaklığını hissedebiliyordu. Normalde içini dolduran soğukluğu ya da ateş basması hissini hissetmiyordu. Hissettiği şey neredeyse acı veren bir uyarılmaydı, diye düşündü eğlenerek. Bu onu uyandırmıştı, tıpkı arkasındaki adam için çoktan hazır hale getirilmiş bir çağrı gibi.

Ve Dane'in sert kaldığını fark etmişti. Şu anda ereksiyonu arkasına yaslanmıştı, sıcak ve sertti, sadece kalçalarına sarılmasını ve onu içine almasını bekliyordu. Bir gün önce ona olan ihtiyacı körelmişti, vücudundaki acı ve ağrı seks düşüncesini onun düşünebileceğinden bile daha sorunlu hale getirmişti.

Belki de bu sabah ona kendisini reddetme şansı vermek istememiştir, diye düşündü gülümseyerek. Yuvarlanabilir, onu ağzına alabilir ve çok daha iyi hissettiğine onu ikna edebilirdi. Onunla zevkini bulacak ve onun da kendisiyle zevkini bulmasına yardım edecek kadar iyi.

Yavaşça yuvarlandı, eli göğsüne doğru hareket etti, aşağıya doğru kaydı, ta ki sikinin sert çıkıntısından aşağıya, sıkılaştan taşak torbasına kadar.

"Başın belaya girmek üzere." Sesinin uykulu tınısı yüzüne bir gülümseme getirdi.

Ama sırtüstü döndü, loş ışıktaki onu izlerken, kadın iki elini kullanarak kalçalarının arasına diz çöktü.

sert etini kasıtlı olarak yavaş okşamalarla okşuyor.

"Devam et. Bu sefer ağzını aletimden daha fazlasıyla doldurana kadar gitmene izin vermeyeceğim."

Sesi neredeyse bir hırıltı gibiydi. Elini kalçalarının arasına kaydırıp ağır sapı kavradığında rahmine bir zevk kırbacı çarptı ve omurgasından aşağı bir ürperti gönderdi.

"İstediğin bu mu bebeğim?" Diğer eliyle kızın saçlarını kavradı ve başını zonklayan tepenin üzerinde durana kadar çekti.

Dudakları sert bir nefesle ayrıldı, kirpikleri kasıtlı olarak tutuşa karşı çekilirken aşağı indi, ona baktı ve dilini alt dudağının üzerinde gezdirdi.

"Ağzımı sikecek misin?" diye sordu ona. "Yoksa bütün sabah bunun hakkında mı konuşacaksın?"

Duygularının arasından bir kıkırdama fısıldadı.

"Oh, Katy, aşkım, döllерimin her damlasını boğazına akıtana kadar o tatlı ağzını sikeceğim." Topraksı, erotik tehdit nefesini kesmiş ve başını şişmiş tepeye doğru çektiğinde dili dışarı fırlamıştı.

Parmakları altındaki genişliğin etrafını sararken geniş, nemli etin üzerinde yaladı. Ve onun tadıyla inledi. Biraz safran ve vahşi çöl geceleri.

Adamın sikinin büyüklüğüne bayılıyordu. Ne kadar sert ve kalındı. Zonklayan baş dudaklarıyla buluştuğunda, onları ayırdı ve yavaş, ateşli bir hareketle onu ağzına aldı.

Adamın iki eli de şimdi saçlarındaydı, sıkıyor ve onu yerinde tutuyordu. Adamın dudaklarının arasından pompaladığını, ağzını doldurduğunu ve onu içine aldığını hissetmek için can atıyordu. Isı vücuduna hücum etti, rahmini yaktı, etrafını sardı ve kendi orgazmına olan ihtiyacını artırdı.

Bundan, onu almaktan, iniltilerini duymaktan, ona yaptıklarını sevdiğini hissetmekten aldığı zevk, hayal bile edemeyeceği kadar yüksekti.

Buna sahip olacağına hiç inanmamıştı. Bu uzun zamandır onun fantezisi, hayaliydi ama şimdi ona sahip olmak neredeyse gerçek dışı hissettiriyordu. Ağzında sert ve sıcaktı, onu daha derine emerken kasları gerildi, tepenin altını yaladı.

"Siktir, bebeğim." Adamın sesi de en az onun kadar zevke gömülmüş gibiydi. "İşte böyle. Beni böyle em."

Onu daha derine çekti, ağzının aç çekişleriyle sikini emdi, inlemeleri çaresizdi ve etine karşı titreşiyordu. Ellerini saçlarında kilitli tutuyor, hareketlerini kısıtlıyor, ritmi istediği yerde tutuyordu. Bu yüzden diliyle onu kızdırdı, altında gezindi, hassas bölgeye saldırdı. Onu yavaşça emdi, ağzını onun üzerinde çalıştırdı ve onun kontrolünü kırmak için savaştı.

"Ah Tanrım, Katy, ağzımı amına götürdüğümde bunun bedelini ödeyeceksin." İnledi, kalçaları ona karşı sarsıldı, horozunu daha derine sürdü. "Gelmene izin vermem için bana yalvarmanı sağlayacağım."

Evet, bu bir dakika sürer, diye düşündü alay ederken, okşarken ve yalarken. Yarığın üzerinde gezindi, onun tadına baktı ve daha fazlası için can attı. Sert şaftı okşadı, ağzının sert çekişleriyle onu emdi ve şişmiş kafa boğazına yaklaştığında inledi.

Altında gerildi, kalçaları sertçe ona doğru kalktı, ağzını sıkarken onu daha derine gömdü, zonklayan et üzerinde çalıştı, dili şişmiş başın altında dalgalanırken emdi.

Onunla tanıştığı gecedен beri kendisine eziyet eden tüm açlık ve ihtiyaçla onu emdi.

"Tanrım, Katy, boşalacağım." Sesi daha derin, daha sertti. "O tatlı ağzını dolduracağım..."

Onu daha derine çekti, etini çok az anlam ifade eden bir açlıkla emdi. Çünkü bunu istiyordu. Onun ağzını doldurmasını istiyordu.

Kalçaları kavislendi, elleri saçlarında sıkılaşıarak onu yerinde tuttu ve dudaklarından dökülen boğuk, derinleşen inilti her onun tek uyarısıydı.

İlk patlamanın boğazının arkasına çarptığını hissetti, yutkundu ve onu her seferinde daha derine çekti, onu almak, yutmak için mücadele etti, ta ki altında yığılana kadar.

Başını hâlâ sert olan etten çekmeye zorladı, hâlâ alt tarafını dilliyordu, bir sıkılaşımanın büyüüne kapılmıştı, başın hemen altında varlığından haberdar olmadığı bir sertleşme daha vardı.

Bir saniye sonra kendini sırt üstü yatarken buldu, giydiği atlet ve külot hızla üzerinden çekildi ve başı eğildi.

Hiçbir ön hazırlık yoktu. Adam da en az onun kadar açtı. Dili yumuşak, ipeksi kıvrımların arasından geçerek amının dar yarığına doğru ilerledi. Kadının tadı ambrosia gibi dilinin üzerinde patladı. Coşkunun kendisi gibi. Ve tek yapabildiği daha fazlasını arzulamaktı.

Ellerini kızın poposunun altına soktu, kıcının yanaklarını kavradı ve onu kendine doğru çekti. Dudaklarını klitorisinin üzerinde büzdü, öptü, kalçaları ağzına karşı sarsılırken ve dudaklarından umutsuz bir feryat çıkarken kısa bir süre emdi.

Dili tekrar aşağıya indi, amının sıkışık açıklığının etrafını yaladı, suları diline dökülene ve neredeyse serbest kalmasına neden olana kadar açıklığı kızdırdı.

Tanrım, boşalması gerekiyordu. Ölüyordu; sıcaklık bir cehennem gibi vücuduna hücum ediyor, ihtiyaçtan dolayı onu yakıyordu.

Adam tekrar aşağıları yaladıktan sonra sert klitorisini emmek için geri dönerken elleri kıcında kenetlendi. Dilini hassas tomurcuğa bastırıp ona karşı hareket ettirirken, adını haykırırken etrafındaki hissi sıkılaştırırken titriyor, nefes alıyor ve onun için ağlıyordu.

Klitorisini yaladı, ağzına aldı ve tam patlayacağından emin olduğu anda hareket etti. Kaygan kıvrımlar boyunca yaladı, vajinasının girişini ve çevresini yaladı, sonra tekrar klitorisine döndü.

Kalçaları orgazm ihtiyacıyla titriyor, yalvardığını duydukça vücudu terden sırılsıklam oluyordu. Çünkü bu çok iyi, çok sıcaktı ve ihtiyaç, delireceğini hissedene kadar duyularına çarpıyordu.

Klitorisini tekrar ağzına aldı, dili klitoriste geziniyor, işkence gibi bir zevk yaratıyor, onu çılgına çeviriyordu. Vücudunun daha da gerildiğini, alevlerin ona çarptığını, üzerinde yarıştığını hissetti ve dudakları daha da sıkıldığında, emme çekimleri derinleştğinde, patladı.

Ruhunun uçtuğunu, geleceğini bilemeyeceği bir zevkle bedeninden ayrıldığını hissetti. Sonra onu itti

Daha ileri, daha yukarı. Dili kadının içinde sertçe ilerliyor, amının içine pompalıyor, yalıyor, hırıltılı bir inilti etinde titreşiyor ve vajinasını yırtan ani salıvermeyle kasılmasına neden oluyordu.

Adam kalçalarının arasına girdiğinde, bacaklarını kollarının üzerine sardığında ve amının sürekli sıkılaştan kaslarının içine kuvvetlice daldığında, onun içinde kaybolmuş, zevkin aşırılığından sersemlemiş bir halde onun adını haykırıyordu.

Yatağa doğru kıvrıldı, sıkıca yerinde tutuldu, tırnakları çarşafırlara battı, biraz daha ölürlen sırtı kavislendi. Adamın umutsuzca içine pompaladığını hissetti, aleti ultra dar dokuda mekik dokuyor, onu ayırıyor, kendini onun etrafında erirken bulana kadar duyularına zevk ve acı gönderiyor, patlıyor, onu yatağa geri fırlatan ve sadece nefes almak için mücadele etmesine neden olan bir güçle patlıyordu.

Ve zihninin uzak bir köşesinde, adamın kendisinden kayarken hâlâ sert olduğunu fark etti. Demir gibi sert. Yeni serbest bırakılmış, henüz yumuşamamış sertlikte değil. Ama tamamen dik, sikilmeye hazır sertlikte.

Ve onun geleceğini biliyordu. İçinde patladığını, onu sıcaklığıyla doldurduğunu hissetmişti.

Yataktan kalkıp pantolonunu giyerken, ereksiyonunu kumaşın arkasına iterken ve banyoya gitmeden önce yüzünü buruşturarak fermuarını çekerken kirpiklerinin arasından onu izledi.

Saniyeler sonra nemli bir bez ve havluyla geri döndü ve tıpkı daha önce yaptığı gibi, onu nazik elleriyle kurulamadan önce uyluklarının arasındaki kaygan fazlalığı temizledi.

"Saat daha erken," dedi ona o zaman. "Uyumaya devam et. Ben birazdan dönerim."

Onu öptü, şehvetle yankılanan nazik, yakıcı bir öpücük, geri çekilmeden önce, giysilerinin ve ayakkabılarının geri kalanını aldı ve yatak odasını terk etti.

Uyumaya devam et, demişti, sanki az önce yatağını terk ettiğinin farkında değilmiş gibi, hâlâ sert, sanki onunla yaşadıkları yeterli değilmiş gibi. İhtiyacı olan şey değildi.

Ve Katelyn gözyaşlarını saklamaktan ve nedenini merak etmekten başka bir şey yapamadı.

. C H A P T E R 1 .

Artık dört koruması vardı.

Katelyn, Graeme'e dönmeden önce dört Bengal cinsine öfkeyle baktı.

"Bunun gerçekten düşünmüyorum," dedi ona sessizce onları tanıttıktan sonra. "Dört Bengal mi, Graeme? Beni takip daha önemli işleri olduğunu biliyorum."

"Pek sayılmaz." Ertesi sabah onunla restoranda buluştuğunda yüz ifadesi buz gibiydi. "Jonas, Broken Butte ve Window Rock'taki bazı kaynaklarını saldırının nedeni üzerinde çalıştırıyor. Görünüşe göre kişisel olarak hedef alınmışsınız. Son zamanlarda bir düşman edindiğiniz söyleniyor. Bölgeyi terk etmediğiniz için oldukça öfkeli biri."

Tekrar korumalara baktı, Graeme'in taş gibi soğuk ifadesine, sonra da Dane'in vahşi yüz hatlarına. Kızgın olduğunu söylemek hafif kalırdı.

Adamın sevgilisiyle olması gereken tatmini bulamamasının hiç de yardımcı olmadığını düşünüyordu. Gece boyunca birkaç kez ona dönmüş, ona dokunarak saatler geçirmiş, hem onu hem de kendisini açlıktan çıldırtmıştı. İkinci kez boşaldıktan sonra da ilkinde olduğu kadar sertleşmişti.

"Önümde dolu dolu bir gün var, Graeme." İçini çekti. "Bir saat içinde evde olmam gerekiyor..."

"Bu ertelendi." Dane'in söylediği şey bu değildi, bunu söyleme şekliydi. Sesi kırılmıştı, çenesi kelimeler üzerinde gerilirken aksanı açıkça görülüyordu.

"Katelyn." Graeme'in sesi biraz daha yumuşaktı. "Buradaki güvenlikten ayrılmam mümkün değil canım. Ve seni başka hiçbir yerde bu kadar iyi koruyamayız."

"Büro," diye konuştu Dane, yüz ifadesi kararlıydı. "Jonas'la sizin için orada bir daire ayarladık. Asistanınız da kalabilir."

"Hayır!" Tartışmaya yer bırakmamaya özen Graeme'e döndü. Genelde onu kendi istediklerini yapmaya ikna edebilirdi.

"Katelyn," dedi Graeme yumuşak bir sesle, yeşil ve altın rengi gözleri kayarken, yüz ifadesi ona duyduğu sevgiyle yumuşamıştı. "Benim hiç kız kardeşim yok. Çocuğum yok. Sen, Portia, Catherine ve Sabra benim için aileden farksızsınız. Lütfen bu riski almayın. Benim hatırım için."

Adam talep etseydi ya da emretseydi reddedebilirdi ama öyle yapmadı. Onun onlara ne kadar değer verdiğini ve onları güvende tutmak için ne kadar ileri gidebileceğini biliyordu. İhtiyaçları ve isteklerinin ne olursa olsun, onlar için orada olmuştu. Ve bu gerçekten de istenecek çok şey değildi.

Derin bir nefes aldı ve Drew'un kendisi için çektiği sandalyeye oturarak masaya yaklaşmasına yardım etmesine izin verdi.

"Pekâlâ, Graeme," diye kabul etti, ama bundan hoşlanmadığını belli etti. "Ama sana Portia'nın biraz delirmeye başladığını söylemeliyim. Bu sabah Rhys'e bağırıp çağırdı ve Drew'a onun derisini yüzüp kendine kürkten bir halı yapacağını söyledi. Bu oldukça kötü bir işarettir."

Rhys'i tanıdığım kadarıyla, onu çıldırtıyordu.

"Rhys'i bilirsin," dedi Dane sandalyesini çevirip onu daha sıkı bir şekilde izlerken. "Sadece senden hoşlanmadığında sana huzur veriyor."

Bunun üzerine başını salladı.

"Saldırının arkasında kimin olduğuna dair bir fikriniz var mı?" diye sordu. "Son duyduğuma göre, paralı askerler pek de ucuz değilmiş."

"Her şey onları nerede işe aldığınıza bağlı," diye homurdandı ve Jonas masaya yaklaşırken başını kaldırdı.

"Biz hazırız," dedi Graeme'e.

Graeme başını salladı ve Dane'e baktı. "Dane her şeyi biliyor; sorularınıza cevap verebilir." Sandalyesini arkaya kaydırđı ve korumalarına başıyla işaret etti. "Ona iyi bakın. Bu yolculukta daha fazla çürüğe ihtiyacı olduğunu sanmıyorum."

Cevap vermelerini beklemedi ama hazır olduğunu belirtmek için kapıya doğru kısa bir baş hareketiyle Jonas'a doğru adım attı.

"Nereye gidiyorlar?" diye sordu Dane.

"Gördüğünüz gizlenmiş araç hakkında bazı bilgiler aldılar," dedi ona. "Pilotla konuşmak ve teknolojisini nereden aldığını öğrenmek umuduyla bölgeye gidiyorlar."

"Bu ilginç olacak." Gülümsemesini dizginledi. "Sanırım bu sabah ev programımda olmadığına göre, inşaat alanlarını kontrol edebileceğimi varsayıyorum? Yoksa ev miyim?"

"Çok şanslı olabilirim." Dane dudaklarını bükerek iç geçirdi ve uzanıp saçının arkasına bir tutam saç sıkıştırdı. "Kahretsin, bu sabah çok güzelsin."

Katelyn yüzünün kızardığını hissetti ve birden saçına ve makyajına her zamankinden daha fazla özen gösterdiğine sevindi. Krem rengi pantolon ve hafif pamuklu bir bluz giymiş, topuklu ayakkabı yerine askılı beyaz sandaletler giymişti.

Her zamanki kıyafeti değildi ama ofisleri ve inşaat alanını kontrol ederken rahat olmak istemişti.

"Sen döndüğünde burada olmalıyım," diye devam etti. "Sonra Phoenix'e gitmek zorundayım. Kendimi adadığım ve buradayken katılmam gereken bir etkinlik var. O zaman önümüzdeki birkaç hafta için programım netleşir."

Ona o akşam Phoenix'e gideceğini söylemeye başladı ama nedense sözlerini geri aldı. Bu ve onunla birlikte katılması için yapacağı davet.

"Kensington'ın bağış toplama partisi mi?" diye sordu, kahveyi dudaklarına götürüp sıcak sıvıyı yudumlarken.

"Yapabilseydim bundan kurtulurdum," dedi ona kasvetli bir şekilde. "Ama ne yazık ki yapamam. Yine de sabaha dönmüş olurum."

Onu davet etmeyecekti.

Katelyn bu güvence karşısında başını sallarken yüz ifadesini sakın tuttu. "İyi bir aday gibi görünüyor. Ondan hoşlandım."

Ve o kazanacaktı. Graeme'e Kensington'ın birkaç yüz bin oy farkla kazanacağını söylemişti. Bundan emin olmuştu.

"O bir Breed destekçisi; karısı geçen yıl kanserden ölmekten önce Merinus'un iyi bir arkadaşıydı. Kampanya ekibinde de birkaç Breed var. Kampanyada geçirdiği süre boyunca oldukça popüler oldular" dedi.

O da bunun farkındaydı ama bilgisini .

Geldiğinde öğrenecekti. Otelde kalmayacak ve partiyi kaçırmayacaktı. Senatörlük başarısını garantilemek için çok fazla çalışmıştı.

Oturup adayı, onun görüşlerini, eyalet için ilerici fikirlerini tartıştı ve tüm bunlar boyunca içindeki acıyı o kadar derinlere itti ki Breed korumalarının bile bunu hissettiğinden şüphe etti.

Kahvaltısını bitirip bir fincan daha kahve içerken Portia'nın Rhys'in önünde yemek odasına girdiğini gördü ve asistanının Dane'in arkadaşına partiden bahsetmemesi için dua etti. Bahsetmesi için bir neden yoktu zaten. Gerekli olmadığı zamanlarda bile ağzı oldukça sıkıdır.

"Benim için gitme vakti, aşkım." Dane sandalyesinden kalktı ve eğilip ona uzun bir öpücük verdikten sonra doğruldu ve kapıya yöneldi.

Ve onu hâlâ o lanet partiye davet etmemişti.

"Kensington'daki etkinliğe katılacağını biliyor mu?" Dane ve Rhys yemek odasından iyice uzaklaştıklarında Drew ona sordu.

Irkların, onun davetsizlikten etkilenmediğine dair hiçbir fikri olmadığını düşünmek buraya kadarmış.

Portia'ya baktı. "Rhys'e bundan bahsettin mi?"

Portia ona biraz kızgın bir ifadeyle, "Hayır," diye cevap verdi. "Bay Vanderale'le gidip gitmeyeceğinizi sorduğumda Bay Desalvo bana bunun hoşunuza gitmeyecek bir şey olduğunu söyledi."

Resepsiyonistin yeşil gözleri öfkeyle parlıyordu.

"Onun dünyasına sığmam mümkün değil. ." diye fısıldadı, sekiz yıl önce Rhys'e söylediklerini hatırlayarak. "Sanırım hiçbir şey değişmemiş."

"Sen hariç," diye önerdi Portia. "Sen değıştin, Katelyn. Artık onun soğuk küçük dünyasına girmek için onun onayına ihtiyacın yok, değil mi? Bu durumda, onun bir parçasının yaratılmasına yardım etmiş oldun."

Evet, vardı.

Ama yıllar boyunca onun fikrinin değışmediğini bilmek, arkadaşının bilmesine izin verdiğinden çok daha fazla acı veriyordu.

"Önemli değil," dedi Portia'ya sanki gerçekten önemli değilmiş gibi. "Kahvaltı hazırla. Görünüşe göre evle ilgili planlarımız birinin beni öldürmek istemesi yüzünden ertelendi. Bugün sadece inşaat alanlarını kontrol edeceğiz." Drew'a döndü. "İşini şansa bırakma. En ufak bir rahatsızlık hissedersen buraya geri döneriz."

Emir üzerine başını salladı. "Bay Parker bu gece zaten ihtiyacınız olacağı için bir araç yerine emrinizde olması için bir heli-jet sipariş etti. Siz ne zaman isterseniz hazır."

Bu haber üzerine iç çekti. Bu harika değil miydi, diye düşündü kederle. Belki de zaten ev hapsindeydi. Helikopterle doğrudan bölgeye gidip geri dönecekti. Otelin güvenliğinden en fazla bir saat uzakta.

En azından bu akşama kadar. Aslında Graeme'in Dane'e partiden bahsetmemiş olmasına şaşırmıştı.

"Katelyn bu akşam ayrılacağın için üzgün görünüyor muydu?" Rhys, Dane'le birlikte Vanderale helikoptere binip Jonas ve Graeme'nin bulunduğu yere doğru yola çıkmaya hazırlanırken sordu.

"Yapmadı." Başını salladı, belli belirsiz onun yapmamış olmasından rahatsız olmuştu. "Gerçi gençken partileri pek umursamazdı."

Rhys, "O toplantılara hiç davet edilmedi," diye belirtti. "Tech-Corp'a katıldığından beri birçoğuna katıldı."

Dane, aracı otelin iniş pistinden kaldırıp yan yatarak çöle doğru yol alırken kaşlarını çatı.

"Müşteri partileri," diye mırıldandı. "Katılmak istediğinden bahsetmemişti."

Onun bir şey söylemesini bekledi, eğer söylerse bundan korkuyordu. Bu özel parti için kendi zamanı yoktu. Bağış toplama partisine Dania Grace'le katılmayı aylar ayarlamıştı, sosyetik biriydi ve bu tür partilere sık sık birlikte katılırdı,

bekâr kadınların onun etrafında toplanmasını engelledi. Partiye onunla birlikte katılmasını ve senatör adayıyla tanışmasını sağlamasını istemişti. O da kabul etmişti.

O bir aptaldı.

Daha iyi bilmeliydi. Graeme'in Katelyn'i mümkün olan en kötü zamanda Broken Butte'a getireceğini bilmeliydi.

"Eğlence haberlerinden birinde seni Dania'yla görürse" diye başladı Rhys.

"," diye homurdandı. "Graeme bana yapmayacağına dair güvence verdi."

"Graeme," diye mırıldandı Rhys. "O kaypak gözlü Bengal'e güveneceğine inanamıyorum. Kendi eğlencesi için yalan söylüyor."

Bu doğrudu ama Katelyn'e olan sevgisini, onun incinmemesi için gösterdiği özeni görmüştü.

"Başka seçeneğim yok, Rhys," diye yorgunca nefes aldı. "Bu aylar önce ayarlandı. Dania yıllar boyunca iyi bir dost oldu. Şüpheli bir Konsey üyesinin partisine girmemiz gerektiğinde benim için kendini birden fazla kez ateş hattına attı. Bu kadar geç bir tarihte iptal etmek doğru olmaz."

"Katelyn'e söyleyebilirdin," dedi Rhys, ses tonu hiç de anlayışlı değildi. "Açıklayabilirdin."

Ve eğer incinmiş olsaydı, eğer ondan iptal etmesini isteseydi, iptal ederdi. Başka seçeneği olmazdı. Ve eğer onun gözlerinin acıyla dolduğunu görseydi, yine de iptal ederdi.

"Böylesi daha iyi," diye mırıldandı, kimi ikna çalıştığını merak ediyordu, kendisini mi yoksa arkadaşını mı? Her iki şekilde de işe yaramıyordu.

Dane, Katelyn'e ihanet etmediğini bildiği halde ona ihanet ediyormuş gibi hissediyordu. Verdiği bir sözü tutuyordu, o kadar. Parti bu yıl büyük bir etkinlik değildi. Bağış toplama partisi ve bu noktaya kadar katkıda bulunan bağışçılara teşekkür partisinin bir kombinasyonuydu.

Dane, Senato adayı Bruin Kensington'ın kazanma şansının yüksek olduğunu kabul etti. Adam müthiş bir ekip kurmuştu. Personel şefi bir Breed'di, sekreteri mükemmel bir komşu kızı gibi görünen bir Mata Hari'ydi, halkla ilişkiler müdürü onu tanıyan biri için açıkçası dehşet vericiydi ve üçü arasında ekibin geri kalanı iyi yağlanmış bir verimlilikle çalışıyordu.

Şimdi, partiyi sorunsuz atlatmayı başarabilirse, döndüğünde Katy'ye her şeyi açıklama şansı olabilirdi. Bir daha asla böyle bir şey yapmayacağına yemin edecek, kim kazanırsa kazansın onu Başkan'ın Balosu'na ve İngiltere'de kraliyet ailesiyle birlikte davet edildiği partiye davet edecekti.

Kendi kendine bunun işe yarayacağını söyledi. İşe yaramak zorundaydı.

Ama onunla seviştiği her gece kendine söylediği şey de buydu. Aletinin başının altındaki sıkı, rahatsız edici his onu kızdırmaya başlamıştı.

Çiftleşme dikeninin ortaya çıkmaya çalıştığını hissediyordu ama ne tarafından engellendiğini bilmiyordu.

Dilinin kenarındaki bezeler şişmemiş ya da iltihaplanmamıştı. Belli belirsiz küçük bir kaşıntı vardı ama daha fazlası yoktu. Ama eti hassastı. O sabah el sıkışmanın rahatsız edici olduğunu fark etmişti. Sanki bunu yaptığında parmaklarının ve avuçlarının altında binlerce küçük sızı oluşuyordu. Ve otel sahibinin karısının elini sıkıldığında, derisi gerçekten de yanmış gibi hissetmişti.

Ve her el sıkışmak zorunda kaldığında, Graeme'in eğlencesi onu daha da sinirlendiriyordu.

Bengal'in bildiği gerçeği Dane'in gözünden kaçmamıştı. O da partiden haberdardı. Dane ona Katy'yi davet etmediğini söylediğinde Primal'ın altın rengi gözleri öfkeyle parlamıştı. Piç kurusu ona gerçekten de hırlamıştı.

Yine de Katy gelmeden hemen önce Dane'e verdiği gülümseme açıkçası endişe vericiydi. İçinde öyle karanlık bir uyarı vardı ki, Dane'in hayvani içgüdüleri bile temkinli bir şekilde ortaya çıkmıştı.

Çılgın Bengal, diye düşündü, neredeyse hırlayarak. Günün birinde Dane onu kendi elleriyle öldürecekti.

"Sana verilen o terimle ilgili bir şey buldum," dedi Rhys nihayet rahatsız edici sessizlikte. "Ama bulduğum sadece kabaca çevrilmiş *basilicus humanus rapax hybrida* değildi," dedi düşünceli bir *şekilde*. "Şunu dinleyin. Aynı grupta ilgili, birbirine benzeyen iki terim. *Tribus basilicus monstrum*. Üç kraliyet canavarı. Ve *tribus insaniae basilicus*. Üç deli ya da çılgın kral. Onlar

Sözde normal Irk genetiğinden o kadar farklı yaratılmışlar ki Graeme'i boynuna güzel bir pembe fiyonk bağlanmış dost canlısı bir mahalle köpeği gibi göstermişler."

Rhys'e hayret dolu bir bakış fırlattı. Graeme, mahalle köpekleri ve pembe fiyonklar asla ama asla aynı cümlede yer almamalı.

"Kaynağın kim?" Dane bu düşünce karşısında başını salladı.

Rhys ensesini ovuşturup kaşlarını çatarak Dane'e bakarken, "Bunu henüz çözemedim," diye cevap verdi. "Bir bağlantı beni bir bağlantıya gönderdi, o da beni bir bağlantıya gönderdi." İçini çekti. "Karanlık ağa ve şifreli bir sohbete yönlendirildim. Hangi terimleri ettiğim soruldu. *Basilicus humanus rapax hybrida* yazdığımda, ilk Leo'yu ya da ilk Irk olan Dane'i değil, ilk alfaları yazdılar. Tüm büyük harflerle, gevşekçe tercüme edilmiş, piçleştirilmiş Latince, ilk alfaları yazdılar. Kraliyet genetiği, bulunabilecek en güçlü hayvanların en güçlü yırtıcıları, genetiği kraliyet soylarından gelen daha fazla genetik materyalle değiştirilmiş insan dişileriyle. Sonra daha fazlasını bilmek isteyip istemediğimi sordular. Daha fazlası var mı diye sorduğumda, ikinci terimi öğrendim. Üç çılgın kralı sorduğumda, ilk kedi alfası Leo Vanderale'i bulmam söylendi. Sonra sohbet odası aynı hızla kayboldu."

İlk alfalardan biri mi?

Leo ilkti. Diğer cinsler on yıllar sonra ortaya çıkmıştır. En azından, ek hatlar için kayıtlar yapıldı.

"Leo ilk dönem hakkında konuşmayı reddediyor. Bazen Graeme'in düşüncelerinin sadece çılgınca saçmalıklar olduğunu, başka bir şey olmadığını söylüyor." Dane, Büro'nun heli-jetini çöl zeminine oyulmuş küçük, düzensiz bir kanyondan çok uzak olmayan bir yerde gördüğünde cevap verdi.

"Buradan sonra nereye gitmemi istiyorsun?" Rhys sordu.

Dane heli-jet'i Büro'nunkinin yanına yerleştirirken, Jonas'ın kanyonun karşısındaki yükselen bir tepedeki gölgeli bir yarıktan çıkışını izledi. Irk pek hoş bir ruh hali içinde görünmüyordu.

Dane düşünceli bir ifadeyle, "Bakalım biraz yardım alabilecek miyiz," dedi. "Jonas'ın ne bildiğine bakacağız. Hiçbir şey bilmiyorsa bile uzun sürmez. inatçıdır. Ve o

"Sevgili babasının ihtiyacı olan bilgiyi sakladığını düşündüğü zaman bundan nefret eder."

Ve Dane zamanın çok önemli olduğunu hissediyordu, tıpkı Leo'nun ihtiyaç duydukları bilgiyi sakladığından emin olduğu gibi. En azından Dane'in ihtiyacı olan bilgiyi. Neden ihtiyacı olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu ama eğer Graeme ekmek kırıntılarını atıyorsa, Katelyn'i de içerme ihtimali ortalamanın üzerindeydi.

. CHAPTER 1 .

Senatör adayı Bruin Carver Kensington, bir yıldan uzun bir süre önce sahneye ilk çıktığında mazlum olarak görülüyordu. Senato'ya aday olduğunu açıkladıktan hemen sonra eşi kanserden vefat eden eyalet temsilcisi, tüm tutkusunu, kederini ve enerjisini "her Arizonalı için bir mücadele" dediği şeye harcamıştı.

Zor sorular sorulduğunda yalan söylemedi, kendisine karşı yarışanlara rağmen yerine getiremeyeceğini bildiği vaatlerde bulunmadı. Rakiplerine iftira atmadı ya da kendisine yöneltilen saçma suçlamalara cevap vermedi. Sadece seçmenlere ne olduğunu anlattı. Ve onlar da karşılık verdi.

Ona göre Katelyn'i ve onun kazanan şirketler yaratan bir ekip kurma yeteneğini o zaman duymuştu. Kendisi bir şirket değildi ama kazanan bir takım istiyordu. Ve Katelyn'in bunu yaratmasına yardım etmesini istiyordu.

İlk başta üç Irk konusunda tereddüt etmişti. Sekreter kayıtlı bir Breed'di, personel şefi değildi ve bu bilgi ortaya çıkarsa, o zaman bunun ondan geldiğini bilecek ve tüm Breed desteğini kaybedecekti. Nokta. İsteddiği adamı elde etmek için Jonas'la birlikte kendi kışını tehlikeye atmıştı.

Halkla ilişkiler müdürü tescilli bir Breed'di. Genetiği Irk olmayan herhangi birinden farklı değildi. Onu gerçek bir değer yapan sesi, konuşma tarzı, kameraya ya da bir gazeteciye bakışıydı. İşinde inanılmazdı.

Bruin'in kazanmak için her türlü şansı vardı ve anketler bu konuda hemfikirdi. Katelyn, Kensington malikânesinin açık kapılarından içeri adımını attığında, oraya ilk geldiği zamanı hatırladı. Marsha Kensington aylar önce vefat etmişti ama bunun etkilerini Bruin'in yüzünde hâlâ görebiliyordu. Onu çok sevmiştir. Onu kaybetmek onu neredeyse yıkmıştır. Ve Katelyn bunu anlamıştır.

"Katelyn. Sonunda gelebildin." Bruin mermer giriş kapısından içeri adımını atar atmaz onu karşıladı, ellerini ona uzatırken yakışıklı yüzü gülümsemeyle buruşmuştu.

Otuz altı yaşında, bir metreyi aşkın boyu, aristokrat bir şekilde yontulmuş yüzünü çerçeveleyen gür siyah saçları ve ilgi çekici gülümsemesiyle insanları kendisine çekiyordu. Şefkatli bir adam, nazik bir adam. Onun bu yönünü seviyordu.

Adamın ellerini sıkmasına izin verdi ve adamın tenini üzerinde hissettiğinde yüzünü buruşturarak tiksinti duymasını güçlükle engelledi. Adam yanağını öptüğünde neredeyse tiksintiyle ürperecekti.

Müthiş bir tepki, diye düşündü. Bir başkasının dokunuşundan ilk kez rahatsız olmuyordu ama ilk kez bu kadar güçlü hissediyordu.

"Yanında birini getirmedin mi?" Bruin kaşlarını çatarak ona baktı, bakışları azarlıyordu. "Senin hakkında ne yapacağım ben? Kolunda hoş bir adam, parmağında güzel bir yüzük olmalı."

Her zaman yaptığı gibi bu uyarı karşısında da gözlerini devirdi.

"Kolum ve parmağım ikisi olmadan da iyi," diye içten bir gülümsemeyle güvence verdi. "Görüyorum ki oldukça . Bu gece bağışları toplamalısınız. İyi şeyler duyuyorum." "Harika bir ekibim var," diye onayladı, tıpkı kadının onu her zaman söylemesi için uyardığı gibi. Tech-Corp'un ya da adının siyasetle anılmasını istemiyordu. Ne , bu işi sevdiği için yapmıştı.

ona inanıyordu, iş değil. "Gerçekten de öyle," diye kabul etti.

"Gelin. Sevgili kız kardeşim bir süreliğine selamlama işini halledebilir. Tanışmanı istediğim bazı arkadaşlarım var." Dirseğini uzattı ve kız dirseği tuttuğunda başını ve sesini alçaltarak girişten balo salonuna giden zarif basamaklara kadar ona eşlik etti. "Şerefim üzerine, adınızı söylemedim ama

Birbirimizi tanıdığımız gerçeği bir sır değil. Sizinle tanışmak isteyen çok iyi bir arkadaşım var ve ben de hayır diyemedim."

Evet, bu çok oldu, diye itiraf etti.

"Sana inanıyorum, Bruin." Elini adamın dirseğine sıkıştırdı, ceketinin kumaşının elini adamın teninden ayırmasına şükretti.

"Ve bu gece çok güzel görünüyorsun," dedi ona.

* * *

Graeme ona Tech-Corp'ta çalışma teklifini ilk yaptığında hiç elbise giymemişti, salata çatalıyla tatlı çatalını ayırt edemiyordu ve bunu bilmek de umurunda değildi, tıpkı gece elbisesi ya da topuklu ayakkabı giymeyi bildiği gibi. Şimdi Kaliforniya'daki seçkin bir tasarımcıdan orijinal bir elbise giymişti. Sonbaharın pas rengi elbisesi gümüş ve orman yeşili metalik ipliklerle işlenmişti. Mütevazı kalırken göğüslerini mükemmel bir şekilde örtüyordu ve narin askıları neredeyse hiç yoktu ve omuzlarının tenini mükemmel bir şekilde tamamlıyordu. Rahat korsaj, malzemenin kayma tehlikesi olmamasını sağlıyordu ve altından, ipek ve şifonun dört inçlik gümüş topuklarına düşüşü bir mükemmellik bulutu gibiydi.

Sahip olduğu en güzel elbiselerden biriydi.

O gitmeden önce, Graeme onun takmadan gitmesine izin vermeyeceğine yemin ettiği mücevherlerle gelmişti. Ona takmaması için yalvarmıştı ama o kadar muhteşemdi ki.

Boynundan göğüslerinin hemen üstüne kadar, her bir taşın boyut ve güzellik açısından mükemmel bir şekilde eşleştiiği bir elmas, zümrüt ve altın kehribar tenis kolyesi sarkıyordu. Kulaklarında, önce kehribar, sonra zümrüt, daha sonra da kulak memelerinden sarkan mükemmel güzellikte bir elmasla eşleşen küpeler asılıydı. Bileğinde de kolyeyle uyumlu bir bileklik vardı.

Daha önce hiç bu kadar zarif mücevherler takmamıştı ve itiraf etmeliydi ki, aynaya bakana kadar bir parçasını kaybetme korkusu onu neredeyse paniğe sürüklemişti.

Uzun kahverengi saçları gelişigüzel bir şekilde başına dökülmüş ve omuzlarının üzerinden aşağıya doğru inerken, ışıltılı mücevherli tokaları

Saç tellerinde parıldayan ve stilini ait olduğu yerde tutan mücevherlerin renkleri, kahverengi gözleri ve teninin koyu tonuyla eşleştiğinde, kıyafetin tamamı bir rüya gibi görünüyordu.

"Bir erkeğin seni hâlâ kapmadığına inanamıyorum."

Öyle olduğunu düşünüyordu. Ne yazık ki, bir sebepten ötürü istediği ya da ihtiyaç duyduğu kadın değildi.

Ama sekiz yılda çok yol kat etmişti.

En fakirinden en zenginine kadar hayatın her kesimine uyum sağlayabileceğini ve bir an bile utanç duymayacağını biliyordu. Broken Butte'tan uzakta geçirdiği sekiz yıl içinde kendini dönüştürmüş, güçlü ve zayıf yönlerini öğrenmiş ve ne zaman yeteceğini biliyordu.

Dane şimdiye kadar onun istediği kadın olduğunu anlamadıysa, asla anlayamayacaktı. Hiçbir aşk ya da kendine işkence etmek bunu değiştirmeyecekti.

Ama acıyıyordu. İhanetin acımasız pençelerinin ruhunun derinliklerine kadar işlediğini hissedebiliyordu.

Bruin'le birlikte giriş duvarını ve balo salonunu dolduran konuk kalabalığı arasında ilerlerken birkaç kez durduruldular. Oradaki herkesi tanıdığını fark etti ve onlar da onun kim olduğunu biliyorlardı. Hiçbirinde kınama ya da reddetme yoktu. Onunla birlikte güldüler, yanında yakışıklı bir genç adam yerine Bruin olduğu için onunla dalga geçtiler ve birçoğu kendi partilerinin davetiyelerini alıp almadığını sordu.

Balo salonunun uzak tarafında, Bruin'in arkadaşının beklediği yere varmak epey zaman aldı. Bahçe kapısının yanında durmuş, elinde içkisi, kalabalığı izlerken başka bir çiftle konuşuyordu.

Sonra onu gördü.

Katelyn vücudunda garip bir adrenalin patlaması hissetti ama onu acımasızca geri itti. Ne kafasında ne de vücudunda buna ihtiyacı vardı.

"Reign Tallon. İki kayıp kardeşiyle birlikte Tallon Investments'ın sahibi. Sevgili Katelyn Chavos," diye tanıttı Bruin onları.

Onu Broken Butte'taki otele gördüğünü fark etti. Altı iki ya da üç yaşında, siyah saçlı, kehribar rengi kahverengi gözlü bir adam değildi.

görmeyi unutabilirdi. Ama onda da ne olduğunu tam olarak anlayamadığı bir "daha" vardı.

Sakalı ve bıyığı iyice kırpılmış, saçları biraz uzamış, rengi zengin, kuzgun kanadı siyahı. Geniş omuzları, düzgün fiziği ve giydiği pahalı siyah smokinin altındaki bedeninde bir miktar güç vardı.

"Bayan Chavos, sizinle tanışmak zor bir kadın." Reign selamlamak için elini uzatırken bariz bir çekicilikle gülümsedi. "Sizinle tanışmak bir zevk."

El sıkışmayı kabul etti, Bruin ona dokunduğunda hissettiği duyguların aynısını bekliyordu. Tepkisi daha hafifti, o kadar yoğun değildi ama yine de oradaydı.

"Benimle iletişim kurmak o kadar da zor değil," diye mırıldandı, onun varlığında olması gerekenden daha rahattı. "Tallon hakkında iyi şeyler duydum. Bir yatırım şirketinin kiralama ve kiraya verme konusunda bu kadar başarılı olması pek sık rastlanan bir durum değil. Ama yıllar içinde bazı mükemmel mülkler edinmişsiniz. Aviyonik ve elektronik alanında da birkaç alım yaptığınızı duydum?"

"Çoğunlukla içlerinde kullanılan yazılım." Reign gülümsedi ve kızın elini bırakırken başını yana eğdi. "Yine de bizi duymuş olmanıza şaşırdığımı söylemeliyim. İş ve yatırım dünyasında çok küçük bir şirketiz."

Diğer çift uzaklaşırken, "Yatırım şirketleri ilgi giriyor," diye bilgi verdi. "Çalışmadığım birkaç biri, ancak birkaçı bana teklifte bulundu."

Bir Cins olabilir mi? diye merak etti. Ama bu onu saran neredeyse deja vu hissini açıklamıyordu.

"Aslında geçen yıl sizinle bir görüşme ayarlamaya çalışmıştım," diye itiraf etti ellerini pantolonunun ceplerine sokarken ve alışılmadık bakışlarıyla ona sorgulayıcı bir bakış attı. "Tech-Corp'a cevapsız kalan birkaç mesaj bıraktım. Kardeşlerim ve ben birkaç gün önce kendimizi tanıtmak umuduyla Broken Butte'a uçtuk. Ama Bay Parker ve Bay Vanderale sizi oldukça meşgul etmiş."

Kehribar rengi gözlerinde bir bilgi, bir şefkat pırıltısı vardı, önce omzunun üzerinden baktı, sonra tekrar ona döndü. Ve kadın

orada sessiz bir mesaj okudu. Kendi riskini alarak dönebilirdi ama gördüğü şey onu endişelendiriyordu.

Katelyn yavaşça döndü, ne göreceğini biliyordu, bundan nefret ediyordu, kendini buna hazırlıyordu.

Dane girişte, balo salonuna çıkan en üst basamakta duruyordu, siyah smokini içinde çok yakışıklı, çok güçlü görünüyordu, koyu sarı saçları rüzgârda savrulmuştu, bakışları aşağıdaki konukları tararken daralmıştı. Ve yanında, kolunu sahiplenici bir şekilde tutan, bir yıl önce ilişki yaşadığı söylenen kadın vardı.

Dania Grace. Arkadaşlarına her zaman Danie derdi. Katelyn'i de arkadaşı olarak kabul etmişti.

Aslında diğer kadından hoşlanıyordu ama geçen yıl Danie'nin muhtemelen Dane'le yattığını duyduktan sonra ondan uzak durmuştu.

Havalı sarışın güzel, Dane için mükemmel bir dengeydi. Bir dükün kızıyla evlenmiş olan eski bir Amerikan İngiltere büyükelçisinin kızıydı.

Diğer kadın, göğüslerinden topuklarına kadar vücudunu fısıldayan güzel bir siyah elbise giymişti. Boynunda ve bileklerinde pırlantalar parlıyordu ve onu destekleyen paranın içinde doğduğu açıkça görülüyordu.

O, yönetici analist pozisyonunda mevcut bağışçıların birçoğu için çalışmış, yükselmiş zavallı küçük bir garson değildi.

Dania Grace, Dane'in hayatına mükemmel bir şekilde uyuyordu, tıpkı onun koluna mükemmel bir şekilde uyduğu gibi. Katelyn, Dania'nın kendi yatağında olduğu gibi diğer kadının yatağından da tatminsiz ayrılmadığına bahse girerdi.

Adam diğer kadına gülümserken Katelyn midесinin bulandığını hissetti, onu kısa merdivenlerden aşağı indirirken dudaklarının kıvrımı gerçek bir düşkünlüktü. Katelyn'boğazı düğümlendi, onları izlerken midesine kramplar girdi, adamın muhtemelen geçmişte sosyetikle yattığını biliyordu.

Partiye gelmeden önce Danie'yle yatmış mıydı? Zamanının olduğunu kabul etti. Danie'den saatler önce ayrılmıştı; hatta süite uğradığında geç kalacağını söylemişti.

Gitmeden önce onu sikmek zorunda kalmasın diye mi? diye merak etti.

"Bayan Chavos?" Reign onun dikkatini tekrar kendisine çekti, yüz ifadesi belli belirsiz endişeliydi. "Her şey yolunda mı?"

İçten içe öldüğünden emin bir şekilde sahte bir gülümseme takındı. Parçalanıyordu, içten dışa doğru parçalanıyordu.

"İşte Dane," dedi Bruin, onun yıkımına aldırmadan. "Ve sevgili Bayan Grace. Yakında çift arasında bir duyuru yapılacağını duydum. Babasının birkaç gün önce aile yadigârlarını istediği söyleniyor. Affedersiniz."

Katelyn nefes almak için mücadele etti.

Dizlerinin bağı çözülmüştü, vücudu kızarmıştı, çünkü serbest kalmak üzere olan bir başka adrenalin dalgasıyla savaşıyordu.

"Katelyn?" Reign onun kolunu yakaladı, tökezlemiş olması gerektiğini fark ettiğinde yüz ifadesi gerçekten endişeliydi. Bir şey. "Dışarıda yürümek ister misin?"

Çabucak başını salladı. "Affedersiniz."

Onun yanından geçip açık kapıdan bahçeye doğru adım attı. Drew'u aramalıydı, dedi kendi kendine. Dane onu görmeden önce onu bulsun ve oradan çıkarsın.

"Al, üşümüş görünüyorsun." Omuzlarına bir ceket düştü, soğuk malzeme onu ısıtmak için hiçbir şey yapmıyordu.

"Ben iyiyim." Reign onu izlerken güven verici bir gülümseme takınmaya çalıştı, bir eli dirseğinin altındaydı, ceketini onunla bedeni arasındaydı. "Lütfen. Git partinin tadını çıkar."

"Saçmalama," diye azarladı onu, sesi tuhaf bir şekilde yumuşaktı. "Ölesiye sıkıldım. Bruin'in dünyasını düşünüyorum ama bu partiler tereyağı bıçağı kadar sıkıcı. Güzel bir kızla bahçelerin tadını çıkarmak çok daha ilginç."

Onunla değildi. Kimsenin onun parçalandığını görmesini, gururunun kırılmış, ufalanmış kalıntılarını görmesini istemiyordu.

"Sen Vanderale'e aşıksın," dedi sonra usulca. "Adam aptalın teki, hayatım."

Ama gerçekten öyle miydi? Belki de sadece onun içinde yaşadığı dünyada eksik olan nitelikleri biliyordu.

Başını iki yana salladı. "Onun dünyasına uymuyorum." Kendi boğuk, kısık sesi şok etkisi yaratmıştı. "Bunu çok uzun zaman önce biliyordum. Bunu biliyordum."

"Bu saçmalık." Ses tonunda onu endişelendirmesi gerektiğini bildiği bir öfke damarı vardı. "Adam senden o kadar aşağı ki gülünç oluyorsun."

Sesi bir yabancı için olması gerekenden çok daha kızgın geliyordu, diye düşündü.

Daha sonra. Bunu daha sonra düşünecekti.

Üzerine bir sıcaklık dalgasının hücum ettiğini hissetti, kendisini ele geçireceğini bildiği kabaran enerjinin kontrolünü kaybetmeye başladığını hissetti. "Gitmem gerekiyor. Lütfen..."

"Tabii ki. Telefonun yanında mı?" diye sordu. "Korumanı ara. Seninle burada buluşmasını sağlayacağım."

Başını iki yana salladı. Çıkmayacaktı. İçeri nasıl girdiyse öyle çıkacaktı, başı dik bir şekilde. Sanki utanması gereken bir şey varmış gibi partiden sıvışıp gitmeyecekti. Sanki utanılacak biriymiş gibi.

"Katelyn, lütfen sana yardım etmeme izin verir misin?" diye sordu nazikçe, kapılara dönerken. "Başka bir şey değilse, korumanızın sizi görebileceği kapılara kadar yürümeme izin verin."

"Ben iyiyim," diye fısıldadı, içten içe ölmek üzere olduğunu bilmesine rağmen.

Yakaladığının farkında olarak ceketini omuzlarından silkti ve elini atarak telefonunun yan tarafındaki küçük düğmeye Drew için bastı.

Oradan hemen çıkması gerekiyordu.

"Gitmek zorundayım. Şimdi," diye fısıldadı ve kapılar çok uzakta görünüyordu.

"Elbette," dedi Reign ona, aniden kolunu kavradı ve hareket etmeye başlarken dirseğinin içine soktu. "Gidelim canım. O kadar da uzak değil. Hemen ileride. Unutma, başın dik olacak. İstedğin buydu."

Başı dik. Bunu o istedi. Limuzine bindiğinde yıkılabilirdi. Ya da heli-jet'e ulaştıklarında -o kadar da uzakta değildi.

"Bana en sevdiğin rengi söyle," diye sordu, sesi alçaktı ve konukların arasından kimsenin itiraz etmediği bir yol açtı.

"Ne?" Soru karşısında başını salladı.

"Acele et, gözlerinden o güzel yaşlar dökülmeden önce. Böyle bir şey olursa sabah kendinden nefret edeceksin," dedi ona, balo salonuna doğru götürürken sesi nazikti.

Neden umursuyordu ki?

"Benimle dalga geç," diye ısrar etti, sanki bu düşünceyi duymuş gibi. "En sevdiğim *renkler*," diye fısıldadı. "Yeşil ve altın."

Dane'in gözlerinin renkleri.

Şanssız kurtarıcısı sesini alçaltarak küfretti.

"Benimki hep maviydi," diye açıkladı. "Güzel bir okyanus mavis. Her zaman rüyaların rengi olduğunu düşünmüştümdür."

Katelyn başını iki yana salladı, midesine kramplar girmişti, sıcaklık etrafını sarmıştı. Dili şişmiş ve ağrıyordu, vücudunun geri kalanı ise ateşler içinde yanıyordu.

"İşte koruman," dedi ona.

Katelyn başını kaldırdı, Drew'un girişe adım attığını gördü, gözleri kısılmış, onu arıyordu. Onu gördüğünde gözleri genişledi, dudaklarını bir lanet şekillendirdi.

"Şimdi sadece basamaklar kaldı," diye duyurdu Reign Tallon onu basamaklardan yukarı taşırken.

"Katelyn."

Dane'in sesini duyunca neredeyse duracaktı.

"Katelyn. Bekle. . ."

Drew ceketini ona doğru savurarak kolunun altında taşıdığı silahı ortaya çıkarırken onu iş adamının kollarından çekip aldı.

"Tanrım, Katelyn, yanıyorsun," diye tısladı, onu gece havasına ve bindikleri limuzinin açık kapısına doğru koştururken.

"Yürü!" diye diğer korumaya çıkıştı ve araba sürücünden fırlayarak kavisli yol boyunca hızla ilerledi.

Katelyn başını koltuğa yasladı, yanaklarının yüzünden süzülen gözyaşlarıyla ıslandığını fark etti, nefes alıp verirken zorlanıyordu.

Karnına her zamankinden daha şiddetli bir acı dalgası çarptı ve neredeyse iki büküm olurken dudaklarından bir ıçılık döküldü.

Drew şoföre "Daha hızlı," diye emretti, hızla karşı koltuğa geçip gözbebeklerini ve boğazındaki nabzı kontrol etti.

Acıya rağmen nefes almak için mücadele etti. Bu genellikle işe yarardı. Nefes alıp verince geçerdi. Her şey yoluna girecekti.

Sıvı ısı, erimiş Sıcak görünüyordu için başak düz için Kan dolaşımına karıştı ve bu his karşısında haykırdı.

Adrenalin.

Onu geri itmek zorundaydı. Beynine doğru itmeliydi. Vücudu dışında herhangi bir yere. Çok fazla vardı. Vücudunun buna dayanmasına imkân yoktu.

Limuzinin sarsılarak durduğunu ve yarım düzine başka aracın arasında parlayan heli-jet'in ışıklarını zar zor fark etti.

"Haydi, Katelyn." Drew arabadan inmiş, elini uzatırken ona bakıyordu.

Önce adamın eline, sonra da yüzüne baktı, acı dolu bir çığlık atmak için mücadele ediyor ve kontrolünü kaybediyordu.

"Siktir ," diye hırladı.

Uzandı, onu kollarına çekti, sahip olduğu her hücre tepki olarak zıplayıp dokunuşu reddetmek için çığlık atarken vücudunun aniden eğilmesini görmezden geldi.

Bir hayvanın öfke dolu hırıltısını duydu ve acıdan kaçmak için mücadele etmeye çalıştı. Ama kaçış yoktu. Acı her yerdeydi. İçinde, etrafında, beynini ve vücudunu yakıyordu, ta ki tekrar çığlık atana kadar.

Ve Drew'in kucağına yığılmadan önce onun adını haykırdı, başka bir sıcaklık dalgası onu parçalayıp yakarken ve son kontrol parçasını da yakarken neredeyse bayılıyordu.

* * *

[OBJ]"Katy!" Dane, açıklıkta yankılanan acı dolu çığlığı duyunca onun adını haykırdı ve Drew'in onunla birlikte helikoptere atlayışını izledi.

O ve Rhys ona ulaşamadan kapılar kapandı, pilot onun çabalarını görmezden gelirken araç yerden hızla yükseldi.

onu durdurmak için. Rhys kollarından tutup onu geri çekilmeye zorlamasaydı iniş takımlarına atlayacak ve kendini yukarı sürükleyecekti.

"Hadi ama, lanet olsun. Bizim kendi helikopterimiz var, Dane." Koştı, Dane'i yarı sürükleyerek şık siyah Vanderale heli-jet'ine doğru ilerledi.

Kapı, Leo'nun zorla yanına aldığı koruma tarafından açıldı ve Rhys kapıların güvenliğini sağlamayı bitirmeden önce havalandı.

"O lanet helikopter nereye giderse, sen de onu takip edeceksin!" Dane yardımcı pilot koltuğuna kayarken bağırdı ve önlerindeki gece boyunca yarışan ışıkları izledi.

"Sadece birkaç saniye ," diye söz verdi Burke. "Jonas'tan bir çağrı . Drew, Graeme'i arayarak yemek odasındaki Primal'i ortaya çıkardı. Lanet olası Dane, herkesin önünde Primal'a dönüştü. Bir düzine konuk Bengal'in ortaya çıktığını görmeden önce Cat'in onu oradan çıkarmak için yapabileceği tek şey buydu. En üst kata ulaştığında kükremesi iki kat aşağıdan duyuldu. Söylentilere göre çatıda helikopterin inmesini bekliyormuş."

Elbette piç kurusu öyleydi, diye düşündü Dane. Bir şeyler biliyordu. Dane'in Katelyn'e neredeyse yetişirken kokusunu aldığı şey her neyse onu biliyordu. Katelyn ve bilinmeyen bir kokunun karışımı o kadar güçlü, o kadar öfke doluydu ki şok olmuştu.

Rhys'e, "İrklarımızı Graeme'in katında istiyorum," diye emretti. "Annemi ara. Onu oraya götür, Rhys. Onu hemen oraya götür."

Çünkü bir şeyler yanıltı. Hem de çok yanıltı. Ve ondan kurtulmak için savaştan hayvan da, adam da, aniden Katy'sinin bundan sağ çıkamayacağından korktu.

. C H A P T E R .

Leo, Batı Irk İşleri Bürosu'nda kendisine, eşine ve iki kızına verilen en üst kattaki dairenin penceresinde durmuş, ellerini pantolonunun ceplerine sokmuş, kaşlarını çatmıştı.

Ona bakan belli belirsiz yansımaya bakmak zordu. Çoğu gün bakmak zordu. Ne insan ne de Breed, hayatında verdiği kararları verip hala rahatça gözlerinin içine bakamazdı.

Basilicus humanus rapax. Kraliyet insan yırtıcısı. Kabaca, gevşek bir çeviri olduğunu kabul etti. Bilim adamları üçünün melez bir karışımı oldukları için böyle bir çeviri yapmışlardı.

Bu sözler Elizabeth'le birlikte kaçmadan önce, laboratuvardayken aklına kazınmıştı. İnsan babasının ya da eşinin bile bilmediği şeyleri biliyordu. Bilim adamlarının onları finanse eden Konsey'den bile saklamak için savaştıkları sırları biliyordu.

O günlerde, genetik hayvan-insan mutasyonlarının ilk günlerinde, bilim insanları yapmamaları gereken pek çok şey yapmışlardı. Bu deneylerden bazıları keşfedilme korkusuyla yazıya bile dökülmemişti. Yaptıkları şey o kadar insanlık dışıydı ki, şeytani olacak kadar ahlaki pusuladan ya da merhametten yoksundu.

Basilicus humanus rapax'ın bu suçların en küçüğü olduğunu düşündü. Kraliyet insan yırtıcısı. Hayvan genetiği neredeyse insan genetiğiyle eşleşen yaratıklar. Yeryüzünde dolaşan yırtıcıların en vahşisi olan hayvanlar, insan genetik zincirine mutasyona uğramış ve doğum yapmıştı.

Onlar, Dane'in sık sık mırıldandığı gibi, iğrenç yaratıklardı.

İğrenç olmaları gerekiyordu.

Her an genetiklerine boyun eğebilecek ve Dünya'da kalan birkaç tahtın kontrolünü ele geçirebilecek iğrençlikler. İnsanların karşısına çıkıp kendilerini kral ilan edebilir ve bundan tamamen

Sevgili eşi Elizabeth bile onun ne olduğunun, çocuklarının ve torunlarının ne olabileceğinin gerçek boyutunun farkında değildi.

Kraliyet insan avcısı.

Ve kaçmıştı, gençliğinin küstahlığıyla özgür olmaya, eşini sevmeye, insanların ve hayvanların sahip olduğu her şeye hakkı olarak sahip olmaya kararlıydı.

Kendi gururu. Onun özgürlüğü. Kahkaha, sevgi, neşe.

Kendini öldürseydi dünyaya daha büyük bir hizmette bulunmuş olurdu, diye düşünürdü sık sık, en karanlık günlerde, eşi yarattıklarını yeniden ele geçirmeye kararlı olanların vahşeti yüzünden ölümün kıyısında yatarken ya da bir başka düşünkle öfke ve acı içinde hıçkırarak ağlarken. Bunlardan çok fazla olmuştu. Ya da Leo ve Elizabeth onları kendi bedenleriyle korumak için savaşıırken oğulları öldükten sonraki o karanlık, ıssız günler.

O gece neredeyse hepsi ölmüştü.

Ve şimdi, her ne sebeple olursa olsun, o çıldırmış Bengal, Leo'nun bir daha asla oluşmaması için dua ettiği bulmacanın bir parçasını Dane'e vermişti. Sonra Dane onu Jonas'a vermişti.

Leo akıllıca bir numara olduğunu kabul etti. Bilgiye sahip olanlar, Dane'e geçmişini açıklayarak onun sadakatini ve öfkesini test etmekten daha iyisini biliyorlardı. Jonas ise bambaşka bir konuydu.

Leo her zaman Dane'in sahip olduğu genetik özelliklerin en iyisi olduğunu düşünmüştü. Büyümüş, sevilmiş, birden fazla kez ölümle yüz yüze gelmiş, arkadaşlarını ve sevgililerini kaybetmişti ama yine de merhamet ve şefkati biliyordu. Belki de bu "en iyi" Leo'nun ona miras bıraktığı herhangi bir şeyden ziyade annesinden gelmişti.

Öte yandan Jonas, Leo'nun kendi içinde savaştığı her şeydi. Soğukkanlı, mantıklı, ihtiyaç duyulduğunda merhametsiz, zorlandığında vahşi. Ve korkusuz.

Ve Dane'in aksine, Leo'nun hayatında yaptığını ortaya çıkardığı hataların annesini kızdırması ya da incitmesi umurunda bile değildi. Leo, onu annesinin yetiştirmedeğini düşündü ve bunun için derin bir keder duydu.

Jonas annesinin sevgisini, bebeklere söylediği ninnileri ya da hastalandığında döktüğü gözyaşlarını bilmiyordu.

Bir babanın yol gösteren elini ya da sağlam, sevgi dolu rehberliğini bilmiyordu. Sevilmenin ne demek olduğunu bilmiyordu.

Arkasına baktı, eşi Elizabeth sessizce bekliyordu, kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturmuş ona bakıyordu.

Ve ona ters ters bakmaya hakkı vardı.

Ve onun arkasında, babasının en karanlık yanlarını miras almış olan oğlu duruyordu, Dane ise daha aydınlık yanlarını miras almıştı. Birden fazla yönden.

"*Basilicus humanus rapax*. Kraliyet insan yırtıcısı." İç çekti. "İlk alfalara, Konsey'in yarattığı çılgınlığı başlatan Irklara verilen bir unvan." Onlara geri döndü. "Kraliyet insan yırtıcısı. Dünya insanların genetik soylarına ve hatta kraliyet soylarına çok fazla bağlı oldukları varsayımında bulundular. İlk alfalar sadece geçmiş kralların soyundan gelenlerden alınan genetiği değil, izini sürdükleri cesetlerden alınan gerçek genetiği de taşıyorlardı. Bazı durumlarda genetik materyal miktarı yüksekti; bazılarında ise neredeyse hiç yoktu. Ama ihtiyaç duyduklarını elde etmeyi başardılar."

"Ne demek istiyorsun?" Jonas homurdandı ve Leo, oğlunun normalde soğukkanlı olan tavrının kaygıya dönüşmeye başladığını hissedebiliyordu.

"Genetiğim, yeterince derin test edilirse, bana iki farklı ülkede taht verir," diye yanıtladı onu. "Bu *basilicus. Humanus*, görünüş olarak insana benzemek, soyun meşruiyetini artırmak için aynı kralların soyundan gelenlerden alınan genetiklerle birleşti."

Arkadaşının yüz ifadesini dolduran dehşeti izledi ve onun Konsey'in ne yapmaya çalıştığını çok iyi anladığını biliyordu.

"*Rapax*," diye devam etti. "Yırtıcı. Hayvan genetiğinin en güçlü, en vahşi olanını seçtiler ve mutasyona uğratmaya, insan genetiğini saptırmaya başladılar, ardından mutasyona uğrattıkları insan genomuna sahip hayvana da aynı şeyi yaptılar. Bunu, ortaya çıkan fetüsün deforme olmamasını ya da kendini iptal etmemesini sağlamak için yaptılar. Hayvan ve insan özellikleri eşleştirildi. Güç, kurnazlık ve hatta fiziksel

Ortaya çıkan yaratığın göze hoş görünmesini sağlayacak özellikler titiz bir el ile mutasyona uğratıldı." Alay etti.

Jonas soğukkanlılıkla onu izledi. "şaşırtıcı değil." Sonunda omuz silkti. "Uzun süre önce ölmüş kraliyet ailesinden genetik materyal kullandıklarını biliyorduk. Del-Rey Delgado, Coyote Coy, bunun en iyi rneği."

Leo başını salladı. "Arada bir fark var Jonas," diye hırladı. "Delgado normal insan-hayvan genetiği oranına sahip. Yüzde beş hayvan yüzde doksan beş insan gibi ve uzun zaman önce ölmüş liderlerden gelen genetik materyalin mutasyona uğrayan sperm ve yumurtada bulunan genetik ipe oranı sadece yüzde t. İlk alfaların ardından gelen ırklarda, bilim adamları g, dövüş yeteneği, fiziksel çekicilik veya karizma için belirli genetik iplikleri hedef aldılar. Genetiği, belirli bir rol için ırk fikrine uyacak şekilde mutasyona uğrattılar. Yine de ilk alfalar, her türün neredeyse yüzde elli elli tüm kriterlere uyuyordu. İnsan genomunun zayıf olduğu yerlerde, daha güçlü olan ırk genetiği ile mutasyona uğratıldı. Zaten güçlü olduğu yerlerde daha da güçlendirildi. Karizma güçlendirildi, ayrıca fiziksel çekicilik, g, dövüş yeteneği, zeka, hızlı stratejik kararlar alma yeteneği." Bu gücün içinde genişlemesine izin verdi. "Liderlik ve komuta etme yeteneği." Emrinde olduğunu bildiği tüm gücü aniden serbest bırakarak Jonas'ın yüzüne doğru hırladı.

Oğlu geriye sıçradı, gözleri büyüdü, ortaya çıkmaya başlayan pençeleri geri çekildi, gözlerinde kopan gümüş fırtına bir anlığına dindi.

Elizabeth bağırarak oğlunu savunmak istercesine önüne atladı, Jonas onu geri itti ve babasını temkinli bir şekilde izledi.

"Bunların hepsini bir ırk'ın içine koydular. İşte ben " diye bağırarak oğluna karşılık verdi. "İlk alfalardan biri. İlk değil Jonas. Ben bu lanet dünyayı ele geçirmek ve yaratılışımız için para ödeyenlere vermek üzere tasarlanan yaratıklardan sadece biriydim."

Her zaman olduğu gibi içinde bir tiksinti kabardı. Tasarlanmış olduğu bilgisi. Tasarlanmıştı. Sahip olduğu acımasız gücü kendisinden çok daha zayıf olanlara karşı kullanacaktı.

Bu gücü Jonas'a fırlatır fırlatmaz geri çekti ve içgüdüsel hayvanın dalgalanmasını beynine, çok az kişinin kavrayabileceği bir zekâyâ güç verdiği yere geri gönderdi.

Irklar, İlkel Irkın ne olduğunu yeni yeni öğreniyorlardı ama bir alfa İlkelin ne olduğunu öğrenmek tamamen başka bir şeydi. Ve ilklerin her biri doğal alfa İlkellerdi.

Jonas şimdi sessiz bir şekilde ona bakıyor, öğrendiklerini özüksüyordu. "Melezler." Jonas parmaklarını saçlarının arasından geçirerek salladı.

başını salladı. "Melezlerin ortaya çıkan etkisi neydi?"

"Dane doğan tek melez. Sen, Callan ve benden ve annenden alınan sperm ve yumurtalardan yaratılan diğer Irklarla birlikte DNA, hayvan genetiğinden çok insan genetiğine sahip olacak şekilde mutasyona uğradı. Dane gücünü daha doğal bir şekilde kullanıyor ve benim bile hissedebileceğimden çok daha fazlasını saklıyor," diye yanıtladı Leo. "Ama sahip olduğu şeyin ya da bedeninde yaşayan yaratığın farkında değil. Şimdilik sadece miras aldığı güçten faydalanıyor. Bu olduğunda, adrenalinin aniden bağımlılık yapabilecek bir güçle vücuda pompalanması gibi bir şey. Bunu beyne yönlendirdiğinizde zihinsel ve entelektüel farkındalık katlanarak artar. Ve doğal olarak dinlenmesi gereken yer de orasıdır. Dane bunu küçük bir çocukken inanılmaz bir kontrolle yapabilme yeteneğine sahipti." Belki de çok iyi, diye düşündü Leo.

"Peki ya şu ilk alfalar?" Jonas sordu ve Leo, tıpkı Dane'in sık sık yaptığı gibi, o çocuğun zihninin inanılmaz bir hızla çalıştığını görebildiğine yemin etti. "Kaç tane vardı?"

Soru karşısında derin bir nefes aldı, önünde yükselen geçmiş kanla olduğu kadar kardeşlikle de doluydu.

"On yedi." Jonas ve Elizabeth'in şaşkınlığını görmezden geldi. "Bir erkek kardeşim var, tam erkek kardeş, çift yumurta ikizi olarak doğmuş ama tek yumurta ikizi olarak da geçebilir. Bengal, Sibirya Kaplanı, Kuzey Rocky Dağı Kurdu, Alaska Tundra Kurdu, Ova Çakalı, Kuzey Amerika Puması. Her biri ikiz. Her biri geçen yılki buluşmamızda hala yaşıyor."

Jonas ona, "Bu sadece on dört," diye bilgi verdi.

"Evet, öyle." Katelyn'in testlerine bir kez daha baktı ve çok sevdiği oğlunun yakında kendisinden nefret edebileceğini biliyordu.

"Peki ya diğer üçü, Leo?" diye sordu.

Evet, ne olmuş onlara?

"O zaman üç kişiydik," dedi usulca. "Aramızdaki en büyükler. En güçlülerimiz. En güçlülerimiz. Ve komutanlarımız. *Tribus insaniae basilicus*. Üç çılgın kral." Sonra başını kaldırdı ve içini dolduran korkuyu sessizce itiraf etti. "Bir görev için uzaktaydılar, geri dönemediler ve kaçışlarımız başladığında bizi durduramadılar. Onlar hepimizin en iyileriydi, çünkü hepimizdendiler," onlara. "En büyük kraliyet kanının DNA'sı ve en büyük yırtıcılardan yedisinin DNA'sı üç adamın bedeninde yaşıyordu. Onlar hepimizdendi ve deliydiler. İnsan derisi içinde yürüyen canavarlar." Testlere tekrar baktı, sonra karısına döndü. "Ve Dane'in eşi onlardan birinin çocuğu. O bir canavarın çocuğu. Ve onları bir asırdır saklandıkları yerden çıkaracak. Bunu yaptığında, Irkları yok edebilirler. Ve bundan zevk alacaklar."

Sözlerini bitirdiğinde telefonu çaldı. Arayanın kimliğine bakarak hemen bağladı ve kulağına götürdü. Dinledi, gözleri büyüdü, Jonas'ın da kendisiyle aynı şeyi duyabildiğinin farkındaydı.

Dane, bir partide yere yığılan ve korumaları tarafından apar topar götürülen Katelyn'in peşinden yola çıkmıştı. Dane, Genetik Alev'in kokusunu aldığından emindi ve annesine, Leo'ya ve Graeme'in oteldeki katında Vanderales'i takip eden her Breed'e ihtiyacı vardı.

Arka planda Leo, damarlarında buz gibi bir kükreme duydu. Bu bir Irk'ın kükremesi değildi. Bir Primal'ın kükremesiydi.

O konuşurken Jonas'ın ve Elizabeth'in telefonu çaldı.

"Yoldayız Rhys," diye söz verdi. "Dane'e orada olacağımızı söyle." Elizabeth Jonas'a, "Çantama ihtiyacım var," diye bağırdı.

"Teçhizatımı al

başka bir helikoptere yüklendi ve uçtu."

"Onu buraya getirin," diye tersledi Jonas. "Bu daha kolay olur."

Elizabeth başını salladı. "Otele şanslı sayılır. Eğer , siz oraya varana kadar onu stabilize edebilirim. Umarım." Leo'ya sert ve öfkeli bir bakış fırlattı. "Sen ve ben sırlarınla daha sonra ilgileneceğiz, dostum. Şimdilik oğlumuza destek olacaksın ve Tanrı şahidim olsun ki , eğer isterse tüm dürüstlüğüyle yapacaksın. Anlaştık mı?"

Adam merakla ona baktı.

"Anlaşıldı mı Leo?" diye bağırdı ona, dişlerini bir Breed gibi göstererek.

"Evet, dostum," diye söz verdi ona. "Biz temiziz. Tüm dürüstlüğümüzle." Artık başka seçeneği yok gibiydi.

Testlere tekrar baktı ve başını sallayarak onu takip etti, Jonas'tan tıbbi çantasını aldı, sonra da çatıdaki iniş pistine park etmiş olan heli-jete doğru koştu.

Kız ölürse hepsi çok daha iyi olacaktı. Dane hariç hepsi. Ve Dane yüzünden Leo onu korumak için elinden geleni yapacaktı. Bir gün önce kendisiyle birlikte kaçan diğer on üç ilk alfaya acil durum kodunu göndermesinin nedeni de buydu. Ve üç düzine Kongo Irkı'nın bir saat içinde otele toplanacak olmasının nedeni de buydu.

Oğlu ve Dane'in kollarında ölmesinden korktuğu kadın için.

. CHAPTER .

Graeme, sık sık iniş yapan helikopter jetleri için iki ayrı iniş pistinin bulunduğu otelin çatısında volta atıyordu. Volta attı, tepindi, tersledi ve hırladı.

İlkel olarak adlandırdığı "öteki" artık tamamen uyanıktı ve onunla birleşmişti. Ve İlkel, tıpkı Graeme gibi, gelmekte olduğunu bildiği şey için keder ve öfkeyle doluydu.

İnsan sevdiği bir çocuğun canını nasıl alır? diye sordu kendi kendine kahredici bir kederle. Onu Breeds'in bile hiç bilmediği bir acıdan kurtarmak için bile olsa.

Tanrım, bugünün gelmesi için nasıl da mücadele etmişti. Sekiz yıl boyunca sahip olduğu ya da başkalarından çalabildiği her bilgi kırıntısını, onun yaşayacağını bildiği dehşeti durdurmanın bir yolunu bulmak için kullanmıştı.

Onunla ilk tanıştığında yirmi bir yaşındaki çocuğun ne olduğunu bilen o canavardı. Onun karşılaşabileceği tehlikeleri biliyordu ve genetiği uyanıp onu içten dışa doğru parçaladığında böylesine nazik, kırılğan bir ruhun yalnız ve savunmasız kalmasına göz yumamazdı.

İlkel gerçekten de gözyaşı dökmüştü, onun hayatını başladığı anda sona erdirmeyi kendine görev edinmişti, o acı çekmenin bir canlı kesmeden bile daha insanlık dışı olduğu o yere girmeden önce.

O ve Primal onun yanında olacaklarına, başkalarının ona zarar vermemesini sağlayacaklarına ve son nefesini verdiğinde sevildiğini bilerek vereceğine yemin etmişlerdi. Bu, onun için gözyaşı dökecek olan çıldırmış bir Bengal Irkı tarafından olsa bile.

Tanrı yardımcısı olsun. Bunu yapmak istememişti. Onun gözlerindeki korkuyu ve acıyı görmek ve bunu yapamadığını bilmek istemiyordu.

onu kurtarmak için. Sonunda neye mal olacağını anlamış ve ona bu hediye verememişti.

Bunu çok geç fark etmişti.

Denemişti. Tanrı biliyordu ki denemişti. Onu hiçbir şeyin kurtaramayacağından o kadar emindi ki, sadece bir şansı olabileceğini öğrenmişti. Onun ve Dane'in örneklerindeki hormonal unsurları eşleştirdiğinde, Çiftleşme Isısı parlak bir şekilde canlanmıştı. Sonra bunu genetiğinin çılgınlığına eklemiş ve sadece gizli çiftleşme hormonunu eklemişti.

İlk başta, sadece kademeli değişiklikler olmuştu. Ancak Graeme kombine çiftleşme hormonunu aşamalı dozlarda ekledikçe, eklenen hayvansal hormonlar kaybolmuş ve geriye sadece kedi kalmıştı.

Dane bunu durdurabilirdi. Eşini kabul edebilir ve onun ilk acıyı tatmasından çok önce yaşamasına izin verebilirdi.

Ama eşini kolunda başka bir kadınla görmek, onun kalbini ve ateşini sahiplenmediğini bilmek, onu yok etmeyi bekleyen çelişkili genetiği için çok . Uzun zaman önce kalbini verdiği adam tarafından kabul edilmekten başka bir şey istemeyen eşi için.

Bu çok erken olmuştu. Çiftleşme Sıcaklığı'nı sağlamak ve hayatta kalmak için ihtiyaç duyduğu şeylere sahip olmak için bir yılı, belki de daha fazlası olacaktı.

Eğer eşini başka biriyle görmemiş olsaydı.

Eğer eşi ona çiftleşme hormonu verdiyse, bir şekilde onu tutmayı başarmıştı.

Başını geriye attı ve canavar acı içinde kükredi, Bengal'in çığlıkları çölde yankılanırken, içinde biriken ve göğsünü yırtan öfkenin bir kısmını dışarı atmak için savaştı.

Ona yalan söylememişti. Ona olan sevgisi bir babanın çocuğuna sevgisi kadar derindi. Yıllar önce onu o restorana dönmeye zorlayan Primal olmuştu. Hüzünlü genç kadınla ilk ilgilenmeye başlayan Primal'dı. Graeme'in kalbini ona karşı koruma şansı yoktu.

Leo Vanderale'e ve Katelyn'in varlığından haberdar olmadan yıllar önce diğer Irk'ın "ötekisinden" talep ettiği yemine lanet okudu. Akıl sağlığı kısa bir süreliğine, Graeme'in Leo'yu bulduğu ve içindeki deliliği hafifletmeye yardımcı olacak bir şey, herhangi bir şey aradığı sırada ziyaret etmişti. Ve Leo'nun sırlarını ve deli kralların sırlarını öğrenmişti. Leo'nun "öteki"nden asla açıklamayacağına dair yemin etmesini istediği sırlar.

Bu yemin , bu tatlı çocuk ölecekti.

Onu kaybettikten sonra asla eskisi gibi olamayacağını düşündü acı içinde, Primal'ın döktüğü gözyaşlarını silerken. Her gün onun gülüşünü, gülümsemesini özleyecekti. Onun içinde olduğu, bildiği dünyayı özleyecekti.

Orada öylece durup kendisini parçalayan duygularla başa çıkmaya çalışırken, Kedisinin iniş pistine adım attığını hissetti ve ona döndü. Eşine. Onun için yaratıkların en değerlisi. Onsuz hayatta kalmak imkânsız olurdu.

"Cevabım yok," diye fısıldadı kırık bir sesle, kollarını ona sarıp hem Irk hem de "öteki" olarak ona tutunurken. "Bulamıyorum, Cat. Onu neyin kurtardığını bulamıyorum. Onu sadece o kurtarabilirdi. Ve kurtarmadı. Buna izin vermezdi ..."

Dane ölecekti.

Graeme bunu içten içe biliyordu ve Katelyn geçtiğinde Leo'nun da bunu bileceğinden oldukça emindi ama genç adamın öldürücü darbeyi beklemekten fazlasını yapacağından şüpheliydi.

Dane Vanderale kendini bir kahraman olarak görüyordu.

Irk dünyasını kurtarmak için eşiyle birlikte hayatını feda etmeye hazır bir kahraman.

Katelyn'in bir kötü adama ihtiyacı vardı.

Çünkü sadece kötü adam eşini kurtarmak için dünyayı feda eder. Ya da çocuğunu.

"Onu kurtaramam, Cat," diye tekrar fısıldadı. "Sadece çok büyük hale gelmeden acısına son verebilirim. Ve korkarım bunu bile yapamam."

"Biliyorum." Arkasına yaslandı, gözyaşları fısıldarken onun yanağına dokundu. "Onu seviyorsun. Herkesin yapmak istediğinden çok daha fazlasını yaptın. Onu seviyorsun, Graeme. Ve o bunu yanında taşıyacak..."

Geri çekildi, uzaktaki helikopter jetlerinin sesiyle pençeli elleriyle yüzünü sildi.

Tabii ki piç onu takip etti, diye düşündü hırıltıyla, takip eden ikinci gemiyi görünce. Buna Dane sebep olmuştu. Kolunda bir başkasının olması Katy'nin Irk içgüdülerinin tamamen ortaya çıkmasına neden olmuş, bu da genetiğinin tamamen alevlenmesine yol açmıştı.

Zamanı olmalıydı. Daha fazla zamanı olmalıydı. Keşke Dane o tatlı çocuğun kalbine ihanet etmeseydi.

Helikopter indiğinde, ona doğru koştu. Drew kapıyı açtığı anda oradaydı, ancak Katelyn'in narin bedenini kendini açıklıktan atarken yakaladı.

Kız acıdan kaçmak, acının kurtulmak için mücadele ederken, adam onu göğsüne bastırdı. Viski rengi gözleri kahverengiden çok altın rengindeydi, yüzü kâğıt gibi bembeyazdı, dehşete düşmüş ve kafası karışmıştı.

"Dane. Dane lütfen" diye hıçkırdı, artık hiçbir şeyin aklı başında olmadığı, hiçbir şeyin doğru olmadığı o dünyada kaybolmuştu. Sadece acının var olduğu bir dünya.

Bayılmak diye bir şey yoktu. Kaçış yoktu; hayvansal adrenal hormon bunu garanti ediyordu.

Drew'un bitkin yüzündeki gözyaşlarının sadece uzaktan farkındaydı. Breed'in onu zapt etmek zorunda kaldığını, onunla savaşırken onu zapt ettiğini, uyanan genetiği bedenini parçaladıkça ruhunu parçalayan akılsız kederini.

Ve Graeme otelin girişine koşup merdivenlerden atlayarak süitinin bulunduğu en üst kata çıkarken onu reddeden piç kurusu için ağladı.

Bir Breed kapının açık kalmasını bekledi ve Graeme kapıdan hızla geçerek koridor boyunca koştu, duvarları kaplayan Breed'lerin farkındaydı ama umurunda bile değildi.

Leo'nun, Katelyn son nefesini verdiği hain oğlunun yaşamasının sigortası olduğunu düşündü ve ihtiyaç duyulması ihtimaline karşı hazırlanmış olan süite yöneldi.

Graeme yedek planlara inanırdı ama buna gerek kalmayacağına gerçekten inanıyordu.

Dane'in adını tekrar haykırdı, yalvardı, acıyı dindirmesi için ona yalvardı. Ve Graeme ağladı. Kendini küçük yataktan yere atmasını engellemek için vücudundaki bağları sabitlerken, onunla birlikte ağladı, yanağına dokunup sessizce veda ederken hıçkırıklar göğsünü yırttı.

Bir kedi hırlaması dudaklarını büktü ve bir saniye sonra boğazından bir kurt çığlığı kaçtı. Tırnaklarında kullanabileceği gerçek pençeler olmamasına rağmen parmakları pençelere dönüştü.

"Drew. Portia'yı buradan uzak tut," diye emretti, süite girmeye çalışan diğer kadının kokusunu alınca kendi sesi de hırçınlaştı. "Onu zapt eden Aslan Irklarına söyle, ona dokundukları için derilerini bizzat yüzeceğim," diye kükredi.

Drew kapıdan koşarak kızın yanına gitti ve Cat de onunla birlikte odaya girerken Graeme bir hıçkırığın daha göğsünü parçalamasına engel olamadı. "Leo ve Elizabeth burada. Elyiana Morrey, Nikki Armani, Delgado'nun uzmanı Katya Sobolova ve Amburg da öyle."

Başını salladı. O akşam Primal'ın hisleri bunun yakında gerçekleşeceği konusunda onu uyardığında onları çağırmıştı. Fazla zamanı kalmamıştı. Eğer onu yaklaşan kâbusun en kötüsünden kurtarmak istiyorsa, yakında canını almak zorunda kalacaktı. Diğerleri onun hayatta kalmasına yardım edebilecekleri için değil, bunun gerekliliğini kaydetmek için buradaydılar.

Getirdiği ekipmanlara, yıllar boyunca yarattığı tüm olası karışım kombinasyonlarının bulunduğu depoya baktı. Kanını ve hormonlarını eşleştirdiği hiçbir şey, onu ele geçiren çılgınlığı ekledikten sonra işe yaramadı. Birkaç gün önce Dane'in dilinin altından aldığı gizli hormon dışında hiçbir şey işe yaramamıştı.

Bilim adamları koşarak içeri girip Leo ve Elizabeth yanlarından geçerken şok içinde durduklarında Dane için tekrar bağırdı. Koridorda Dane'in kükremesini duyabiliyordu, duyması dehşet verici bir öfkeyle doluydu ve yaklaştıkça koridorda yankılanıyordu.

Graeme başını kaldırıp Leo'ya baktı, gözyaşları hâlâ yanaklarına süzülüyordu. "Sözümü tuttum," dedi Primal ruhundan nefret eden bir öfkeyle ona tükürerek. "Sırlarının hiçbirini söylemedim. Şimdi bedelini ödüyor..."

Dane bilseydi eşini işaretlemesi için hayvanını serbest bırakır mıydı?

İlkel, bir çocuğu sevmenin ne demek olduğunu bilmeden önce, bu sırları asla söylemeyeceğine dair yemin İlkel'in yemini bozulamazdı. Sadece Graeme'inki. Ve bunun için, bu adamdan sonsuza dek nefret edecekti.

Leo başını iki yana salladı ve kızın başını geriye doğru eğişini izledi; yüzünü dehşet kaplarken kızıdan önce bir uluma, sonra da boğuk bir kedi çığlığı yükseldi.

Dane'e tekrar bağırdı, acısını dindirmesi için ona yalvardı. Sesi o kadar kesik kesikti ki, sert Breed bilim adamları bile çaresizce bakakaldı.

Elyana aniden Graeme'e ters ters bakarak, "Genetik Alevlenme," diye çıkıştı. "Bunun için bir terapi var."

İlkel vahşi bir alayla güldü. "Öteki" artık tamamen oradaydı, Graeme ile birlikte ağlıyor ve Leo'nun kanını talep ediyordu.

"Ona söylemeli misin, yoksa beni yeminimden azat mı edeceksin?" diye sordu "öteki".

Keder ve hüznün Leo'nun yüz ifadesini çarpıttı ve kısa bir süre başını salladı. "Yemininizden azat edildiniz," diye fısıldadı.

"*Progidium tribus insaniae basilicus*," diye hırladı yırtık, öfkeli bir sesle, Leo'ya bakarak. "Üç kralın çocuğu. Hâlâ bir terapi var mı?"

Adam ona bakınca kızın rengi soldu, dudakları öyle bir korkuyla aralandı ki adam bunu neredeyse eğlenceli buldu.

Onları duymuştu. Oradakiler arasında, üç çılgın kralın hikâyelerini duymuş olanın o olacağını düşünmüştü. Ve haklıydı da.

O anda Dane parmakları pençeli, bakışları şeytani bir şekilde odaya daldı. Yüzü neredeyse aslaninkine dönüşmüş gibiydi. Daha düz bir burun ve elmacık kemikleri, beyazları bile yok eden kehribar rengi gözler. Daha geniş, biraz daha uzun boylu, öfkesinde vahşi ve ilkel görünüyordu ve onu zapt etmeye çalışan Irkları kolayca savuruyordu. Onu eşini görmekten korumak için.

Dönüştüğü İlkel olağanüstü biriydi. Güçlüydü. İnsanlık dışı bir öfkeyle birleşen hayvan ve insanın inanılmaz bir örneğiydi.

Ne yazık. Zaten yeterince Primal yoktu ve bu da ölecekti.

Yaratık şok içinde durakladı; o ürkütücü kehribar gözleri eşine kilitlenmişti.

"Dane. . . !" Katelyn, kemiklerinin kırılacağını düşünene kadar kamburlaştı, gözleri kocaman açıldı, bağlarla savaşıırken şimdi altın parçacıklarıyla yanan mavi.

Çıgıllıkları daha düzensiz, daha çaresiz hale geldi. Kan şimdi burun deliklerinin girişini boyarken, gözünden kan kırmızısı bir gözyaşı .

"Katy." Yaratığın sesi pürüzlüydü, bir canavarın törpüsüydü, ona doğru koşarken, kolları onun zayıf bedenini sarmıştı, sarsılıyor, acı içinde kıvranıyordu.

Kısıtlamalarla savaştı, vücudu eğildi ve hıçkırdı. Zamanında ona sıcaklığını verecek kadar onu sevmek istemeyen bir adam için hıçkıra hıçkıra ağladı. Ve artık çok geçti.

"Organları parçalanıyor," dedi buz gibi bir merhametsizlikle, Dane onu tutmaya çalışırken, suçlayıcı bakışları Graeme'e döndü. "Kemikler sertleşmeye çalışıyor, adrenal hormonal sıvılar gücü kaldıramayan kasların içine doğru itiliyor ..."

"Durdur şunu," diye emretti Dane ve sesindeki emredici tını derin ve güçlüydü. "Durdur şunu, Graeme."

Gözlerinin ürkütücü yeşilinde öfke yanıyordu, altın ve zümrüt karışımı, beyazları geride bırakmış ve öfkesiyle yanıyordu.

"Yapamam... ." diye acı içinde hırladı ve gözyaşlarını bir kez daha döktü. "Bu dehşetin en kötüsünü yaşamamasını sağlamaktan başka yapabileceğim bir şey yok. Organları ikiye ayrılmaya başlamadan önce bu ıstıraptan kurtulmasını sağlamaktan başka..."

Elizabeth, Graeme'in yıllar boyunca yaptığı testlerin çeşitli raporlarını ve sonuçlarını okumaya çalışırken bile inkâr ederek haykırdı.

Leo, oğlununkinin katıksız gücüyle hâlâ ölçüşemeyen bir alfa ilkel hırıltısı saldı.

Şerefsiz. Öfke için çok geçti.

"Düzelt bunu . . ." Dane'in kükremesindeki talebi görmek korkunçtu ve inkâr etmek daha da zordu.

Graeme biraz da şaşkınlıkla, bu ilkel'in babasını bile devirebilecek güce sahip olabileceğini düşündü.

Çılgın krallar değil ama muhtemelen ilk alfa. Ne kadar şaşırtıcı.

* * *

Dane, Katelyn'i kendisine doğru tuttu, vücudunda yanan sıcaklığı, zihnine yayılan acıyı hissetti. Bunca yıldır hiç böyle bir acı görmemişti. Böyle bir acıyı hissetmemişti.

Bu onun eşiydi. Onun .
Koruması gereken.

"Dane. . . !" Tekrar çığlık attı ama sesi çok zayıftı, fazla güç veremeyecek kadar pürüzlüydü. Zayıflamış haliyle daha da yıkıcıydı.

Kamburlaştı, vücudu eğildi. Kedi hırıltıları, köpek hırıltıları. Hiçbir anlamı yoktu.

"Cins," dedi Graeme'in Primal'ı karşısında. "Birçoğundan biri. Üç çılgın kralın çocuğu." Yemininden kurtulmuştu. Ama bu pek de rahatlatıcı değildi. "Hepimizin genetiğini taşıyorlardı. Bedeni, duyuları, hatta hücreleri bile hangi Cins olduğuna ya da olması gerektiğine karar veremiyor. Bu yüzden hepsi ortaya çıkmak için savaşıyor."

Şok içinde Graeme'e baktı. Bu nasıl mümkün olabilirdi?

Bakışları Katy'sine geri döndü, ilkel yaratık kontrolünden çıktıkça ağzına akmaya başlayan çiftleşme hormonuyla duyuları kamçılanırken göğsünden bir hıçkırık koptu.

Onu hissedebiliyor, onu ve vücudunu saran korkunç acıyı duyumsayabiliyordu. Daha önce hiç böyle bir acı hissetmemişti. İçini oyan binlerce hançer gibi, lav gibi sıcak, alevler içine akıyor, vahşi pençeler zihnini parçalıyordu.

Buna dayanamadı. Tanrım, nasıl bu kadar uzun süre dayanabilmişti? Onu kaybedecekti. Bunu hissedebiliyordu. Hiçbir beden, Irk ya da insan, buna dayanamazdı. Hiçbiri buna katlanmak zorunda kalmamalıydı.

Bilim adamlarından birinin arkasından, "Bu bir tür Genetik Alevlenme," dediğini duydu.

Küçük pislik onu kurtarabilirdi. Tek yapması gereken onunla çiftleşmekti. Onun yüzünden öldü. İlkel öfkelenmişti ama bu sözleri yüksek sesle söylemediğini biliyordu.

Ona söylemek bir şeyi değiştirir miydi? Babasının belirsizliği arkasından fısıldadı.

"Seni seviyorum, Dane. . . ." diye haykırdı, gözünün kenarından kanlı bir damla yaş süzülüyordu. "Her zaman ... seni seviyorum . . ."

Kollarında çırpınan eşinin dudaklarından yarı hayvani bir sesle dökülen sözcükler.

Onun kendisine uzandığını, kendisi için hissettiği her şeyi hissetmesine izin verdiğini hissedebiliyordu. Çok fazla sevgi ve kabullenme. Böyle bir kişisel değersizlik duygusu, ona ihtiyacı olanı verememe duygusu...

"Hayır," diye fısıldadı. "Hayır, Katy ..." Çünkü Katy onun kendisiyle o son rahatlamayı bulamadığını, içindeki yaratığın dizginlerini gevşetemediği için çiftleşmeyi ertelediğini biliyordu. Ya da bunun onun güvenliği için ne anlama gelebileceğinden korktuğunu.

"Dane, onun bu şekilde devam etmesine izin veremeyiz," diye hırladı karşısındaki İlkel Irk. "Çektiği ıstırap, bir Irk'ın bildiği tüm vivisektonlardan daha kötü. Ona veda et, sonra da kenara çekil. Hiçbir eşin yapmaması gereken şeyi yapacağım."

Çünkü onu kendi çocuğu gibi seviyordu. Onun son nefesini alacak, yasını tutacak, sonra da eşini ona katılması için gönderecekti.

Dane Bengal'in düşüncelerini, niyetini biliyordu. Onun bu şekilde acı çekmesine izin vermişti çünkü Dane'in başka türlü onun ölümünü kabul etmeyeceğini biliyordu. Ve Breed Yasası, bu eylemi merhametten dolayı gerçekleştirdiğini kabul etmeden onu mahkum ederdi.

Bengal o ölümcül pençeleri kullanacak, onları Dane'in eşinin kanıyla lekeleyecek ve onu sonsuza dek ondan alacaktı.

Dane'in boğazından çıkan kükreme kontrol edebildiği bir şey değildi. Kafasının içinde yırtıldı, etrafında yankılandı. Kalbi, bir kalbin kırılabilceğini hiç hayal etmediği şekillerde kırılıyordu. Ruhu parçalanıyordu ve Graeme ne yaparsa yapsın Katy'nin ölümünden asla kurtulamayacağını biliyordu. Ses ıstırap doluydu. Kayıp ve yaklaşan kıyametle doluydu. Kadının başına ne gelirse gelsin, Primal pençelerini kendi boğazına geçirmek pahasına da olsa hemen onu takip edecekti.

Bu sesi duyan her lrk, bu bilgiyi de duymuştur.

Arkasında, annesi onun adını haykırırken, Leo kendi kederi kaçma tehdidinde bulunurken onu kendisine tutmak için mücadele etti.

"Çiftleşme ısısı için çok geç. ." diye uyardı Primal Bengal, Dane çiftleşme hormonunun giderek güçlendiğini, dilini kapladığını ve yutulmayı reddettiğini hissederken. "Artık çok geç. Lütfen, Dane. Ona veda et ve kenara çekil..."

Böylece onun canını alabilirdi.

Böylece acısını ve kalbinin atışını sonsuza dek durdurabilecekti.

"Katy. Bebeğim, lütfen" diye fısıldadı Dane, dudaklarını onun dudaklarına indirerek, vücudunda alev alev yanan ve onu yok eden sıcaklığı hissederek. "Lütfen, Katy. Beni bırakma. Lütfen beni bırakma."

Gözyaşları. Birkaç tanesinin kadının yanağına düşmesini izledi. Onun gözyaşları.

"Lütfen, Katy" diye fısıldadı.

Ağzı, Phoenix'ten uçuş sırasında dilinin altından dökülen çiftleşme hormonuyla o kadar doluydu ki, uyuşmuştu. Yediği en acı biberler gibi alev alev yanıyordu.

Acı biberin onun tadı olduğuna, sadece onun bir parçası olduğuna inanmıştı. Ama çiftleşme hormonunun, baharatın, onun da kendisinin bir parçası olduğunu hatırlatmasının tadına varmıştı.

Ve bunun tadını hiç bilmiyordu. Çiftleşmelerinin bal ve baharat kokusunu ya da duyularını nasıl doldurduğunu hiç bilmemişti.

Onun kendisinden uzaklaştığını hissedebiliyor, korkunç alevlerin onu diri diri yaktığını, genetiğin organlarının ölmeye başlamasına neden olduğunu hissedebiliyordu.

Çöküş. Graeme haklıydı: Onun bu acıyı çekmesine izin veremezdi. Arkadaşının insanlık dışı bir ıstırap kâbusu içinde ölmesine izin veremezdi. Ve ikisi için de ağladı. Utanmadan. Gözyaşları onun yüzüne, dudaklarına düştü.

Dudakları onunkileri kapladı, dili hormonu dudaklarına yaydı, daha hızlı toplandığını, dilinin altındaki bezleri şişirdiğini ve ağzına döküldüğünü hissetti.

Onun Katy'si.

Tanrım, bunun olmasına nasıl izin vermiş olabilir?

Kızın yirmi bir yaşında olduğunu biliyordu. Asla açıklayamadığı bir içgüdü, onu her gördüğünde öpmesini istiyordu. Ama hormonun tadına bakmamıştı. Ya da kendisinin tatmasına *izin vermemişti*.

Primal zihnini, göğsünü parçaladı, içinden akan öfke onunla birlikte öldüğünü hissedene kadar arttı. Orada, o odada, eşi kendine zarar vermemesi için bağlanmıştı, Irklar onun utancını ve kaybını görmek için etrafını sarmıştı. Aralarındaki en güçlülerden biri olan o, eşini yok etmişti.

Onu bırakmayacaktı. Onu orada tutacak, dudakları birbirine değecek, dili onunkini okşayacak ve çiftleşmelerinin tadının nasıl olacağını merak edecekti. Hayatları nasıl bu kadar farklı olabilirdi.

Çünkü sevmişti.

Sevmişti. Çiftleşmişti. Ve Irklara yönelik riskler ve onların özgürlüklerine yönelik korkuları nedeniyle bunu kabul etmeyi reddetmişti.

Küçük arkadaşının yanmasına izin vermişti. . .

Tanrı yardımcısı olsun, onun yerine dünyanın yanmasına izin vermeliydi.

. CHAPTER 1 .

İlkel Bengal kendini hazırlıyor, kederi, kaybı, nefreti bir kenara itiyordu. Kalbini çalan değerli çocuğa duyduğu sevgi dışında her şeyi Pençeleri kıvrıldı, parmakları uzadı.

İkisini de aynı darbeyle haklayacaktı. Dane'in Primal'ı ona baktı, talebi içinden akıyordu, o oteldeki her Irkın hissedeceği bir öfke çılgılığı. Bilin. Eşiyle birlikte ölecekti ve bu onun seçimiydi.

"Dane, hayır... ." diye fısıldadı Leo arkasından, oğlunun da eşiyle aynı anda dünyadan göçme kararlılığını hissederek. "Lütfen, Tanrım..."

Ve Elizabeth. Leo savaşıırken onu göğsüne bastırmak zorunda kaldı, keder onu dolduruyordu, oğlunun eşiyle birlikte gideceği acısını sadece bir anne bilebilirdi.

Leo'ya lanet okudu. Dane'e yalvardı. Yine de oğlunun dönüştüğü Primal, Graeme'e bakıyordu ve mesajı açıktı. Katy son nefesini verdiği hâlâ yaşıyorsa, kanı Katy'ninkiyle birlikte akmıyorsa, o zaman Graeme ölecekti.

Ve bunu başaracak kadar güçlü olabilir, diye düşündü Graeme.

Onu bu dünyadan almak, ona en büyük sevgiyi, en nazik merhametleri göstermek demekti. İlkel eş dudaklarını onunkilere yapıştırırken elini kaldırdı, çiftleşme hormonunun kokusu güçlüydü, İlkel Bengal'in şimdiye kadar aldığı en güçlüEşini besleyen o kadar çok güç vardı ki, insandan çok aslanın genetiği onu besliyor, ağzına dökülüyor, kanına karışmak üzere midesine götürülüyordu.

Dane gizli, vahŖi bir hırıltı çıkarırken, Graeme kan dolaŖımına karıŖmaya baŖlayan ve vücutuna böylesine bir kaos yayan adrenal hormonunun yerini almak üzere her saniye daha da güçlenen Aslan İlkel hormonlarının kokusunu alabildiğine yemin etti.

Pençeleri Primal'ın boğazına ve sert derinin altında hızlı ve güçlü bir Ŗekilde zonklayan damara yaklaŖtığında Graeme'in baŖı yukarı kalktı; Primal bile durakladı, bir zamanlar bilinmeyen umut duygusu bu bilinmeyen deėiŖkenin bilgisiyle duyularında patladı.

Bu geceye kadar Graeme, "ötekisi" değil, Dane'in içinde gizlenen İlkel'i hiç hissetmemiŖti.

Dane doğal İlkel unsurlara karŖı hiçbir eğilim göstermemiŖti, bu da İlkel'in eŖini kurtarmak için ortaya çıktığı anlamına geliyordu. Tıpkı Graeme'inki gibi. Bu tür ortaya ıkıŖlar her zaman gerekleŖirdi çünkü yalnızca İlkel, Irkın sahiplendiği eŖini kurtarabilirdi. Yalnızca en güçlü Irklar, genetiklerine en güçlü unsurları katmıŖ olanlar bu geiŖi yapabilirdi.

Melez Primal Aslan'a ŖaŖkınlıkla baktı. Vanderale'in oğlunda bunu hissetmemiŖti ve belki de en azından bunu beklemesi gerekirdi. Aslan'ın tohumu ve eŖinin yumurtalarından yaratılan Jonas İlkeldi. Ama Jonas'ta bunu yıllardır hissediyordu. Jonas doğal bir İlkeldi, tabiri caizse içindeki hayvanın gücü bir ıkıŖ yolu arıyordu.

Dane bu konuda en ufak bir eğilim göstermemiŖti.

Vanderale playboyu ve Irk aktivisti mi? Ne babasının iŖini devralmaya ne de ilk alfa Leo'nun çok doğal bir Ŗekilde elde ettiği gücü miras almaya gerçekten niyeti olmayan Ŗımarık varis rolünü ikna edici bir Ŗekilde oynadı.

Ve Dane'in Primal'ı ŖaŖırtıcı derecede güçlüydü. Son derece.

O kadar güçlüydü ki, bir İlk Aslan olarak sadece varlığı bile dikkat çekiyordu. Etrafında duran Irklar, bu yaratığın tek bir düşüncesiyle bile onun için hayatlarını feda edebilirlerdi.

Hayır, belki de doğaldı, diye yeniden değerlendirdi Graeme. Sadece Ŗimdiye kadar ortaya çıkma ihtiyacı hissetmemiŖti.

Ve öyle bir güç ve ham ilkel bir kuvvetle ortaya ıkmıŖtı ki, Graeme kendini hayretler içinde buldu. Saniye saniye, iftleŖme hormonunun ham ilkel kokusu büyüdü. ArtırılmıŖ. Ve

Hayvan, çığlıkları kafasında çaresizlikle yankılanan eşi için hayatta kalma mücadelesi verirken Katelyn her saniye daha fazlasını kan dolaşımına alıyordu.

Dane'in Primal'ı nazikçe eşinin dudaklarını tutarken, gözyaşları yanaklarını ıslattı ve göğsünden şefkatli bir mırıltı yükseldi. Sadece eşler mırıldanırdı ve onlar da sadece eşleri ve çocukları için mırıldanırdı. Bu sesi duymak çok güzeldi, Graeme de eşi onun için her mırladığında buna tanıklık edebilirdi.

Ve bu öpücükle, dilden dile, çiftleşme hormonu şişmiş bezlerden dklrken, içindeki g, onun bezlerinden de dökülen hormonla buluştuka daha da güçlenirken, Katelyn savaşmayı bıraktı.

Birkaç dakika içinde sakinleşmeye başladı ve ılık atma girişimlerini durdurdu.

Ve değişimin inanılmaz olduğu yer de burasıydı.

Graeme iftleşme hormonunun kokusunu alabiliyordu. Ondan üretilen çiftleşme kokusunu değil, hormonun kendisini. şili biberi ve bal, biraz safran ve Broken Butte'u çevreleyen ln o ilginç karışımı.

Alfa Primal eşini kucağına alırken bakışları Leo'ya yöneldi; Leo sahip olduğu tüm duyuları oğluna ve Dane'in şu anda büyük bir güçle işaretlediği kadına yoğunlaştırırken kadının ağlama sesleri, yakarışları ve küfürleri uzaklarda kayboluyordu. Leo'dan akan g oğlunun etrafını sararken, o da neler olup bittiğini anlamaya çalışıyordu.

Ama bakışları Graeme'inkilerle buluştu ve Graeme onun şaşkınlığını, babanın içinde oluşmaya başlayan umudu, oğlunun, eşinin bedenini dolduran genetikten daha güçlü, daha içgüdüsel ve kararlı olabileceğini hissedebildi.

Graeme'in başı bir sarsıntıyla döndü, eşi onu kucaklarken bakışları Elizabeth'e yöneldi ve eşi elinden alındığında kaybetmekten korktuğu oğlu için ağladı.

"Elizabeth," diye tısladı. "Ağlamayı kes. şimdi."

Leo homurdanarak onu uyardı ama odadaki diğerleri bakışlarını ona çevirirken, o acı dolu hıçkırıklarla savaşarak sustu.

"Swablar," diye sordu, anlamaları, bu nasıl yürüdüğünü çözmeleri gerektiğini biliyordu. Eğer krallar çocuklarını nasıl kurtaracaklarını bilselerdi, kendisine çoktan gelmiş olacaklarından hiç şüphesi yoktu. "Birkaç tane. Çabuk olun."

O konuşurken Jonas, Dane'in diğer kardeşi, Kedigiller'in Pride lideri Callan Lyons ile birlikte odaya girdi.

Jonas ilkel formundaydı, Callan ise henüz ilkel formunu ortaya çıkarmamıştı. Yine de daha yakındı, kardeşinin eşinin ölümünün ham tehdidi, Irk'ın ilkel kalbine ulaşıyor ve onu öne çekiyordu.

Kardeşleri için oradaydılar. Callan, Dane'in ona ihtiyacı olabileceğini öğrendiği anda uçup gelmişti ve onu izlerken yüzünü şaşkınlık kaplamıştı.

Şimdi hepsi Graeme'i izliyordu ama çoğunlukla kuşkuyla.

Irk fizyolojisi ve tıbbi bakım alanındaki diğer uzmanlar şırıngaları ve ter çubuklarını bir araya getirip Graeme'in ekipmanlarını teste başlamak üzere hazırlamaya başlarken Elizabeth de sterilize edilmiş çubukları toplamak için acele etti.

"Graeme?" Leo altın rengi bakışlarında bir umut ışıltısıyla onu izledi.

"Kokuyu musun?" Graeme tısladı, zihni olasılıkları, sonuçları ve yapılması gereken sayısız testi gözden başlamıştı. "Çiftleşme hormonunun kokusunu alabiliyor musun Leo? Bu, ölmek üzere olan bir eşin üzerinde harcanan Çiftleşme Isısı'nın kokusu değil. Bu çiftleşme hormonunun ta kendisi."

Yaklaştığında Leo'nun gözleri büyüdü, sonra koku duyularını doldurunca hemen geri çekildi.

"Dane. Beni dinlemelisin." İlkelden ilkele, Graeme'in "ötekisi" Dane'in sahip olduğu yaratıkla konuştu. Ve yaratık, eşine geri dönüşü olmayan bir veda öpücüğü verdiğine inanıyordu. "Değişimi hissedebiliyor musun, Dane? Onu hissediyor musun?"

Başını hafifçe kaldırdı, burun delikleri açıldı, bakışları yavaşça Graeme'e kayarken gözlerinin yeşil derinliklerindeki altın rengi parladı.

"Hisset onu," diye ısrar etti Graeme. "Rahatlıyor. Daha rahat nefes alıyor. Hissediyor musun?"

Dane bir kez daha arkadaşına baktı, pençeli parmağının tersiyle yüzünün yan tarafına dokundu ve Graeme onu hissedebildi

Tüm İlkel, Aslan Irkı hisleriyle ona ulaşıyor.

"Dostum." Ses kesildi, içinde yükselen hayvan o kadar ilkeldi ki, sesi Graeme'in Primal'ından bile daha hayvancaydı.

"Dane, kana ve sürüntülere ihtiyacımız var." Henüz Katelyn'e başka bir erkeğin dokunmasına asla izin vermeyeceğini bildiği Primal'a pamuklu çubukları uzattı. "İhtiyacınız olursa anneniz yardım edebilir." Elizabeth'e başıyla işaret etti.

Dane'in başı kalktı.

"Anne." Primal'ın sesi öylesine boğuk ve güç doluydu ki kâbuslara konu olabilirdi. "Önce bezler. Çabuk olun."

Çünkü o yenilenmiş acı kokusu geri dönüyordu.

Katelyn inledi ve Dane, Graeme'nin elindeki çubukları çekip aldı ve Katelyn'in dilini hızla temizledi. Altına, hassas tat tomurcuklarına. İkincisini annesinden alıp hızla kendi diline sürmeden önce yanaklarına ve ağzının çatısına sürdü.

Pamuk uçlu aletleri dışarı doğru uzatırken dudakları tekrar Katelyn'in dudaklarındaydı, tüm odağı Katelyn'e, ona daha fazla hormon vermeye odaklanmıştı.

"Al onu Katy," diye hırladı bir saniye sonra dudaklarına karşı. ". Dilimden çek, dostum. Şimdi."

Dudakları onunkilerin üzerine eğildi, dili dudaklarının arasına girdi ve Graeme kızın yanaklarının nihayet biraz olsun kıpırdamasını izledi. Zayıftı, acımasız Genetik Alevin etkisiyle neredeyse kaybolmuştu. Ama eşinin istediği şeyi yapıyordu. Dilini çekerek, altındaki şişmiş bezlerden hormonu emiyordu.

Kokusu yoğunlaştı, şimdi saf hayvan genetiğinin ağır bir infüzyonu ile iğrençleşti.

Diğer bilim adamları monitörleri test etmek ve serumları hazırlamak için çalıştılar. Ancak Elizabeth kanını almak için harekete geçtiğinde Katelyn onun dokunuşuna karşı sarsıldı, kırılğan bir çığlık, üzerine eğilen Dane'den uyarı niteliğinde bir hırıltı çıkardı.

"Dane, lütfen" diye hıçkırdı Elizabeth. "Lütfen yardım etmemize izin ver"

Bu yaratıkta hiç merhamet yoktu. Babası yoktu, annesi ya da kardeşleri yoktu. Yalnızca eşine aitti. Ve

Primal'ın dünyasında hiçbir şey ama hiçbir şey eşine dokunamaz ve onun acı çekmesine neden olamazdı.

"Bekle," diye uyardı Graeme, anne itiraz edecekken.

Eşini ilk kez kollarına aldığı gibi, Primal ile kendi aracılığıyla bağlantı kurmak için mücadele etti. Ama o direndi, daha fazla acı çekerken eşini bastırmak için güç kullanmasına izin vermedi.

Aslan Primal'a odaklanarak, "Dane, o kana ihtiyacımız var," diye homurdandı.

Ama Dane sadece kendi kolunu uzattı.

Birkaç şırınga toplandığında, Graeme küfretmenin eşiğine geldi, çünkü Katelyn her sakinleştiğinde ve kanını almaya çalıştıklarında, o acınacak kadar zayıf çığlıklardan biri daha dudaklarını ayıracak ve Dane'in Primal'ı acımasız bir uyarıyla hırlayacaktı.

"O kana ihtiyacımız var," diye tekrar hırladı, kendi Primal'ı bile hayal kırıklığı içinde tepki verdi.

Katelyn'in koluna bakarak şırıngayı tutuyordu, başarılı olacağını düşünürse ölümü göze almaya hazırdı ama Dane, hormonu arkadaşının sistemine zorla devam ederken o ürkütücü gözlerini Graeme'den hiç ayırmadı.

Sonra Aslan Primal bakışlarını kaldırdı ve Graeme'in omzunun ötesine, odanın girişine baktı.

Başını öpücükten kaldırdı.

Graeme odaya giren uzun boylu, pejmürde giyimli adama bakarken Leo yarı hırıltılı, yarı hırıltılı ve şiddet tehdidiyle dolu ses çıkardı.

Yer yer sökülmiş ve yırtılmış bir kot pantolon giyiyordu, sakalı birkaç günlüktü. Kalın koyu kahverengi saçları geriye doğru toplanmış ve ensesinde bir at kuyruğu şeklinde bağlanmıştı. Üzerinde popüler bir motosiklet amblemi bulunan, iyi yıpranmış siyah bir tişört, ağır botlar ve deri bir ceket.

Temizdi ama Graeme onun hakkında söylenebilecek en iyi şeyin bu olduğuna karar verdi. Onun arkasında, görünüşü neredeyse aynı olan ikinci adam vardı ama kıyafetleri daha yeniydi. Çizme yerine saçaklı bir ayakkabı giymişti.

deri mokasen ayakkabılar, kot pantolon ve üzerinde geçmişten bir heavy metal rock grubunun adının yazılı olduğu bir tişört. Arkasındaki üçüncü kişi siyah bir smokin giymiş, ellerini pantolonunun ceplerine sokmuş, yüzünde yorgun ve üzgün bir ifade vardı.

Üç adam, neredeyse birbirinin aynısı üç yüz ve yine de onları birbirinden ayıran çok şey var gibi görünüyordu.

Garip, diye düşündü, çünkü Primal "ötekisi" yakınlarda bilinmeyen bir tehdit, Irk ya da insan, hissetmemişti. Sonunda insan olmadıklarını fark etti. Bu üçünde çok az insan vardı ama ne olduklarına henüz karar verememişti.

Aslan aniden, "Burada olmaz," diye tersledi. "Burası senin kan davan için uygun bir yer değil. Bilmiyorsun ..."

"Benim kızım olduğunu mu?" Bakımsız Breed bir adım öne çıktı, Katelyn ve Dane'i izlerken dudakları hüznü bir şekilde titriyordu.

Başını yana eğdi, ürkütücü kahverengi bakışları Dane'i uzun süre izledikten sonra bakışlarını bir kez daha Leo'ya çevirdi.

"İlginç, dostum," dedi yumuşak bir sesle. "Güçlü, iyi bir oğlun var. Belli ki ona layık bir eş."

Deri ceketini çıkardı ve arkasında duran iki Breed'den birine uzattı. Güçlü, vahşice yontulmuş ifadesi yumuşayıp Katelyn'e bakarken viski kahvesi gözleri kızarmış derinliklerle parladı.

"Şıringa, Primal. Dokunmama izin verecek." Graeme'in İlkel'i sesindeki talebi görmezden gelmenin imkânsız olmadığını hesaplamıştı ama buna gerek de yoktu. Irk'ın yaydığı saf güç aurası da dikkatli olunması gereken bir şeydi.

Graeme şıringaları uzattı. "Üç . . ."

"Dolu." Çılgın kral başını salladı. "Protokolü hatırlıyorum."

İğneyi aldı ve Katelyn'e yaklaştı, kolunu sabitlemek için yavaşça uzandı.

Önce avuç içini okşadı, onu rahatlatıyor gibi görünürken dudaklarından zar zor duyulan bir mırıltı çıktı; İlkel, hayvanının onunkine acı çekmeyeceğine dair bir güvence verdiğini hissetti. Sakinleşmek için.

"Biz aynı kandanız," diye fısıldadı, parmakları hafifçe bileğini kavradı ve orada atan damarın üzerindeki ete masaj yaptı.

"Sen benim etimden etsin. Kanımdan kansın. Ve sen, kızım, çok sevdiğimsin."

Mırıltı tekrar duyuldu ve Graeme bunun sadece babadan değil, amcalardan da geldiğini fark etti.

"Sadece hafif bir sızı, bebeğim," diye iğneyi koluna yerleştirirken. "Ama baban her şeyi iyileştirmek için burada, tıpkı eşinin acını dindirip seni hayata geri döndüreceği gibi."

Kan hızla alındı ve her şişe doldukça Graeme'e uzatıldı.

Son şişe teslim edildiğinde, baba Graeme'in kendisine uzattığı bandajı almak yerine başparmağını küçük giriş noktasının üzerine koydu.

"Onu hissedebiliyorum," diye fısıldadı babası kaşlarını çatarken. "Ne büyük korku..." Kızarmış bakışlarında bir kez daha öfke parladı. "Leo, al ve bu odayı terk et," diye buyurdu kral, bakışlarını Katelyn'den hiç ayırmadan. "Bize karşı duyduğun şüphe ve nefret senden akıyor ve bu onu üzüyor. Bunu hissediyor ve bunun sebebinin kendisi olduğundan şüpheleniyor. Onu değerli bulmadığınızı düşünüyor. Bu onu zayıflatıyor. Tüm odağı Dane'in sıcaklığının onu doldurmasına izin vermek olmalı. Ve onu iyileştirmek için."

"İlkel formda değilsin," diye hırladı Leo. "Bunu biliyor olamazsın."

"Ben her zaman İlkel'im," diye fısıldadı baba. Kral Graeme'e döndü ve sorgularcasına kara kaşlarını kaldırdı. "Bu arada ben Basil. Bu sevimli çocuğun babasıyım." Elini tekrar kızın kolunda gezdirdi. "Onun size, sizin de ona olan düşkünlüğünüzü hissedebiliyorum. Eşi meşgul olduğu için, bu inatçı Leo'ya Bengal İlkel olarak hissettiklerini anlatır mısın?"

Ses ne kadar nazik gelse de, Katelyn'in iyiliği için ne kadar tehditkâr olmasa da, Graeme onun İlkel içgüdülerine dokunduğunu hissedebiliyordu ve içindeki talep, saf güç, Graeme'in başını sallamasına neden oldu.

"Sadece sorman yeterliydi," diye homurdandı, sonra başını bir kez daha salladı ve Katelyn'in yattığı yatağın karşısındaki Leo'ya baktı. "Savaşmak için burada değil Leo. Ve o haklı. Katelyn senin saldırganlığını hissediyor ve bunun kendisine yönelik olduğunu düşünüyor. Onu korkutuyorsun."

Dane durdu, derin bir nefes aldı, sonra başını kaldırdı ve babasına döndü.

Tek kelime etmedi ve Graeme onun Leo'ya nasıl baktığını göremedi. Ama babası tüylü başını keskin bir şekilde salladı ve bir sonraki kalp atışı içinde Graeme'in odada hissettiği gerginlik ve saldırganlık Leo'nun kendini sakinleştirmesi ve duygularını yatıştırmaya zorlamasıyla dağılmaya başladı.

Dane başını onunkine yaslayıp pişmanlık ve suçluluk duygusuyla ona bakarken Katelyn biraz daha rahatladı, bunu görmek yürek parçalayıcıydı.

"Kalbini o kadar derinden yaraladıktan sonra o gece beni işaretledi," dedi usulca. "Elime değen gözyaşı. Uzun zamandır taşıdığım o küçük kızarık iz. Ve ben onun, gözyaşlarını ve dilim yanağına dokunduğunda." Yanağını ona değdirdi, o küçük iz günler öncesine göre biraz daha kırmızıydı, Graeme bunu fark etti. "Ve yine de çekip gittim. Öfkeliydim. Sıcaklık olmadığı için, onu yanımda göiçin öfkeliydim." Nefes alış verışı biraz daha rahatlamış gibi görünürken gözleri kapandı. "Uzun süre eşimi bulmaktan korktum. Vanderaller asla oldukları gibi ortaya çıkmamalı." Ve bu gerçekten daha fazlası değildi. "Hepinizi kurtarmak için ondan uzaklaşabilir, doğamda olan şeyi kendimden esirgeyebilirdim." Başını kaldırdı, pençeli parmakları eşinin dudaklarına dokunduktan sonra arkasını yanağında gezdirdi. "Ama sonuçta ben bir kahraman değilim. Eğer eşim yok olursa, ben de yok olurum. Onun yok olmasına izin veremem. Kollarımda yanıp kül olmasına. İzin vermeyeceğim."

Parmaklarının arkası tekrar kızının kolunu okşarken Basil kızına gönderdiği ses her neyse fısıldamaya devam etti.

"O güçlü," diye fısıldadı Basil, viski rengi bakışları Dane'inkilerle buluşurken Graeme onun Katelyn'de bulduğu gururu hissetti. "Sana olan sevgisi güçlü. Sonsuz." Hüzünle gülümsedi. "Son derece bağışlayıcı."

Onun kızıydı. Onun kraliyet kanını, eşsiz genetiğini taşıyordu ve onun gücünü miras almıştı. Bu dünyada onun kadar değerli kimse yoktu.

Graeme, onun da bunu hissedebileceğini düşündü. Onların orada olduğunu biliyordu. Söylenen her kelimeye, içine çekebildiği her duyguya ya da izlenime odaklandı. Acıdan başka her şeye.

Hâlâ acı çekiyordu, genetik olarak aşılınmış adrenalın sistemine akmaya devam ediyordu. Yedi güçlü yırtıcının genetiği, içinde yaşadıkları bedeni aynı anda kontrol etmeye çalışıyordu.

Genetik Alevlenme, Irk genetiğinin her teli aktif hale gelene kadar durmayacaktı. Ve güçlü olacaktı. Eşi aslan İlkel genetiğini çiftleşme hormonu aracılığıyla akıtarak aslan genetiğinin üstün gelmesini sağlıyordu. Graeme'in tahminine göre babası en genç doğan çılgın bir kraldı. Onları içine çekti, dudaklarının ayrılmasına, dilinin burun deliklerinin kendisine çektiği şeyi tatmasına izin verdi.

"Genetiğimi incelemeye çalışmayı bırak, Bengal," diye emretti Basil, sesi fısıltı yumuşaklığında, tek bir kötü duygu ya da niyet içermiyordu. Ama Graeme'in bu emirde hissettiği şey onu sinirlendirerek homurdanmasına neden oldu.

"Onu ne zamandır tanıyorsun?" Graeme, ortadan kaybolursa Katelyn'in bunu bilmek isteyeceğini bildiği için ona sordu.

"Sadece geçen hafta," diye itiraf etti, pişmanlık yüz ifadesine dokunuyordu ama duygularına değil.

Katelyn'in onun kabulünden ve onu bulduğu için duyduğu sevinçten başka hissedebileceği hiçbir şey yoktu. Gelişmekte olan Breed'in bu ebeveyninden hissettiği her duygu, bir hissetmesi gerekenlerin en iyisiydi.

"Kardeşim partide ona yalan söylemedi," dedi. "Bir süredir onunla tanışmak istiyorduk. Yönetimsel analiz alanındaki çalışmaları olağanüstü. Ana ofisimizle birlikte çalışma, uzun süre biz olmadan idare edebilecek bir ekip oluşturma olasılığını görüşmek istedik. Broken Butte'a vardığımızda ona bir kez baktım ve anladım." İfadesindeki nezaket, kolunu okşayışı, koruyucu bir şekilde yanında duruşu çok şey anlatıyordu. "O da annesi kadar güzel. Tıpkı Amora'mın onunla tanıştığım zamanki haline benziyor. O kadar nazik ve şefkatli. Belki uyandığında ve kendini daha iyi hissettiğinde, ona hayatını veren kadın hakkında pek çok kişinin söylediği gerçek dışı şeyleri tartışabiliriz."

Dane kralı dikkatle izlerken Katelyn'in elini kaldırdı, avucunun içine nazik bir öpücük bıraktı ve parmaklarını elinin etrafında birleştirdi.

"Önümüzdeki birkaç gün zor olacak," dedi Dane'e, sesini yumuşak tutarak, Katelyn'in endişelenmesini gerektirecek bir şey olmadığını söyledi. Etrafındaki dünya

şekerlemeler ve köpek yavrularıydı ve korkulacak bir şey değildi. "İlkel olarak onun yanında kalmalısın çünkü çiftleşme hormonundaki güç onun hayatta kalmak için tek şansı. Daha fazla acı çekmesini istemiyorsan, tamamen iyileşene kadar seyahat edemez."

Yine de Dane sadece onu izledi.

"Ona yakında onu tekrar bulacağımı söyler misin? İyileştiğinde ve aynı değişmeye çalışan bedeniyle uğraşmadan benim kim olduğum gerçeğiyle başa çıkabildiğinde."

"Bana düşmez," diye homurdandı Dane. "Eğer hatırlar ve sorarsa, ona bildiklerimi anlatırım. Eğer hatırlamazsa, seninle tekrar karşılaştığında onunla sen ilgilenirsin."

Kral bu açık tehdit karşısında kıkırdadı.

Yaşlı Vanderale onu şüpheyle izlerken Basil Leo'ya döndü, belli ki bir zamanlar yanında savaştığı Irk'a pek güvenmiyordu.

"Yakında konuşacağız, Leo. Asla korkma." Leo'ya belli belirsiz alaycı bir sırıtış attı. "Çıldırılmış hallerimizde bile her birinizin nerede olduğunu hep biliyorduk. Belki de kardeşinle iletişime geçmeli, onun biraz gölgelerden çıkmasına izin vermelisin. Onu bekleyen bir eşi var."

Leo ona kaşlarını çatarak karşılık verdi.

"Hayır, diğer ilkler çiftleşmedi." Basil iç çekti. "Bu gerçekten utanç verici." Dane'e baktı. "Eşinle iyi iş çıkardın."

"Ya sen?" Leo Graeme sordu. "Sen mi?"

"Ne yazık ki hayır," dedi Basil yumuşak bir sesle, üzüntüyle. "Deliliğin yeterince uzun süre geri çekildiği pek görülmemiştir. En fazla birkaç yıl." Hâlâ sessiz olan kardeşlerine baktı. "Bize deli krallar denmesinin bir sebebi var Bengal." Tekrar kızına baktı. "Umarım o ve ben bu delilik tekrar ortaya çıkmadan önce konuşabiliriz."

Kendisini bekleyen Irklara döndü ve onlar sessizce izlerken başını salladı.

Odadan çıkarken Dane'e, "Kızıma iyi bak Lion," dedi. "Hepinizin iyiliği için."

Aslan İlkel, üç Irkın gidişini izledi, varlıkları yanlarından geçtikleri Irkları sanki onları takip etmeleri, korumaları gerekiyormuş gibi çekiyordu. Her Cins, insan görünümünde saklanan hayvanları tanıyordu.

Onların da fark ettiği Şey, duruşu, hükümdarlık havası ve gücüydü.

Dane, bu yaratıklar dünyayı yok edebilir ya da yeniden yaratılmasına yardım edebilirler, diye düşündü. Yeterince uzun süre aklı başında kalabilirlerse.

Kesinlikle babası tarafından cevaplanması gereken soruları vardı. Leo'nun ondan sakladığı çok Şey vardı, ihtiyaçı olan bilgiler, bekleyen cevaplar, muhtemelen Irklara yardım edebilecek cevaplar. EŞine yardım edebilecek.

Yine de tüm bunların beklemesi gerekecekti.

Şimdilik,  iftleŐme hormonunun kırılğan vücudunda onarmaya çalıştığı her Şeyi geri almakla tehdit eden hormonal adrenalinin tekrar sistemine girdiğini hissedebiliyordu.

İçine akan yedi güçlü türün genetiğinin varlığı bedeninin kaldıramayacağı kadar fazlaydı. Her tür için vücutta, organlarda yapılması gereken ayarlamalar vardı, hepsi farklıydı, hepsi üstünlük için savaşıyordu. İlkel  iftleŐme hormonu sistemine girene kadar, aslan kodlaması aslan genetiği dışında her Şeyi silmek için çalışırken, adrenalin sistemine girene kadar kelimenin tam anlamıyla onu içten dışa doğru parçalıyordu.

Dudaklarını tekrar alarak ona ihtiyaçı olanı verdi, dilinin altındaki bezlerden çekecek gücü bulmak için savaşırken mırıldanarak onayladı.

Onun kalbine fısıldadığını duyabiliyor, gözyaşlarını ve eşi olmaya layık olduğuna dair güven eksikliğini hissedebiliyordu. Değersiz olan o değildi, diye onu temin etti. Layık olmayan kendisiydi, bunu ondan talep etmeye hakkı yoktu ama doğanın ona verdiği kişi oydu.

Acısının kasvetli karanlığında hissettiği Şey bir eğlence kıvılcımı mıydı? Elbette  yleydi. Güçlüydü, kararlıydı. Bu dünyayı savaşmadan terk etmeyecekti. Ve o da bu dünyayı onsuz bırakmayacağından emin olacaktı.

. CHAPTER .

Bir hafta sonra Dane, Katelyn'in yavaş yavaş farkındalığa geri döndüğünü fark etti. Uyanık değildi ama farkındaydı, acının sadece bir baş belası olduğu ve ondan kaçmak için kendini hiçliğe zorlamak zorunda kalmadığı o gölge yerde sürükleniyordu.

Her öpücükte vücuduna verdiği ilkel hormon, içinde canlanmaya çalışan değişken ve çoğu zaman karışık DNA iplikçiklerini geçersiz kılmaya başlamadan önce vücudunu dengelemeye çalışmıştı. Onu iyileştirmek hormon için ikincil bir görev haline geldi. İç organları çalışmaya devam ettiği sürece, hormon kendisini en çok ihtiyaç duyulan yere yoğunlaştırdı.

İlkel hormon vücuduna ilk kez girdikten yirmi dört saat sonra onu otelden helikopter jetiyle İrk İşleri Bürosu'na taşıyabilmişlerdi. Orada, annesi Elizabeth, diğer uzmanlarla birlikte, DNA yapısındaki değişiklikleri ve iç organlarındaki hasarı analiz edebildi.

Dengeye kavuştuğunda ve ilkel hormon genetik düzeyde çalışmaya başlayarak DNA'sındaki Aslan İrki hormonu hariç her şeyi altüst ettiğinde iyileşme çok daha yavaş ilerliyordu. Geri kalanı hala oradaydı, onun bir parçasıydı ama artık aktif hale gelecek kadar güçlü değildi.

İyileşiyordu. İç organları ilk başta büyük hasar görmüştü ve beyin maddesinde de bazı yırtıklar vardı.

Neyse ki gözyaşları artık tamamen yoktu. Diğer hasar ise ciddi olsa da yavaş yavaş iyileşme gösteriyordu.

Hâlâ biraz ağrısı vardı ama idare edilebilir düzeydeydi. Hâlâ kat etmesi gereken bir yol olduğu gerçeği şüphe götürmüyordu ama

Tekrar ayağa kalkmasının uzun sürmeyeceğini biliyordu.

Bu süre içinde Dane, hem Leo hem de Graeme sakladıkları sırları açıkladıkça, babası ve Graeme'in sözde kralların kızlarından biriyle olan diğer tek deneyimi hakkında bilmek istediğinden fazlasını öğrenmişti.

İlki, Graeme'in Fransa'da bulduğu ve onda hissettiği anomalileri merak ederek Afrika'ya getirdiği Katy'nin yaşlarında genç bir kadındı. Leo'nun Graeme'i yönlendirdiği güvenli eve vardıklarında, Bengal'in Millicent adını verdiği genç kadın Kraliyet Genetik Alevi'ne girmeye başlamıştı.

Leo bunu daha önce görmemişti ama onlarca yıl önce bunun sonuçlarını bir kez daha görmüştü ve kızın gelenlerden sağ çıkamayacağını biliyordu. Leo bir merhamet eylemi olarak İlkel formuna bürünmüş ve kızın canını almıştı.

Graeme cevaplar talep etmişti ama Leo cevapları verirken "ötekini" duyduklarını asla açıklamayacağına ve Leo'ya böyle bir çocuk daha getirmeyeceğine dair yemin etmeye zorlamıştı. Yapılması gerekeni yapmak onun sorumluluğuydu.

Bengal Primal yeminini ettikten sonra Leo onu Kongo'nun derinliklerindeki yerleşkeye götürmüş ve orada Graeme istediğinden çok daha fazlasını öğrenmişti.

Sonra Leo üç krala ve on dört ilk alfaya tüm kanıtları yakmıştı. Yedi farklı ırk türü, ikizler, kralların başka bir İlkel yeminle ayırmaya zorladıkları çünkü bir grup olarak güçlü olacaklardı ve krallar, deliliklerinde, diğerlerinin onlara karşı ayaklanacağından korkuyorlardı.

Yılda bir kez kırk sekiz saatliğine toplanmalarına izin veriliyordu, daha fazla değil ve krallara karşı herhangi bir zamanda komplo kurmaları yasaklanıyordu.

İlkel formdayken bir kez yemin edildiğinde, bu yemin bozulamaz. Hiçbir işkence, hatta eşini riske atmak bile bu yemini bozmaya yetmezdi. Bir İlkel yalnızca eşi için var olurdu, ama eşi için bile bu yemin bozulamazdı. Sadece yeminin verildiği kişi tarafından serbest bırakılabilirdi. Leo'nun krallar ortaya çıktıktan sonra uzatmaktan başka çaresi kalmamıştı.

Şimdi, eşinin yatağının yanında otururken, onun elini , sıcaklığını hissetti ve yanağına götürdü.

"Selam güzelim," dedi usulca, elini dudaklarına götürerek.

"Buradayım bebeğim." Gözlerindeki nemi kırıştıtararak avucuna bir öpücük kondurdu. "Biri seni görmek için uğradı. Oldukça ısrarcı."

Dane güçlü yarattığı sırtında hissedebiliyordu ve bu son derece rahatsız ediciydi.

"Katelyn Regina. Uyan."

O sesteki lanet güç dişlerini sıkmasına neden oldu.

"Onu görebileceğini söyledim, uyanması için zorlamayacağını değil." Dane, İlkel gücün bağırsaklarında toplandığını ve ileriye doğru itildiğini hissedebiliyordu.

Katelyn'in kirpikleri aralandı, önce Dane'e yerleşti, bakışları uykuluydu, ama gözleri ... derin, koyu viski kahvesi havuzları. Bunlar Primal gözleri değildi ama aynı şekilde parlıyorlardı.

Sonra bakışları kaydı ve kaşları çatıldı.

"Bana bir dakika izin ver, Dane." Basil bunu bir ricaymış gibi söylemişti. Muhtemelen Katelyn'in iyiliği için.

Neyse ki hepsi için, diye düşündü Dane, diğer Cins'in ona daha yakın olmak isteyeceğini tahmin etmişti.

Onun yanındaki sandalyede oturduğu yerden kalktı, Basil yerine oturup Katelyn'in elini tutarken onun arkasına geçti.

Kırılğan vücuduna bağlı monitörlerden gelen hafif tıslama ve bip sesleri dışında odayı sessizlik kapladı.

Basil onun ellerini her birinin arasına sıkıştırdı ve Dane farkındalığın ona doğru yükseldiğini, onu çevrelediğini, kapladığını hissedebiliyordu.

Diğer Irk'ın dudaklarından hafif bir mırıltı geldi, ne tam bir ninni ne de tam bir mırıltı, ama sesi Katelyn'in dudaklarına hafif bir kıvrım getirdi. Bu onu rahatlatmıştı; önemli olan da buydu.

"Müsait olduğunda konuşacak çok var." Sesinin yumuşak temposu sevgi ve pişmanlık doluydu. "Ama iyileşmezsen konuşamayız. Bununla savaşmayı bırak." Bu talep daha sert bir tonda ama yine de sevgi dolu bir sesle dile getirilmişti. "Eğer geri dönmek zorunda kalırsam, kabul etmeye zorlayacağım, beni duyuyor musun? Bu ikimiz için de hoş olmaz."

Dane gerildi, bakışları Katelyn'e gitti ve dudaklarında oluşan küçük somurtmayı yakaladı.

Ne be?

"Ne yaptığınızı arkadaşınıza söyleyeyim mi?" diye sordu ona. "Sanırım söyleyeceğim. Belki o önce senin mantıklı düşünmeni sağlayabilir."

Yutkundu, yüz ifadesi sıkıntılı bir hal aldı.

"Korkuyorum" diye fısıldadı, gözleri nemlenmeye başlamıştı. "Acıyor ..."

"Evet, acımişti," diye mırıldandı. "Ama o acı artık geçti ve bir daha asla geri gelmeyecek. Geriye kalan şey senin hatan. Eğer onunla savaşıma devam edersen eşinin öpücünü seni iyileştiremez. İçindeki yaraları iyileştirmeden önce, içinde ortaya çıkan Cinsi kabul etmelisin. Ve bunun gerçekleşmemesinin sebebi sensin."

Dane arkadaşına baktı ve Katelyn'in test sonuçlarını sağlık ekibiyle her tartıştığında hissettiği garip huzursuzluğu şimdi anlıyordu. İşte nedeni buydu.

Bakışları babasınınkinden ayrılmaya çalıştı ama Dane Breed'in onu zorladığını hissedebiliyordu.

"Sen bir kralın kızıydın." Bu ifadedeki kibir iliklerine kadar işlemişti. "Sen Amora'nın kızıydın, sevdiğim karımın. Bu saygısızlığa izin vermeyeceğim. Annen ikimizi de bu kadar çok sevmişken, sen bu yanını inkâr edemezsin. O beni inkâr etmedi, sen de etmeyeceksin."

Katelyn yavaşça gözlerini kırptırdı. "Karın mı?"

"Karım," dedi tekrar. "Güçlü, sağlıklı ve iyileşmiş olduğunda, o zaman geri döneceğim. Sana gösterecek resimlerim var ve annen hakkında bilmek istediğin her şeyi sana anlatacağım. Ama ancak sen iyileştikten sonra."

Bakışlarını uzun saniyeler boyunca onun üzerinde tuttu, sonra ayağa kalkıp eğildi ve yanağına hafifçe bir öpücük kondurdu.

"Seviliyorsun, küçük prenses. Birçok kişi tarafından. Şimdi bizim için iyileş. Özellikle de eşin için," diye fısıldadı ama sesindeki talep çok açıktı.

Doğruldu ve Dane'e döndü. "O inatçı biri. Annesi de öyleydi. Bazen ona nazikçe ne kadar inatçı olduğunun hatırlatılması gerekir."

önemli. Nedense o çılgın Bengal'den başka kimse onu ikna etmeye çalışmıyor."

Dane'e göre bu, ondan uzaklaştığını hatırlatan bir şeydi. İhtiyacı olan bir şey değildi ama yine de kabul etti.

"Sen güçlüsün, Dane. Güçlerini geliştirmeye başladığında muhtemelen babandan çok daha güçlü olacaksın," dedi Basil ona ve bu bir uyarı gibiydi. "Baban en iyi stratejistlerimizden biriydi ama Irkların iyiliği ve hayatta kalmaları söz konusu olduğunda asla tek başına çalışmıyordu. Diğerleri de üzerlerine düşeni yapıyorlardı. Bu güce karşı mücadele etmeyi bırak ve ondan bir şeyler öğren. Sizden önce gelenlerin size rehberlik etmesine, yanınızda durmasına ve size bildiklerini öğretmesine izin verin. Ancak o zaman bir gün sahip olacağın o inanılmaz güç ve bilgi sana, eşine ve seni takip edenlere faydalı olacaktır."

Dane'in vardığı bir sonuç.

Basil'in dudakları bir sırıtışla kıvrıldı. "Leo ve diğer ilk alfalar kendilerini bana ve kardeşlerim Magnus ve Reign'e karşı nasıl savunacaklarını bulmaya çalışmakla meşguller." Kıkırdadı. "Eğer istediğimiz buysa onları öldürmek için onlarca yılımız vardı. Sadece dövüş formunda kaldıklarından emin olduk. Tembelleşmelerini istemedik, değil mi?"

Dane, Leo'nun kardeşlerden biri ya da birkaçıyla girdiği pek çok çatışmayı zaten duymuştu. Pek dostça görünmüyorlardı.

"Bir de şu açıdan bakın: Kardeşlerim ve ben, savaşta henüz dürtülerini ve öfkelerini kontrol edemeyen on dört gence sahiptik." Sonra yüzünü keder kapladı. "Ailenin bebeklerini kaybettiği yıllarda keşke birimizin akli başında olsaydı." Başını yorgunca salladı, belki de geçmişe boyun eğmişti. "Irklar çiftleşmezlerse yaşlanmaya devam edeceklerine inanırlar, ama . İçgüdüsel olduğu kadar fiziksel olarak da gelişimlerini tamamlamıyorlar. Sahip oldukları geniş genetik yelpazeyle, bu biraz zaman alacak."

"Peki bu yaş gecikmesi ne kadar sürüyor?" Dane sordu.

Buna karşılık Basil omuz silkti. "Hiçbir fikrim yok, benim genç cinsim. Ama ne ben ne de kardeşlerim çiftleşmedik ve hala yaşlanmadık. Bu yüzden cevabı öğrendiğinizde belki bize de bildirirsiniz. Ya da

Belki Graeme yapar. Bengal'in genetiği benim ve kardeşleriminkinden çok uzak değil. Onu hayal eden ve temel genetiğini yaratan kişi ya tehlikeli derecede şanslıydı, ya kararlıydı ya da sezgileri çok kuvvetliydi. Ya da korkarım bunların hepsi."

Dane şaşırtıcı bir bilgi olduğunu dūřındı. Ve bununla ne yapacağından pek emin değildi.

Dane, "Belki sen de, kardeşlerin gibi, sahip olduğun bilgiyi bize aktaracak cesareti bulursun," diye önerdi.

Basil'in dudakları eğlenerek kıvrıldı. "Belki de." Başını salladı. "O zamana kadar sana şunu söyleyeyim. Katelyn'i öldürtmeye çalışanlar artık onu rahatsız edemeyecek. Kiralanan paralı askerler, Broken Butte'taki projesini geciktirmek ya da umarım yok etmek isteyen küçük bir grup işadamı tarafından tutuldu. Sorun halledildi."

Dane'in içindeki ilkel içgüdüler "ilgilenilmekten" daha fazlasını talep ediyordu. "ldler mi?"

Basil zr dilemeden ya da başka bir açıklama yapmadan, "Leo yapacağına inandiğım duyuruyu yaparsa onlara ihtiyacımız olacak," dedi. "şimdilik. Yaşayacaklar. Zamanı geldiğinde onlarla ben ilgileneneğim. O benim kızım ve bu sorumluluğu ben alacağım."

"Eğer kim olduklarını ğrenirsem Basil, ölürler," diye kralı uyardı Dane, diğer Cins'in ne istediğini pek de umursamadan. "Ve bu bir söz dr."

Breed sadece başını sallamakla yetindi ama Dane, onun ve kardeşlerinin küçük işadamı grubunun iyi gizlendiğinden emin olduklarını hissediyordu. En azından Basil onları öldürme zamanının geldiğine karar verene kadar.

"şimdi gidiyorum." Tekrar Katelyn'e baktı, onun uyuyan yüzüne bakarken ifadesi yumuşadı. "Yakında kalkıp hareket edecek. Ve şüphesiz seni bir kez daha delirtecek. Ona biraz bebek verin. Onları ancak anne olmak için yaratılmış birinin zleyebileceği kadar zlyor. Onlar da onu meşgul edecektir."

Bu sözlerle birlikte odadan çıktı, deri ceketini silkti ve sessizce süitten uzaklaştı. Saniyeler içinde Dane, Irk'ı artık ne kokusuyla ne de varlığıyla hiçbir şekilde hissedemediğini fark etti. Ve eğer deneseydi, Dane onu algılayabileceğini biliyordu.

Şu anda Büronun duvarları içinde ve kısa bir mesafe dışında bulunan her insan ve Irkın yerleştirilmesi.

Kendini ve kokusunu bu kadar etkili bir şekilde gizlemek imkânsız olmalıydı. Ama Leo onu bunu yapabilecekleri konusunda uyarmıştı. Onları hissetmek için sadece alfa Prime duyuları değil, eğitim de gerekiyordu. Ve Leo'nun Basil'in kendisini atlatmayı başardığının farkında olup olmadığını merak etti.

* * *

Dane saatler sonra Graeme'in Primal formunda yatak odasına girmesini izledi. Bengal, kendi deyimiyle "öteki" formundayken korkutucu bir manzara oluşturabiliyordu. Dane'in gözünü hiç korkutmamıştı ama birbirlerini uzun süredir tanıyorlardı ve Dane Bengal'in sınırlarını bildiğini düşünmekten hoşlanıyordu.

Ne kadar yanıldığını ancak şimdi fark etmişti. Kendi ilkel duyularını serbest bırakarak, hiç hayal etmediği şekilde bilgi topladı.

Katy'nin yatağının kapıya göre karşı tarafındaki sandalyede arkasına yaslanmış, bir ayağını şiltenin kenarına dayamış bir halde Breed'in diğer sandalyeye geçip sessizce oturmasını izledi.

İri bir el onunkine dokundu, uzun pençeleri jilet gibi keskin ve ölümcüldü. Yine de elinin arkasına sürtündüklerinde en ufak bir çizik bile bırakmadılar.

Dane artık Graeme'in pençelerinin ucuyla dokunmaya neden bu kadar alışık olduğunu biliyordu. Duyusal bilgi oraya başka şekillerde olduğundan daha farklı, daha belirgin, daha odaklanmış olarak geliyordu.

Bengal'in Dane'e bakarken ağır kaşları bakışlarının üzerine kalktı.

"Durumu çok daha iyi," diye fısıldadı. "Genetik dönüşüm neredeyse tamamlandı. Daha önce bunun çok daha uzun süreceğini tahmin etmiştim."

Dane, bakışlarını tekrar Graeme'e çevirmeden önce uyuyan arkadaşına alaycı bir bakış attı. "Bununla savaşıyordu. Acının geri döneceğinden korkuyordu. Sadece aksi yönde ikna edilmesi gerekiyordu."

Bu bilgi karşısında başını sallayan Primal'in altın rengi gözlerinde eğlence parılıyordu. "İnatçı olan bizim Katelyn. Ne yaptığını nasıl anladın?"

"Bilmiyor muydun?" Dane, Graeme'in bundan habersiz görünmesini merak ederek sordu.

"Bilseydim sana söyledim, Dane," diye cevap verdi titrek bir sesle. "Onun sağlığı benim için oldukça önemli. Bu bilgiyi saklamamalıydım."

Belki de Graeme'in bilmediği bazı şeyler vardı.

"Basil Tallon daha önce gizlice odama girdi. Bir an yalnızdım, içimi yudumluyor ve kendimden nefret ediyordum, sonra kapı açıldı ve içeri . Kendi , onun iyileşmesini geciktirmesine izin verdiğim için oldukça sinirlenmişti."

Graeme kaşlarını çattı, yüzünü boydan boya geçen ve gömleğinden öteye uzanan çizgiler kararmış gibiydi. "Burada olduğunu hissetmedim. Cat ve ben koridorun sonunda ailenle birlikteydik. Hiçbirimiz onu hissetmedik."

"Bana nasıl sorma." Dane homurdandı. "İçeri girene kadar süite yaklaştığını ben bile bilmiyordum."

"Üç kardeş son derece güçlü." Graeme iç çekti. "Onlara karşı koymak ve istedikleri bir emri reddetmek çok zor. İlk alfaların onlara karşı bu kadar temkinli olmasına şaşmamalı. Yine de korkarım krallar onların istiyorsa, o zaman ölmüşlerdir."

"Doğru!" Dane kısa bir ünlemle onayladı. "Basil de aynı şeyi itiraf etti."

Graeme tekrar Katy'ye döndü, bakışları ve ifadesi yumuşadı. "Onu sevmeye başlamasını izlemek zor olacak. Bu sekiz yıl boyunca ona destek olmak için aradığı kişi bendim."

Dane başını salladı. "O seni seviyor. Onun kalbinde senin yerini kimsenin doldurabileceğini sanmıyorum. Ama onun büyük bir sevgi kapasitesi ve herkese hakkını verme yeteneği var."

"O bir melek," diye fısıldadı Graeme, kaba, doğaüstü sesi neredeyse saygılıydı, karşısındaki yaratık Katy'ye saf bir şaşkınlıkla bakarken. "Ötekim onu ilk hissettiğinde, onu kurtarmanın hiçbir yolu olmadığından emin olarak ağladık. Kedi'yle çiftleşmeden önce bana tanınan akıl sağlığı dönemlerinden biriydi. 'Öteki'

Ne hissettiğinden kesinlikle emin olmak için geri çekilip lokantaya girmesi gerekiyordu." Pişmanlık yüz hatlarını çarpıttı. "Leo ve ben krallardan birinin doğurduğu başka bir kızın yaşadığı dehşeti görmüştük, Alevler onu vurmuştu. Leo ona ne olduğunu anladığında, onun canını almak zorunda kaldı. Acı insanlık dışıydı, Dane. O odaya girdiğinde Katelyn'in başına gelenlerden çok daha kötüydü."

Babası ona kızdan bahsetmişti. Graeme onu Fransa'da, kendi deyimiyle akli başında olduğu dönemlerden birinde bulmuştu. Leo ona kızda bir tuhaflık, bir "yanlışlık" sezdiğini söylemişti. Graeme onu apar topar Afrika'ya götürmüş ve Leo'yla orada güvenli bir evde buluşmak üzere ayarlamıştı. Oraya vardıklarında Alevler çoktan başlamıştı.

"Broken Butte'tan ayrılmadan önce onun canını alabilirdim," diye konuştu "öteki" bir iblisin törpüsüyle. "Ama hayatı boyunca sadece üzüntüyü tatmış ve hiçbir değer duygusu hissetmemişti. Ve nezaketiyle dokunduğu, ancak acımasızca reddedilmekten başka bir şey hissetmediği herkesten çok daha değerliydi." Bengal'in ölümcül bakışlarında öfke titreşti. "Eşinden bile. Daha fazlasını bilmeyi hak ediyordu. Bu yüzden onu yanımda tutmaya, o olağanüstü zekâsını geliştirmesine izin vermeye karar verdim ve Alev'i hissettiğim her an ondan korktum. Ona adrenal hormonu kanalize etmeyi, organlarına çarpmasına izin vermek yerine beynine itmeyi öğrettim, orada güçlenecek ve genetik uyanışı başlatacaktı. Ve onu tekrar gördüğünde içgüdülerini yumuşatmaya ve onunla çiftleşmeye zorlamanın en iyi yolunu planladım, planladım ve planladım."

Dane sadece ona baktı, yanağını havaya kaldırdığı yumruğuna dayadı ve Graeme'in kederinin ve öfkesinin son damlaları da tükenirken istemeden de olsa serbest bıraktığı bilgileri içine çekti.

"Öteki", Katy'nin içinde hissettiği saf nezaket karşısında çaresiz kalmıştı ve delilik onu serbest bırakıp "öteki" geri çekildiğinde Graeme'in hiç şansı kalmamıştı. O zaten İlkel tarafından kalbinin bir parçası olarak kabul edilmişti; Graeme daha azını yapamazdı.

"Birkaç gün sonra onun için geri döndüm," diye açıkladı Dane. "Kendi kendime ona daha iyi bir iş teklif edildiğinden emin olacağımı söyledim,

Broken Butte'de sahip olduğum güvenli bir eve taşınacaktı. Onun için çok detaylı bir plan yaptım ve bu planın içinde bir kez bile onunla çiftleşmek yoktu." Dudakları teslimiyetçi bir sırıtışla yukarı kalktı. "Ama onunla çiftleşebilirdim, Graeme." Gözlerini sertçe Irk'a dikti. "Sen aceleci davranıp onu benden aldığın için neredeyse ölüyordun. Yaşadığı gibi bir acıyı asla tatmak zorunda kalmayacaktı."

"Kendine böyle mi söylüyorsun?" Breed'in ses tonundaki alaycılık çileden çıkarıcıydı. "Hayır, Dane, sen Irk ırkını kendinden kurtarmaya o kadar kararlıydın ki, ona asla teslim olmazdın. Ne istersen söyle, kendini neye inandırman gerekiyorsa inandır, ama ben bunu biliyorum, hem de en derinden. O Alevli'ye gelirdi ve Leo onun ne olduğunu bilirdi. Sen barındırdığın yarattığı serbest bırakmadan önce onun canını almak zorunda kalacaktı. Ta ki sen onun hayatının bedeninden kanadığını görene kadar. Ve çok geç olmaz mıydı?"

"Yanılıyorsun," diye karşılık verdi.

Böyle bir senaryo fikri Dane tarafından anında reddedilmişti ama içinde bir kuşku da hissediyordu. Graeme haklı olabilir miydi? Tanrı yardımcısı olsun, kesinlikle böyle bir şeyin olmasına izin vermezdi.

"Sen iyi bir adamsın, Dane." Graeme sonra iç çekti. "Sezgisel, güçlü. Kararlı. Onurlu. Birçok yönden bir Irkın olması gereken her şeyin en iyisi. Ancak kimsenin Vanderallerin Irk olduğundan şüphelenmemesini sağlamak için gücünüzü ve ilkel farkındalığınızı geri tutmak sizin çelik çekirdeğinizdi. Her ne pahasına olursa olsun ailenizi korumak. Bir eş bulduğunuzda ondan uzaklaşacak kadar bile. Böyle sonuçların olabileceğini kim tahmin edebilirdi ki?" Graeme üzüntüyle Katy'ye baktı. "Ya da alevlerle tek başına yüzleşseydi karşılaşacağı tarifsiz ıstırapı. İlkel halinle bile bunu bilemezdin. Benim Millicent'ı bilebileceğimden daha fazlasını."

Yine de düşünülemez olan neredeyse gerçekleşiyordu.

"Peki ya diğer kızlar?" Dane zaten sezmekte olduğu şeyi sorguladı. "Portia ve diğer ikisi mi?"

Graeme'in ona vereceği yanıtı oldukça merak ediyordu.

"Onlar kralların kızları değil," diye açıkladı Graeme. "Portia'nın Leo'nun yeğeni olduğundan eminim. O kadar eminim ki, onu Leo'dan uzak tutmak için elimden geleni yaptım. Sabra'nın ise ilk krallardan birinin kızı olduğundan şüpheleniyorum."

Bengaller. Catherine, sanırım bir Tundra Kurdu'nun kızı. Şu anda hepsi içe çekilmiş durumda. Eşlerini bulamazlarsa yakında Genetik Alevlenme sürecine girecekler. Neyse ki Morrey ve diğerlerinin yarattığı terapiler bu süreçte onlara yardımcı olacak. Böyle bir dehşetle karşılaşanlar sadece deli kralların kızları. Başkalarının olmaması için dua ediyorum."

Portia gerçekten de Leo'nun yeğeniydi ve Leo bunun farkındaydı. Dane bunu sağlamıştı.

"Önümüzdeki on iki saat içinde onları buraya getirin," dedi Dane, Katy'nin bilincinin yerine gelmeye yaklaştığını hissedince sandalyesinde doğruldu. "Leo duyurusunu yaptığında korunmaları gerekiyor."

Verilen kararın ardındaki belgelikten hâlâ emin değildi.

"Aslında önümüzdeki birkaç saat içinde burada olacaklar," dedi Graeme, pençeleri Katy'nin elinin arkasına bir kez daha sürtünerek. "Portia, Katelyn'in çılgınlıklarını duyup ona ulaşamayınca diğer ikisini aradı ve onlar da şu anki projelerini bırakıp yola çıktılar. Dört kız inanılmaz derecede yakınlar. Katelyn'e sık sık bakıyorlar."

Tabii ki öyle, diye düşündü Dane. O onların alfasıydı. Tüm genetik özellikleri geri çekilmiş olsa bile, yine de buna tepki verirlerdi. Irk hisleri uyuyordu, ölü değil. Ve Katy inanılmaz derecede güçlü ve koruyucuydu. Tıpkı her gerçek alfanın olduğu gibi.

"O ilkel mi?" Graeme o zaman Dane'e sordu. "Güçlü olduğunu biliyorum. İnanılmaz . Ama tıpkı sizde olduğu gibi, onun içinde de bir şey hissedemiyorum."

Dane sadece omuz silkti. "Eğer yaratık oradaysa, zamanı geldiğinde kendini gösterecektir. Onun zamanında. Şimdilik, çiftleşme hormonu işini yapıyor ve aslan temelini oluştururken diğer DNA iplikçiklerinin inaktif olmasını sağlıyor. İyileşmesine daha kırk sekiz saat, tam gücüne kavuşmasına da belki bir hafta var. Seyahat edebilir hale gelir gelmez Leo'nun malikanesine doğru yola çıkacağız. Duyuru o zaman yapılacak ve Çiftleşme Sıcağı, yaşlanma gecikmesi ve Vanderaller'in Irk olduğu ortaya çıkacak. Tek yapabileceğimiz hepimizin hayatta kalması için dua etmek."

Dane ve Katy kız kardeşlerini yanlarına alacak ve Leo ile Elizabeth onları almak için dönene kadar onları güvende tutacaklardı. Eğer dönebilirlerse

onlara geri dön.

Dane hayatta kalmanın mümkün olacağından o kadar da emin değildi. Bir zamanlar böyle bir açıklamanın Irklar için en iyi yol olduğuna inanmıştı ama ailesinin durumunu göz ardı ederek. Ve Leo bunların herhangi birini kabul etmeye şiddetle karşı çıkmıştı.

Ancak Dane'in çiftleşmesiyle birlikte çok az seçenekleri kalmıştı ve ailesi Dane'in kendisinin ve eşinin sahte ölümlerine izin vermeyi reddederek Kongo'daki yerleşkeye ne kadar yaşarlarsa yaşasınlar geri çekilmeleri konusunda birleştiler.

"Bu konuda." Graeme öne doğru oturdu. "Sanırım buna alternatif bir cevabım olabilir. Fazla seyahat gerektirmeyen ve tamamen güvenli bir çözüm. Sadece sen ve eşin için değil, kız kardeşlerin, ailen, kızlarım ve yüzlerce diğer Irk için de."

Katy o zaman "Mağaralar," diye mırıldandı.

Dane, Katy'den Graeme'e baktı.

Graeme, "Sana söylediğim gibi oldukça zeki biri," diye mırıldandı. "Planımı duymak ister misin? . . ?"

. C H A P T E R 2 .

Üç ay sonra

Dane babasının derin bir nefes alışını izledi ve önünde duran mobil cihazı eline aldı. On yıllar boyunca hedef aldığı her ırk ve insana bir uyarı göndermek üzere programlanmış tek bir numara vardı.

İlk alfaların suçlayıcı bilgilere sahip olduğu insanlarla birlikte zemin çoktan hazırlanmıştı. Ellerinde ne olduğunun farkındaydılar ve bu bilginin gizli kalmasını sağlamak için oynamaları gereken rolü biliyorlardı.

Arkadaşları ve çocukları, o odada yapılan tüm projeksiyonların tamamen hatalı olduğu ortaya çıkarsa diye, güvenli ve tahkim edilmiş yerlere gönderilmişlerdi.

Leo bildiriği gönderdi. **Dört saat.** Daha sonra, Federal Müdür Jonas Wyatt ve Vanderaile ailesi tarafından ırk işleri Bürosu Batı Bölümü'nden yayınlanacak özel bir duyuruya hazırlanmak üzere dünyanın dört bir yanındaki haber servislerine gitti.

Son hazırlıklar uzun sürmeyecekti. Duş alıp yeni kıyafetlerini giydiler, makyaj teknisyenlerinin yanına gittiler ve dört saat içinde Büro'ya gelen gazeteciler gazeteciler bölümüne alındı ve Jonas, Leo ve Dane güvenlik bölmesinin arkasına geçerken iki düzine muhabir oturdukları yerden beklenti içinde ayağa kalktı.

ırk işleri Bürosu'nun arka planının önündeki ahşap podyuma çıkan Jonas gazetecilere baktı. Heybetli,

komuta ediyordu, hesaba katılması gereken bir güçtü ve bunun için hiçbir özür dilemedi.

"İki duyuru yapılacak," diye bilgilendirdi Jonas onları. "İlkini ben yapacağım; yaklaşık on beş dakika sürecek. Ben bitirdikten sonra Leo Vanderale kendi duyurusunu yapacak ve bu da yaklaşık bir on beş dakika daha sürecek. Sorularınızı soracaksınız ve bir konferans odasına yönlendirileceksiniz; burada sorularınızı hazırlamanız için gereken zamanı bulduktan sonra koltuklarınıza geri döneceksiniz. Oradayken haber masalarınızla veya diğer muhabirlerle irtibata geçebilirsiniz, ancak geri çağrıldığınızda süreniz dolmuş olacak." Sözlerini bitirdiğinde, bir düzine Breed infaz memuru devreye girerek muhabirlerin etrafında gevşek bir halka oluşturdu. "Sorularınız için zaman geldiğinde, ön sıradan başlayıp etrafta dolaşarak teker teker alınacaklar. Bu sakın ve düzenli bir brifing olacak, bayanlar ve baylar."

"" diye bir şey yoktu.

Ve başladı.

Dünyanın dört bir yanında haberler sessiz bir şok ve şaşkınlık içinde, kimileri korku ve dehşet içinde, kimileri de merak ve beklenti içinde izlendi.

Çiftleşme Isısı gerçektir. Çiftleşme işareti vardı ve çiftleşenler bugüne kadar yüz kırk sekiz ila belki de yüz elli yıl arasında sayılan bir yaş gecikmesi yaşadı. Melez çocukların doğal bir yaş gecikmesi vardı; bu gecikme kadınlarda yirmi beş, erkeklerde otuz yaş civarında başlıyordu; en yaşlı melez otuz yaşında bir bedenle yetmiş yaşına ulaşmıştı. Eğer bir kişi, doğanın eş olduklarına karar vermesi halinde bir Cins tarafından çiftleştirilmek istemiyorsa, o zaman biriyle yakınlaşmamaya dikkat etmelidir. Bu kadar basitti.

Bu bilgiyi halka açıklamak için neden bu kadar uzun süre beklediler? Bilim adamları, doktorlar ve genetikçilerin bu fenomeni, nasıl çalıştığını ve tersine çevrilmesinin mümkün olup olmadığını anlamak için zamana ihtiyaçları vardı. Yirmi yıllık bir araştırmadan sonra artık bunun tersine çevrilemeyeceğini ya da herhangi bir tıbbi ilerleme için kullanılmak üzere tasarlanamayacağını biliyorlardı. Eşler arasında işe yarıyordu, nokta.

Yirmi yıl boyunca onu anlamak için verdikleri mücadele bu kadardı.

"Şimdi kenara çekiliyorum ve Bay Vanderale'nin kendi açıklamasını yapmasına izin veriyorum. Daha sonra bu fenomenle ilgili en önde gelen uzmanları dışarı çıkaracağız. İnsan ve Irk bilimcileri, genetikçiler ve immünologların yanı sıra benim bile telaffuz etmekte zorlandığım bazı unvanlar." Leo'ya döndü. "Bay Vanderale."

Leo kürsüye çıktı ve konuşmadan önce, tamamen güvenli bir ortamda olmadığı zamanlarda kullandığı yüz protezlerini yavaşça çıkarmaya başladı.

Yetmişine yaklaştığı düşünülen adam dakikalar içinde uzun boylu, görkemli ve en iyi haliyle ayağa kalkınca muhabirlerin gözleri açıldı.

"Kendimi tanıtmama izin verin," dedi, sesi güç, kudret ve emirle yankılanıyordu. "Ben ilk Leo olarak bilinen Cinsim." İkizi podyuma açılan kapıdan içeri girdi ve onunla birlikte ayağa kalktı. "Ya da ilk alfalardan biri mi demeliyim? Bizden on dört tane vardı. Bildiğim kadarıyla hayatta kalan tek kişi biziz. Otuzuncu yılımızda kaçtık ve kaçmadan önce bildiğimiz cehennem sadece başlangıçtı ..."

Dünya dinledi.

Leo, bir Konsey askerinin kurşunu karnını yırttığında eşinin kaybettiği bebeklerden bahsederken gözyaşlarını gördüler. İyileşmesi on yıl sürmüştü, on yıl sonra da ikizleri doğmuştu. O ve eşi bir gece yarısı saldırısı sırasında bedenlerini korumaya çalışırken ölen ikiz oğulları.

Bebekler ölmüştü. O ve Elizabeth neredeyse .

Oğulları Dane'in doğumu, yaşı ve ikiz kızlarının doğumu.

İfadesi yaklaşık otuz iki dakika sürdü, ancak kimse itiraz etmedi.

İşini bitirdiğinde geri çekildi ve arka odanın kapısı açılıp bilim adamları ve uzmanlar öne çıkarken soluna baktı. İlki, onun Elizabeth'iydi. Onun yanında durduğunda, kameralara baktı ve Leo'nun yaptığı gibi, sarkan cildi ve ince çizgileri yavaşça kaldırdı. Gri çoktan yıkanıp temizlenmişti.

Saçını bitirdiğinde, Leo'nun onunla ilk çiftleştiği zamanki güzel, taze yüzlü yirmi sekiz yaşındaki hali ortaya çıktı.

Konseyle ve/veya sadece Irklarla çalışmış yirmi Irk bilim adamı, on beş insan cerrah ve uzman vardı. Bunlardan birkaçının öldüğüne inanılıyordu.

"Bağlantılı konferans odasına gireceksiniz." Jonas öne çıktı ve elini Breed infazcılarının açmakta olduğu kapıya doğru uzattı. "Sorularınızı dikkatli ve kısa bir şekilde hazırlayın. Yaklaşık bir saat sonra tekrar çağrılacaksınız. Size tanıtılacak uzmanların bir listesi, kimlik bilgileri ve Irk araştırmaları ve fiziksel bakımdaki geçmişleri size sunulacak. O zamana kadar."

Jonas, konferans salonuna götürülürken yüzlerinde şaşkınlık, bazılarında şok ifadeleriyle sessizce duran muhabirlere başıyla işaret etti.

Üç çılgın kralın dikkatle izlediği ve dinlediği bir oda. Birkaç muhabir, nano-nit olarak bilinen hassas ve son derece hareketli dinleme cihazlarını tespit etmek üzere programlanmış elektronik dedektörleri odanın etrafında gezdirirken ve Breeds'in tamamen casus geçirmez bir oda oluşturmak için sağladığı cihazları kontrol ederken sırttılar. Çalışan tek şeyin ofisleriyle ya da diğer haber servisleriyle iletişim kurmalarını sağlayan mobil cihazları olduğuna inanıyorlardı.

Bittiğinde, Breed'ler on saatten fazla bir süredir kameraların önündeydi. İlk bir saat içinde senatörler soru oturumu için gelmeye başladı. Üç saat içinde hükümet liderleri ve diğer ülkelerin büyükelçileri de canlı röportaj için geldiler ve soruları alelacele hazırlandı.

Dünyanın dört bir yanında, Irklar saklanıyor ya da onları hapsedmeye ya da kısıtlamalar getirmeye çalışan ülkelere gizlice kaçıyorlardı. Devlet laboratuvarları boşaltıldı, test edilen Irklar hapsedildikleri yerden bekleyen minibüslere, helikopterlere ve uçaklara götürülürken askerler bir kenarda durdu.

Dünya esaret altında tutulurken, onlar kısıtlayıcı dünyadan kaçtılar. Ülkeler içinde bir göç Yani Koordineli, pürüzsüz ve daha sonra şiddet olmadan, tamamen dikkat çekici olarak adlandırılacaktı.

Irklar, yaklaşık yirmi yıl boyunca insanlığın taleplerini yerine getirmek için savaşıırken, sırlarının açığa çıkacağı korkusuyla yaşadılar ve

yaşayan tüm ırkları yok ediyordu. Hapsedilenler, özgür olanların hayatlarını korumak için kalmışlardı. Pek çoğu bu çabaları sırasında ölmüştü ve bu örnekler belgelenecek serbest bırakılmaya hazır hale getirilmişti.

Dünyanın dört bir yanında, küçük kasabalarda, büyük şehirlerde ve siyasi merkezlerde, bir asırlık planlama, alınan işaretler, toplanan ve ihtiyaç duyulduğunda kullanılmak üzere saklanan bilgiler karşılığını buldu. Siyasi liderler, büyük CEO'lar, başkanlar ve hatta bir ya da iki kral, bu yeni gelişmeden en ufak bir endişe duymadıkları konusunda tüm dünyaya güvence verdiler. Söylentilerden ve hatta bazı vakalarda hem Çiftleşme Isısının hem de yaş gecikmesinin kanıtlarından haberdardılar ve bu konuda öğrenebilecekleri her şeyi öğrenmeleri için ırklara güvenmişlerdi.

Her şey bittiğinde, tüm ırklar ilk Leo'nun öne çıktığında Callan'ın başarısını garantilediğini bilecekti. Şimdi de en büyük zayıflıklarının ve en büyük güçlerinin ortaya çıkmasını sağlaması için dua ediyorlardı.

Sorular yanıtlandıktan sonra, önce doktorlar ve bilim adamları dışarı çıkarıldı ve binanın içinde bulunduğu bilinen sütlerden ziyade binanın içine inşa edilmiş gizli tünellerden ve kaçış yollarından sorunsuz bir şekilde geçtiler. Gazeteciler, siyasi ve hükümet yetkilileri dışarı çıkarılırken giriş kapıları kapatıldı ve onlar izlerken ilk iki kattaki kapı ve pencereler boyunca çimento temelden metal bariyerler yükseldi. Balkon kapıları ve üst pencereler de benzer şekilde, sessizce ve koruyucu bir şekilde yerlerinde kayan güçlendirilmiş çelikle emniyete alınmıştı. Tıpkı DC merkezli Büro'nun da yaptığı gibi.

Üst hiyerarşinin ve eşlerinin bu bariyerlerin arkasında korunduğu varsayılıyordu. Ve yanılıyorlardı.

İrk Liderleri, o gün geldiğinde hayatta kalma şanslarının olacağından emin olmak için yirmi yıldır eşzamanlı olarak çalışıyorlardı. Eşleri ve çocukları ellerinden gelen en iyi şekilde korunuyordu.

Güvenli bir yere ulaştıklarında, arkalarına yaslanıp beklemekten başka çareleri yoktu. Güvenlik bir gecede sağlanamazdı ve tehlikeleri de yok değildi. Ancak şimdilik yapabilecekleri tek , halkın tepkisine dair bir işaret beklemektir.

Ve dua edebilirlerdi, çılgın krallar onlara çok dua etmeleri gerektiğini hatırlattı.

. CHAPTER .

Dane bir nefesle diğ erinin solunumu arasında uyandı, eşinin yanında uyuduğ u saatler içinde bir şeylerin değ iştiğ inin farkındaydı.

Bir gece önce yatağ a geldiğ inde Graeme çoktan uyumuş tu. Graeme'in çölde kurduğ u yeraltı iletişim merkezine bilgi yağmaya devam ederken, Graeme'le birlikte olasılıklar üzerinde düşünürken, yorgunluk onu yatağ a gitmeye zorlamış tı.

Mağaralar, küçük bir çalışma laboratuvarının bulunduğ u Reeve arazisinin altından geç en mağaralardan ayrılıyordu. Geçtiğ imiz yıl boyunca, aniden kendilerine sırt çeviren bir dünya ile olası bir Irk savaşı günü geldiğ inde diye, daha da derinlerde bulduğ u tamamen yalnız bir mağara setini yavaş yavaş dönüştürüyordu.

Henüz böyle bir şey olmamış tı ama yine de olmayacağ ından emin değ illerdi.

Dane, Katelyn'i yataklarına kadar uğurlamış, onu yatağ ına yatırmış ve Primal öne fırlarken, ona sahip olma ihtiyacıyla delirmesine neden olan öpücüklerden birini daha kondurmuş tu, yavaş ve derin, çiftleşme hormonunun tadı her ikisinin de duyularına nüfuz ediyor ve onunla birlikte bulunabilecek zevkin bir anlık görüntüsünü veriyordu.

Kahretsin, ondan uzaklaşmak ve kendini bir konferans-yarık-iletişim odasına dönüştürülmüş devasa mağaraya dönmeye zorlamak için yapabileceğ i tek şey buydu.

Duvarlar boyunca asılı duran ya da uzun çalışma masalarının üzerine yerleştirilmiş monitörlerde düzinelerce televizyon yayını vardı. Dane, dünyadaki tüm haber kanallarının bu odada yayın yaptığ ına yemin etti.

Dosyalar masaları doldurmuş, başka bir duvarda uzun bir sıra halinde dizilmişti. Raporlar, dosyalar ve projeksiyonlar gelişigüzel bir dağınıklık gibi görünen ama Dane'in hiç de öyle olmadığını bildiği bir şekilde istiflenmiş, yayılmış ve düzenlenmişti.

Kendisi yatağa girip Katy'nin etrafına kıvrıldığında, kafası hala tüm bilgiler ve yürütülen tartışmalarla dönüyordu.

Üç deli kral gerçekten de deliydi.

Orada bulundukları süre boyunca hiç uyumamışlardı. İlkler de neredeyse o kadar kötüydü, gerçi birkaçını uyuklarken yakalamıştı.

Uykudan farkındalığa geçerken, raporlar ve projeksiyonlar aklındaki son şeylerdi. Düşünebildiği tek şey Katy' dudaklarını göğsünde hissetmek, meraklı dilinin etini uzun, yavaş yalamalarıydı.

Gözleri açıldığında oda hâlâ karanlıktı ve eşsiz Breed görüşü değişti, onun üzerinde yükselirken onu görmesine izin verdi, horozu yükselirken karnına bindi, kalın ve sert, dikkat talep ediyordu.

Kızgınlık döneminde olmadığını biliyordu. Ne Çiftleşme Sıcağı'nın kokusu ne de çiftleşme hormonu duyularını dolduran uyarılmayı körüklüyordu ama umurunda değildi. Dudakları onunkilere değdiğinde umurunda bile değildi.

Bunu sonra düşünecekti.

Bir elinin parmaklarıyla onun saçlarını kavradı ve amının nemli, ıslak sıcaklığının sakinin son derece hassas başını öptüğünü hissederken onu kendisine doğru tuttu. Kadının suları yoğun ve sıcaktı, uyarılmışlığı coşkuya gür ve kaygan bir davetiye çıkarıyordu.

"Seni düşünüyordum," diye fısıldadı dudaklarına, ona sürtünürken, nemi etine yayılıyor, onu sırtına atıp onunla birlikte olabileceği bir hayvan gibi ele geçirmesi baştan çıkarıyordu.

"Rüyanda ne gördüğünü sorabilir miyim?" diye inledi.

Başını yavaşça salladı, iç etinin rahat, sıcak girişi tüm vücudunu sıkılaştıran bir hareketle onun horozunun şişmiş tepesine bastırana kadar kalçaları değişti.

"Henüz değil," diye fısıldadı, sesi alçaktı ve ihtiyaçla yankılanıyordu. "Daha sonra. Bana sormalısın. Oh Tanrım. Dane. Çok kalın kafalısın. Bu yüzden

sert . . ."

Kadının ığlığı adamın göğsünden bir inilti koparıırken, adam kadının altında sarsıldı ve kadının istediği her şeye izin vermek için sahip olduğu tüm kontrolü kullandı. Nasıl isterse. Kızdırmayı, oynamayı ya da nasıl isterse öyle zevk almayı hak ediyordu. İtiraz etmeyecekti. Ona ne isterse verecekti.

Başını arkaya atmış, gğsleri şişmiş ve sert, güzel pembe meme uçlarıyla ulanmış halde bir tanrıça gibi görünüyordu. Saçları baştan çıkarıcı dalgalar halinde sırtından aşağı dökülüyor ve ter kadınsı kıvrımlarını parlatıyordu.

Kendini hareketsiz kalmaya zorladı, o kadar zevkliydi ki, şişmiş, tıkanmış kafasını vücudunun dar girişinde çalıştırırken, inlemeleri en erotik müzik gibi etrafında yankılanıyordu.

"Demir gibisin," diye soluk soluğa söylendi, ardından yükselen bir zevk miyavlaması boğazını terk etti. "Acıyor mu, yoksa sadece ..." mi hiç bilmiyorum. Dudaklarından yine kısa bir çığlık ıktı. "Ya da o kadar iyi ki acıtıyor."

Yavaş, erotik bir işkenceydi.

Dane'in elleri kadının kalçalarına uzandı ve boğazında titreşmek isteyen hırıltıyı geri çekmeye zorladı. Onu alması için sesli bir komut, ondan aktığını hissedebildiği zevk/acı ile zirveye ulaşırken çığlıklarını duymasına izin vermesi için.

Kendi zevkini hissettiği gibi onunkini de hissedebiliyordu. Aletinin başının etrafındaki ultra dar giriş esniyor, genişlemiş tepe etini ayırıyor, hareket ettikçe, kaydıkça, kendini üzerinde alıştırdıka içine girmeye zorluyordu.

Son iki haftadır onu öptüğü aynı ağzl hızdan yoksunlukla onu alıyordu. Yavaşça, bu deneyimden alınabilecek zevki sonuna kadar çıkararak.

"Dane. . ." Adını fısıldadı, küçük bir inleme sesiyle adamın karın kasları gerildi, adam kendini onun için tutmaya zorlarken kasları gerildi.

"Ne var bebeğim?" diye homurdandı, onun için yanıp tutuşuyordu, taşaklarından ruhuna kadar yanıyordu, kalçalarını zarif bir şekilde yavaşça kaydırarak onu içine alırken.

"Yapamam..." Başını iki yana salladı, ona daha sıkı sarıldı, dudaklarından alçak bir hıçkırık dökölürken onu en ufak artışından yakaladı. "Düşünemiyorum..."

"Düşünme," diye inledi.

Tanrım, bu yapması gereken son şeydi.

Sonra homurdandı, tırnakları adamın göğsünde kıvrılıp durdu, adam ona bakarken gözleri altın ateşile parladı.

Dudaklarından o kendinden geçmiş küçük çığlıklardan daha geçerken, önce yükselip sonra alçalarak onun daha fazlasını aldı.

"İhtiyacım var" diye . "Tanrım, ihtiyacım var .."

Saçlarını kavrayarak başını aşağı indirdi, dudaklarını kendi dudaklarına yaklaştırdı ve hırladı. "Ne istiyorsan al, dostum," dedi, sonra dilini dudaklarının arasından geçirdi, ilkel içgüdülerinin aniden alevlendiğini hissederken dilini onunkilerin etrafında kıvırdı.

Dilinin altındaki bezler şişmiş ve ağırlaşmıştı. Çiftleşme hormonunun orada biriktiğini hissedebiliyordu ama henüz ağzına, öpücüğüne yayılmamıştı.

Kukusu adamın sikinin üzerine ağılıyordu, nemi siki kaplıyordu, ancak kız kabarmış tepenin yarısını içine almayı başarabilmişti.

Adamın dili kadınınkinin üzerinde, altında, ihtiyacından emin olmadan ama ikisinin de uzun süre dayanamayacağını bilerek okşarken boğazında bir başka keskin kedi hırıltısı duyuldu.

İlkel şimdi onun içinde uyanıktı ve başını sallamak, onu geri çekmeye zorlamak istedi, çünkü sikinin sertleştiğini, onun tutuşunda titredikçe kalınlaştığını hissetti.

Yaratığı bilinçaltına geri çekilmeye, geri çekilmeye zorlamaya çalıştı, ancak duyularını dolduran şehvet reddedilmeyecekti.

Katy onun öpücüğünü aldı, dili onunkini yaladı, onu ağzına çekip emerken ağladı, bezlerdeki hormonu hafifletmeye çalıştı. Onların sadece olduğunu ama asla salgılamadığını hiç duymamıştı.

Elleri şimdi onun kalçalarını kavırıyor, kendisi de ona doğru kalkıyor, sikini ultra kaygan açıklığa doğru çalıştırıyor, kasları etinin etrafında kilitlenirken onu adım adım alıyordu.

Hassas kadınsı doku, sikinin başının üzerinde dalgalanıyor, onu okşuyor, emiyordu.

Kadın tekrar haykırdı ve adam onun dilini ısırды, çiftleşme hormonunun serbest kalıp kendi hormonuyla karışarak Çiftleşme Isısı'nı yaratmasını tatmak için yanıp tutuşuyordu.

O çiftleşmeyi istiyordu. Tanrı yardımcısı olsun, bunun için yanıp tutuşuyordu. Ve kendi "öteki "si de bunu talep ediyor, içinde yükseliyor ve Dane onu kendine doğru çekip etini içinde gezdirirken onu ele geçirmekle tehdit ediyordu.

Kedi cinsi erkeklerde, boşalma sırasında erkekleri dişilerinin içine kilitleyen ve gebe kalmaya yardımcı olan ve dişi eşin kızgınlığının daha acı verici yönlerini hafifleten bir hormon salgılayan bir çiftleşme dikenini vardı.

Ancak dişi eş daha da yıkıcı bir şeye sahipti. Kadınsı nemleri aracılığıyla salgılanan hormon, vajinal kaslarını içine doğru iten ereksiyonun etrafında sıkılaştırdı ve erkeğin horozunu kavrayan ve içine çeken küçük dalgalanma dalgaları gönderdi.

Saf bir coşkuydu.

"Onu bana ver," diye homurdandı dudaklarına karşı, dilini tekrar yakaladı, onun tadı için, öpücüğünün üzerinde bırakacağı iz için çaresizdi.

Kollarında titriyordu, onun bir parçası olan tüm o cızırtılı enerji şimdi içine akıyordu. Ama acı vermiyordu. Ve hem onun hem de kendisinin kontrolünü yok ediyordu.

Kız, sabırsızlık ve meydan okuma dolu küçük bir kedi hırıltısıyla öpücüğünden geri çekildiğinde, adam dondu kaldı. Gerildi.

Hayır! Hayır!

İlkel içgüdülerini zapt etmek, onları içine hapsetmek için savaştı. Ama kız ona meydan okuyordu. Bu ses, içindeki hayvanın her zerresi için kırmızı bir bayrak gibiydi.

Niyetini anlamadan harekete geçti. Kadının belini kavrayarak onu üzerinden kaldırdı ve arkasına geçerken dizlerinin üzerine çöktürdü, bir eliyle omuzlarını aşağı itip yatağa doğru tutarken kolunu kadının kalçalarına doladı ve üzerine geldi.

Dişleri omzunun etine kilitlenirken, sikinin başı içine doğru itildi ve ona tam, şişkin genişliğini verdi.

Çığlık attı. Ama ondan aktığını hissettiği şey acı değildi. Bu bir açlıktı, adı ya da tanımı olmayan bir ihtiyaçtı. Sahip olduğu tek içinde oluşan saf çaresizlikti.

Omzuna kilitlenen kesici dişler daha uzundu ve içine girmeye başladığında hormonunu doğrudan sistemine akıtacak kadar etini deliyordu.

Her kazığa oturtuşunda daha da derine iniyor, daha önce sadece en çıplak erkek mülkiyetini bilen etini geriyordu. O erkeklerin, kalbini elinde tutan erkekle kıyaslanabilecek hiçbir umutları yoktu. Şu anda olduğu gibi etini, duyularını istila edenle.

Parmakları pençelere dönüşüp altındaki yatağa saplanırken, her itişte kendini ona vermek için olduğu kadar daha fazlası için de çaresizce çırpınıyordu.

Her itiş sertti, maksimum his ve penetrasyon için hesaplanmıştı. Ve her itişte kadının duyularının ona daha fazla açıldığını, içindeki canavar onunla aynı şeyi yaparken onu içine çektiğini hissetti.

Tam boyunu kadının içine ittiğinde, yüzeye yakın, sikinin başının hemen altındaki çiftleşme dikeninin sertleştiğini ve serbest kalmaya çalıştığını hissedebiliyordu.

Ve son kontrol ipi de koptu.

Katelyn, vücudunda kör edici bir his patlak verirken sırtını eğdi. Dane tam boyunu onun içine itmeyi başardığında, sanki ikisi de kendilerini kaybetmiş gibiydi.

Çığlık atmaya, yalvarmaya, yakarmaya çalıştı ama o biliyordu. Onun neye ihtiyacı olduğunu biliyordu ve bunu ona verdi.

Derin, sert, siki içine vuruyor ve iç kaslarını onu almaya, nemi daha sıcak, daha kaygan hale geldikçe vermek zorunda olduğu her şeyi kabul etmeye zorluyordu.

Onun tadını alabiliyordu: acı biber ve bal ve bir miktar safran ve bununla birlikte ek bir tat. Dili ağrırken, altındaki küçük şiş bezler anlamsız bir tat yaymaya başladı. Neredeyse hanımeli gibiydi.

Ağzını doldurmaya başladığında, Dane'in eli saçlarında sıkılaştı ve onu sert, derin hamlelerle becerirken, öpücüğünü ve o tadı yakalamak için başını geri çekti.

Dudaklarıyla onun dilini yakaladı, o tadı o kadar şehvetli, vahşi ve derin bir öpücükle çekti ki, başka hiçbir şeyin önemi kalmadı. Çünkü bu hazzı, hisleri artırıyordu. Zevk o kadar keskin ve yoğun ki acıyla karışıyordu. Adam kadından, kadın da adamdan , oda daha da ısınıyor ve hisler daha da yoğunlaşıyordu.

Her kazığa oturtma, kaslarının içine gömülen her saf his darbesi, vücudunun üzerinde cızırdayan, klitorisinin etrafını saran, rahmini delen elektrik hissinin flaş noktalarını gönderdi. Her itişte onu daha yükseğe itti, ta ki sadece uçtuğu bir zirveye ulaşana kadar.

Patlama kadının içini parçaladı ve bir sonraki nefeste Dane son bir kez derinlere gömüldü, dudaklarını onunkilerden ayırdı ve kolunu bulup onu ısırırken omzunu tekrar ısırdı.

Titriyordu, amının dar duvarlarına karşı ek bir baskı, dalgalanan, sert bir okşama, sonra daha fazla gerilme ve onun serbest bırakılmasının sıvı sıcak fısıkiyelerini hissettiğinde ona karşı bükülüyordu.

Buna dayanamazdı. Yapamayacağını biliyordu.

Ruhunun bedeninden ayrıldığına, onunkiyle birlikte ve kendini kaybettiğine yemin etti. Onu sarsan her bir sert his sarsıntısı içinden bir çığlık kopardı, onu yaktı, yeniden yarattı ve sonra yavaş, sallanan dalgalarla onu dünyaya geri çekti, o kadar çok his vardı ki ölmenin böyle bir şey olup olmadığını merak etti.

* * *

Dane, Katy'nin içindeki dikenin kilitlendiğini hissetti ve eşinin öpücüğü sistemine girip onunla karışırken ve yaratık içgüdülerinin çiftleşmeyi kabul etmesini sağlarken dudaklarından çıkan ilkel hırıltıyı duydu.

Ona aitti.

Kız her zaman ona aitti.

Altında bitkin bir halde yatan kadın, amcığı hala onun nabız gibi atan etine kilitlenmişken, başka birinin dokunuşunu asla bilmeyecekti.

erkeğin şehvetinin kokusuna karışmasına asla izin vermezdi. O onun . . .

Kadının altına çökmesine izin verdi, ruhu bir anda onunla öylesine doldu ki onsuz asla yaşayamayacağını anladı.

Onu hissediyordu, resimlerde ya da düşüncelerde değil, hiçbir anlam ifade etmeyecek kadar temel bir özde. Sadece eşi değil, sadece kadını da değil. Onun sahip olmayı arzuladığı hayatı hissetti ve bunun kendisinin de bir parçası olduğunu biliyordu. Onun çocuğunu kucağına alma ihtiyacını hissederken, salgısının rahmine ve orada bekleyen, onu değiştiren, şekillendiren, yaratan Cins hormonları tarafından yerleştirilen hayata döküldüğünü hissetti.

Yeni bir gün sona ermeden önce, Katy vücudunun içinde tatlı, değerli bir yaşam barındıracaktı.

Onların çocuğu.

Yanaklarını ıslatan gözyaşlarını durdurmaya çalışmadı. Onları tutmaya bile çalışmadı. Bu kadın için, sahip olabileceğine asla inanmadığı bir hayal için yetmiş yıldan fazla beklemişti. Ve ertesi gün ne olursa olsun, bu yeni hayatı ve eşini son nefesine kadar koruyacağına yemin etti.

Tıpkı Leo'nun Elizabeth'i koruduğu gibi.

Tıpkı kendi çocuklarını korumaya çalıştığı gibi.

Ve tek , içindeki her şeyle, aldıkları kararların Irkların geleceğini güvence altına alması için dua etmektir. Çünkü ancak Irkların hayatını bir bütün olarak güvence altına alarak kendi çocuğununkini de güvence altına alabilirdi.

* * *

Basil Tallon konsantre olduğu dosyalardan başını kaldırdı, gözlerini kapattı ve bilginin içine akmasına izin verdi.

Belki kardeşleri dışında kimsenin hissedemediği bir şeydi. Ve Leo.

Gözlerini tekrar açtı, Birinci Tepe Aslan'a baktı, Aslan'ın omuzlarındaki gerginliği, başını kaldırışını ve etrafındaki bilgiyi toplayışını gördü.

Evet, bunu Leo da biliyordu.

Basil çiftleşmeyi hissetmemiş, çaresizlikle dolu olduğunu bildiği kokusunu almamış ya da sesini duymamıştı. Hayır, hissetmişti. O tuhaf "şeyi."

Gebe kaldığını hissetmişti.

Kızının çocuğunun doğduğunu hissetmişti.

Basil'in kalbi genişler gibi oldu ve hiç tanımadığı, birkaç hafta öncesine kadar varlığından bile haberdar olmadığı kızına duyduğu sevgi ruhunun derinliklerine kadar derinleşti.

Annesini çok sevmişti ve Amora'nın bedeninin tohumunu alıp rahminde bir yuva bulmasına izin verdiği anı bildiğini fark etti. Çocuğuna hamile kaldığı o saniyeyi de biliyordu.

Basil kardeşlerinin arkasında hareket ettiğini, her birinin omzunu kavradığını ve hissettiklerini sadece dokunarak onayladıklarını hissetti.

Leo onlara doğru ilerlerken, Graeme karşısındaki masadan, "Lanetleneyeğim," diye fısıldadı, bir nefeslik ses ve bir onaydan fazlası değildi.

Diğerleri saatler önce odayı terk etmişti; sadece beşi - kendisi, Leo, Graeme, Reign ve Magnus geride kalmıştı.

O ve kardeşleri gözyaşı kuyularını onlarca yıl önce kurutmuşlardı ama Graeme ve Leo hâlâ bu duyguları ruhlarından akıtabiliyorlarmış gibi görünüyordu.

"Zavallı çocuk." Graeme bir süre sonra boğazını temizledi. "Deli bir büyükbaba, kelimelerle ifade edilemeyecek kadar kibirli bir diğeri, kardeşlerinden daha akli başında olmayan iki amca. Biraz aklımın kalmış olması çok iyi bir şey. Bana ihtiyacı olacak."

Gözlerini ona diktiler ve Basil biraz öfkelenildiğini fark etti. İçinde bıraktığına inanmadığı başka bir şey.

"Bengal, deliliği deli krallardan bile daha fazla tanımlıyorsun," diye homurdandı.

Graeme, Basil'in bakışlarıyla karşılaşmadan önce başını onaylar eğmekle yetindi ve "Sen Paw olabilirsin. Ben Yo-Yeaux olacağım."

. E P I L O G U .

Graeme'in Navajo Ulusunun topraklarında bulduğu mağara sistemi geniş ve derindi. Yerin birkaç kat altında temiz su havuzları, hiç dokunulmamış altın ve mücevher damarları vardı. Hatta mağaraları birbirine bağlayan yoğun taşa kabaca oyulmuş "salonların" duvarlarında hâlâ birkaç sağlam dinozor iskeleti vardı.

Graeme, ona boruları, elektriği ve ışıkları döşemek için yıllarını harcadığını itiraf etti, ancak geniş mağara sisteminin ve bağlantı yollarının zaten orada olduğunu ve sadece onları kullanmasını beklediğini itiraf etti.

Yürürken, bu kadar hızlı gerçekleşen tüm değişiklikleri anlamlandırmak için mücadele etti. Hiç olmadığı, olabileceğini hiç hayal etmediği çok şey vardı. Adrenalin patlamasıyla yaşadığı sorunların normal olmadığını her zaman biliyordu. Çok zayıflatıcıydı. Çok aşırı. Ve her zaman daha da kötüleşeceğinden korkmuştu.

Ama gerçekte ne olduğunu hiç hayal etmemişti.

Katelyn üst geçitteki yürüyüşünden yeni dönmüştü ve birinin onu beklediğinin farkındaydı. Graeme'in onlara kalmaları için verdiği iki bağlantılı mağaranın yaşam alanına adım attığında, şaşırtıcı derecede rahat alanın ortasında duran Cins'i görünce şaşırmadı.

Onun orada olduğunu biliyordu. Daha odaya yaklaşmadan onun varlığını hissedebiliyordu.

İçeri girip onunla yüzleşti. Onun kanını paylaşan, annesini seven bu adam. Hep merak ettiği babası,

bilmek için can atıyordu.

"Benden kaçıyordun," dedi, ellerini bol kot pantolonunun ön ceplerine sokarak onunla yüzleşirken.

Bu hareket başka erkeklerde rahatsızlık belirtisi olabilirdi ama bu öyle değildi. Omuzları dik, bakışları dosdoğruydu. İfadesi Dane'inki kadar, hatta belki ondan da fazla kibirliydi.

"Kaçınma değildi," diye itiraf etti, ona doğru döndü ve bakışlarının karşısındaki inanılmaz güçlü figürü izin verdi. "Düşünmek için zamana ihtiyacım var, sanırım senin varlığını kabullenmek için. Her zaman senin de öldüğünü varsaymışım. Ne de olsa annemin ölümünden sonra neden beni aramaya gelmedin? Onun hamile olduğunu biliyor olmalıydın."

Onu sadece Genetik Alev onu neredeyse öldürmeden önceki hafta tanıdığını söylemişti. Ama annesiyle evlenmişti, Dane bilinç ile acının var olmadığı o karanlık, korunaklı yer arasında sürüklenirken onun Dane'e söylediğini duymuştu. Kardeşlerinden birine yardım etmek için ayrıldığında annesinin hamile olduğunu biliyordu. Onu neden bulamamıştı?

Yavaşça başını salladı.

"Bana senin de öldüğün söylendi." Bakışlarında keder parladı. "Dairesini paylaştığı kadın bundan oldukça emindi, ama itiraf etmeliyim ki o sırada çoktan deliliğe kaymaya başlamışım. Soru sormadım. Onu oracıkta öldürmeden önce oradan ayrıldım." Yanındaki koltuğu işaret etti. "Senin için resimler getirdim. Annenin ve benim resimlerimizi. Düşünümüzün ..."

Rahatsızlık ya da güvensizlik belirtisi göstermiyordu ama kız bunun bir ipucunu hissettiğine yemin edebilirdi.

Gözyaşlarıyla mücadele ederek bir an için gözlerini kaçırdı.

"Annemi sevdim, Katelyn," dedi sonra, sesi öncekinden daha sertti. "Hiçbir çiftleşme onu daha fazla sevmemi sağlayamazdı. Onun ölümü anlamsız bir şiddet eylemiydi. Uyuşturucu almış bir adam çalıştığı dükkânı soymaya kararlıydı. Sen arka odada uyuyordun, yeni öğrendiğime göre henüz bir aylıktın. Annemi tanıyan hiç kimse senin de ölmediğinin farkında değildi. Gerçi çok arkadaşı yoktu. Bildiğim sadece iki kişi. Ama seni içinde taşıdığını bildiği andan itibaren sevdiğini biliyorum.

Onu. Ben de seni sevdim. Ve senin için yas tuttum. Tıpkı annen için gibi."

Onun sesindeki duyguyu duyabiliyordu. Ondan süzülüp odayı doldurduğunu ve etrafını sardığını hissedebiliyordu.

Ve içinde ona olan sevgisi vardı. Bu duygu onu kendine çekti, ona yaklaşmasını sağladı ve içinde bulunduğu öfke ve terk edilmişlik hissini yatıştırdı. O, iki erkek kardeşi hariç diğerlerine benzemeyen bir Cins'ti. Zihnini doldurmaya başladığını hissettiğinde kendini kilitleyecek kadar aşırı delilik dönemleriyle boğuşan bir adam.

Graeme, Dane ve Leo geçtiğimiz günlerde ona epeyce bilgi vermişlerdi. Sorularını ellerinden geldiğince eksiksiz yanıtlamışlar, onu bir kez bile babasıyla konuşmaya teşvik etmemişler ama buna karşı da tavsiyede bulunmamışlardı.

Dane ona bunun onun seçimi olduğunu söylemişti. Sadece onun yapabileceği bir seçim.

"Sana ihtiyacım vardı." Tutmaya rağmen gözyaşları serbest kaldı. "O kadar farklıydım ki kimse beni sevmek istemiyordu. Graeme'e kadar kimse umursamadı. . ."

"Hayır çocuğum, Santiagolar seni sevdi." Ona doğru bir adım attı, çenesini kaldırdı ve yüzünde acı dolu bir ifadeyle ona baktı. "Sana bir kız evlat olarak bakmayı çok istediler ama o zamana kadar sen çok . Oğulları senin kardeşin olmak için yanıp tutuşuyorlardı ve sana yaptıkları hakaretler yüzünden girdikleri kavgalarda sık sık çürükler taşıyorlardı. Üvey babanız John Moran, sahip olduğu evi ve işi size bırakacak kadar sizi seviyordu, ancak kuzeni sizi bundan mahrum bıraktı. Seviliyordun ama içten içe biliyordun ki sen onların hayal edebileceğinden çok daha fazlasıydın. Bu yüzden kendini tutun. İçinizi dolduran, içinizde savaşıyan hayvanlar, sizin bir parçanız olan iyi ve tatlı doğa hayatta kalana kadar onları tasmaladınız. Ve bu doğa seni geride tuttu."

Elini kaldırdı, parmak uçları kızın yanağını ve yanağını ıslatan gözyaşlarını okşadı.

"Çok güçlüsün," diye fısıldadı. "Annenin en iyisi, Amora'm. Etrafınızdakilere karşı sevginiz ve nezaketiniz bir sıcaklık feneri gibi. Ama aynı zamanda kararlı, dirençli ve tamamen

her türlü düşmanla yüzleşebilecek kapasitedesiniz. Aradığınız işte bunu kanıtladınız. Arkadaşlarınızı korudunuz, onlara rehberlik ettiniz, kendiniz yüzleşirken bile sahip olabileceklerine asla inanmadıkları bir hayatla yüzleşmelerini sağladınız." Sonra dudaklarından yorgun bir gülümseme geçti. "Babana ihtiyacın vardı çünkü o senin . Hayatta kalmak için ona hiç ihtiyacın olmadı. Graeme gelmemiş olsaydı bile, başkalarının seni gördüğü, sana saygı duyduğu bir yere giden yolu bulacaktın. Buna hiç şüphe yok."

Ve bundan emindi.

Bu kesinliği hissedebiliyor, onun buna olan inancını ve şüphesiz kendisine olan inancını hissedebiliyordu.

"İster içine kapanık, ister ne olduğunu bilmeyen ya da tamamen farkında olan hiçbir ırk, zorlukların, acıların ve kayıpların olmadığı bir hayata sahip olamaz." Saçlarını geriye doğru taradı, yüz ifadesi yumuşadı, annesinin aşık olduğu adamı görene kadar yumuşadı. Aşkı bilen, şefkati bilen bir adam. "Deli bir kralın hiçbir çocuğunun yaşam süresi bile garanti edilemez. Ama sen, Katelyn." Gülümsemesi gurur doluydu. "Kim olduğuna bir bak. Kendin için yarattığın hayata bak. Aranızdaki mesafe ne olursa olsun seni unutamayan ırk. Sadakatini eşinden başkasına vermeyen çılgın yaratık. Ve kızları olarak adlandırdığı dört genç kadından biri. Ama hepsinden öte, Katelyn, o deli Bengal sadece eşini senden daha çok seviyor. Ve yine de hepimiz için ne kadar eşsiz olduğunu göremiyorsun."

Ama bunu hissedebiliyordu. Onu çevreleyen bir sıcaklık dalgası gibi, Dane'le çiftleşmesinin onu dolduran sıcaklığına, sevildiği, kabul edildiği bilgisine katılıyordu. Bir babanın sevgisi de onu sarmıştı, onunla gurur duyuyordu, neşeliydi. Bilemediği, onu koruyamadığı için duyduğu üzüntü.

"Gel, sana anneni anlatayım." Elini tuttu ve onu kanepeye çekti, resim kutusunu aldı ve sehpanın üzerine koydu. "Kamera onu severdi. Neredeyse benim kadar. . ."

Ve saatler sonra Dane onları orada buldu. Basil usulca konuşup ona kendisini ve çocuğunu seven kadını anlatırken başları birbirine değiyordu. Her nasılsa, Amora'nın bir arkadaşında Katelyn'in annesiyle çekilmiş fotoğraflarını bulmayı başarmıştı. Çok fazla değil,

ama yeterli için göster nasıl çok gururlu ve Anne oldu .
Kızı.

Baba ve kız, kaybettikleri eşleri ve anneleri için gözyaşı
dökmüşlerdi.

Dane odadan çıktı ve ikisinin de ihtiyaç duyduğu bağı
başlangıcını oluşturmaları için gereken zamanı onlara verdi.

Onun haberleri bekleyebilirdi. Zamanları vardı.

Umut. Sevgi. Ve önemli olan tek şey buydu.

. B R E D G L O S S A R .

Genetik Konseyi: Aşırı finansal yeteneklere sahip benzer düşünen insanlardan bağış toplayan ve bu fonları, DNA'ları artık hayvan DNA'sının büyük niteliklerini içeren genetik olarak değiştirilmiş insanların yaratılması, savaş için eğitilmesi ve/veya denenmesi için uygulayan gizli organizasyon.

Cins: Genetiği değiştirilmiş sperm ve/veya hayvan genetiği ile değiştirilmiş yumurta kullanılarak gebe kalan insan.

İlkel Irk: Irkların en güçlüsü, en vahşisi ve ilkelidir. İlkel, herhangi bir kişilik tipinden çekilebilir ancak bir kez uyandırıldığında, Irkın nihai alfa olmasını sağlayacaktır. Irkların en ilkelidir, hayvan genetiğinin en içteki çekirdeğinden özgürce çekilmiştir. İlkel, Irkın en güçlü, en hızlı ve vahşi parçalarıdır.

Melez Irk: Bir Irk ve insandan doğan herhangi bir çocuk her ikisinin de melezi olarak sınıflandırılır.

Melez Primal: Melez bir Irk içinde ortaya çıkan bir İlkel. İlkel Irkın tüm niteliklerine sahiptir ancak Irkla öylesine derinlemesine bütünleşmiş, öylesine iç içe geçmiştir ki, uygar vahşiliği kendisini İlkel ile karşı karşıya getiren kişi için tehlikelidir. Sesi dinleyenleri kendine çeker, insan duyuları üzerindeki paranormal gücü başka hiçbir şeyde kadar doğal ve inandırıcıdır. Melezin Irk içindeki farkındalığı, gözlerinin parlak renginde, sesinde; anlık olarak

Bir sorunu tanımak ve en iyi yanıtı hesaplamak onu inanılmaz derecede tehlikeli kılar. Muhakeme kabiliyeti, zekası ve her durumda başarılı olma yeteneği gibi standartların dışındadır. Irk içinde göz önünde saklanabilir ve yalnızca Irk duyuları onu doğru bir şekilde tespit edebilir. İnsanların ona karşı hiçbir savunması yoktur ve sadece nadir birkaç kişi onu tespit edebilir.

Apex Primal: Bir Apex Irkının veya İlk Alfa'nın birleşik genetiğın ilkel hayvan zekasına ve gücüne doğal metamorfozu. İlkel hiyerarşinin en tepesi.

Irk eşleri: Irkın dilinin altındaki bezlerde aktive olan çiftleşme hormonu aracılığıyla diğerine bağlanan herhangi bir Irk veya insan. Sadece bir eş vardır ve o kaybedilirse, Irkın başka biriyle çiftleşip çiftleşemeyeceği bilinmez.

Geri çekilmiş Irk: Düzenli kan taramalarında Irk genetiği göstermeyen ve Irk duyularına sahip olmayan. Sadece en derin seviyede genetik tarama yoluyla tespit edilebilir.

melez geri çekilmiş Irk: Belirgin bir Irk genetiği olmadan doğar. Irk mutasyonunun kanıtı yalnızca en derin düzeydeki genetik taramada bulunabilir.

Melez anomalisi: En derin test seviyesinde bile hiçbir Irk genetiği göstermez. Bu genetikler ancak Genetik Alevlenme meydana gelirse bilinir.

Basilicus humanus rapax: Bilim adamlarının İlk Alfaları tanımlamak için kullandıkları, çok gevşek ve kabaca kraliyet insan yırtıcısı olarak çevrilmiştir. Doğru Latince çeviri kullanılmamıştır çünkü tanımladığı Irklar Genetik Konseyi tarafından bile iğrenç olarak görülmüştür.

Apex Irkları: İlk alfaları tanımlamak için de kullanılır.

İlk Alfalar: Neredeyse yüzde elli insan yüzde elli hayvan genetiği kullanılarak yaratılan her genetik türün ilki. Irkların her bir genetik türünün en güçlüsü ve en kudretlisi.

Basilicus humanus rapax hybrida: Zirve Irkların veya İlk Alfaların bir çocuğu.

Tribus insaniae basilicus: (çok gevşek bir şekilde çevrilmiş piçleştirilmiş Latince) Üç çılgın kral. Kraliyet genetiğinin yanı sıra yedi farklı avcı türü kullanılarak yaratılan üç ırk. Uzun süreli delilik dönemleri yaşarlar ve bu olduğunda kendilerini hapsetmeye çalışırlar.

Progidium tribus insaniae basilicus: (çok gevşek bir şekilde çevrilmiş piçleştirilmiş Latince) Üç Deli Kralın Çocuğu. Üç Deli Kral'dan birinin melez gömülü çocuğu.

Çiftleşme Isısı: Bir Cins ile eşi arasındaki kimyasal, biyolojik ve feromonal reaksiyon. Bu, aşırı uyarılmaya, kızgınlığın ilk ve aşırı döneminde eşinden başka birinin dokunmasına izin verememeye neden olur.

Çiftleşme hormonu: Bir Cinsin dilinin altındaki bezlerde ve bazen vücutlarının görünmez kıllarında toplanan ve eşte bir bağlanma reaksiyonu yaratan hormon.

Etkileri: Aşırı uyarılma, bir başkası tarafından dokunulduğunda acı hissi, afrodizyak özellikler, eşlerin eşlerinin dokunuşunu reddedememesi. Bir Cins'in öpücüğüyle gelen hormonun tadına neredeyse bağımlılık yaratan bir ihtiyaç.

hormonal bezler: Bir Irkın dilinin altında bulunur. Irk hayvanı eşini algıladığında ve/veya tanıdığına, bu bezler

Bir öpücük ya da ısırıkla eşine aktarılan bir hormonu doldurur ve döker. Bu hormonun tadı ırka özeldir ve gücü değişir.

hormonal terapi: Hormonal etkilerin kontrolüne yardımcı olmak ve gebe kalmayı önlemeye yardımcı olmak için Breed bilim adamları ve genetikçiler tarafından oluşturulmuştur. Uyarılmayı dağıtma kabiliyetine göre değişir ancak asla yüzde yüz etkili değildir.

Genetik Alevlenme: Bir zamanlar bastırılmış olan Irk genetiğinin aniden alevlenmesi veya uyanması. Genellikle yirmi ile yirmi üç yaş arasında ortaya çıkar.

Etkileri: 107 derecenin üzerinde vücut sıcaklığı, kasılmalar, halüsinasyonlar, öfkeli hırlamalar veya hırıltılar, ısırma veya tırmalama girişimleri, aşırı ağrı, titreme, aşırı duyuşal yüklenme, vb.

Kraliyet Genetik Alevlenmesi: Çılgın bir kralın yavruları ile genetiğın aniden alevlenmesi veya uyanması.

Etkileri: İnsanlık dışı acı. Genetiğın yedi türü de vücutta üstünlük için savaşır ve organların onarılamayacak şekilde hasar görmesine neden olur. Ölüm, bu Alevin bilinen tek sonu olmuştur.

Kraliyet Genetik Alevlenmesi için Şüpheli Tedavi: Bir kez meydana geldiğinde, yalnızca ilk Aslanlardan birinden doğan bir melezin ilkel gücünün iyileşmeye neden olduğu bilinmektedir. Böylesine güçlü bir İlkel tarafından üretilen çiftleşme hormonu, vücutta yalnızca İlkel'inkiyle eşleşen genetiğın öncelik kazanmasını sağlar. Katelyn ve Dane'in çiftleşmesinde olduğu gibi, Katelyn bir Aslan Cinsi oldu.

nano-nit: Video ve/veya ses kaydı yapan küçük elektronik böcek. Lamba gibi bir elektrik kaynağına takılır. Sesle etkinleştirilir. Dahili sabit disk dolana kadar kayıt yapar, daha sonra bir elektrik akımı boyunca dışarı aktarım yapabilen veya internete erişebilen bir cihaza hareket eder ve burada bilgilerini önceden belirlenmiş bir yere yükler. yüksek seviyeli gelişmiş sinyal dedektörleri veya iletimi olmadan bir kez etkinleştirildiğinde tespit edilmesi veya yakalanması neredeyse imkansızdır.

sönümleyiciler. Çoğu parazit cihazı Breed duyuları için oldukça rahatsız edicidir.

Irak Yasaları: Ulusal veya eyalet hükümetlerinin yönetiminden özerk olan Irak toplumlarını yöneten kanunlar. Irklara karşı veya Irklar tarafından herhangi bir suç işlendiğinde, Irak toplumu bu suçları Irak yasaları uyarınca Irak toplumu içinde yargılama seçeneğine sahiptir.

Federal Irak İşleri Bürosu: Irak topluluklarını, Irklara karşı protestoları veya eylemleri ve bir bütün olarak Irklara yapılan tüm hükümet ödemelerini denetler.

Federal Irak İşleri Bürosu Direktörü: Büro bünyesindeki tüm departmanları denetler ve Irak topluluklarının herhangi bir bölümünü denetlemek için oluşturulan veya görevlendirilen herhangi bir komiteye başkanlık eder. Mevcut Federal direktör Jonas Wyatt ve Federal direktör yardımcısı Rhyzan Brannigan'dır.

Batı Irak İşleri Bürosu: Ofisler Window Rock, Arizona'da bulunmaktadır ve Federal Irak İşleri Bürosu'nun rehberliği altındadır. Şu anki direktör Rule Breaker, direktör yardımcısı ise Lawe Justice'tir.

Sığınak: Oluşturulan ilk koruma altındaki Irak topluluğu. Buffalo Gap, Virginia'da yer almaktadır. Pride lideri Callan Lyons, Amerika Birleşik Devletleri'ndeki tüm Irak ırkının tanınmış başı ve Prima'sı Merinus Lyons'un liderliğinde.

Cennet: Advert, Colorado'daki koruma altındaki Kurt Irkı topluluğu. Lupus Wolf Gunner ve Lupa'sı Hope Gunner'ın liderliğinde.

Citadel: Advert, Colorado'daki korunaklı Coyote Üssü. Haven'a tepeden bakıyor. Coy Del-Rey Delgado ve Coya'sı Anya Delgado'nun liderliğinde.

. ABOUT THE AUTHOR .

Lora Leigh hayatı sonsuz derecede büyüleyici buluyor ve bunu kitaplarına da taşımayı umuyor. En sevdiği eğlenceler arasında okurlarıyla buluşmak; bir fincan kahvenin tadını çıkarırken kitapları tartışmak; kuçu kuçu köpeği Boo Boo'ya sarılmak ve yakında doğacak kocasını çıldırtmak yer alıyor.

Penguin
Random House
PENGUIN PUBLISHING GROUP

What okuma
listenizde sırada ne
var?

Bir sonraki
keşfedin harika
okumamızı !

Kişiselleştirilmiş kitap seçimleri ve bu yazar hakkında
güncel haberler alın.

Şimdi [kaydolun.](#)

146120956

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

